

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János és
Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné, Móring József Attila,
Schmuck Erzsébet*

Az ülésnap megnyitása	3617
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP).....	3617
<i>Dr. Czomba Sándor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	3618
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	3620
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	3622
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	3623
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	3625
<i>Volner János</i> (Jobbik)	3626
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	3628
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz)	3629
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	3631
A Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (SzMGSz) és Mellékletei 2014. évi módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	3633
Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről című beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	3633
A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	3634
Zárószavazás	3634
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	3634
Zárószavazás	3635
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	3635
Zárószavazás	3636
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	3636
Zárószavazás	3636
A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a gyermekek és kiszolgáltatottak fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	3636
Zárószavazás	3637
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	3637
Az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszerrel szóló törvényjavaslat általános vitája	3638
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	3638
Felszólalók:	
<i>Demeter Zoltán</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3640
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	3642
<i>Volner János</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3644
<i>Dr. Schiffer András</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	3647

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	3651
Heringes Anita (MSZP).....	3652
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	3653

Az egyes jogállási törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája3654

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....3654

Felszólalók:

Vigh László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3658
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	3659
Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3663
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	3669
Szilágyi György (Jobbik).....	3671
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	3673

Egyes igazságügyi és magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája..... 3675

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 3675

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3681
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3683
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3686
Dr. Harangozó Tamás Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3688
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	3693
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	3694
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	3695
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	3697
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	3698
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	3699

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a termőföld védelméről szóló 2007.

évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája3700

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója
 3700 |

Felszólalók:

Riz Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3703
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3704
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3709
Sallai R. Benedek , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	3713
Dr. Varga László (MSZP)	3719
Riz Gábor (Fidesz)	3720
Kepli Lajos (Jobbik)	3720
Magyar Zoltán (Jobbik).....	3725
Riz Gábor (Fidesz)	3728
Dr. Szakács László (MSZP).....	3729
Kepli Lajos (Jobbik)	3730
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	3731
Sallai R. Benedek (LMP)	3734
Teleki László (MSZP).....	3738
Kepli Lajos (Jobbik)	3740
Dr. Józsa István (MSZP).....	3741
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	3744

A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló törvényjavaslat általános vitája3748

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....3748

Felszólalók:

Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3751
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	3755

Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3759
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	3765
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3770
Napirenden kívüli felszólaló:	
Sallai R. Benedek (LMP)	3771
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	3774
Az ülés bezárása	3774

Az ülésen jelen voltak:

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
12. ülésnapja
2014. november 11-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyző: Schmuck Erzsébet)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm mindnyájukat.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 12. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet asszony és Móring József képviselő úr mint jegyzők lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket is, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai munkánkat.

A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett a KDNP-ből Szászfalvi László képviselő úr: „Segélyt vagy munkát?” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tehát segélyt vagy munkát, ez itt a kérdés. Ez talán az egyik legfontosabb kérdés az elmúlt és az előttünk álló években. Ha pedig valóban ez az egyik legfontosabb társadalompolitikai kérdés hazánkban, akkor úgy gondolom, hogy nagyon fontos, hogy indulatok és cinizmus nélkül, higgadtan beszéljünk, illetve vitatkozzunk erről a témáról. Ezért ebben a higgadt hangvételben, minden indulat nélkül szeretném leszögezni, hogy természetes módon nem értünk egyet azzal a sokat és sokszor hangoztatott demagóg ellenzéki váddal, hogy mi „köz munkásországot” akarunk létrehozni.

Hogyan lehet komoly témáról, húsba vágó életkérdésről ilyen felületen, cinikus módon megnyilatkozni?! Miért tennénk ezt? Sem erkölcsi felfogásunk, sem a politikai értékrendünk, sem pedig a költségvetési érdekünk nem ezt támasztja alá. Hiszen a „segély helyett munka” programja jóval több költségvetési támogatást jelentett az eddigiek során, és jelent a jövőben is. Jóval több forrást fordítunk ezekre a közfoglalkoztatási programokra és általában a munkahely-teremtési programokra, mint a szocialista-liberális kormányzatok együttvéve, a többszörösét.

Tisztelt Országgyűlés! Ezekon a programokon át a kormány munkaalapú társadalompolitikát folytat, azaz a nehéz helyzetbe került emberek százazreinek kínálunk kitorési lehetőséget. S ha ez így van - márpedig így van -, akkor az államnak, a kormánynak és az Országgyűlésnek egységesen kell, kellene támogatnia ezt a programot, hiszen az mindenki számára jobb, mint a segély, mindenki számára hasznos, és mindenki érdekét szolgálja: az egyes embereket, a családokat, a településeket és az egész magyar társadalomét. Tehát a kérdésre, hogy segélyt vagy munkát, az egyértelmű válasz az, hogy munkát kell adnunk segély helyett az embereknek.

Talán nem véletlen, hogy az MSZP is kezd higgadtan, józanabban gondolkodni, hiszen Hiller István nem is olyan régen azt javasolta az MSZP-nek, hogy - idézem - változtasson eddigi politikáján, gondolja át a közmunka, a segélyezés kérdéseit, ugyanis egy baloldali párt nem lehet a munkával megszerzett jövedelem ellen.

Reméljük, hogy ez a vélemény lesz mielőbb az MSZP egységes álláspontja a közfoglalkoztatás tekintetében, és nem fogják ezt a programot továbbra is demagóg és cinikus módon támadni, és ezáltal több százezer embert emberi méltóságában megalázni. (Közbeszólás az MSZP soraiból: Azok ti vagytok! - Gögös Zoltán közbeszól.)

(Móring József Attila elfoglalja a jegyzői széket.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Higgadt és józan vitákban és párbeszédben ezek után sokkal inkább arról kell eszmét cserélnünk, hogy hogyan lehet ezt a programot továbbfejleszteni, hogyan lehet hatékonyabbá tenni, hogyan lehet ezt a programot például a szociális szövetkezetek munkájához kapcsolni, illetve hogyan tudunk minél több embert a közfoglalkoztatásból a munkaerőpiacra juttatni. Ám ehhez szükséges, hogy legalább az alapcélok és az alapértékek tekintetében értsünk egyet, és beszéljünk egy nyelven.

Tisztelt Ház! Ha több munkát adunk, akkor logikus és természetes, hogy kevesebb segélyre van szükség. Ha több munkát adunk, akkor logikus és természetes, hogy több lehetőséget adunk az embereknek. Ha több munkát adunk, akkor logikus és természetes, hogy több önbecsülést és a továbblépés esélyét adjuk meg az embereknek, hogy egyéni, személyes felelősségükkel is jobban élve, többet tegyenek ők maguk is magukért és a saját családtagjaikért.

Bízom abban, hogy a „segély helyett munkát” kormányzati programot mindezek alapján együtt és egységesen tudja támogatni az Országgyűlés, és higgadt, józan vitákban és párbeszédben tudjuk azt még hatékonyabbá tenni.

A Kereszténydemokrata Néppárt és annak parlamenti frakciója így fog cselekedni. Köszönöm szépen figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Czomba Sándor államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Valóban egy nagyon fontos témát, az egyik legfontosabb témát hozta ma napirend előtti felszólalásként ide a parlamenthez.

A magyar kormány 2010-ben egy igen komoly dilemma előtt állt. Tudtuk, láttuk, érzékeltek azt,

hogy hosszú évek, évtizedek óta az egyik legsúlyosabb probléma a magas munkanélküliség és az alacsony foglalkoztatottság Magyarországon. Ebben az ügyben nagyon komoly lépéseket kellett megtennünk, de át kellett gondolnunk, hogy merre van az egyenes.

Tehát A-alternatíva az, hogy visszük tovább azt az „út a munkához” elhíresült szocialista programot, amiben tulajdonképpen a minimálbért, legtöbbször inkább papíron lekönyvelve odaadták az embereknek, hogy a szociális feszültségeket így kezeljék, de egy darab szerszámot, eszközt nem finanszíroztak, tehát magyarul, kódolva volt a rendszerbe, hogy működésképtelen, hiszen, ha nem értelmes, értéktelítő munka van mögé téve, akkor gyakorlatilag több kárt csinálunk egyébként (*Gógös Zoltán: És most mi az értéktelítő benne?*), mint ami hasznot szeretnénk a másik oldalon hajtani.

Ezzel kapcsolatban az is egy komoly dilemma a mindenkori kormány számára, hogy várjuk-e meg azt, hogy a gazdaság fellendítésével párhuzamosan jelentkeznek majd, növekednek a versenyszférában a munkahelyek, és ekkor közvetítsük ki az embereket munkára, és addig - idézőjelben - segélyen tartunk több százezer embert, vagy ne várjuk meg ezt az ideális állapotot, hanem legyen egy olyan köztes lehetőség, ami ugyan még nem versenyszféra foglalkoztatás, de már nem segély.

A segély és a munkabér között nemcsak filozófiai értelemben, hanem ténylegesen is óriási különbség van. Ugye, nem 22 800 forintról, hanem jelen pillanatban 50 600 forintról beszélünk egyrészt, másrészt ugye, járulékot vonnak utána, tehát nyugdíjalapot képez s a többi, és sok más egyéb szempontot is figyelembe lehet és kell itt venni a közfoglalkoztatás kapcsán, ami adott esetben nem dekára vagy forintra mérhető, hanem ennek a társadalmi hatásai messze túlmutatnak ezen.

Természetesen a magyar kormány számára, mint ahogy korábban is, most is a legfontosabb dolog, az elsődleges szempont a versenyszférában való foglalkoztatás növelése. Ebben az ügyben kell a legtöbbet tennünk. De amíg vannak az országnak olyan térségei, területei, vannak olyan csoportok - alacsony iskolai végzettség miatt, 50 év felettiek, fiatalok esetében -, ahol nem tudjuk ezt az ideális állapotot létrehozni, addig a közfoglalkoztatás eszközrendszerét igenis működtetnünk kell.

Nyilvánvalóan mindenki érzi, érzékeli, hogy a közfoglalkoztatotti bér kifizetése jóval többbe kerül az államnak, mint egyébként a segélyezés, a 22 800 forint. Tehát a büdzsét tekintve ez egy lényeges megterhelés az adófizetők pénzét tekintve. Ennek ellenére is vagy emellett is főként azt mondjuk, hogy ide minden forint hasznosan van elkölthető, szemben az egyébként a segélyezési rendszerben való bennragadás esélye, hiszen 22 800 forintból sem megélni nem lehet, sem mentálisan nem lehet a problémát kezelni. (*Gógös Zoltán: És mit csinál, aki beteg, rokkant? Azzal mi lesz?*)

(9.10)

Ezért döntöttünk tehát amellest, hogy a következő időszakban is segély helyett munkát kívánunk, ha mást nem, átmenetileg közfoglalkoztatás keretében munkát szeretnénk följánlani az embereknek, azonban föl kell hívnom a figyelmet arra, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei képviselőként számos olyan vállalkozó érkezett hozzám az elmúlt időszakban, akik arra panaszkodnak, hogy nehezen vagy alig találnak munkaerőt a vállalkozásba.

Tehát kétélű: kontraproduktív is válhat, ha nem figyelünk oda azokra a folyamatokra, amelyek az elmúlt időszakban megmutatkoztak. Tehát az lenne az ideális állapot, hogy ha gyakorlatilag ahányan kilépnek a versenyszférából, annyi embert tudnánk a mostani inaktívak közül megszólítani, és magyarul, elfogynának valóban az inaktívok, tehát magyarul, azok, akik jelen pillanatban semmilyen ellátásban nem részesülnek, mi több, a munkaügyi kirendeltségen sincsenek regisztrálva, mert úgy érzik, hogy kilátástalan a helyzetük.

Tehát jó folyamatok indultak meg, ezeket a folyamatokat szeretnénk a következő években is erősíteni. Az elkövetkezendő évben 270 milliárd forint áll nagyságrendileg rendelkezésre. Ez azt jelenti, hogy félévtől újabb 50 ezer embert tudunk a közfoglalkoztatás keretében bevonni, de emellett olyan programokat kívánunk indítani, amelyek a közfoglalkoztatásból a versenyszférába való kilépést fogják segíteni, elsősorban uniós források felhasználásával.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Miért kellene további módosítások a 2015. évi költségvetéshez?” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ott folytattam, ahol Czomba államtitkár úr részben abbahagyta. Elmondta azt, hogy bizonyos régiókban az országnak egyszerre jelentkezik a közmunka iránti igény és a munkaerőhiány, és azt mondta, hogy ez egy jó irány.

Nem, egyáltalán nem jó irány, pont azért, mert ez mutatja annak a csődjét, hogy a közmunkaprogram nem alkalmas arra, hogy a munka világába visszavezesse a közmunkában részt vevőket, és én arról szerettem volna egy picit beszélni, hogy hová is vezet és milyen tendencia is az, amit 2010 óta tapasztalhatunk Magyarországon, mindez a foglalkoztatáspolitikára, mindez a költségvetés.

Elsőként is konstruktív ellenzéki képviselőként én örömmel fogadom a kormány belátó magatartását, mondjuk, az alapítványi iskolák finanszírozásával kapcsolatban vagy az internetadóval kapcsolat-

ban, de úgy érzem, hogy ez nagyon-nagyon kevés még, és lényegesen több, sokkal nagyobb, strukturálisabb átalakításra lenne szükség Magyarország 2015. évi költségvetésében.

Miért is állítom ezt, és miért is mondom ezt? Először is a társadalomnak ez a költségvetés, ez a foglalkoztatáspolitikája egy olyan eredményt hozott, hogy 2013-ban már a társadalmi szétszakadás, tehát a középbérek tekintetében - az eltérések a szegénység, illetve a jómódúak irányába - Görögország után a másodikok lettünk Magyarországon. Megszűnt a középosztály, megszűnt a polgári réteg, aminek a képviselője ez a kormány felvállalta. Görögország után a második helyen állunk ebben a tekintetben.

Szintén 2013-as európai uniós jelentés, ami arról szól, hogy hogyan változott a szegénység az Unióban, és a középbérek alatti, tehát Magyarországon 2013-ban a 109 ezer forint nettó jövedelem alatti bérezés tekintetében hogyan áll az ország. Megállapítható, hogy 3,3 millió ember keres Magyarországon kevesebb pénzt, mint a mediánbér 60 százaléka. Tehát ez azt jelenti, hogy 65 ezer forint alatti jövedelem a meghatározó, és ebben Bulgária, Románia, Görögország van előttünk. Ez is egy európai uniós jelentés, ami azt mutatja, hogy bizony rosszul használjuk föl az erőforrásainkat.

A legbeszédesebb viszont mégis az a jelentés, ami minden évben megjelenik világboldogsági jelentés néven, és számos paramétert vizsgál, az emberek egészségi helyzetét, a jövőképét, reményeit, azt, hogy milyennek éri a biztonságot a demokráciában, milyennek éri a jövedelmének a lehetőségeit. Ebben a tekintetben Magyarország 2013-ban a 110. helyre szorult - ezer főt kérdeztek meg Magyarországon -, a 110. helyen Irakkal, Szerbiával, Bangladesssel, Laoszsal, Palesztinával és Iránnal vagyunk egy bolyban. Tehát ezek a jelentések ezt eredményezik.

Természetesen, ha tovább szeretném ezt árnyalni és bemutatni, akkor elmondhatom azt, hogy Európában a mai napig abban a négy országban vagyunk, ahol az ezer főre eső öngyilkosságok száma 17-32 között van, a legmagasabb továbbra is Európában. Ha azt nézzük meg, hogy mindez milyen társadalmat eredményez, akkor elmondhatom, hogy Európában a szív- és érrendszeri megbetegedések tekintetében a 4. helyen vagyunk Bulgária, Románia és Macedónia mögött, a szívinfarktus tekintetében a 2. helyen, míg rák tekintetében a 3. helyen.

Tehát gyakorlatilag ezek a mutatók azok, amelyeknek véleményem szerint mérnie kellene azt, hogy egy ország eredménye milyen, hogy egy országnak a költségvetése, saját tevékenysége megítéléséhez a kormánynak milyen indikátorokat kellene használnia, és nem pedig azok a számokkal való zsonglőrkedések, amelyek folyamatosan egy javuló képet mutatnak be az országról.

Most a költségvetés tárgyalásának az időszakában azért érzem ezt fontosnak, mert jó lenne arról beszélni, hogy a kétharmad mire hatalmazza fel a kormánypárti képviselőket és mire teremt lehetősé-

get, mert nem gondolom azt, hogy a kormánypárti képviselők többsége rosszat akarna, csak azt gondolom, hogy nem megfelelő indikátorokat használ arra, hogy mit is célozzanak Magyarországon.

Mindaddig, ameddig nem változik annak a szemlélete, hogy Magyarországon a társadalom többségének romlanak a lehetőségei, gyerekek sokasága nem jut el nyaralni nyaranta, gyerekek sokasága soha nem találkozik hegyekkel, alföldi gyerekek sokasága nem találkozik hegyekkel, hegyekben lakó gyerekek sokasága nem találkozik folyókkal, nem jutnak el strandokra, addig hiába beszélünk bármilyen mutatókról, addig a költségvetés rossz.

Mindaddig, ameddig a sportági koncepciókra milliárdokat költünk, ameddig a Hungaroring támogatására milliárdokat költünk, ameddig a Red Bull támogatására fordítunk forrásokat, addig ez a költségvetés nem fogja Magyarország lakosságának az érdekeit szolgálni, és ehhez kellene egy strukturális, komoly változás a költségvetés szemléletében. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra a választ Tállai András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bár napirend előtti felszólalásának azt a címet adta, hogy „Miért kellene további módosítások a 2015. évi költségvetéshez?“, erről egyetlen szót sem sikerült elmondani, viszont statisztikai gyűjteményeket hallhattunk arról, hogy hogyan is áll az ország.

Ha megengedi, ön 2010 óta tendenciákról beszélt, akkor én is arról fogok. Tehát 2010-ben Magyarország lényegében morálisan, pénzügyileg, gazdaságilag a csőd szélén, vagy mondhatjuk azt is, hogy csődben volt. A költségvetés hiánya 10 százalékos volt, az eladósodás az azt megelőző 8 évben a GDP több mint 30 százalékaival növekedett, és már 80 százalék fölött állt, az ország minden tekintetben lecsúszott, az azt megelőző nyolcéves szocialista kormányzásnak köszönhetően.

Nehéz helyzetben vette át valóban (*Gógös Zoltán: Nem unod még?*) az akkori kormány az ország irányítását, de nézzük meg, hogy milyen eredményeket tudott felmutatni az elmúlt négy évben.

Például az egyik legnagyobb társadalmi probléma a devizahitelek problémája, mindennapi kérdés a parlamentben is, hiszen végleges megoldás előtt állunk. (*Szabó Sándor: Szégyen, amit ebben csináltak!*) Ezen a héten születnek meg a törvényjavaslatok, amelyek a parlament elé fognak kerülni, és a jövő év végéig teljes egészében kikerül a hitelezés rendszeréből a devizahitel rendszere.

De kikerült Magyarország a túlzottdeficit-eljárásból is, ami 2010-ben még elég hihetetlen dolognak tűnt, hiszen 2013. július 1-jétől kilencéves

„tagság” után a kormány ki tudta hozni az országot és így az ország iránti bizalmat növelni. (Szabó Sándor: Ez komoly?)

De a foglalkoztatás terén is jelentős eredményeket tud felmutatni az ország. Egyrészt az európai uniós statisztikákat tekintve több csúcsot is döntünk, így a női foglalkoztatás, a fiatalok foglalkoztatása vagy a munkanélküliség csökkenése terén. Több mint százezerrel csökkent a munkanélküliek száma, és már közel 4 millió 200 ezer embernek van munkája Magyarországon, ami 3 millió 800 ezer körül volt 2010-ben, a kormányváltáskor.

(9.20)

Ha ezeket az eredményeket a hazai ellenzék nem is ismeri el, de azért az Európai Bizottság mindenképpen elismeri azzal, hogy Magyarország kilátásait, gazdasági kilátásait mind 2014-re, mind 2015-re módosítja. De az IMF is elismerte, valószínűleg Magyarország példáján, hogy az a féle megszorítási politika, amit Magyarországnak is ajánlott hitelért cserébe, nem vezetett eredményre. Ezt beismerte az IMF, és ezeket a tanácsokat már nem fogja adni más országoknak. Ezt ők maguk mondták. De a londoni elemzők is megfontolják Magyarország felminősítését, tehát igenis Magyarországon az elmúlt négy évben, az elmúlt négy év kormányzása alatt komoly gazdasági eredményeket sikerült felmutatni.

Ennek az az eredménye, hogy a 2015-ös költségvetés tervezése teljes egészében megfelel egyrészt az európai uniós elvárásoknak, másrészt pedig a kormányzati célok tekintetében, a makroszámok tekintetében is megfelelő módon történt. Így a hiánycél a GDP 2,4 százalékára tehető, az államadósság 75,4 százalékon fog megállni 2015 végére, míg a gazdasági növekedés 2,5 százalékot, az éves infláció pedig 1,8 százalékot fog jelenteni a 2015. évi költségvetésben.

Mindenképpen fontos, hogy a jövő évi költségvetés a gazdaság élénkülését ösztönözze. Jelentős átszervezések lesznek ennek érdekében az uniós támogatások terén, hiszen az teljes egészében a gazdaságfejlesztést szolgálja. A legfontosabb cél, hogy megtörténjen a bankok elszámolása, ezáltal a lakoságnál maradó jövedelmek a fogyasztást fogják növelni, ezáltal a gazdasági növekedést serkenteni. Ezek a 2015-ös költségvetés legfőbb céljai.

Köszönöm szépen. (Dr. Rétvári Bence tapsol. - Gőgös Zoltán: Ezt te sem gondold komolyan!)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az MSZP képviselőcsoportjától napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr: „Miért nem oldják meg végre több tízezer ember problémáját?” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok

embernek nagyon sok problémája van ma a kormánnyal, hiszen nem azt ígérték, amit végül is adnak az embereknek. Ez az adótörvényekből és a költségvetésből is kiderül. Azonban én ma egy olyan problémát hozok a tisztelt Ház elé napirend előtt, amit Miskolc országgyűlési képviselőjeként tapasztaltam az elmúlt hetekben.

Rengetegen fordultak hozzám e-mailben, levélben és telefonon Tapolca, Perces környékéről és nagyon sok területéről a városnak. Olyan kiskertbérletlők, akik az önkormányzat ingatlankezelő cégétől, a Big Zrt.-től bérelnek évtizedek óta kiskerteket, zártkerti ingatlanokat, és a választások után, október 12-én levelet kaptak ettől a cégtől annak kapcsán, hogy nem hosszabbítják meg az ő szerződésüket. Tudható az ügyben, hogy a földtörvényt önök tavaly módosították, és e szerint a módosítás szerint östermelők, földműves, illetve mezőgazdasági termelő szervezet használhatja csak ezeket a területeket. Az új földtörvény szerint ezekkel az emberekkel nem köthetnek újabb szerződést, pedig ők évtizedek óta használják ezeket a területeket a saját fogyasztási szükségleteik kielégítésére vagy családjuk zöldség-gyümölcs szükségleteinek kielégítésére. Tisztességgel művelik ezeket a területeket, rendben tartják.

Tudható az ügyben az is, hogy Szombathelyen ez a probléma már hamarabb jelentkezett, hamarabb jártak le ezek a szerződések. Ott mintegy 1500 érintett ingatlan van. Ipkovich György, a város korábbi polgármestere, korábbi képviselőtársunk foglalkozott ezzel az ügygel. Javaslatokat is tettek Szombathelyen, az ottani közgyűlésen nagyon komoly probléma alakult ki ebből a kérdésből. Számtalan nagyon ideges ember van ott is ebben a kérdésben. Ennek kapcsán volt egy javaslat a szocialista frakcióból. Bárándy Gergely és Legény Zsolt képviselőtársaim terjesztették be ezt a javaslatot. Ez egy olyan javaslat, ami ezt a kérdéskört átfogóan kezeli. Méghozzá úgy, hogy egy hektárban határozza meg azt a határt, ahol ilyen módon kezelhető ez a kérdés. Egy olyan kiegészítést tenne egy konkrét passzushoz, hogy az egy hektárt meg nem haladó föld földhasználati jogosultságát földművesnek nem minősülő természetes személy is megszerezheti. Ez a kérdés kezelte volna ezt a problémát, ami már látszott hónapokkal ezelőtt, hiszen május 1-jétől tulajdonképpen ez az állapot fennáll. Önök ezt a módosító javaslatot a Mezőgazdasági bizottságban leszavazták. Leszavazták, és tulajdonképpen semmi más nem tettek az asztalra e helyett a javaslat helyett, tehát nincs megoldás. Pedig megoldást ígértek.

Még egyszer mondom, rengeteg érintett van, becslések szerint több tízezer, ezért is írtam ezt a napirend előtti felszólalásom címeiként. De van olyan újságcikk, van olyan szakértő, aki azt mondja, hogy mintegy félmillió hobbikertet is érinthet ez a probléma az országban. Tehát egy nagyon széles körű társadalmi feszültséget okozó problémáról beszélünk. Kérdéseket tettem föl Miskolcon sajtótájékoztató formájában, hogy ebben a formában járjon el a

városvezetés. Ottani képviselőtársamat, de az összes kormánypárti képviselőt is kértem, felszólítottam, hogy járjunk el közösen ebben a problémában. Nem történt semmi az adott ügyben. Az emberek pedig egyre feszültebbek, naponta több levelet, telefonszámokat kapok ebben a kérdésben.

Még egyszer mondom, olyan emberekről beszélünk, akik sokszor nehezen élnek a hétköznapjaikat, sokan nyugdíjasok közülük, sokuknak ez a fajta kis jövedelemkiegészítés, amit a gazdálkodás jelent, az jelenti a mindennapi életet, egy viszonylag elfogadható életszínvonalat. Ha ezt elveszik tőlük, akkor az ő sorsuk rendkívül nehézé válik.

Kinek jó ez? – kérdezem. Hiszen számtalanszor hallottunk sok mindent a közbiztonságról is, hogy két hét alatt rend lett. Jelentem, sok zártkerti ingatlan van rengeteg megyeszékhely és város határán, hiszen ez a probléma már túlnőtt ezen, a Balaton környékét érinti, Debrecenből kaptam telefonokat és sok helyről, rengeteg ilyen településen a határt úgy mond, a város környékét ezek az ingatlantulajdonosok tartják rendben. Ezek a városok nem fognak tudni ezekkel a kis telkekkel mit csinálni. Ezek a telkek, ha nem fogják művelni, elvadulnak, és ez nagyon komoly közbiztonsági problémákat is fel fog vetni. Hiszen, ha felhagyják, elhagyják ezeket a területeket, akkor ott komolyan megjelenik a város határán egy olyan közbiztonsági probléma, ami sok helyen látható egyébként.

Kinek jó ez? Felvetem itt azért a korrupció kérdését is. Valakinek megalkották ezt a jogszabályt így, ebben a formában, a kiskertbérlőkkel, használókkal szemben. Miért nem oldják meg végre több tízezer kiskerthasználó problémáját? Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Nagy István államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Az a probléma, amit felvetett, látszólag kicsi, apró, de mégis nagyon nagy indulatokat és nagyon nagy gondokat kiváltó kérdés. Erről a problémáról nem a nagysága szerint, hanem a fontossága szerint muszáj beszélnünk. Hiszen nagyon sok nagyváros környékét érintő kérdésről beszélhetünk. Hagyománya van, hogy az egykori vagy a mai iparvárosokban a környező falvakból beköltözött emberek az életmódjukból következően szükségesnek tartották, hogy tudják kifejteni azokat a mezőgazdasági tevékenységeket, amit megszoktak otthon; fogalmazhatunk így, amit a génjeikkel hoztak magukkal. És szükségük volt arra, hogy paradicsomot, gyümölcsöt ott, azokban a kiskertekben saját szükségletre termesszenek.

Igen ám, csak ahogy az élet halad, öregedés van, öröklések vannak, és beállt az a probléma, amit je-

lenleg tapasztalunk. A helyzet a következő. A kormány tapasztalta a szombathelyi mézgakertekkel kapcsolatos kérdésfelvetést is, hiszen nagyon sok megkeresés érkezett hozzánk is, úgy, ahogy képviselőtársam mondta, hogy ezt a kérdést kezelni kell.

(9.30)

Már májusban megvolt a válaszuk ennek a kérdésnek a kezelésére, csak az Európai Unió eljárása a magyar földtörvénnyel kapcsolatosan praktikusán nem tette lehetővé, hogy újra megnyissuk a földtörvény vitáját és ezt a kérdést benne rendezzük. Biztosíthatom képviselőtársamat arról, hogy ez a kérdés fontos, és ezt rendezni szeretnénk.

Többféle alternatívát tárgyalunk jelen pillanatban is. Fölvetül annak a lehetősége is, hogy a zártkert nem lesz egyenlő a termőfölddel. S innentől kezdve szerintem nagyon sok jogi kérdést meg tudnánk oldani, amellyel ezt a kérdést rendezni lehet. Szerintem ez az az út, amit érdemes megfontolnunk, és érdemes konszenzust keresnünk arra, hogy nagyon sok ember problémáját ebben a kérdéskörben megoldjuk. Ha ezt át tudjuk vinni, és sikerül konszenzust teremteni jogi és kodifikációs oldalon arra, hogy ezt tudjuk szabályozni, akkor erre szerintem rövid időn belül - ahogy a brüsszeli eljárás lezajlik - megnyugtató választ fogunk tudni adni minden egyes kiskerttulajdonosnak, minden egyes zártkerttulajdonosnak. Ez a kérdés pontosan az örökségek és az adásvételek szempontjából fontos.

De egyéb kérdés is van. Nem elég az egyhektáros rendezés, mert mi van azzal az emberrel, aki beköltözött a városba, de közben otthon még egy-két-három hektáros területet van. Akkor az ottani zártkertes adásvételt máris nem tudja lebonyolítani. Ezért feltétlenül szükséges az a megoldás, hogy a zártkertet, a mézgakertet és a termőföldet fogalmilag és rendszertanilag különítsük el egymástól, hogy más rendszabályok vonatkozzanak az egyikre és a másikra. S ha ezt a közeljövőben megnyíló földtörvény-módosításokkal kapcsolatosan be tudjuk terjeszteni, akkor szerintem megnyugtató választ tudunk adni erre a kérdésre.

Köszönöm képviselőtársamnak, hogy fölvetette ezt a kérdést. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Volner János képviselő úr: „Miért nem tudunk fontos részületeket a kitiltási ügy háttéréről?” címmel. Megadom a szót.

Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Október közepe óta nem lehet tudni, hogy ki az a hat magyar magán-

személy, akit az Egyesült Államokból kitiltottak, és mi volt ennek a kitiltásnak az oka. Egy azonban biztos: van hat olyan állampolgár, akiről az Egyesült Államok magyarországi ügyvivője azt állítja, hogy nem léphet be az Egyesült Államok területére azért, mert olyan súlyos korrupciós bűncselekményben érintett, ami nem teszi lehetővé az amerikai beutazását.

Egymást érték a különböző nyilatkozatok, amelyek sokszor egymással is ellentmondásban voltak. Az amerikai ügyvivő szerint a kitiltási döntés ellen egyetlen érintett sem tiltakozott, egyetlen érintett sem kért jogi felülvizsgálatot a kitiltási döntéssel összefüggésben. Egy tény, hogy a kormány és a Nemzeti Adóhivatal vezetője egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett, az egyikük szerint tudott a kormány a kitiltásról, a másikuk szerint nem tudott róla.

Tény az, hogy Magyarország egy geopolitikai konfliktus közepén találta magát azzal, hogy Ukrajnában háborús események zajlanak, két nagy érdekszféra, Nyugat és Kelet ütközik most jelenleg a térségünkben, és ennek Magyarországra is kihatása van. Tény továbbá az is, hogy a korrupciós világranglistán Magyarország lecsúszóban van. Emlékeztetnék arra, hogy a szocialisták utolsó éveikhez képest tovább csúsztunk lefelé, még rosszabb lett a helyzet az elmúlt időszakban. Tény az is, hogy Lázár János, Orbán Viktor jobbkézre irányítja személyesen a polgári hírszerzést, tehát elvileg minden információ azonnal a birtokába kerül, ami vezető állami tisztviselők kitiltására vonatkozik.

Kérdés az, hogy mit lehet tenni. Az ellenzék többször fölvetette a maga kérdéseit, ezekre a kérdésekre azonban senkitől nem kapott választ. Most más szinten fogunk élni a parlamentáris lehetőségekkel, és a demokrácia kereteit ki fogjuk használni. Én magam vagyok az Országgyűlés Vállalkozásfejlesztési bizottságának az elnöke, pénteken délelőtt 10 órára éppen ezért össze fogom hívni a bizottságot, és erre az ülésre meg fogjuk hívni Vida Ildikót, a Nemzeti Adóhivatal elnökét, meg fogjuk hívni André Goodfriendet, az Egyesült Államok magyarországi ügyvivőjét, meg fogjuk hívni a kormány képviselőjét, valamint meg fogjuk hívni Heim Péter urat, a Századvég igazgatóságának elnökét.

Miért fogjuk ezt tenni? Azért, mert egy higgadt, szakmai alapokon álló, tényszerű vizsgálatot szeretnénk lefolytatni ebben az ügyben. Magyarország lakóinak tisztában kell lenniük azzal, hogy vezető állami tisztviselők, olyanok, mint Vida Ildikó, az adóhivatal elnöke érintettek-e bármilyen korrupciós bűncselekményben, mi történik ebben az ügyben, az Egyesült Államok miért állítja, amit állít, a magyar kormány pedig miért hazudozik összevissza ezzel párhuzamosan. Semmi egyebet nem szeretnénk. Nem politikai vagdalkozásra szeretnénk ezt az alkalmat fölhasználni, hanem egy higgadt, szakmai alapokon álló, tényszerű vizsgálat lefolytatására ebben az ügyben, mert mindenkinek az az érdeke, hogy ebben a kérdésben tisztán lássunk.

Államtitkár úrtól pedig majd annyit szeretnék kérni - amennyiben Tállai államtitkár úr fog válaszolni a kérdésre -, hogy ne az történjen, mint amit a képviselőtársam napirend előtti felszólalására adott. Képviselőtársam az emberekről beszélt, államtitkár úr pedig fölolvastott válaszul egy előre megírt klisé arról, hogy mi a helyzet a túlzottdeficit-eljárással. Bocsánat, államtitkár úr, a kérdések nem arra vonatkoznak, amire ön rendszeresen válaszol.

Tehát ha ön fog erre válaszolni, akkor semmi egyebet nem kérünk, mint hogy tényszerűen erre a kérdésre legyen kedves válaszolni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Bár nem értek egyet frakcióvezető úrnak a Tállai államtitkár úrral kapcsolatban megfogalmazott kritikájával, de mégis inkább én válaszolok a felvetett ügyben.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön súlyos korrupciós ügyről beszél, azt mondja, hogy nem kértek jogorvoslatot az érintettek, és azt mondja, hogy az ellenzéki eszközökkel akarnak élni. Először is szögezzük le, hogy az érintettek nem kérhetnek jogorvoslatot, sőt - mint a tegnapi nap óta tudjuk - még meg sem tudhatják, hogy miért így döntött az Amerikai Egyesült Államok. Láthatóan Vida Ildikóval sem közölte az Egyesült Államok ügyvivője, mi az oka annak, hogy beutazási korlátozást vezettek rá.

Az egy önmagában is elgondolkodtató folyamat, önmagában is elgondolkodtató jelenség, hogy akivel szemben ilyen vádat fogalmaznak meg, annak kell bizonyítania, hogy nem érintett ilyen ügyben. De ha az Egyesült Államok így kívánja, akkor úgy látom, Vida Ildikó megteszi azt a lépést, hogy végigmegy ezen az úton, amit az Egyesült Államok budapesti képviselete felkínált, mégpedig azt, hogy vízumért folyamodik az Egyesült Államokba, s hátha akkor végre megmondják, hogy vajon mivel vádolja a magyar nemzeti adóhatóság elnökét az Egyesült Államok.

Hozzáteszem, hogy ez a vád elképzelhetetlen egy jogállamban. Elképzelhetetlen egy jogállamban az, hogy semmilyen módon nincs arra lehetőség, hogy az érintett pontosan megtudja, mivel vádolják, mivel gyanúsítják, és nem tud ellene védekezni, nem tud ellene fellebbezni, nem tud jogorvoslatot kezdeményezni. Ilyen elképzelhetetlen egy jogállamban. Nem vitatjuk, hogy az Egyesült Államokban vannak ilyen törvények, olyan törvények, amelyek például a Guantanamo-i fogolytábor működését lehetővé teszik, de szeretnénk jelezni a magyar kormány nevében, hogy Budapest nem Guantanamo, itt nem lehet először valakiről kihirdetni, hogy korrump, és utána éppen az érintettet, akit ezzel vádolnak, arra kötelezni, hogy bizonyítsa az ártatlanságát. Magyarországon az

ártatlanságot nem az érintettnek kell bizonyítania, hanem annak kell bizonyítania a bűnösséget, aki állít valamit.

Ezért régóta mindannyian, szerintem az Országgyűlés ellenzéki és kormánypárti oldalán mindannyian azt a kérdést tesszük fel, hogy mivel vádolja az Egyesült Államok az adóhatóság elnökét, és mivel vádolja azokat a beutazási korlátozással érintett magyar állampolgárokat, akikről szó van.

(9.40)

Tehát mindannyian azt kérdezzük - jó lenne, ha most már előjönne ezekkel a tényekkel, jó lenne, ha a nyilvánosság elé tárna az Egyesült Államok ideiglenes ügyvivője -, hogy mivel vádolja az érintetteket. Ezt egyébként meg lehet tenni természetesen parlamentáris formában is úgy, ahogyan ön javasolja. Én természetesen nem kívánom azt minősíteni, hogy miért a Vállalkozásfejlesztési bizottság foglalkozzon ezzel a kérdéssel, hiszen már az Országgyűlés más szakbizottsága is megpróbált kicsikarni információkat az Egyesült Államok ideiglenes ügyvivőjétől. Hangsúlyozom, ha komolyan veszi az Egyesült Államok azt, hogy ilyen súlyos, korlátozó állami hatósági döntést hoz valakikkel szemben, akkor természetesen elvárható az, hogy az ezzel kapcsolatos tényeket közölje.

És nyilván, mivel nem igaz az, hogy itt magánszemélyekről van szó, egyszerű magánszemélyekről, hanem arról van szó, hogy magas kormányzati tisztiséget viselő személyekről van szó, hiszen ezt többször hangsúlyozta az ügyvivő, ezért az is elvárható, hogy a teljes transzparenciát biztosítsák ebben az ügyben, tehát nincsen nagykövetségen való négy- vagy ötszemélyes beszélgetésnek helye; annak van helye, ha nyilvánosságra hozzák ezeket a bizonyítékokat, nyilvánosságra hozzák a vádjait. És természetesen csak a gyanú megfogalmazása után van helye vizsgálatnak, a vizsgálatot követheti valamifajta ténymegállapítás, és a ténymegállapítást követheti az, hogy valamilyen szankciója, jogkövetkezménye lehet egy ilyen kitiltási ügynek. Nem lehet megfordítani a sorrendet.

Kérem az ellenzéket is, hogy követeljük meg minden egyes külföldi nagykövetségtől, hogy mielőtt valakivel szemben ilyen beutazási korlátozást vezet be, hozza nyilvánosságra ennek indokait, ha ilyen súlyos szankciókat akar alkalmazni magyar állampolgárokkal szemben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-képviselőcsoportból Németh Szilárd István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Közös dolgainkról” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Képviselőtársaim! Az ellenzék - többek közt a közvélemény-formáló újságírók hathatós segítségével - hetek óta tartja napirenden itt a tisztelt Házban és a Nemzetbiztonsági bizottságban az úgynevezett kitiltási ügyet. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jézusom!)* A hivatkozási alap André Goodfriend, az Amerikai Egyesült Államok ideiglenes ügyvivőjének sajtóban megjelent állítása többek közt a NAV elnökének kitiltásáról: „Nem az alapján döntöttünk bizonyos személyek beutazási tilalmáról, amit a sajtóban olvassunk, nem szabad mindent elhinni. Azt kérdeztük magunktól, hogy kikkel kapcsolatban vannak szilárd bizonyítékok, amelyek alapján lehet érvényesíteni a törvényt.” - nyilatkozta az ügyvivő.

Mindez még október 21-én történt, de azóta semmilyen fórumon, semmilyen alkalommal sem tudott semmiféle szilárd bizonyítékot felmutatni. Goodfriend úr, szavahihetőségét alaposan kockára téve, maradt tehát a megalapozatlan vádaskodás szintjén, hiszen sem a kormánynak, sem az Országgyűlésnek, sem a Nemzetbiztonsági bizottságnak, sőt tegnap óta tudjuk, hogy magának az érintettnek sem tudott átadni semmiféle hiteles, tényekkel alátámasztott bizonyítékokat, pedig a Nemzetbiztonsági bizottság eddig a kormány két miniszterét, öt államtitkárát hallgatta meg ebben az ügyben. *(Gúr Nándor: Lehet, hogy nem értették!)* Három titkosszolgálati vezető és az országos rendőrfőkapitány is azt mondta, hogy semmilyen, egyébként más ügyekben bejáratott, szokásos csatornán nem érkezett hozzájuk az ügygel kapcsolatban információ az Egyesült Államok társszerveitől, így például sem a CIA-tól, sem az FBI-tól.

Megállapíthatjuk, hogy mindezek hiányában Goodfriend úr kijelentései jelenleg nem tűnnek másnak, mint személyes indíttatású politikai nyomásgyakorlási kísérletnek.

Tisztelt Országgyűlés! Mindeközben olyan, hazánk és az Európai Unió, illetve a NATO számára, így az Egyesült Államoknak is valós biztonsági kockázatot jelentő ügyek kerülnek le a napirendről, mint az MSZP országgyűlési képviselőjelöltjének KGB-s kapcsolata. *(Gógös Zoltán: Mi van a főigazgató-helyettes úrral?)* Mint ismeretes, a Nemzetbiztonsági bizottság elnöki posztját is adó szocialisták az újpesti időközi választáson egy olyan jelöltet indítanak Horváth Imre személyében, akit a Kádár-rendszer hivatásos BM-állományú tisztjeként egy öt hónapos KGB-tanfolyamon képeztek ki még a '80-as évek elején. És erre - ellentétben a Goodfriend-üggyel - írásos, tényekkel alátámasztott bizonyíték van *(Derültség az MSZP soraiban.)*, sőt maga a jelölt is elismerte mindezt a nyilvánosság előtt.

No de, tisztelt képviselőtársaim, térjünk vissza a Goodfriend-ügyre! Nos, a hazai ellenzék kizárólag Goodfriend úr megalapozatlan állításait fogadja el *(Gógös Zoltán: Azért azt te is tudod, hogy ez marha gyenge?!)*, ezért nem meglepő az sem, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság MSZP-s elnöke a házszabályt megsértve nem hajtotta végre a bizottság határozatát

(Tóbiás József: *Nem sértette meg!*), az ellenzék is csak bizonyítékok nélkül vádaskodik, egyszerre kockáztatva evvel hazánk szuverenitását és demokratikus berendezkedésünk alapjait. Egyetlen ország sem engedi meg, hogy egy másik állam polgára bizonyítékok nélkül (*Gógös Zoltán: Inkább rezsit csökkentésél, fiam, az jobb!*), bemozdítás alapon bűncselekmény elkövetésével megvádolhassa saját állampolgárait, ez szuverenitás kérdése.

Másrésről a demokráciák attól is demokráciák, hogy nem az ártatlanságot kell bizonyítani, hanem a megvádolt bűnösségét, mégpedig hitelt érdemlő módon és nem pedig egy autodafén. Aki állít, az bizonyít. Nagyon fontos a bűn üldözése, a bűnözők lefűlése és megbüntetése, de legalább ennyire fontos az ártatlanok, a tisztességes és a becsületes magyar emberek megvédése. (*Gógös Zoltán: Te nem ezt csináltad Horváth Imrével!*) Az ártatlanság vélelme nem csak jogi kategória; minden magyar állampolgárnak alaptörvényben garantált joga van a jó hírnévhez, a zavartalan munkavégzéshez és a magánélet szentségéhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetek tükrében nem nagyon valószínű, de a Külügyi és a Nemzetbiztonsági bizottság együttes ülésén is kísérletet teszünk André Goodfriend úr meghallgatására. A magyar kormánynak, az Országgyűlésnek és az egész országnak az az érdeke, hogy ez az ügy megnyugtató módon tisztázódjon. Ezért most is arra kérjük az ideiglenes ügyvivő urat, hogy jöjjön el az ülésre, és ha szükséges, zárt ajtók mellett, senkinek a jogát sem sértve, tárja végre a képviselők elé azokat a szilárd bizonyítékokat, amelyekre a hazai ellenzék biztató bólogatása és aktív közreműködése mellett hivatkozik.

Köszönöm a figyelmüket, köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok sorában. - Gógös Zoltán: Óriási tapsot neki, mert megérdemli!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Képviselő Úr! Ami a magyar állampolgárokat érő amerikai állami szankciókkal kapcsolatos felvetését illeti, egyet tudok érteni önnel abban, hogy szükség van arra, most már hetek óta nagyon szükség lenne arra, hogy meghalljuk végre azokat, hogy mivel gyanúsítja az Egyesült Államok ezeket a magyar állampolgárokat. Minden eszköz rendelkezésre áll, minden jogi eszköz, így egy 2008-ban kötött bűnügyi együttműködésről szóló egyezmény, amelyet az Országgyűlés törvényben hirdetett ki, rendelkezésre állnak a bűnügyi együttműködés más formái.

Valóban, ahogyan ön elmondta, ezeken a csatornákon semmilyen információt nem kaptak a magyar hatóságok az Egyesült Államoktól, itt az ideje

tehát, hogy tisztázzuk, hogy itt egy méretes blöffel állunk szemben, vagy pedig valóban van valamilyen bizonyíték az Egyesült Államok kezében. Ezt nem pusztán azért kérjük, mert az Egyesült Államokkal szövetséges viszonyban állunk, szövetséges államokról van szó, hanem azért kérjük, mert a magyar jogállam rendje szerint - ahogyan ön is mondta - aki állít, aki bűncselekmény gyanújával vádol meg valakit, annak kell bizonyítani, annak kell legalább minimálisan a rendelkezésre álló tényeket a hatóságok tudomására hozni.

Mellesleg, ha magyar hivatalos személyekről lenne szó, akkor természetesen feljelentési kötelezettségük lenne ezeknek a hivatalos személyeknek, tehát a magyar hatóságok tudomására jutott bűncselekményekről egy magyar hivatalos személy köteles bejelentést tenni és köteles feljelentést tenni. Természetesen ez a külföldi diplomatákra nem vonatkozik, de éppen ezért az együttműködés és a kölcsönös bűnügyi együttműködésről szóló egyezmények alapján ezt elvárhatjuk az Egyesült Államoktól.

Azt természetesen a kormány tudomásul veszi és érdeklődve figyelemmel kíséri, hogy az Országgyűlés különböző parlamentáris eszközökkel meg tudja-e szerezni ezeket az információkat. Nagyon bízunk benne, hogy az Egyesült Államok Magyarországra akkreditált diplomatái együtt kívánnak működni a Magyar Országgyűléssel, és abba a folyamatba, amelyet ők indítottak el azzal, hogy magyar állampolgárokkal szemben hatósági szankciókat alkalmaztak, ebbe a folyamatba beleállnak, és hajlandóak lesznek együttműködni annak érdekében, hogy ki tudjuk vizsgálni a vádakat.

(9.50)

Hozzáteszem, hogy a kormány a rendelkezésére álló eszközökkel megvizsgálta, hogy van-e valamilyen bűncselekmény gyanúja ezekben az ügyekben, egyáltalán a NAV működéséhez kapcsolódóan van-e valamilyen korrupciós gyanú. Ismerjük jól, hogy számos ilyen vád megfogalmazódott már. Ezeket a korrupcióra utaló bejelentéseket (*Zaj. - Az elnök csenget.*) mindig komolyan vették a hatóságok, és mindig kivizsgálták a korrupció gyanúját. Tehát a magyar hatóságok transzparens módon a korrupció gyanúja esetén eljárásokat folytatnak.

Idéztem már itt az Országgyűlésben, hogy a tisztelt Országgyűlés elfogadott egy bejelentővédelmi törvényt, amely 2014. január 1-jétől már életbe lépett. Ez alapján a bejelentővédelmi törvény alapján az állami hatóságoknál ki kell jelölni olyan független személyeket, akik fogadják a korrupció gyanújára vonatkozó bejelentéseket; ezeket a független személyeket munkajogi védettség illeti meg. De ha valaki nem bízna a saját állami hatóságánál kialakított bejelentővédelmi rendszerben, akkor az állampolgári jogok biztosához tud fordulni, tehát az ombudsmanhoz tud fordulni, aki egy teljesen független és anonim vizsgálatot folytathat le az ügyben. Tehát nagyon

kérem önöket, hogy akik korrupciógyanús ügyeket tárnak föl egyes közhivatalokban, azok éljenek az új törvény adta lehetőségekkel. A bejelentővédelemről szóló törvény olyan jogokat, védeltséget biztosít számukra, amely garantálja, hogy a korrupció gyanúja minden esetben kivizsgálásra kerül.

A kormány elkötelezett a korrupció elleni küzdelemben, és ezeket a vizsgálatokat le is fogja folytatni, hogyha megalapozott a korrupció gyanúja.

Köszönöm szépen a hozzászólását. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. Munkánkat a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk.

Kérem, foglalják el helyüket, ellenőrizzék, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás és Mellékletei 2014. évi módosításának kihirdetését kezdeményező törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztést T/1125. számon kapták kézhez. Az előterjesztő T/1125/2. számon fordítási hibát tartalmazó kiigazítást nyújtott be.

Mivel a törvényjavaslatot érintően nincs vitához kapcsolódó bizottság, és módosító javaslat benyújtására sem került sor, most a zárószavazás következik. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1125. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 150 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik az **Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről szóló tájékoztató és az intézmény működéséről szóló beszámoló elfogadását kezdeményező határozati javaslat zárószavazása**. A Gazdasági bizottság önálló indítványát H/1702. számon kapták kézhez. A bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatot nem terjesztett elő, és a Törvényalkotási bizottság ülésének összehívására sem került sor.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja indítványozta a H/1702/1. számú módosító javaslat fenn tartását. A módosító javaslat az Állami Számvevőszék ellenőrzési jogkörben végzett tevékenységi körét kívánja kibővíteni. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a H/1702/1. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 38 igen szavazattal, 117 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/1702. szá-

mú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 116 igen szavazattal, 30 nem ellenében és 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1143. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/1143/33. számon, összegző jelentését pedig T/1143/34. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja indítványozta a T/1143/16. számú módosító javaslat fenn tartását. Először erről határozunk.

A T/1143/16. számú módosító javaslatban Kiss László és más képviselők a törvényjavaslat 1. mellékletében a Bethlen Gábor Alap tényleges kiadásait módosítják. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/1143/16. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1143/33. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 27 nem ellenében és 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1143/35. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 31 nem ellenében és 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. A Költségvetési bizottság önálló indítványa T/244. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/244/7. számon, összegző jelentését pedig T/244/8. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekez-

dése alapján a Jobbik képviselőcsoportja indítványozta a T/244/3. számú módosító javaslat fenntartását. Először tehát erről szavazunk.

A T/244/3. számú módosító javaslatban Novák Előd képviselő úr a törvényjavaslat kiegészítésével azt javasolja, hogy a hatóság költségvetésének ellenőrzését az Állami Számvevőszék is végezze el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján a T/244/3. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 21 igen szavazattal, 119 nem ellenében és 20 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.00)

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/244/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 29 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/244/10. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 118 igen szavazattal, 43 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. A Költségvetési bizottság önálló indítványát T/1577. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyien elérhették. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1577/7. számon, összegző jelentését pedig T/1577/8. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja indítványozta a T/1577/3. számú módosító javaslat fenntartását. Először tehát erről határozunk.

A T/1577/3. számú módosító javaslatban Novák Előd képviselő úr a törvényjavaslat 1. mellékletének módosításával tartalékképzés helyett befizetési kötelezettséget terjeszt elő. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján a T/1577/3. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 18 igen szavazattal, 119 nem ellenében és 25 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1577/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 131 igen szavazattal, 30 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1577/10. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen szavazattal, 45 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Csöbör Katalin és Balla György fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/1427. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1427/7. számon, összegző jelentését pedig T/1427/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1427/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1427/9. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 123 igen szavazattal, 7 nem ellenében és 35 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a gyermekek és kiszolgáltatottak fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Selmeczi Gabriella és Bánki Erik fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/1328. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1328/13. számon, összegző jelentését pedig T/1328/14. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja indítványozta a T/1328/4. számú módosító javaslat fenntartását. Először tehát erről határozunk.

A T/1328/4. számú módosító javaslatban Szél Bernadett képviselő asszony a törvényjavaslat kiegészítésével azt javasolja, hogy egyes, a nemi élet szabadsága elleni bűncselekmények közzvadra is üldözhetőek legyenek. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az LMP kérése alapján a T/1328/4. számú módosító javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 138 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1328/13. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 165 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1328/16. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az LMP képviselőcsoportjának kérelme alapján az Országgyűlés már lefolytatta az országos politika rendszerváltást követő meghatározó szereplői állambiztonsági múltjának vizsgálatát kezdeményező H/484. számú határozati javaslat **tárgysorozatba vételének** vitáját. Most a szavazás következik. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Schiffer András képviselő úr H/484. számon előterjesztett határozati javaslatát.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 51 igen szavazattal, 111 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy ugyancsak az LMP képviselőcsoportjának kérelme alapján az Országgyűlés már lefolytatta az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonságának hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló T/485. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételének vitáját. Most a szavazás következik. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Schiffer András képviselő úr T/485. számon előterjesztett törvényjavaslatát.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

(10.10)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 49 igen szavazattal, 112 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Mielőtt általános vitánkkal folytatnánk munkánkat, két perc technikai szünetet rendelék el annak érdekében, hogy mindazon képviselőtársaink, akik halaszthatatlan hivatali feladatuk ellátása érdekében elhagyják az üléstermet, zavartalanul tehessék. *(Rövid szünet.)*

Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket. Folytatjuk vitánkat.

Soron következik **az egységes elektronikus-kártya-kibocsátási keretrendszerrel szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1761. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindannyian tapasztaljuk, hogy napjainkban a polgárok az egységes állami, önkormányzati, gazdasági szolgáltatásokat mind gyakrabban valamiféle elektronikus kártyával történő azonosítás, elektronikus kártyák segítségével, informatikai rendszerek útján veszik igénybe. A szolgáltatások számának növekedésével azonban a különböző elektronikus kártyák száma is növekszik, hiszen az egységes rendszerek közötti koordinációt és technológiai egységesítést senki sem... *(Zaj.)*

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr, egy pillanat türelmét kérem! Képviselőtársaim, akinek nincs feladata bent az ülésteremben, az legalább tegye lehetővé, hogy az államtitkári expozé hallható legyen. Köszönöm megértésüket, és kérem azokat, akiknek máshol van hivatalos feladatuk, hogy oda fájradjanak át. Köszönöm szépen.

Folytassa, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tehát a kártyakibocsátók száma folyamatosan nő, viszont jellemző, hogy a szolgáltatók által megvalósított fejlesztések egymással nem kompatibilisek, nem átjárhatók.

Nem áll tehát rendelkezésre egy olyan rendszer, amely egységesen és hitelesen, az állam által garantált módon, elektronikus úton tudná biztosítani a felhasználók azonosítását és ezzel személyhez kötött, akár az állam, akár a piaci szereplők által garantált szolgáltatások nyújtását, jogosultságok, kedvezmények igénybevételét.

Egy ilyen keretrendszer kiépítésével, a garantált hitelességi, azonosítási funkciók segítségével az eddigi szigetszerűen megvalósuló fejlesztések sokkal olcsóbban lennének megvalósíthatók vagy kiválthatók. Ebben az esetben ugyanis az egyes szakrendszereknek már eleve nem kellene a kártyakibocsátás folyamatának valamennyi elemét, aspektusát, azonosítást, arcképkészítést, rendszerfejlesztést, gyártást megszervezniük, piaci felhasználás esetén elegendő csupán az egységes kártyarendszerhez történő csatlakozást biztosító, jogszabályban meghatározott csatolófelület technikai előírásainak való megfelelést biztosítani, az állami felhasználás esetén pedig ágazati jogszabályok szintjén elrendelni a csatlakozás kötelezőségét és meghatározni a kapcsolódó ágazati adatkezelés szabályait.

Az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszer tehát nem közvetlen kártyakibocsátást és felhasználást jelent, hanem egy olyan jogi-műszaki keretrendszert takar, amely megteremti az elektronikuskártya-kibocsátás egységesítésének legfontosabb technológiai, eljárási, szervezeti és egyéb keretfeltételeit, és az állam által biztosított azonosítási szolgáltatással, valamint háttéradatbázissal megszünteti az azonosításhoz kapcsolódó hitelességi hiányosságokat.

Az egyes konkrét felhasználói alkalmazások így a keretrendszernek nem részei, hanem annak megfelelően létrehozott önálló fejlesztéseinek eredményei. A NEK központi nyilvántartása a kártyafelhasználó egyes személyi adataihoz rendelt kártyánként elkülönülten tartalmazza a felhasználónak a rendszerben kibocsátott kártyáinak egyedi azonosítóit és azok kibocsátását, valamint a kártya érvényességét. A NEK központi nyilvántartása a kártyához kötődő jogosultsági adatokat nem tartalmaz, ilyen adatokat nem gyűjt, csupán háttérnyilvántartásként működik abból a célból, hogy a kártya felhasználása során a kártya elfogadjának elektronikus információt adjon arról, hogy a kártya érvényes-e. Az állami funkciókhoz kötődő konkrét kártyakibocsátásokat, mivel azok ágazati nyilvántartásokhoz kötődnek, valamint az e rendszerekhez kapcsolódó adatkezelési szabályokat az ágazati törvények szintjén kell külön szabályozni. Ez a szabályozás a NEK keretrendszerének nem része.

Szintén az ágazati jogszabályok szintjén szükséges szabályozni az egyes kártyákra vonatkozó speciális okmánybiztonsági előírásokat is. A kártyakibocsátást a törvényben kijelölt vagy hatósági eljárás alapján erre feljogosított kártyakibocsátó végzi a kártyafelhasználói regisztrációval rendelkező személyek részére kártyaigénylő lap kitöltésével. A kártyakibocsátó a kibocsátott kártyák adatairól nyilvántartást vezet. Ennek a nyilvántartásnak a része a kártyafelhasználóra vonatkozó, a kibocsátási célt képező jogosultság vagy tény fennállására vonatkozó adat, tulajdonképpen az a funkció, amely miatt a kibocsátás történik, például az ágazati nyilvántartás. A kártya a NEK-rendszerben érvényes kártyafelhasználói regisztrációval rendelkező személy részére a kártyaki-

bocsátónál benyújtott egyedi kérelem vagy ágazati törvény rendelkezése alapján bocsátható ki.

A kártya kibocsátása iránti kérelem a kártyakibocsátó által rendelkezésre bocsátott űrlapon nyújtható be. A kártyaelfogadónak a törvényjavaslat alapján megalkotott rendelet szerinti műszaki követelményeknek megfelelő elektronikuskártya-leolvasóval kell rendelkeznie. A rendszer működési elve, hogy a kártya egyedi elektronikus azonosítója alapján a NEK központi adatbázisból információt kap arról, hogy az adott kártya által hordozott funkciót mely ágazati vagy piaci nyilvántartás tartalmazza. A jogosultságra vagy tényre vonatkozó adat ezt követően az ágazati vagy piaci nyilvántartásból kérdezhető le, tehát lényeges, hogy ilyen adatot a NEK központi nyilvántartása nem tartalmaz.

Garanciális szabály, hogy a kártyaelfogadó a kártya elektronikus leolvasása során kizárólag a NEK központi nyilvántartásának a kártya érvényességére vonatkozó adatahoz fér hozzá. Érvénytelen kártya esetén a NEK központi nyilvántartása kizárólag az érvénytelenség tényére vonatkozó adatot szolgáltatja. A kártyaelfogadó érvényes kártya esetében fér hozzá a kártya kibocsátójának adataihoz, és ennek az adatnak a segítségével hozzáfér a kibocsátási célt képező jogosultság vagy egyéb tény fennállásának ellenőrzése céljából a jogosultságot igazoló adathoz, tehát gyakorlatilag a kártya használható az adott feladatra.

(10.20)

A törvényjavaslat értelmében elsődleges, fizikailag létező, valamint úgynevezett másodlagos, azaz közvetlenül elkülönülten, kézzelfogható valóságban nem létező, hanem az elsődleges kártyához elektronikusan hozzárendelt virtuális kártya kibocsátására is van lehetőség. A másodlagos kártyákkal kapcsolatos szabályozás teszi lehetővé azt, hogy ha azt egyébként a felhasználó úgy akarja, és az adott kártyák vonatkozásában az ágazati törvény nem zárja ki, egyetlen fizikai kártyán elméletileg végtelen funkció legyen hordozható.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszer kialakítása érdekében a törvényjavaslatot támogassa.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15-15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ország-

gyűlés! Kérem, engedjék meg, képviselőtársaim, hogy csupán néhány gondolatot fűzzek az előttem szólóhoz, és egyben hangsúlyozzam, illetve megerősítsem a benyújtott törvényjavaslat elfogadásának szükségességét. *(Néhány MSZP-s képviselő az ülésterembe hozza a magyar és az európai uniós zászlót, és az MSZP-frakció utolsó sorában helyezi el. - Dr. Répássy Róbert: Nagy dolog, hogy legalább a magyar zászlót is behoztátok!)* Az egységes nemzeti kártyarendszer bevezetése iránti igény már 2010-ben megfogalmazódott, és azóta megvalósultak azok a törekvések, amelyekkel a polgárok az egyes gazdasági, állami, önkormányzati szolgáltatásokat elektronikus kártyával történő azonosítás, elektronikus kártyák segítségével vehetik igénybe.

Az eddigi tapasztalatok alapján elmondható, hogy megvalósulni látszik a korábban kitűzött cél, és a szolgáltatások növekedésével a különböző platformon működő elektronikus kártyák száma növekszik, ezzel egyidejűleg pedig nő a kártyakibocsátók száma is. A szigetszerűen megvalósított fejlesztések azonban egymással nem kompatibilisek. Nem áll rendelkezésre olyan rendszer, amely egységesen és hitelesen, az állam által garantált módon, elektronikus úton tudná biztosítani a felhasználók azonosítását. E rendszerhiányosság révén pedig fennáll az a veszély, hogy a személyhez kötött szolgáltatások nyújtása, a jogosultságok és kedvezmények igénybevétele is háttérbe szorul.

Kedves Képviselőtársaim! Ahogyan már államtitkár úr említette, nem kérdés, hogy szükség van egy olyan keretrendszer kiépítésére, amely garantált hitelességi, azonosítási funkciók segítségével az eddig szigetszerűen megvalósuló fejlesztéseket sokkal olcsóbban valósítaná meg.

A javaslat célja egy olyan egységes elektronikus-kártya-kibocsátási keretrendszer jogi-műszaki feltételeinek megteremtése, amely egyrészt lehetővé tenné az elektronikus-kártya-kibocsátás egységesítésének alapvető technológiai, eljárási, szervezeti és egyéb keretfeltételeit. Másrészt ezzel egyidejűleg, az állam által biztosított azonosítási szolgáltatással, valamint a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás segítségével megszüntetné az azonosításhoz kapcsolódó hitelességi hiányosságokat. Az így létrejövő nyilvántartás tartalmazná az egyes személyekhez tartozó kártyák adatait, és biztosítaná az ágazati vagy kereskedelmi rendszerekkel való kapcsolatot, ezzel garantálva azt, hogy az egyes jogosultságok nem a kártyához kapcsolódnak, hanem a ténylegesen arra jogosult személyhez.

Mindezeknek megfelelően lefektetett alapelvek és garanciális szabályok meghatározása mellett a benyújtott törvényjavaslat rendelkezik a kártyafelhasználói regisztrációról, a központi kártyanyilvántartásról, a kártyakibocsátás szabályairól, illetve az elfogadás folyamatáról.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, támogassák velem együtt az előttünk fekvő, fejlesztésre irányuló előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt MSZP-s Képviselőtársaim! Föl szeretném hívni a figyelmüket, hogy a Háznak egységes arculata van. Tessék végiggondolni, mit jelentene az, ha a nemzetiségi szószólók mindennap behoznák a saját nemzetiségük országidentitását megjelölő zászlót is meg a magyar zászlót is! *(Közbeszólások az MSZP és az LMP padsoraiból.)* Akkor az egész házban tulajdonképpen el sem férnénk. *(Derűtség. - Dr. Répássy Róbert: Melyik nemzetiségi zászlót hoztátok be? - Zaj.)* Úgyhogy ennek megfelelően folytatjuk munkánkat.

Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elnök úr szavaira engedjék meg csak egy gondolat: én úgy gondolom, hogy az Európai Unió lobogója mindannyiunk identitását képviseli. Itt lenne a helye a házban egyébként hivatalosan. Az elmúlt ciklusban itt volt, most nincs itt. Úgy gondoljuk, hogy ezért indokolt behozni.

Rétérve a napirendi ponttal kapcsolatos tárgyra. Tisztelt Képviselőtársaim! A most előttünk fekvő törvényjavaslat célja az egységes elektronikus-kártya-kibocsátási keretrendszer bevezetése, mely az elektronikus-kártya-kibocsátás feltételeinek egységesítését, valamint állami adatbázis alapján végzett azonosítási szolgáltatást végzi. Lehetővé tenné, hogy egy elektronikus kártya többféle funkciót is hordozhasson, és biztosíthatná a közszolgáltatások egységes elérését, valamint az állami kedvezmények felhasználásának átláthatóságát. Az egységes elektronikus-kártya-kibocsátási rendszer egyik célja az indokolás szerint az, hogy hitelesen beazonosítsa a kártyabirtokosokat. Ezt a lakcímnnyilvántartás alapján az arc-kép és az aláírás felismerésével teszi meg.

Emellett műszaki előírásokat is tartalmaz ugyan a rendszer, de kártyakibocsátást nem végez. A rendszer működtetője hatósági jogkörökkel felruházott, államigazgatási szerv, szervezet lesz. A jelenleg használatban lévő igazolványok közül a tervek szerint több is a keretrendszeren belül működik tovább. Először 2012-ben az oktatási igazolványokat, így a diák-, pedagógus- és oktatói igazolványt vonják be a keretrendszerbe. A polgárőr-igazolványokat, valamint a kormány-tisztviselői kártyát szintén NEK-kompatibilis módon bocsátják már ki.

Hallottunk már arról az ötletéről is, hogy a személyi igazolványt, az adókártyát és a taj-kártyát is a rendszerbe vonnák, sőt biztosra vehető a közösségi közlekedésben néhány éven belül megjelenő elektronikus jegyrendszer összehangolása a NEK-kel.

Tisztelt Országgyűlés! Meglepő ez a törvényjavaslat egy olyan kormánytól, amely az elektronikus ügyintézés haladó szabályait hatályon kívül helyezte vagy hatályba sem engedte lépni, és az elmúlt néhány évben az elektronikus kommunikációt csak

szavakban szorgalmazta. Azt kell mondjam, akár üdvözölhetnénk is ezt a törvényjavaslatot, ha nem volna vele néhány probléma, de sajnos van.

Jogilag helyeselhető, hogy egységes elektronikus kártya-kibocsátási rendszer jön létre, vagyis egyfajta sztenderdje alakul ki az elektronikus kártyák kibocsátásának. A cél egy kerettörvény létrehozatala, amit majd konkrét elektronikus kártyák kibocsátásakor alkalmaznak az egyes ágazati törvényekben előírt kártyák bevezetésekor. A törvényben már kialakított keretet tehát ezek az ágazati törvények fogják kitölteni, ezek jelentik majd a rendszer igazi tartalmát.

Kérdezem tehát: hol vannak ezek az ágazati törvények? Honnan tudhatjuk a kormánytöbbség jogalkotási ámokfutásának ismeretében, hogy ha majd meglesznek ezek az ágazati törvények, akkor nem kell-e majd ismét hozzányúlni ehhez a törvényhez? Most és itt ezért rendkívül nehéz lenne egészében átlátni ennek az új rendszernek a működőképességét; remélem, államtitkár úr ezekre a felvetésekre, majd kérdésekre fog valami választ adni.

A javaslat értelmében a törvény 2015. augusztus 1-jén lépne hatályba. Mivel egy összetett, komplex informatikai rendszer elindítása a kormány célja, így kétséges, hogy sikerül-e időben egy működőképes, alapos teszteknek alávetett keretrendszer létrehozni.

(10.30)

Tisztelt Országgyűlés! Ha már az időzítésről beszéltem: már csak azért is nagyon rossz időben kerül ez a javaslat az Országgyűlés elé, mert nem hiteles az a kormányzati politika, amelyik heteken át az internetadó bevezetése mellett áll ki egy olyan országban, amely digitálisan az európai uniós tagállamok szinte mindegyike után kullog. Számos esetben kiderült már, hogy Orbán Viktor kormánya nem a transzparens működés híve. Az elektronikus működés akár pénzügyi műveletekben, akár az ügyintézésben sokkal inkább követhető, átláthatóbb, mint mondjuk, a személyes ügyintézés vagy a készpénzfizetés. A mai magyar kormány pedig intézkedéseivel éppen ezt a fejlődést akasztja meg. Aligha hihető tehát, hogy e törvényjavaslattal éppen a másik irányba kíván elmozdulni a kabinet.

A kártyarendszer ugyan még el sem készült, de a finanszírozásával kapcsolatban máris furcsa ügyletekről lehet hallani. A NEK kiépítése uniós projekt keretében valósul meg. A közel 800 millió forintos támogatási szerződés fő kedvezményezettje a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala, amely a pénznek, azaz a 800 millió forintnak a 95 százalékát költi el. Arról a központi hivatalról van szó, tisztelt képviselőtársaim - csak hogy felelevenítsem a dolgokat -, amely Detre Diána olimpikon cégének adott tanulmányok írására, kapcsolattervezésre és kommunikációs feladatok ellátására 23,9 millió forintos megbízást. Gondolom, min-

denki tudja, hogy hogy köthető ez a hölgy a kormánypártokhoz és az önök egyik volt államtitkárához. Az összeg azért is érdekes, mert 25 millió forint alatt a megrendelő állami hivatalnak nem kell nyílt közbeszerzést kiírnia. Ennek a hivatalnak lesz, tisztelt képviselőtársaim, a feladata, a NEK-projekt ügye. Érdemes lesz, azt gondolom, erre odafigyelni, oda is fogunk rá figyelni.

Tisztelt Országgyűlés! Jelen javaslat benyújtója a véleményezésre kettő, még egyszer mondom, kettő napot biztosított. Nyilvánvaló, hogy a kormányzati akarattól eltérő álláspontokat nemhogy megfontolni, de már meghallgatni sem hajlandók. A minőségi jogalkotás minimális követelményeinek sem kívánunk eleget tenni, mivel sem a feladatkörében érintett Adatvédelmi Hatóság, sem az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala erről a törvényjavaslatról szakmai állásfoglalást nem adott ki.

Már csak az a kérdés, hogy megint hová tetszenek sietni. Azért-e a sietség, mert el kell számolni az uniós forrásokkal? Más oka nem nagyon lehet, ha az ágazatok még nem készültek fel a keretszabályokhoz való illeszkedésre. Javasoljuk, hogy hagyjanak még maguknak kellő időt a gondolkodásra, a rendszernek pedig a zökkenőmentes működésre. Javasoljuk továbbá azt is, hogy a civil szervezetek kormányzati vegzálása helyett a kártyarendszer fejlesztésére fordított, horribilis költség felhasználását ellenőrizzék majd szigorúan.

Az az igazság, tisztelt képviselőtársaim, hogy a bizalmatlanságra már többször jó alkalmat adtak. Jómagam annak örülnék, ha egy fejlesztés kapcsán nem kellene erre helyeznünk a hangsúlyt.

Az MSZP frakciója a törvényjavaslatot csak módosító javaslatok elfogadása esetén fogja támogatni, és még egyszer mondom, az ügyek további menetére pedig árgus szemekkel fogunk figyelni.

Köszönöm szépen a támogatásukat. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Volner János képviselő úr, frakcióvezető-helyettes úr. Megadom a szót. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jómagam is - képviselőtársamhoz hasonlóan - fájjalom azt, hogy rendkívül kevés idő állt rendelkezésre ahhoz, hogy ezzel a nagy terjedelmű és komoly jelentőségű törvényjavaslattal az Országgyűlés bizottságai, illetve az országgyűlési képviselők maguk is érdemben tudjanak foglalkozni. Továbbá fájjalom azt is, hogy azok a szakmai egyeztetések, azok az adatvédelmi aggályok, amelyek megfogalmazódnak a törvényjavaslat kapcsán, nem kerültek megnyugtató módon tisztázásra az elmúlt időszakban. Én azt kérem a kormány jelen lévő képviselőjétől, államtitkár úrtól, hogy legyenek kedvesek ezen a gyakorlaton változtatni. Ide az Országgyűlés elé

rendszeresen hasonló módon kerülnek be törvényjavaslatok, mint ahogy ez a mostani is.

Ahhoz, hogy összefüggéseibe tudjuk helyezni ezt a most benyújtott törvényjavaslatot, vissza szeretnék menni egészen 2010-ig, amikor már egyébként a nemzeti elektronikus kártyarendszerről beszélt a kormány, és ennek a bevezetését előrevetítette. Akkor Matolcsy György azt mondta, hogy a magyarországi bürokrácia költsége 2800 milliárd forint éves szinten, és ezt kívánja a kormány 30 százalékkal, azaz 840 milliárd forinttal csökkenteni. Kérdés az, hogy milyen eszközökkel, milyen módon lehet ezt elérni.

Az elektronikus kártyarendszer nyilvánvalóan nagyon sok folyamatot egyszerűsít, hiszen egyetlen igazolvány, egyetlen, elektronikus azonosítható igazolvány segítségével több okmány is kiváltható, és számos területén az életnek ügyintézésre ez az okmány igénybe vehető lesz.

De kérdés az, hogy ez az államreform nevű folyamat, ami elindult az Orbán-kormány hivatalba lépése óta, vajon mennyire tervszerűen működik, mennyire tervszerűen folyik le, hol van ebben az elektronikus kártyarendszer helye és szerepe. Emlékeztetnék arra, képviselőtársaim, hogy a rendszerváltás után egészen 2007-ig, 17 évig várni kellett arra, hogy legyen egyáltalán közfeladat-felmérés.

Jelenleg, ha megkérdem államtitkár urat, hogy hányféle közfeladat ügyintézésében segít az elektronikus kártya a későbbiek folyamán, államtitkár úr nem fog tudni rá válaszolni, nem tudja ezt számszerűsíteni, egész egyszerűen azért, mert 1997 óta nem történt Magyarországon hasonló közfeladat-felmérés. Akkor egyébként egy hatszintű funkcionális csoportosításban 9045 különböző, állami és önkormányzati rendszerekben ellátott közfeladatot számszerűsítettek, és annak az államreform-elképzelésnek az alapja, amit államtitkár úr kormánya képvisel, nyilvánvalóan az lehetne, hogy fölmérjük a közfeladatokat, van egy képünk arról, hogy hol tartunk most, hova szeretnénk eljutni az államreform végrehajtásával, és ennek milyen különböző lépései lesznek, mint például az elektronikus kártyarendszer egységesítése. Ez egy XXI. századi javaslat, csak kérdés az, hogy hol van az államreform-folyamatban ennek a szerepe.

Ha most megkérdem államtitkár urat, hogy ugyan már mutassa meg nekünk, hogy jelen pillanatban hány közfeladatot látnak el és milyen funkcionális csoportosításban a különböző hivatalok, akkor államtitkár úr el fogja mondani, hogy hát, erre bizony nem tud azonnal válaszolni. De nem lenne ez olyan nagy probléma, ha államtitkár úr meg tudná mondani, hogy hol érhető ez el például az interneten, ilyen közfeladat-felmérés ugyanis nem készült. Egyelőre tehát valóban egy keretrendszerről alkotunk törvényt.

Erről a nemzeti egységes kártyáról csak annyit, hogy most még valóban nem lehet tudni, hogy hány területen lehet majd használni, azonban nagyon

komoly adatvédelmi aggályok fogalmazódtak már meg azzal kapcsolatban, hogy visszaélési lehetőségeket látnak egyesek benne, vagy alappal, vagy alap nélkül, de kétségtelen tény, hogy a társadalmi és a szakmai párbeszéd azért lett volna fontos, hogy ezeket az aggályokat el lehessen oszlatni, és lehetőség szerint minél megnyugtatóbb módon ezeket a felvetéseket tisztázni lehessen.

Nagyon sok zagyvaság is elhangzott egyébként kormányzati részről az elektronikus kártyarendszer bevezetésével kapcsolatban. Most hadd idézzek önöknek, képviselőtársaim, egy igazi kuriózumot! Kiss Norbert, a felsőoktatásért és tudománypolitikáért felelős helyettes államtitkár úr szerint ez a fajta nemzeti egységes kártyarendszeren nyugvó diákigazolvány nagykorúvá, európaivá vált, az új okmány intelligenciája felér egy felsőoktatásban tanuló hallgatóéval; képest ezt mondani a kormány oktatásért és tudománypolitikáért felelős államtitkár-helyettese. Képviselőtársaim, ha ez valóban így van az államtitkár-helyettes úr szerint, akkor komoly gondot látok itt a kártyarendszer körül, és ne csodálkozzanak, hogy hasonló megalapozatlan, ostobának tűnő nyilatkozatok ezeket az aggályokat csak megerősítik.

Azt is fájjalom egyébként, államtitkár úr - nem elég felolvasni itt az Országgyűlésben egy nagyon száraz indoklást, ami a törvényjavaslat általános indoklását jelenti -, hogy nagyon sok ember számára nem lesz érthető, hogy ez az egységes kártyarendszer miben segít számára, miben nyújt segítséget. Fontos lenne azt is elmondani, hogy nagyon sok pénzt meg lehet spórolni az embereknek és az államnak is akkor, ha bevezetik ezt az egységes elektronikus kártyarendszert.

(10.40)

Például akkor, hogyha valaki utazni szeretne, és adott esetben Budapestről vidékre megy, vagy éppen Budapesten belül közlekedik, akkor jelenleg nem kis részben például azért kerülnek el nagyon sokan a menetjegyárak megfizetését, mert egész egyszerűen túl rövid időre veszik igénybe az utazást. Ha egy-két megállót megy például valaki villamossal, ez egy nagyon kézzelfogható, mindenki által érthető példa, arra az egy-két megállóra bizony a nyugat-európai árakat elérő BKK-jegyárakat nem hajlandóak az emberek megfizetni, 300 forintot nem tudnak erre szánni. Viszont hogyha egy-két megállóra az utazással arányosan, tehát a megtett úttal arányosan kellene útdíjat fizetni, ezért hajlandóak lennének az emberek pénzt költeni, könnyebben ellenőrizhető lenne maga a rendszer, kevesebbet kellene az ellenőrzési kiadásokra fordítani, és értelemszerűen könnyebb, tisztább, átláthatóbb rendszert lehetne építeni.

Jelenleg mi valósult meg? Az önök hivatalba lépése óta, 2010 óta különböző közösségi tulajdonban lévő nagyvállalatok vezettek be hasonló elektronikus kártyás, illetve elektronikus fizetési módokon alapu-

ló megoldásokat. Ezek nem voltak egymással kompatibilisek, ha valaki elkezdte az egyikben a szolgáltatást igénybe venni, aztán átment egy másik szolgáltató területére, akkor nem volt ez a rendszer átjárható. Rögtön felvetődik a kérdés, hogy miért kellett a XXI. században évekig várni egy hasonló rendszer megalakítására, és miért az a sietség, hogy ha már négy évet vártunk arra, hogy ez a kártyarendszer bevezetésre kerüljön, akkor azt a végleges javaslatot, ami nagyon sok részletszabályt tartalmaz, miért nem bocsátották érdemben társadalmi egyeztetésre, miért nem folytattak erről érdemi szakmai viták.

A végleges javaslatról beszélek, még egyszer mondom, államtitkár úr, nem pedig arról, hogy már évek óta beszélgetnek emberek a nemzeti egységes kártyarendszerről, de erről a végleges javaslatról csak nemrég szerezhettünk ebben a formájában tudomást.

Tehát ezekkel a kifogásokkal együtt is azt mondom, hogy ez egy előremutató, jó javaslat, de azokat az aggályokat, amelyek felmerültek vele kapcsolatban, nagyon fontos lenne eloszlatni, és kérném majd államtitkár urat, hogy a felszólalásának a záró részében majd legyen kedves ezeket az aggályokat érdemben megvizsgálni és eloszlatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető-helyettes úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schiffer András frakcióvezető úr.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is azzal szeretném kezdeni, tisztelt államtitkár úr, hogy természetesen az elektronikus közigazgatást jó iránynak tartjuk, tehát az elektronikus közigazgatás fejlesztésére vonatkozó különböző törvényeket akár támogathatnánk is.

Előzetesen viszont azt is jelezni kell, hogy minden olyan esetben, amikor olyan fejlesztést hajt végre a kormányzat, nyilván a jövőnek dolgozva, ami az elektronikus közigazgatás irányába mutat, akkor számot kell vetni azzal is, hogy az elektronikus közigazgatás különböző elemeinek a bevezetése mit jelent a közigazgatási személyzetben belül a munkahelyekre. Annak idején, amikor az előző parlament, tehát 2010 őszén a kétharmados többség elfogadta a jogalkotási törvényt, akkor ez a törvény tartalmazott arra előterjesztést, hogy a kormányzati indítványoknál hatástanulmányokat is végezni kell, ezeket a hatástanulmányokat az Országgyűlés elé kell tární.

Jelzem: ezt a törvényt speciál mi is megszavaztuk. Önök erre úgy reagáltak az elmúlt négyéves ciklusban, hogy az igazán fontos törvényeket egyéni képviselői indítványokkal - csúcstartó Vas Imre - terjesztették elő, és ritka vendég volt a háznál a kormányzati előterjesztés. Most van kormányzati előterjesztés, ennek akár örülhetnénk is, csak éppen az a probléma, hogy a kormány úgy hozza ide, a Ház

elé, hogy a saját maga által vagy a kétharmados többség által megalkotott jogalkotási törvényt nem tartja be. Tudniillik akkor, amikor az e-közigazgatás bevezetéséről beszélünk, szükséges lenne egy olyan hatástanulmány - és annak tudatában elkészíteni egyébként magát a törvényjavaslatot, és döntenie a Háznak -, ami bemutatja azt, hogy az elektronikus közigazgatás fejlesztésével a közigazgatáson, a közszolgáltatáson belül hány munkahely szűnik meg, esetleg hány új munkahelyet lehet közvetett módon generálni az e-közigazgatás fejlesztésével.

Itt világos felmérésekre, világos számokra lenne szükség, hiszen miközben mi is azt gondoljuk, hogy az elektronikus közigazgatás fejlesztése elengedhetetlen, nem utolsósorban azért, mert átláthatóbbá teszi a közigazgatás működését, hosszú távon lehetővé teszi az állampolgárok közvetlen és aktív részvételét a közigazgatási eljárásokban, a mindannyiunk környezetét érintő különböző fejlesztési projektek engedélyezésénél, ad absurdum a helyi döntések meghozatalában is az elektronikus közigazgatási infrastruktúra kiépítése egy lehetőséget jelent. Lehetőséget jelent arra, hogy a nem is oly távoli jövőben, lásd például Észtország mintáját, az emberek közvetlenül dönthessenek, mondjuk, egy-egy város, falu dolgairól.

Tehát éppen ezért fontos az elektronikus közigazgatás fejlesztése, viszont tudatában kell lennie a kormánynak és a parlamentnek is azzal, hogy ha átmenetileg is, de itt álláshelyek fognak megszűnni, és erről felelősen akkor lehet döntenie, hogyha itt van az asztalon ennek a pontos kimutatása, és látjuk azt, hogy honnan, mely szektorból lehet ezeket a megszűnő álláshelyeket visszapótolni.

Erre egyébként más törvények kapcsán és más parlamenti viták kapcsán az LMP már tett javaslatot. Abban az esetben, hogyha a magyar kormány nem egy olyan országot szeretne, ami gyakorlatilag összeszerelő csarnoka néhány nagy multicégnek, hanem alapvetően a helyi gazdaságot fejleszti, a hazai kis- és középvállalkozásokat segíti abban, hogy minél több kutatás-fejlesztési projektben vegyenek részt - nem úgy, mint a tegnapi önkormányzati törvény vitájában, amikor kiderült, hogy önök megint a nagy multiknak akarnak K+F-re különböző adókedvezményeket adni, tehát hogy ha a helyi gazdaság fejlesztésére, a hazai kkv-szektor fejlesztésére fordítanak szabályozási kedvezményeket, adókedvezményeket, akár direkt támogatásokat, akkor elképzelhető az, hogy azok a képzett emberek, akiknek az e-közigazgatás fejlesztése miatt ott kell hagyniuk a közigazgatást, a közszolgálatot, a magánszektorban képzettségüknek megfelelő új álláshelyet találjanak.

Nem látjuk a hatástanulmányokat, nem látjuk azt, hogy az egyébként üdvözlendő, általunk is üdvözlött fejlesztési folyamat hogyan hat a munkaerőpiacra, hogyan hat a közigazgatásban ma dolgozó emberek sorsára, illetve azokra, akik ma hozzájutnak olyan diplomákhoz, amelyeknél az elsődleges elhelyezkedési lehetőség a közigazgatás.

A másik általános jellegű problémánk a törvényjavaslattal az, hogy most hirdették meg az úgynevezett bürokráciacsökkentés programját, az Államreform II-t, ismeretes az 1602/2014-es kormányhatározat. Kérdés az, hogy nem azt követően kellene-e egy ilyen törvényjavaslatot a Ház elé terjeszteni, hogyha ennek az Államreform II. csomagnak a tényleges elemeit már látja a tisztelt Ház.

Ami viszont az igazi problémánk ezzel az előterjesztéssel, az a következő. Ez alapvetően egy keretjavaslat, és elvileg különböző szektorális törvények, szektorális egyéb jogszabályok lesznek azok, amelyek kitöltik tartalommal. Viszont egyrészt azzal tisztában kell lennünk, hogy az egységes elektronikus kártyarendszer nagyon komoly adatvédelmi aggályokat felvet. Abban az esetben, amikor van egy egységes elektronikus kártya, akkor felmerül annak a veszélye, hogy mindaz, amit annak idején az Alkotmánybíróság 1991-ben az úgynevezett személyi számos határozatban kifejtett, nevezetesen, hogy az állam vagy a különböző állami szervek ne tudjanak személyiségprofil készíteni a polgárokról, ez volt annak idején, a rendszerváltást követően az „átlátható állam, átláthatatlan polgár” jelszava, akkor ez az egységes elektronikus kártya felveti annak a veszélyét, hogy esetleg az egyes hatóságok mégis alkalmasak lesznek arra, hogy a személyiség különböző vonatkozásairól egy egységes személyiségi profilt kialakíthassanak.

Annak idején, 1991-ben az akkori alkotmánybírák pontosan azzal érveltek, hogy megengedhetetlen az, hogy valakinek, mondjuk, a könyvtári szokásai, a betegségei, az utazási szokásai mind egységes rendszerben gyűljenek össze egy-egy hatóságnál.

(10.50)

Ez az orwelli állam veszélye, tehát hogy a hatóság az emberről mindent tud.

Kérdés az, hogy hol maradt ebből a törvényjavaslatból a garancia arra, hogy mondjuk, az adóhatóság kifejezetten csak az adóazonosító jelhez és az adóazonosító jel mögötti személyes információkhoz jusson hozzá.

A másik bizalmi probléma pedig a következő. Önök egy olyan javaslatot tettek le az asztalra, ami tartalmazza azt a technikai megoldást, hogy ezt az úgynevezett RFID-csipet építik be ebbe az elektronikus kártyába. Ez viszont technikailag alkalmas arra, hogy adott esetben az állampolgár pillanatnyi tartózkodása az állami szerv által bemérhető legyen. Ez megint csak egy megengedhetetlen korlátozása az információ önrendelkezési jognak, tehát hogy mindenféle egyéb törvényes felhatalmazás nélkül egy-egy állami szerv lekövetheti azt, hogy a kártyabirtokos állampolgár éppen hol tartózkodik.

Azt gondolom, hogy viszonylag egyszerű technikai módon is kiváltható ez a csip, illetve kellenének a törvényi garanciák arra, hogy a tartózkodási hely

meghatározásával az adott állami szervek nem fognak visszaélni.

Tehát hogy világosan értsék, a két legfőbb aggályunk adatvédelmi szempontból a következő. Egyrészt nem látjuk garantálni azt, hogy az az alkotmánybírósági határozat, ami 1991-ben megszületett, egészen pontosan ez a 15/1991-es alkotmánybírósági határozat volt az egységes személyazonosító jel megtiltásáról, az ebben foglalt elvek érvényesülnek. Tehát nem szeretnénk egy olyan országot, ahol egy állami hatóság a személyiség, az egyes ember, az egyes állampolgár mindenféle szokásait, mindenféle személyes adatait egy központi helyen tárolhatja és ezzel adott esetben visszaélhet, ezzel manipulálhat. A másik aggályunk pedig ezzel a csippel összefüggő. Nem látjuk a törvényi garanciát arra, hogy az állam nem él vissza azzal a technikai lehetőséggel, hogy a kártyabirtokos tartózkodási helyét meghatározhassa.

És akkor arról nem is szoltunk, hogy az elmúlt négy év tapasztalatai - és nemcsak az elmúlt négy év, elnézést -, az elmúlt sok-sok év tapasztalatai alapján minden ilyen fejlesztés mögött fölsejlik az, hogy kinek az érdeke van mögötte. Láttunk már cikket arról, hogy az egységes kártyarendszer mögött különböző Fideszhez közeli vagy kormány közeli személyeknek a magánbiznisze áll. Írt erről a Figyelő is szép cikket, Gál András Levente nevét emlegették.

Nem vagyunk teljesen nyugodtak afelől, hogy ez az új fejlesztés, ami, mondom még egyszer, akár hasznos is lehet, nem megint arról szól-e, teljesen véletlenül és teljesen szokatlanul, hogy valaki jól fog járni. Nem kaptunk erre sem megnyugtató magyarázatot az elmúlt hetekben a kormánytól, de az LMP számára a legfontosabb aggály az, hogy nincs törvényi garancia arra, márpedig egy kerettörvényben ez azért elvárható lenne, hogy nem lépés-e ez az egyébként nagyon haladó fejlesztés, hogy egy orwelli államot kialakítson valaki. Nincs garancia arra, hogy a hatóságok a '91-ben megsemmisített személyi számi szabályozás mintájára egy egységes személyiségprofil kialakítanak az adott állampolgárról, és nincs garancia arra, hogy a tartózkodási hely meghatározására alkalmas csippel az egyes főhatóságok nem élnek-e vissza.

Végezetül még egyszer szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az előterjesztésnél a minisztériumnak törvényi kötelessége lett volna a megfelelő hatástanulmányokat elvégezni és azt idetenni a Ház asztalára, mert az elektronikus közigazgatás fejlesztése, bármennyire üdvözlendő, az LMP által is üdvözlendő cél, mert ez az út a részvételi demokráciához, ez az út ahhoz, hogy az állampolgárok aktívan részt vegyenek a közügyek intézésében, a környezeti alakításáról szóló közigazgatási eljárásokban, mégis számot kell vetni azzal, hogy ez álláshelyek megszűnésével jár a közszférában.

Lelkiismeretlenség anélkül idehozni egy ilyen törvényjavaslatot, ami hosszú távra szól, hosszú távra meghatározza a közszféra állapotát, hogy nem látjuk azt, hogy elsődlegesen pontosan hány állás-

hely szűnik meg, másodlagosan adott esetben hány új álláshely keletkezését hozhatja egy ilyen fejlesztés, hiszen ez is benne van a pakliban, és ehhez képest kellene terveket készíteni, ehhez képest kellene döntéseket hozni. Ezt a hatástanulmányt nem látjuk, megszegte ezt a törvényi kötelezettségét a kormány, és ez egy lelkiismeretlen döntés így, lelkiismeretlen előterjesztés a közigazgatás mai dolgozóival szemben, lelkiismeretlenség azokkal szemben, akik ma végeznek olyan egyetemeken, ahonnan reményeik szerint éppen a közigazgatásban csinálhatnának karriert.

Tehát világosan kellene látni, hogy az ilyen fejlesztések hogyan rendezik át a közsférában a munkaerőpiacot, világosan kell látni azt, hogy milyen hosszú távú gazdaságfejlesztési tervek lehetnének alkalmasak arra, hogy másutt, a privát sférában teremtsenek munkahelyet az állásukat elvesztő vagy állást nem is találó közigazgatási szakembereknek.

Én ezért arra kérem a kormányt, hogy lehetőleg még a törvényjavaslat elfogadása előtt mutassa be, milyen tervei vannak arra, hogy a hosszú távon így megszűnő álláshelyeket hogyan lehet például egy helyi gazdaságfejlesztési programmal, a hazai kv-szektor fejlesztésével pótolni. Addig, azt gondolom, bármennyire is üdvözlendő egy ilyen elektronikus közigazgatási fejlesztés, egész egyszerűen lelkiismeretlenség, és tovább mélyíti azt a foglalkoztatási krízist, amiben egyébként Magyarország a 90-es évek eleje óta benne van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel nincs független képviselői felszólaló, ezért most kettőperces hozzászólásokra van lehetőség. Elsőnek Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Reagálnom kell egy-két elhangzott momentumra, hiszen sokkal fontosabb előterjesztésről van szó, mint az első pillantásra gondolható volna.

Felmerültek itt nagyon komoly adatvédelmi aggályok a kártya csiprészének lokalizációs lehetőségeit illetően. Fel kell hívnom a figyelmet erre, hogy a jelenleg is prototípusként kezelt és egyébként már újonnan kibocsátott diákigazolványokban lényegében két éve hasonló van. Tehát itt egy folyamatban lévő problémáról van szó, és az ezzel kapcsolatos reakciókat is ennek ismeretében kell hogy kikényszerítsük. Ezen adatvédelmi aggályok különösen abból a szempontból bajosak, hogy 2010 óta próbálja a kormányzat a közbeszédbe behozni ezt a témakört, és azóta sem sikerült ezeket elosztatni.

De még egy aktuálisabb és talán nagyon-nagyon fontos kérdés megválaszolása segíthetne bennünket a tisztábban látásban, mégpedig az, hogy Magyarország fővárosa jelen pillanatban is egy elektronikus jegyrendszer kidolgozásán töri a fejét, és például a metrószisztémát illetően egy átfogó elektronikus jegyrendszer kidolgozására adott már felhatalma-

zást, hiszen ha a hírek nem csalnak, akkor lényegében egy bő 15 milliárd forintos hitelből építenék ki ezt a rendszert, mégpedig a jelek szerint párhuzamosan azzal, ami előttünk fekszik, hiszen itt még a szükséges szerződések aláírása és a szükséges jogszabályi keretek kialakítása is hibádzik.

Tehát államtitkár úr, kérem, adjon már valamilyenfajta elfogadható választ arra, hogy hogy van az, hogy egyrészt itt egy komoly költségvetési szűkítés mellett egy átfogó országos rendszert hosszú távra tető alá kívánnak hozni, másfelől pedig párhuzamosan már most is zajlik hitelből, elképzelhető módon külföldi beruházó, kivitelező igénybevételével egy olyan rendszer kiépítése, amely talán harmonizálható lenne azzal, ami előttünk fekszik. Magyarország itt súlyos milliárdokat spórolhatna meg és fordíthatna olyan nemzet- és társadalomépítő célokra, amelyekről ezen párhuzamosságok okán elesünk.

Köszönöm a leendő válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a kettőperces felszólalásokat. Heringes Anita képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Az új rendszer számos kérdést felvet, amire most még nem lehet egyértelműen válaszolni, mivel a hétköznapi életben minden területre kihathat majd, a lakcímnnyilvántartástól kezdve az utazási kedvezményeken, az állami ellátórendszerek igénybevételén át a közüzemi szolgáltatásokhoz történő díjbefizetési kötelezettségek teljesítéséig akár. Pontosan meg lehet majd állapítani adott esetben, hogy egy időszakban kinek milyen jogosultságai voltak, kinek milyen kedvezmények járnak, ki milyen szolgáltatásokat vesz igénybe.

A kártya olyan szenzitív személyi információkat tartalmaz, amelyek adatvédelmi szempontok alapján aggályosak.

Az újabb kártyakibocsátás igazán csak majd a kibocsátó számára lesz jó, mind a kártyát kérelmezőnek és a kibocsátónak is csak pluszterhet, fölösleges terhet jelent majd. *(Sic!)* Gazdaságilag hasznosnak sem lehet majd mondani, sem az egyénnek, sem az állam számára. Ez csak a kártyakibocsátó cégnek hoz majd gazdasági hasznot, mint ahogy elmondtam.

Az államigazgatásnál nem jelentkezik majd megtakarítás, sőt erőforrást von el, mivel ezeket a kártyákat központilag kezelni és felügyelni kell majd.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az ügyintézés nem attól lesz gyorsabb, hogy új kártyát bocsátunk ki, hanem attól, hogy modern számítástechnikai rendszereket hozunk létre, amikkel önök az elmúlt időszakban, mint látjuk, hadilábon állnak.

Az állami túlhatalmat erősíti és az egyén életének minden mozzanatát rögzíti majd. Azt gondolom, hogy ez így nem lesz jó. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözölöm önöket. Normál szót kérő felszólalásokkal folytatjuk a munkát. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP. Parancsoljon! *(Jelzésre:)* Ő most nem tartózkodik a teremben.

Ebben az esetben a napirendet lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e a vitában elhangzottakra reagálni. Allamtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban, úgy tűnik, többségében egyetértenek a parlamenti frakciók, hogy egy ilyen elektronikuskártya-rendszer, egy ilyen keretrendszer alkalmas lehet arra, alkalmas lesz arra, hogy abban a meglehetősen összetett és kaotikus rendszerben, amiben ma élünk, amennyi kártya-kibocsátó, és ahány féle, fajta kártya van, tudunk egy egységes és végigvihető, mindenki számára hasznos kialakítást létrehozni.

Ennek a törvénynek az alapvető célja, és csak ez az alapvető célja, ezen nem terjeszkedik túl, hogy magát azt a keretrendszert biztosítsa, amelyhez a szükséges ágazati szabályozások hozzájárulhatnak. Maga az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszer önmagában nem arról szól, hogy egy új kártyát bocsátanánk ki, vagy bocsátana ki bárki, hanem létrehozunk egy olyan keretrendszert, amelyben a kártyával rendelkező személy a kártyájával az adott szolgáltatóhoz vagy az adott államigazgatási feladatot ellátóhoz be tud jelentkezni, és a szolgáltatást nyújtó a bejelentkezés alapján csak a saját adataiban, saját nyilvántartásaiban lesz képes hozzáférni, csak abban lesz képes keresni. Tehát azok az aggályok, amelyek szerint egyetlen kártya, ez az egy kártya ilyen módon összezsugorolná az adatbázisokat, nem megalapozottak.

Felmerült magának a törvénynek az időbelisége, egyfelől az, hogy nagyon rövid idő állt rendelkezés a törvény elolvasására, a felkészülésre. Október 27-én került a törvényjavaslat benyújtásra. Nyilván azt mindenkinek saját magának kell eldönteni, hogy ez az időszak elég volt-e arra, hogy felkészüljön, de nem két napja került benyújtásra a törvény. És ugyancsak az időbeliséggel kapcsolatban többen fogalmazták meg azt, hogy már régen kellett volna, ugyanakkor mellé tették, hogy miért sietünk ezzel, miért kapkodunk ezzel.

Még egyszer hangsúlyozni szeretném tehát, hogy egy olyan keretrendszer jön létre, amelyben nem új kártyakibocsátás történik. A kártya lehúzása,

ellenőrzése során az állampolgár jogosultsága derül ki az adott szolgáltatást nyújtónak. A szolgáltatást nyújtó nem lesz képes a teljes adatbázisban navigálni, nem lesz képes a teljes adatbázis adatait megismerni. Tehát nem köthető össze úgy az állampolgárokról nyilvántartott adathalmaz és a szokások, ahogy azt Schiffer képviselő úr itt felvetette.

Hogy kinek lesz jó? Azt gondolom, ha kialakul egy ilyen egységes kártyarendszer, és csökken a kibocsátott kártyák száma, az egyértelműen jó azoknak, akik ezeknek a kártyáknak a kibocsátásával ma is foglalkoznak és ma is szolgáltatásokat nyújtanak kártyákhoz kötődően, és jó lesz azoknak a felhasználó állampolgároknak, akiknek ezeket a kártyákat ma nyilván kell tartaniuk, használniuk kell, keverniük kell. Tehát egy egyszerűbben használható, átlátható rendszer jön létre.

Azt megértem, hogy az ellenzék részéről alapvetően van egyfajta ellenzéki hozzáállás a törvényjavaslatához, ugyanakkor a felszólalások többségéből azt is kiérezhettük, és ezt köszönöm, hogy a fejlesztést támogatni tudják, magának a fejlesztés irányának a szempontjait el tudják fogadni.

Bízom abban, hogy a törvényjavaslat során minél nagyobb konszenzusra tudunk jutni, és minél nagyobb konszenzussal tudjuk elfogadni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik **az egyes jogállási törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1767. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány kiemelt céljául tűzte ki a köztisztviselők jogállásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 2012-es hatálybalépése óta egy erős nemzetudatra épülő és értékelvű közszolgálati tisztviselői hivatás megeremtését. A törvény felülvizsgálatát indokolja jórészt a hatálybalépését követően a jogalkalmazó gyakorlatában felmerült javaslatok átvezetése, az alkotmánybírói határozatokban, valamint az európai uniós és nemzetközi jogi normákban megfogalmazott követelményeknek való megfelelés igénye.

A törvényjavaslat szerinti módosítás a szabályozás ezen követelményeknek megfelelő módosítását

tízi ki célul. Tekintettel arra, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény szoros kapcsolatban áll számos más hivatásrendet szabályozó törvénnyel, a jogrendszer koherenciájának fenntartása érdekében szükségessé vált egyéb jogállási törvények módosítása is. A fentiek érdekében a törvényjavaslat a következő főbb módosításokat tartalmazza.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényt érintő legfontosabb változás, hogy új fejezettel egészül ki a szabályozás, amely a polgármester, alpolgármester foglalkoztatási jogviszonyára vonatkozó különös rendelkezéseket tartalmazza. E szabályok megalkotására a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény 73. §-a alapján kerül sor, amely szerint a polgármesteri tisztség ellátásával kapcsolatos egyéb rendelkezéseket a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény állapítja meg. Ennek megfelelően ez a javasolt módosítás rendelkezik a főállású polgármester jogviszonyával kapcsolatos részletszabályokról, így többek között annak keletkezéséről, megszűnéséről, a polgármestert megillető szabadságról, végkielégítésről, a fegyelmi és kártérítési felelősség szabályairól.

A főállású polgármester jogviszonyára, a korábbi szabályozáshoz hasonlóan, több esetben továbbra is a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény egyéb szabályai az irányadóak. A rendelkezések megalkotása során nem volt cél a korábbi szabályoktól való teljes elszakadás, az eltéréseket csupán az elmúlt évek jogalkalmazási tapasztalatai indokolták. A módosítás kapcsán ugyanakkor fontos kiemelni, hogy az által, hogy a főállású polgármesterekre vonatkozó szabályozás bekerül a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénybe, a főállású polgármester nem válik kormánytisztviselővé vagy köztisztviselővé, hanem fennmarad a sajátos vagy mondhatnám, speciális közszolgálati jogállása.

Ezenkívül kiemelendő az összeférhetlenségi szabályok módosítása, amelyre azért volt szükség, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény összeférhetlenségi szabályai összhangba kerüljenek a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény, valamint a nemzetiségek jogairól szóló törvény összeférhetlenségi szabályaival. Ahhoz, hogy a közhivatal viseléséhez való jog minél szélesebb körben biztosított legyen, és ezzel egyidejűleg ne lehetetlenüljön el a nemzetiséghez tartozással összefüggő alapjog, kiemelkedően fontos, hogy az egyes jogállási törvények összeférhetlenségi szabályai egységes elvek mentén kerüljenek megállapításra. E koherenciaigény megteremtését szolgálja megteremtését szolgálja a jelen módosítási javaslat.

Az uniós joggal való teljesebb összhang megteremtése érdekében kerül sor a szülési szabadság szabályainak pontosítására. Ennek értelmében az anya továbbra is egybefüggő 24 hét szülési szabadságra jogosult, azonban a módosítás eredményeként ebből két hetet köteles igénybe venni, ami természetesen nem csupán a szülést megelőzően vehető ki, hanem azt követően is.

(11.10)

A változtatás nem jár az eddigi jogok csorbulásával, hiszen a munkáltató továbbra sem tagadhatja meg a kéthetes időszaknál hosszabb, akár a törvény által biztosított teljes szülési szabadság kiadását erre irányuló kérelem esetén.

A munka törvénykönyvéről szóló törvény 65. § (5) bekezdése „a felmondás közlését megelőzően” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről szóló Ab-határozatnak való megfelelést szolgálja a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény várandósság és emberi reprodukciós eljárással összefüggő kezelés esetére szóló felmentési védelmi szabályainak a módosítása. Ennek értelmében a felmentési védelmet megalapozó körülményre a kormánytisztviselő már nemcsak a felmentést megelőző közlés esetén hivatkozhat, elegendő pusztán a munkáltató tájékoztatása. Ezzel a rendelkezéssel a jogalkotó az Ab-határozatban foglalt azon felhívásnak kíván eleget tenni, amely szerint szükséges áttekinteni a közszféra foglalkoztatásra irányuló jogviszonyainak szabályozását, és mindazokban az esetekben, ahol a megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel azonos tartalmú rendelkezés található, a határozatban foglalt alkotmányos elveknek megfelelően meg kell szüntetni az alaptörvény-ellenességet.

Ezenfelül a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény technikai jellegű pontosítására is sor kerül, többek között a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal átszervezése okán, ugyanis 2014. október 1-jétől az Igazságügyi Hivatal látja el a pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtási, áldozatsegítési feladatokat. A technikai pontosítások további indoka a kormányzati szerkezetátalakítás kapcsán felmerült változások átvezetése a törvényen.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel és a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvénnyel való összhang fenntartása céljából kerül sor a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény módosítására az összeférhetlenségi szabályok tekintetében. Ezenfelül az uniós joggal való összhang megteremtése érdekében kerül sor a szülési szabadság szabályainak a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel tartalmilag azonos megállapítására.

Szintén a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel való összhang megteremtése érdekében volt szükség az egyes vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló törvény kismértékű módosítására. Ennek eredményeképpen a vagyonyilatkozat-tételre kötelezett személyi kör a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény terminológiájával összhangban került megállapításra, a köztisztviselők mellett a kormánytisztviselők is nevesítésre kerültek a szabályozásban.

A törvényjavaslat talán legfontosabb vívmánya, hogy megteremti egyes, az Alaptörvényben nevesített, az Országgyűlés által választott közjogi tisztségviselők igazolvánnyal való ellátásának jogi alapjait. A tisztség betöltését igazoló igazolványt ennek megfe-

lelően a köztársasági elnök, a miniszterelnök, az Alkotmánybíróság elnöke és tagjai, a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész, az Országos Bírósági Hivatal elnöke, az alapvető jogok biztosa és helyettesei, valamint az Állami Számvevőszék elnöke részére az Országgyűlés elnöke állítja ki. Emellett a javaslat a házelnök részére is biztosít közjogi tisztségviselői igazolványt, amelyet a Mentelmi, összeférhetetlenségi, fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottság elnöke állít ki. Az igazolványhoz nem kapcsolódnak további jogosultságok, csupán azt a célt szolgálja, hogy a közjogi tisztségviselő igazolni tudja a tisztség betöltését. Tekintettel arra, hogy az igazolványt az Országgyűlés elnöke állítja ki, az erre vonatkozó szabályokat az Országgyűlésről szóló törvény tartalmazza, nem pedig az egyes közjogi tisztségekre vonatkozó jogállási törvények. Annak érdekében, hogy a szabályozás egységes legyen és ne maradjon fenn párhuzamos szabályozás, szükséges a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény kismértékű módosítása is.

A közjogi tisztségviselői igazolványhoz hasonlóan a javaslat az állami vezetői igazolványra vonatkozó szabályozást is érinti. A cél az állami vezetői igazolványra vonatkozó rendelkezések egységesítése, anélkül, hogy a változtatás az állami vezetői igazolványhoz kapcsolódó jogosultságokat érintené. A javaslat hatályon kívül helyezi a vonatkozó felhatalmazást, ezzel egyszerűsítve és átláthatóbbá téve az állami vezetői igazolvánnyal kapcsolatos rendelkezéseket.

A jogalkalmazói tapasztalat alapján került sor a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény másik módosítására. Ennek értelmében a jövőben a miniszteri biztosok megbízatásának ideje a közjogi tisztségükhöz igazodóan a miniszteri biztost kinevező miniszter hatáskörgyakorlása megszűnéséig tart. Ehhez kapcsolódóan a miniszteri biztos díjazására vonatkozó szabályozás kerül pontosításra, amelynek célja a kétszeres illetmény juttatásának kizárása.

Végezetül meg kell említeni a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényt érintő módosítást, amelyre a jogalkalmazói tapasztalatok fényében került sor, és amelynek célja, hogy az egységes jogalkalmazást segítse elő. A módosítás további indoka a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény terminológiájával való összhang megteremtése, valamint a kormányzati szerkezetátalakítással kapcsolatos technikai pontosítások átvezetése a törvényben.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbieken röviden bemutatott törvényjavaslat kodifikációját széles körű egyeztetési folyamat kísérte. Ennek során az érintett tárcákkal való kommunikáció mellett az Igazságügyi Minisztérium különös gondot fordított arra, hogy a joggyakorlat tapasztalatait, észrevételeit, a jogalkalmazás során felmerült kérdéseket, nehézségeket a lehető legteljesebb mér-

tékben figyelembe vegye, és ennek megfelelően alakítsa a szabályozást. A jogalkotónak törekednie kell arra, hogy a gyakorlatban felmerülő problémákat idejében és hatékonyan kezelje, és a jogszabályi, valamint a társadalmi környezet változását követve a jogalkalmazást segítő, a hazai alkotmányossági, valamint az uniós és nemzetközi elvárásoknak megfelelő rendelkezéseket alkosson.

Bízom abban, hogy az elkészült törvényjavaslat a fenti követelményeknek megfelel, és képes lesz arra, hogy kellően segítse a jogalkalmazást, megteremtse a jogállási törvények közti összhangot, ezzel biztosítva az értékelvű hivatásrendek fenntartását. Ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, ezek első körében vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, maximum 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

VIGH LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Csak röviden szeretnék szólni az előttünk fekvő törvényjavaslatról.

A kormány október végén nyújtotta be a most tárgyalt törvényjavaslatot, amely az egyes jogállási törvények technikai jellegű módosítását célozza. Elsőként a javaslat a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényt módosítja, amelynek legfőbb indoka, hogy már a hatályon kívül helyezett, a köztisztviselőkről szóló törvényre történő hivatkozásokat felváltsák a hatályos, a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényre való hivatkozások. A módosítás célja, hogy a kormányzati szerkezetátalakítással összefüggő technikai jellegű módosításokat végrehajtsa.

A javaslat alapján szintén szükségessé vált az egyes vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló törvény és a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény összhangjának megteremtése. E törvény módosítására azért van szükség, hogy ne csak a köztisztviselők részére írjon elő vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséget, hanem a kormánytisztviselők részére is.

A javaslat módosítja továbbá a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényt. E törvény módosításának célja a miniszteri biztosok megbízatási idejének közjogi helyzetükhöz igazodó pontosítása. A miniszteri biztos megbízatásának időtartama ugyanis az őt megbízó miniszter megbízatásáig tart; ha nem, a megbízó minisztert követő kinevezett miniszter hatáskörgyakorlásáig. Ezzel próbálja a javaslat kizárni a miniszteri biztosok díjazásának, kétszeres illetményjuttatásának lehetőségét.

Ennél a törvénynél a javaslat pontosítja továbbá a kormány tagjai és a további állami vezetők igazolványára vonatkozó felhatalmazást.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel való összhang fenntartása céljából kerül sor a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény módosítására. A módosítás célja, hogy a szülési szabadság tartamára vonatkozó szabályok tartalmazzák a szülési szabadság kötelező kéthetes igénybevételére vonatkozó rendelkezést az uniós joggal összhangban.

(11.20)

A javaslat következő pontja a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény módosítása. A szóban forgó törvényen való változtatás egyrészt pontosító jellegű, mivel az összeférhetlenség szabályainál az eredeti jogalkotói szándékot jobban kifejező szöveg kerül megállapításra. Az összeférhetlenség lényege ugyanis, hogy az önkormányzati képviselő ne végezhesen médiatartalom-szolgáltató tevékenységet.

A javaslat másik módosítása e törvényen belül a polgármesteri tisztség megszüntetésének a közigazgatási és munkaügyi bíróságok hatáskörébe való utalása. Ennek indoka: inkább munkajogi vizsgálatot vet fel a tisztség megszüntetése, így a törvényszékek tehermentesítése várható.

A törvényjavaslat legfőbb célja, hogy a jogalkalmazási gyakorlat során felmerült problémákat rendezze a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény értelmében, továbbá, hogy megteremtse az összhangot az uniós jog és e törvény rendelkezései között.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény új fejezettel egészül ki az önkormányzati törvényben szabályozott összeférhetlenség végrehajtásával kapcsolatban, amely tartalmazza a polgármester vagy alpolgármester jogviszonyával összefüggő részletszabályokat.

Végezetül megemlíteném, hogy a javaslat szabályozza az egyes közjogi tisztségviselők igazolvánnyal való ellátásának jogi alapját. A tisztség betöltését igazoló igazolványt ennek megfelelően a közjogi tisztségviselők részére az Országgyűlés elnöke állítja ki. Emellett a javaslat a házelnök részére is biztosítana közjogi tisztségviselői igazolványt, amelyet a Mentelmi, összeférhetlenségi, fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottság elnöke állít ki.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel technikai jellegű módosításról van szó, kérem önöket, támogassák az előterjesztést.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Or-

szággyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én azért nem értek egyet azzal, amit az államtitkár úr mond, miszerint olyan széles körű társadalmi egyeztetésen ment keresztül ez a törvényjavaslat, és pontosan ott szeretném folytatni a hozzászólásomat - ahogy azt a múlt héten tettem, amikor a központi címregiszterhez kapcsolódó törvényjavaslat vitája volt -, hogy igen, itt is hiányzik a társadalmi egyeztetés.

Kimondhatjuk, hogy az azért most már lassan tűrhetetlennek látszik, hogy minden alkalommal fel kell hívni a kormány figyelmét arra, hogy nem hagyhatja figyelmen kívül a jogszabályok társadalmi egyeztetésre vonatkozó kötelezettségét. Bármennyire is szeretné elhitheti a kormány, hogy nála van a bölcsék köve, és mindig mindenkinél mindent jobban tud, azért el kell mondjuk önöknek, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy ezt lassan most már nemcsak mi, ellenzéki képviselők, hanem lassan senki nem hiszi el önöknek. Az emberek számára ugyanis egyre bizonyosabbá vált, hogy valódi társadalmi vitákra és szakmai előkészítésre van szükség, ami ennél is lényegesebb a törvényjavaslatok megvitatása előtt. Ha ez nem történik meg, akkor, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, azt látjuk, amit tapasztalunk nap mint nap az utcákon: az emberek az utcán próbálnak a véleményüknek hangot adni, amit egyébként nagyon helyesen tesznek, egészen addig, amíg ez békés mederben folyik.

Az igazságügyi tárca ugyanis e törvényjavaslat kapcsán valóban egy 16 szakaszból álló tervezetet bocsátott egyeztetésre 2014. augusztus 28-án. És látszik, hogy mennyire volt fontos az érintettek védelme a kormány számára, hiszen ahogy letelt ez a véleményezési határidő, rögtön a tervezett módosítások száma megduplázódott; hát ennyit a társadalmi egyeztetésről. Természetesen a tervezet a hatásvizsgáló lap szerint: szokásos kommunikáció, szokásos púder, minden rendben van, minden jó, mindenki felkészült a törvény fogadására, és ez természetesen nem fog senkinek semmibe kerülni.

Most egy 29 szakaszból álló törvényjavaslat fekszik előttünk, amelynek csekély számú erényei között említhetjük azt, hogy valóban legalább a címének megfelel, tényszerűen jogállási kérdéseket szabályoz. A törvény néhány szakasza azonnal, a többsége pedig 2015. január 1-jén lép majd hatályba. A kihirdetést követő napon lép hatályba az önkormányzati törvény módosítása; azon törvény módosítása, amelyet már a múlt héten is módosítottak. A korábbi módosítás kapcsán még meg se száradt a pecsét a módosításon, és már megint itt van előttünk az önkormányzati törvény módosítása.

E javaslat 11. §-a az önkormányzati képviselők összeférhetlenségét szabályozza, méghozzá úgy, hogy a hatályos szabály alapján a média világából, többek között a médiatartalom-szolgáltató természetes személy nem lehet önkormányzati képviselő. Szeretném mondani, hogy mi ennek az indokolása, idézem: „Az Möt. összeférhetlenségi szabályát, az eredeti jogalkotói szándékot jobban kifejező szöveg-

gel állapítsa meg.” Most tényleg kérdezem a kormány képviselőjét, hogy mi ezzel a cél. Az ezzel a cél, hogy az önkormányzatok működésétől távol tartsa a nyilvánosságot? Mert ha szigorúan megnézem, erről van szó: sem önkormányzati képviselő, sem külsős bizottsági tag nem lehet a jövőben olyan személy, akinek hivatása valamilyen úton-módon kapcsolódik a médiához. Tisztelettel kérdezem még egyszer, államtitkár úr, hogy mi szükség volt erre. Miért volt ez olyan fontos? Tessék elmondani, hogy mi volt ezzel a jogalkotó eredeti és valós szándéka! Természetesen tartok tőle, hogy nem fogok én erre választ kapni, mint ahogy egyébként a múlt héten se kaptam egyetlen kérdésemre se választ.

De folytatom, van ennél elképesztőbb is: a törvényjavaslat 13. és 20. §-a kiterjeszti a közszolgálati tisztviselők törvényét a polgármesterek és az alpolgármesterek foglalkoztatási jogviszonyára is. Egy egész fejezetet iktat be egyébként a törvény, az előtünk fekvő törvényjavaslat arra, hogy hogyan kell szabályozni a jövőben a polgármesterek és az alpolgármesterek munkajogi helyzetét.

A hatályos önkormányzati törvény kihirdetésekor 2011. december 28-án a következő szabály lépett érvénybe: a polgármesteri tisztség ellátásával kapcsolatos egyéb rendelkezéseket a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény állapítja meg. Tehát a polgármesteri tisztség ellátásának kérdése és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló törvény hatályon kívül helyezéséről Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény 2011-ben rendelkezett, méghozzá úgy, hogy a 2014. évi önkormányzati választások napján ez a törvény hatályát veszti.

Mit jelent ez, tisztelt képviselőtársaim? Egész pontosan azt jelenti, hogy egy hónappal az önkormányzati választások után és egyébként a törvényjavaslat még hatályba való lépéséig a magyar jogrendszerben nincsen arra speciális törvényi rendelkezés, hogy a polgármesteri jogviszony sajátos közszolgálati jogviszony-e, a főállású jogviszony nyugdíjra jogosító szolgálati időnek számít-e, a polgármester tekintetében a képviselő-testület gyakorolja a munkáltatói jogokat, nincs konkrét szabály a fegyelmi eljárásra, a kártérítési felelősségre, és még sorolhatnám. A szabályozás hiányában a polgármesterekről és az alpolgármesterekről a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény rendelkezik. De, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, önök sem gondolhatják komolyan és önök is beláthatják, hogy a közszolgálati tisztviselők törvénye nyilvánvalóan teljességgel alkalmazhatatlan a polgármesterek és az alpolgármesterek foglalkoztatási jogviszonyára.

De ami ennél még inkább felfoghatatlan – tessék megmagyarázni azt -, az az, hogy a 2011. évi önkormányzati törvény rendelkezett arról, hogy a polgármesteri jogállásról szóló törvény hatályát veszti. Tessék megmondani, hogy miért kellett három évet várni az új törvények megalkotásával! 2011-ben ugyanis pontosan tudták, hogy 2014-ben, az önkormányzati választásokat követően ez a törvény hatá-

lyát veszti. Mondják meg, mire tetszettek várni! Ki azért a felelős, hogy három évig nem foglalkoztak ezzel a kérdéssel? Persze a kérdés költői, mert pontosan értem én, hogy önök az önkormányzati választásokra vonatkozó szabályok önök számára egyoldalú módosításával voltak elfoglalva, vagy mondhatnám éppen azt is, hogy Budapest szétverésével voltak elfoglalva, de akkor is azért lehetett volna önök között egy-két ember, aki egyébként három évig ezeket a polgármesterek jogviszonyára vonatkozó rendelkezéseket megalkotja.

Gondolják csak meg egyébként, hogy mi a helyzet most! A törvény 25. §-a szerint ugyanis a kedvező tartalmú rendelkezéseket kell a frissen megválasztott polgármesterekre és alpolgármesterekre alkalmazni, és az egyéb, szigorító jellegűeket nem; úgymint például a fegyelmi, a kártérítési felelősség, a polgármesteri feladat- és hatáskörök átadása, a végkielégítés, és még sorolhatnám. A jogi kérdés tehát az, hogy az alkalmazni nem rendelt kérdéskörökben milyen szabályozás vonatkozik a polgármesterekre; ezt most még nem látjuk.

Összefoglalóan tehát megállapítható, hogy a polgármesterek jogállásáról szóló törvény hatályon kívül helyezése teljességgel fölösleges volt, egy elhibázott jogalkotói lépés volt.

(11.30)

Ennek következtében nyilvánvalóan nem alkalmazható az új törvény a polgármesterekre, és szabályozási lyukak tömkelege áll fent.

Egyébként meg, ha összevetjük a hatályon kívül helyezett törvényt a mostani javaslatban szereplő rendelkezésekkel, akkor szóról szóra ugyanazt tartalmazza; akkor meg végképp nem értem, hogy miért volt arra szükség, hogy azt a törvényt akkor megszüntessék.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Van itt egy másik kérdés is valóban, ami a miniszteri biztosok kérdéskörével foglalkozik. Egyáltalán nem szemérmes a törvényjavaslat akkor, ha a miniszteri biztosokról van szó a javaslat tárgyalása során.

Lehet, hogy önök már nem emlékeznek rá, de 2010-ben még úgy volt, hogy az az államtitkár, közgazgatási államtitkár és a helyettes államtitkár, aki egyben miniszteri biztos is volt, semmilyen díjazásban nem részesülhetett. Ismétlem: nem részesülhetett pluszdíjazásban. Aztán önök, ahogy jöttek az előző kormányzásuk kapcsán, a törvényalkotással lehetővé tették, hogy az állami vezető a feladatkörével nem összefüggő miniszteri biztos tevékenységéért már kaphasson díjazást. A most javasolt szabályozás pedig pontosan azt mondja, hogy mindegy, hogy az államtitkári és a miniszteri biztos tevékenysége összefügg vagy nem függ össze, akkor is jár neki pluszjuttatás.

Ez elképesztő és cinikus, tisztelt képviselőtársaim, még akkor is, ha az indoklás azt mondja, hogy a

miniszteri biztos díjazásánál a kétszeres illetmény juttatása lehetőségének a kizárása a cél. Ha ez lett volna a cél, tisztelt államtitkár úr, akkor tessék kimondani egyértelműen, hogy a miniszteri biztosi feladatokért, vagy aki miniszteri biztosi posztot ellát, azért annak semmifajta pluszjuttatás nem jár.

A javasolt szabályozás szerint ugyanis pontosan előfordulhat az, hogy a munkájáért az állami vezető kétszer akkora illetményhez is juthat, miniszteri biztosként, plusz helyettes államtitkári díjazással együtt. Így következhet be, hogy az állami vezetők fizetése, anélkül, hogy egyébként a közvélemény ezt pontosan tudná, akár másfélmillió forint is lehet. Ezt csak úgy tudnám jellemezni, tisztelt államtitkár úr, ahogy önök is szokták ezt mondani - a Fidesz szóhasználatával szeretném jellemezni -, ez egy pofátlan, cinikus béremelés.

A miniszteri biztosok számát egyébként a kormány nem hajlandó korlátozni, pedig ezt meg kellene tenni, hiszen erre kötelező rendeletalkotási felhatalmazása is van. Az MSZP-nek volt egy módosító javaslata egyébként ezzel kapcsolatosan, miszerint a miniszteri biztosi tevékenységért az állami vezetőnek semmifajta díjazás ne járjon, akkor sem, ha az összefügg a munkakörével, akkor sem, ha ez nem függ össze a munkakörével.

Összegezve tehát a törvényjavaslatot, tisztelt államtitkár úr, azt tudom önnek elmondani, hogy a törvényjavaslat előkészítetlensége, az egyeztetések hiánya, a súlyos joghézagok miatt, a bújtatott pluszdíjazás miatt, amit a kormány a fideszes államtitkárai részére kíván nyújtani, az MSZP ezt a törvényjavaslatot nem tudja támogatni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Érdemes ezt a benyújtott saláta jellegű javaslatot végigelemezni, végigszemezgetni, majdnem hogy szakaszról szakaszra haladva.

Az első három paragrafus esetében nincsenek is különösebb problémáink, különböző szövegcsere módosításokkal, hatályvesztéssel kapcsolatos szabályozásokat látunk.

A 4. § már érdekesebb, ugyanis az egyes vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló szabályokat módosítja oly módon, hogy a köztisztviselő mellett a kötelezettek körébe bekerül a kormánytisztviselő is, amivel egyébként önmagában nincsen problémánk, hiszen a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség kiterjesztése azért nem egy Jobbiktól távol álló gondolat. Érdemes lenne ezt egyébként az országgyűlési képviselőknél is megfontolni, sőt akár bizonyos vezető köztisztviselői vagy kormánytisztvi-

selői állásoknál - régóta mondjuk, szorgalmazzuk, mindig lesöprik ezeket a javaslatainkat -, akár a kötelező vagyonosodási vizsgálatok fogalmát is bevezetni, és bizonyos vezetői vagy magasabb vezetői beosztásokban meghatározott időközönként, akár a megbízatás átvételekor, akár a megbízatás megszűnésekor vagy bizonyos pontosan rögzített szabályok szerint kötelező vagyonosodási vizsgálatot elindítani, főleg azokban az esetekben, ahol kiemelten magas javadalmazást kap, mondjuk, egy vezető beosztású köztisztviselő vagy kormánytisztviselő, vagy éppen a kormány tagja, államtitkár vagy miniszter. Ez nagyban segítene a politika meg a politikusok tekintélyének a visszaszerzésében.

De egyébként nem olyan vagyonosodási vizsgálatokra gondolunk, mint amiket tapasztaltunk, mondjuk, Rogán vagy Sziijártó urak esetében, mert azért az a vicc kategóriájába tartozik, hogy néhány hét alatt lefolytattak egy vizsgálatot. Kérdezzenek meg, mondjuk, egy Fidesz számára nem szimpatikus, kipécézett vállalkozót, hogy ha vele szemben elindít a NAV egy vagyonosodási vizsgálatot, akkor azt néhány hét, néhány hónap vagy inkább néhány év alatt folytatják-e le. A helyes válasz a „c”, néhány évbe is beletelik, rengeteg feszültséggel és általában több millió forintos fizetési kötelezettséggel zárul egy eljárás.

Az megint csak joggal sértheti az emberek önértetét, az átvizsgált és olykor feleslegesen vagy jogtalanul megsarcolt vállalkozók önértetét, hogy a jogalkalmazás szerint nem ugyanazok a szabályok vonatkoznak rájuk, mint a politikusokra, pláne a kormánypárti politikusokra. Tehát sokkal hitelesebb lett volna, ha egyébként itt miniszteri szinten, az előbb említett két úriember esetében is egy alapos, hosszú ideig tartó vizsgálat deríti ki, hogy a vagyongyarapodásuk, az ingó és ingatlan vagyonuk mértéke vajon arányban áll-e az adózott jövedelmükkel, annak megfelelő vagy esetleg ahhoz képest túlzott mértékű. Azért az megint csak a teljesen egyoldalú törvényalkotásuk mellett az abszolút önös érdekeket szolgáló jogalkalmazás körébe tartozik, hogy saját magukra nemcsak a törvényalkotás terén tekintenek más elveket irányadónak, hanem a jogalkalmazás terén is teljesen részrehajló módon, pofátlanul egyébként, teljesen átlátszó módon úgy gondolják, hogy egy néhány hetes vagyonosodási vizsgálatnál majd meg lehet téveszteni a közvéleményt. Éppen ezért érdemes lenne ezt a 4. §-t bővítve, vagy akár más törvényeket is ebbe a körbe beemelve a kötelező vagyonosodási vizsgálat fogalmát is bevezetni.

Aztán az 5. és 6. § kapcsán az előbb már az MSZP-s képviselőtársam által említett probléma is felmerül, hogy a tervezett normaszöveg és az indoklás ellentmondó. Ugyanis mi a hatályos szöveg a miniszteri biztossal kapcsolatban? A hatályos szöveg szerint a miniszteri biztos e megbízatása megszűnik az őt kinevező miniszter megbízatásának megszűnésével. Mit szeretnének most, mi az új javaslat? Hogy a megbízatás nem a miniszteri megbízatás végével

fejeződik be, hanem a régi miniszter hatáskörgyakorlásának megszűnése eredményezi a miniszteri biztos megszűnését is. Ehhez képest mi található az indoklásban? Az, hogy nem a régi miniszter hatáskörgyakorlása, hanem az új miniszter hatáskörgyakorlásának megkezdése a megszüntető ok. Ez lehet, hogy időben egybeesik, de egyáltalán nem kőbe vésett dolog, lehet, hogy komoly időbeli különbséggel kezdődik egy új miniszter megbízatása.

Tehát jó lenne eldönteni, hogy akkor marad-e esetleg az eredeti szabály, mert ehhez az ellentmondáshoz képest még ez is sokkal jobb; akkor szűnjen meg a miniszteri biztos megbízatása, amikor az őt kinevező miniszter megbízatása is megszűnik. Érdeemes, sőt rendezni kell a normaszövegben és az indoklásban fellelhető egyértelmű ellentmondást.

A 7. és 9. §, ami aztán egy más vonatkozásban a 17. §-ban is visszaköszön, különösebb problémákat nem okoz: egy régi EGK-irányelvből adódóan a szülei szabadság vonatkozó szabályait végre beemelik a joganyagba.

Sokkal izgalmasabb ehhez képest az összeférhetlenségi szabályok szigorítása a NAV-dolgozók esetében. Ugyanis jelenleg az a szabály vagy eddig az volt a szabály, hogy a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő nem lehet helyi önkormányzati, nemzetiségi önkormányzati képviselő annál, de csak annál az önkormányzatnál, amely a NAV-ot alkalmazó szerve szervezetszerű működési területén működik. Ehhez képest jelentősen tágítanak és szigorítanak, most már sehol nem lehet ezt követően önkormányzati képviselő, külsős bizottsági tag, helyi nemzetiségi önkormányzati elnök, elnökhelyettes, országos nemzetiségi önkormányzati elnök, elnökhelyettes vagy nemzetiségi önkormányzati képviselő az, aki kormánytisztviselő, pénzügyőr vagy ügykezelő. Vajon milyen esetjogi érvek szólnak emellett? Kit kell kivenni a körből, hol, mely településen ki sértheti esetleg az önkormányzat érdekeit, ki zavarhatja az adott fideszes polgármestert a tekintetben, hogy külsős bizottsági tag sem lehet sehol, mondjuk, egy NAV-dolgozó? Ebben az esetben, azt hiszem, hogy ez túlzott szigor.

Tehát megint rosszul súlyoznak, megint aránytalanul súlyoznak. Amikor kellő szigorral kellene fellépni, például a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség szigorítása esetén vagy a kötelező vagyonosodási vizsgálatok bevezetése esetén, akkor nem hajlandóak ezeket az intézményeket szigorítani vagy bevezetni, amikor meg semmi nem indokolja, hogy drákói szigorral lépjenek fel, akkor ezzel ellentétben, a józan ésszel is ellentétben mégis ezt teszik.

(11.40)

A helyi önkormányzati törvény gyakorlati alkalmazásának egyik régi rákfenéje a médiatartalom-szolgáltatókkal kapcsolatos összeférhetlenségi szabály.

Ehhez hozzányúlnak, de meglehetősen szerencsétlenül és megint szabályozatlanul, oly módon, hogy a gyakorlati jogalkalmazásban ez komoly problémákat fog okozni. Miért? Azért, mert most a régi szövegből a nagyon fontos „valamint” szót, tehát a konjunktivitásra utaló egyik fontos kötőszót kihagyják, és innentől kezdve médiatartalom-szolgáltató természetes személy, jogi személy, gazdasági társaság legfőbb szerve, ügyvezetőségnek tagja, személyes közreműködője vagy képviselő ellátására jogosult lesz összeférhetetlen a képviselői tisztséggel. Itt ugyan nem definiálják a médiatartalom-szolgáltató természetes személyt, erre mi mondhatnánk azt, hogy de hát ez a vonatkozó törvényben benne van.

Igen ám, csak nézzük, hogy mit mond erről a 2010. évi CLXXXV. törvény, ez a médiaszolgáltató-sokról és a tömegkommunikációról szól. Meglehetősen elnagyolt, és semmilyen eligazítást nem ad a médiatartalom-szolgáltató fogalma, nemes egyszerűséggel úgy fogalmaz ez a vonatkozó törvény, hogy a médiaszolgáltató, illetve bármely médiatartalom szolgáltatója számít médiatartalom-szolgáltatónak. Gyakorlatilag egy fogalmat ugyanazzal magyaráznak, semmilyen eligazodást nem adnak. Ez megint a gyakorlati alkalmazásban fog problémákat okozni.

Megjegyzem önöknek, hogy egyáltalán nem ritka az, hogy médiatartalom-szolgáltatónál - nevesítsük egy kicsit pontosabban, fordítsuk le magyarra -, mondjuk, egy helyi lapnál vagy egy községi vagy városi televíziónál dolgozó főszerkesztő, vezető vagy nem vezető beosztású személy, vagy adott esetben ebbe a körbe tartozó, nehezen beazonosítható és az egyértelmű jogalkalmazással nem megoldható problémát jelentő személy képviselő, hiszen helyben ismertségre, komoly ismertségre tett szert akár azért, mert szerkesztő, akár azért, mert a tévénél dolgozik; nem lesz könnyű megítélni, hogy az ő adott médiatartalom-szolgáltatónál betöltött tisztsége összeférhetlenségi körbe tartozik, vagy nem az összeférhetlenségi körbe tartozik. Itt fontos problémát szeretnének megoldani vagy pontosítani, de nem sikerül, hiszen az a törvény, amire esetleg vissza lehet utalni vagy vissza lehet menni a jogalkalmazásnál, szintén a pontatlan fogalom, a sablonos, elnagyolt fogalom meghatározása miatt nem nyújt megfelelő segítséget és eligazodást.

Önmagában a törvényszék hatásköréből a munkaügyi bírósághoz kerülnek át a polgármesteri tisztséggel kapcsolatos perek. Ennek talán még lehet is egyébként specialitása, specifikuma miatt némi létjogosultsága, ami viszont ettől sokkal izgalmasabb, és ezt itt az MSZP-s vezérszónok is érintette, meglehetősen szemérmetlen, bújtatott fizetésemelést szeretnének elérni a polgármester kollégáknál. Ezzel szemben érdemes lenne végiggondolni a kistéleplési polgármesterek fizetését. Tudom, hogy van olyan képviselő önkormányzatok között, aki ezt már megpendítette, és a szívéen viseli a legkisebb települések polgármestereinek sorsát, ugyanis oly mértékben csökkent ezeknek a polgármestereknek a fizetése, hogy gyakorlatilag

már egy közmunkás fizetéséhez vagy egy minimálbérhez közelítés. Ha ezt a rendszert tartjuk fenn, akkor nem arról van szó, hogy nem biztos, hanem biztos, hogy nem a legalkalmasabb emberek fognak elindulni, hiszen ilyen alacsony fizetésért, mint amit a legkisebb településeken most majd főállású polgármesterként lehet kapni, nem fognak elindulni, mert egész egyszerűen abból szó szerint nem tudnak megélni, és egy kistelepülési polgármester sokszor sokkal nagyobb terhet vesz a vállára, mint a nagyobb település polgármestere. A nagyobb település polgármesterét egy megfelelő apparátus tudja segíteni, egy kistelepülés polgármesterének szó szerint bábáskodnia, atyáskodnia kell a települései felett, meg kell fogni az emberek kezét minden apró-cseprő dologban, ami egyébként nem is tartozna amúgy a polgármester hatáskörébe, segíteni kell őket. Ezért egy nem túlzott, de tisztességes javadalmazásra igényt tarthat.

Tudom, hogy ez mindig kényes téma. Tehát amikor politikai szereplők fizetéséről, javadalmazásáról beszélünk, az elmúlt 25 évben annyira lejáratta magát a politika és a politikusok többsége, hogy az emberek zsebében azonnal kinyílik a bicska, hogy ha bármilyen fizetésemelésről vagy tiszteletdíjemelésről beszélünk, de a kistelepülések, az 1500 vagy 1000 fő fölötti települések polgármestereinek esetében vagy akár talán még 2000 főig legalább el mernék menni, azt mondom, hogy indokolt ennek a végiggondolása. Minőségi emberek kerüljenek be a rendszerbe. Ne tartsunk távol alkalmas polgármesterjelölteket és megválasztott polgármestereket, mert valóban szemérmetlenül alacsony fizetést, 70-80 ezer forintos fizetéseket merünk nekik odaadni, mert azok, akik ezt nem napi 8 órában látják el, az a másik fontos kérdés. Ez nem egy napi 8 órás munka, pláne esetleg egy világtól elzárt kistelepülésen, hanem ez napi 10-12 vagy akár 14 óra is lehet, ezért egy normális, tisztességes javadalmazást megérdemelnének.

Ehelyett önök mivel foglalkoznak? Azon talán érdemes kísérletezni, hogy a munkáltatói jogokat a főállású polgármesterek helyett a testület gyakorolja. Azzal sincs gond, hogy ez egy közszolgálati jogviszony, amely alapján nyugdíjra jogosult, rendezni próbálják az alap- és pótszabadság kérdését, viszont az meglehetősen szemérmetlen és teljes mértékben pontatlan, abszolút kiszámíthatatlan jogalkalmazást fog eredményezni, hogy - idézem szó szerint - „a polgármesternek hathavi jutalmat állapíthat meg a testület egy meghatározott időszakban végzett munkája elismeréseként”. Milyen meghatározott időszak? Két hét? Három óra? Négy nap? Egy hónap? Két hónap? Naptári év? Vagy mégis ezt pontosan meg kellene határozni, mert ott, ahol esetleg még a kasszában van rá fedezet, elég gyakran lehet hathavi jutalmakat adni. Persze, a legtöbb helyen a költségvetési helyzet megoldja, mert ha megérdemelné, ha nem érdemelné meg, nem lesz miből adni. De ahol egyébként még esetleg a helyiadó-bevételek lehetővé teszik, ott egy viszonylag alacsonyabb fizetés mellett

beállított polgármestert ilyen módon lehet majd kifizetni. Ezt azért érdemes lenne alaposabban átgondolni és pontosítani, mert egy ilyen fontos normaszövegben, az „egy meghatározott időszakban” és ehhez hasonló kifejezések mégiscsak méltatlanok, és jelentősen rontják az egyébként is több sebből vérző törvényjavaslatok szakmai színvonalát, és ráadásul annyira érzékeny kérdések, amelyeket nem lett volna szabad ilyen pongyola megfogalmazással betenni a szövegbe.

A végére hagytam egy érdekes kérdést, amelyet a 19. § szabályoz: a kormányzati ügykezelők összeférhetlenségének kérdése. Hála a jó istennek, a saját választókerületemben is kialakult egy ilyen nagyon izgalmas probléma, amikor is az egyik járási kormányhivatalban dolgozó kormányzati ügykezelő a legmagasabb szavazatszámmal, 600-on felüli szavazatszámmal megválasztott települési önkormányzati képviselő lett. Polgármesterjelöltként indult az adott településen, 40 szavazat híján megverte a sokkal esélyesebbnek hitt fideszes polgármestert, kis híján az egyik legnagyobb meglepetés történt volna, egy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei településről van szó, 40 szavazat híján végül is nem lett polgármester, de a legmagasabb szavazatszámmal megválasztott képviselő lett, és most megy a dilemma, hogy akkor az ő tisztsége összeférhetetlen vagy nem. Egyébként ügydöntő hatáskört értelemszerűen nem gyakorolt, tehát valóban semmi értelme annak, semmi jogpolitikai és szakmai indokoltsága, hogy egy ilyen személyt összeférhetetlennek minősítsünk. Ezt a szabályt viszont kifejezetten üdvözlöm. Tehát nagyon örülnék annak, ha ez így átmenne, hogy a kormányzati ügykezelőkre ez ne vonatkozzon. Abszolút nem sérti a járási hivatalban vagy bármilyen más szervnél végzett munkájuk függetlenségét, pártatlanságát, hiszen a feladatai jóval korlátozottabbak, mint egy ügydöntő hatáskörrel rendelkező kormánytisztviselőnek. Egyébként ebben a konkrét esetben is egy értékes, az adott településen népszerű, nagyon magas szavazatszámmal megválasztott képviselőt elűnénk attól a lehetőségtől és jogosultságtól, hogy a következő öt évben képviselje a választóit.

Nagyon remélem, hogy legalább ezek az emészthetőbb és értékesebb részek át fognak menni. Nagyon remélem, hogy ezt a szabályt egyébként nem fogják kivenni. Kivételesen egy olyan szabály, hogy eddig gondolták rosszul, most ezt kivételesen jól gondolják, és pozitív irányban akarják megváltoztatni. Ezzel együtt is azt kell hogy mondjam, hogy ha ezeket a borzasztó ellentmondásokat nem rendezik, a rengeteg pongyola, pontatlan megfogalmazást nem rendezik akár a médiatartalom-szolgáltatók összeférhetlenségi szabálynál, akár a miniszteri biztos szabályozását illetően, akkor nem fogjuk tudni összességében támogatni ezt a javaslatot. Nagyon sokat kell még vitatkozni, nagyon sok módosító javaslatot be kell hogy fogadjanak önök ahhoz, hogy számunkra is elfogadhatóvá váljon. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem azoktól a frakcióktól, akik még nem éltek a vezérszónoki kör lehetőségével, hogy akarnak-e hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Ebben az esetben a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kétperces felszólalásokra van mód, ha élni kívánnak vele. *(Nincs jelentkező.)* Ezt nem jelzi senki.

Ebben az esetben előre bejelentett felszólalók következnek. Elsőként megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, MSZP. Maximum 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító törvénycsomag átfogó kritikáját szocialista képviselőtársamtól már hallhatták. Azt azonban én sem hagyhatom szó nélkül, hogy ez a törvényjavaslat megint csak ékes példáját adja a fideszes politikai és jogalkotási arroganciának, igénytelenségnek. Már pusztán az a tény, hogy a javaslat javarészt technikai jellegű és érdektelen változtatásokat céloz meg, arra mutat rá, hogy a törvényhozás rohamtempója mellett a jogági összhang megteremtése gyakorta elmaradt, és ennek bizony ilyen következményei vannak, mint ez a törvényjavaslat.

(11.50)

Ez a javaslat is a kapkodó törvényalkotási láznak egy utánkötése, ha ugyanis például a közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvény megalkotásakor elmaradt a jogrendszeri összhang megteremtése, akkor legalább a későbbi módosítások alkalmával sort kellett volna keríteni az új fogalmak jogrendszeri átvezetésére. Szerencsétlenkedés, hogy a helyi önkormányzati, valamint a nemzetiségi önkormányzati posztok betöltésével kapcsolatos, egyébként helytálló összeférhetlenségi szabályokat nem jóval az október 12-ei választás előtt alkották meg. Gondolják végig, mennyivel tisztességesebb eljárás lett volna az, hogy azok, akik indulni akartak és terveztek ezeken a választásokon, azok annak tudatában teheték ezt meg, hogy tisztában voltak azzal, hogy milyen összeférhetlenségi szabályok vonatkoznak rájuk, nem utólag, majd később szabályozni azt, és esetleg valakit lehetetlen helyzetbe hozni, ahogy ezt már néhány képviselőtársam említette itt. Nemcsak hogy nem elegáns, hanem azt gondolom, hogy kifejezetten tisztességtelen megoldást választottak, hogyha ezt tudatosan csinálták.

Több mint szerencsétlenkedés, amit a polgármester és az alpolgármester foglalkoztatási jogviszonyával összefüggésben műveltek. Az az érzés keletkezik az emberben, hogy önök kizárólag a hatalom megszerzésére tudnak koncentrálni, a kétharmados jogalkotási henger pusztán ezért működik. Úgy gondolják, hogy a törvény az, amit önök gondolnak, a

jogalkotási hiányosságokat pedig mismásolással el lehet takarni. Hát, ez most nem sikerült, mármint a mismásolás, mert a hiba ordító. Azt a helyzetet idézték elő, hogy a polgármesterek és az alpolgármesterek munkajogi helyzetét most sem tudták rendezni. Ha a frissen megválasztott polgármesterre, alpolgármesterre a törvényjavaslat 25. §-a szerint csak a kedvező tartalmú rendelkezéseket kell alkalmazni - egyébként nagyon helyesen -, akkor vajon a fegyelmi vagy az anyagi kártérítés szabályai melyek lesznek? Azok, amik most a köztisztviselői törvényben találhatók? Azokat hogyan fogják alkalmazni rájuk?

A polgármesterek jogállásáról szóló törvény hatályon kívül helyezése elhibázott jogalkotói lépés volt, és ennek következtében ez a törvény már nyilvánvalóan nem alkalmazható az új polgármesterekre, így továbbra is a szabályozási lyukak tömkelege áll fenn. Nem tudni, mi lesz az új polgármesterek jövőbeni végkielégítésével, fegyelmi és kártérítési felelősségükkel, a polgármesteri feladat- és hatáskör ciklus végi átadásával. Most a törvényjavaslat szinte szó szerint veszi át a korábbi, önök által eltüntetett jogalkotási törvény rendelkezéseit. Ehhez kellett három év?

Átgondolandó annak a szabálynak a változása, miszerint a polgármesteri tisztség megszüntetésével kapcsolatos eljárást a törvényszéktől a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz helyezik. Az előterjesztés nem segít, mert az indokolásból semmit sem tudtunk meg a változás indokairól, arról nem is beszélve, hogy csupán néhány ilyen konkrét gyakorlati bírósági ügyről tudunk, így anélkül, hogy kiforrott joggyakorlatról lenne szó, indoklás nélküli változtatásra kerül most sor. Amennyiben a közigazgatási és munkaügyi bíróság jár el első fokon, úgy a törvényszék a másodfok, a jelenlegi esetben viszont ezek az ügyek az ítéletáblán végzik, mert a törvényszék döntése után az ítéletábla volt a másodfok.

Nem igaz, hogy a polgármester sorozatos törvénytörtő tevékenységének, mulasztásának a megítélése elsődlegesen munkajogi kérdés lenne. Itt összetett, elsősorban alkotmányjogi kérdések vetődnek fel, továbbá egyáltalán nem baj, ha a politikai csatározásoktól minél távolabbi helyen döntenek a polgármester ügyében; már ha a mai Magyarországon egyáltalán van ilyen hely. Véleményem szerint indokolt lenne a törvényszék és az ítéletábla hatáskörét megállapítani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ennél lényegesen nagyobb hiba, hogy ez a törvény így nem tud hatályba lépni a kihirdetést követő napon, mert elrontották a 27. § (2) bekezdését. Az elképzelések szerint a szabályok egy része jövőre, a többi pedig a kihirdetést követően lépne hatályba akkor, ha az egész hatályosulást szabályozó 27. § nem jövőre lépne hatályba. Azt gondolom, hogy ezt illene vagy szükséges lenne módosítaniuk, bár államtitkár úr nem figyel *(Dr. Répássy Róbert Balla Györggyel beszélget.)*, bizonyára ennél sokkal fontosabb dolga akadt.

A jogalkotásért felelős minisztérium a kodifikációért felelős szervezeti egységétől... - azt gondolom, hogy ez egy merőben szokatlan hiba. Vagy már nincs is ilyen szervezeti egység, már ezt is kiszervezték a haverok ügyvédi irodáiba súlyos tíz- vagy százmillióért.

Az előbb említett hibánál kevésbé látványos, de mégér néhány mondatot a túlszabályozottság kérdése. A nemzetiségi képviselők és tisztségviselők összeférhetetlenségi szabályairól beszélek. Lehet, hogy az Igazságügyi Minisztériumban nem tudják, hogy csak az lehet tisztségviselő, akit képviselővé választottak? Mert így elegendő lenne a képviselők összeférhetetlenségi szabályait megfogalmazni, hiszen az a tisztségviselőkre is vonatkozik.

Tisztelt ellenzéki Képviselőtársaim! Önök azt hirdetik úton-útfélen, hogy jobban teljesítenek. Az elmondottak fényében önök inkább silányul teljesítenek. Végezetül azt kérném a benyújtott törvényjavaslatok kapcsán, hogy hagyják békén az önkormányzatokat, hagyják őket dolgozni. Éppen elég megküszködniük a jelenlegi helyzettel, a forráskivonásokkal, a lakosság szociális helyzetének ordító romlásával, ahogy ezt a benyújtott jövő évi költségvetésből is láthattuk. Az önkormányzatok vegzálása helyett inkább tisztességes munkát kérünk, és ezt önöktől kérni nem is kevés. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Szólásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Vannak aggályaink a törvényben található egyes paragrafusokkal, méghozzá azért vannak aggályaink, hiszen az önkormányzati választás tanulságait levonva, ahol nem a Fidesz-KDNP nyert, és minden egyes polgármesteri tisztségnél önök azonnal, mondvacsinált okokkal megtámadták ezeket a választásokat, és megpróbálták ellehetetleníteni már most, a munkájuk megkezdése előtt azokat a polgármestereket, akik nem az önök színeiben indultak. Éppen ezért aggályos véleményünk szerint az a rendelkezés, ami a polgármesterek fegyelmi vétségével kapcsolatosan ír, ahogy tárgyalja, és próbálják elfogadtatni itt. Ez azt mondja, hogy fegyelmi vétséget követ el a polgármester, ha a tisztségéből eredő kötelezettséget vétkeesen megszegi. Az, hogy mit jelent az, hogy vétkeesen megszegi, ez megint egy gumiszabály, erre majd rámondhatja a képviselő-testület különböző dolgokra, hogy a polgármester itt vétkeesen megszegte a kötelezettségét, csináljunk vele szemben, kezdeményezzünk vele szemben egy eljárást.

Ha a polgármestert bűnösnek találnák ebben a vétkes kötelezettségzegésben, akkor a következő büntetéseket kaphatja: „A polgármesterre kiszabható fegyelmi büntetések: megrovás, vagy a polgármester illetményének, tiszteletdíjának legfeljebb 20 száza-

lékkal történő csökkentése.” Tehát nem egy nagymérvű büntetést kaphat a polgármester, és leírják részletesen, hogy lehet a polgármesterrel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezni. Tehát úgy kezdődik, hogy a képviselő-testület... *(Dr. Répássy Róbert: Ez eddig is így volt!)* Hadd mondjam végig, jó, államtitkár úr! A képviselő-testület rendelheti el, hogy a fegyelmi eljárás kezdeményezésére a képviselő-testület tagja, bizottsága, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatal vezetője jogosult. Rendben van.

Aztán azt mondják, hogy a fegyelmi eljárás során vizsgálatot kell tartani, amelynek lefolytatására a képviselő-testület tagjai közül háromtagú vizsgálóbizottságot kell megbízni. Vegyünk egy példát! Biztos nem lesz ilyen, de mondjuk, Ózdon kétharmaddal egy jobbikos polgármester van, viszont a képviselő-testületben 8 fideszes képviselő van, és a fideszes képviselők úgy gondolják, megszavazzák, hogy legyen egy fegyelmi vizsgálat, mert ezt csinálta meg azt csinálta ez a polgármester. Még rendesek is lesznek, mert a háromtagú testületbe két fideszes és mondjuk, egy ellenzéki képviselőt fognak betenni, és elindul a vizsgálat. Most jönnek a nagyon lényeges dolgok, hogy mi történik egy ilyen vizsgálatnál.

A vizsgálóbizottság a megbízását követő 30 napon belül köteles lefolytatni a vizsgálatot; egyszer 30 nap. Aztán a vizsgálóbizottság a vizsgálat lezárását követő 8 napon belül elkészíti a jelentését; 38 nap. A vizsgálóbizottság elnöke soron kívül jelentését elkészíti, és 15 napon belüli időpontra a jelentés megküldésével együtt összehívja a képviselő-testületet; most már 53 napnál tartunk. A képviselő-testület a jelentés alapján a vizsgálóbizottság elnöke által összehívott ülésen, de legkésőbb az azt követő 8 napon belül érdemben dönt a polgármester fegyelmi ügyében; 60 napnál tartunk már, durván két hónapnál. És utána jön a lényeg... - tehát ez két hónap, de előtte még élhet a polgármester kifogással, ami még durván két hétig majd elmegy a különböző döntőbizottságok felé.

(12.00)

És most jön a lényeg: a polgármester tisztsége a fegyelmi eljárás ideje alatt felfüggeszthető. Uraim! Önök ezzel a „felfüggeszthető” mondattal azt mondják, a felfüggesztő határozat ellen a polgármester nyolc napon belül a felfüggesztés megszüntetése iránt eljárást kezdeményezhet a közigazgatási és munkaügyi bíróságnál. Ez megint nyolc napon belül van, amíg neki döntést kell hoznia, ez is körülbelül három hét. Önök három hónapra egy vétséggel kapcsolatosan, amelynek, mint mondtam, a büntetési tétele egy megrovás lehet vagy 20 százalékos illetményvesztés, három hónapig ellehetetlenítettek egy polgármestert, aki nem az önök színeiben van? Mert eszerint meg lehet csinálni. És amikor letelt a három hónap, várnak, mondjuk, egy hetet, és utána megint három hónapig felfüggesztik ugyanazt a polgármestert, és megint nem fog dolgozni? Majd amikor vagy megállapítják a vétkeességét, vagy nem, mert lehet,

hogyan felmentik, de önöknek megint eszükbe fog jutni valami, és egy hét múlva megint eljárást kezdeményeznek ellene, és akkor megint felfüggesztik. Uram! Szerintem egyszerűen megint az van, hogy egy salátatörvénybe belebújtatnak olyan kiskapukat, amelyekkel önök azt próbálják majd létrehozni, amit el is mondtak egyébként többször a választások során a kampányban, hogy ahol az emberek nem a Fidesz-KDNP színeiben induló polgármestert választanak, ott semmi jóra ne számíthassanak, mert önök vagy megvonnak tőlük mindenféle juttatást, mindenféle kedvezményt, vagy pedig mindent megtesznek azért, hogy ellehetetlenítsék az adott település, az adott város működését, mert önöknek nem az számít, hogy működjön adott esetben egy város, hanem az számít, hogy éppen az önök színeiben van-e ott egy polgármester vagy nem.

Tehát a Jobbik Magyarország Mozgalom egyáltalán nem ért egyet ezzel a módosítással, ezzel kapcsolatosan be is fogunk nyújtani egy módosító javaslatot, amellyel azt fogjuk kezdeményezni, hogy... Énszerintem egyébként, államtitkár úr, abban egyetérthetünk, hogy Magyarországon addig, amíg valakivel szemben jogerősen nem állapít meg bármilyen testület bármilyen vétséget vagy bármilyen bűnt, hogy elkövetett-e, megilleti az ártatlanság vételeme. Ugyanez szerintem megilleti a polgármestereket is. Tehát addig, amíg egy polgármesterral kapcsolatosan nem tudják bizonyítani, hogy vétséget követett volna el, addig ne függeszék már fel, mondjuk, három hónapra a munkájából, mert ez azt is jelentheti, hogy akkor három hónapig be sem járhat a hivatalába, és nem végezhet semmilyen tevékenységet a város érdekében.

Úgyhogy mindenképpen egy módosító javaslatot fogunk benyújtani, és kérem önöket, fogadják is majd el az abban található javaslatot, hogy ez ne történhessen meg. Ha önök valóban nem ezt szeretnék volna, valóban nem a nem Fidesz-KDNP-s polgármestereket kívánják ellehetetleníteni, akkor természetesen valószínűleg támogatni fogják a módosító javaslatunkat, hogy ilyen eset ne fordulhasson elő. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdem, kíván-e még valaki szólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az államtitkár urat, előterjesztőként kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy igen. Répássy államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Minde- nek előtt a legutolsó hozzászólásra szeretnék reagálni. Természetesen pontról pontra meg fogom nézni a korábbi fegyelmi eljárás szabályait, de nem újdonság, Szilágyi képviselő úr, a polgármesterek... *(Köz-*

beszólások.) A polgármesterekkel szembeni fegyelmi, hozzáteszem, munkajogi fegyelmi eljárás lefolytatása nem újdonság, az eddig is szerepelt az önkormányzati törvényben, illetőleg a polgármesterek jogállásáról szóló törvényben, de meg fogom nézni, hogy valóban van-e itt változás. Az én ismeretem szerint tartalmi változás nincsen ebben az eljárásban, amit ön itt felsorolt, tehát a fegyelmi a polgármesterrel szemben eddig is létezett, és eddig is fel lehetett függeszteni a polgármestert a tisztségéből.

Egyébként számos jogvita alakult ki ebben. Emlekszem rá, hogy Pest megyében vagy más megyékben is előfordult, hogy a polgármester és a testület között voltak ilyen feszültségek. Minden ügyben végső soron a bíróság dönt, és nyilván, ha a bíróság megalapozottnak tartja a fegyelmi eljárást, akkor helyben hagyja ezt az eljárást, ha meg nem, akkor pedig visszahelyezi a polgármestert a tisztségébe. Tehát az ön által kifogásolt jogi lehetőség nem újdonság, szeretném hangsúlyozni, nem újdonság; az újdonság csak az, hogy önök Ózdon egy olyan polgármesterrel rendelkeznek, aki mögött nem áll testületi többség. Ez az egy újdonság van, egyébként a fegyelmi eljárásban nincs újdonság az önkormányzati szférában.

Szeretném elmondani a tisztelt hozzászóló képviselőtársaimnak, hogy az összeférhetlenségi szabályok érdemben nem változnak. Tehát amikor az összeférhetlenségi szabályokra rácsodálkoznak ebben a törvényjavaslatban, akkor szeretném azt jelezni, hogy egyébként a korábbi polgármesterekkel, alpolgármesterekkel kapcsolatos jogállási kérdésekben is, jogállási szabályokban is ugyanígy szerepeltek ezek az összeférhetlenségi szabályok. Ezek legfeljebb pontosítások a most benyújtott törvényjavaslatban.

Azt, hogy a társadalmi egyeztetést vagy a társadalmi vitát követően bővült a törvényjavaslat, én nem kritikaként fogom fel, hanem inkább dicséretként. Tehát mi más lenne a célja egy ilyen jogszabály-előkészítésnek, ha nem az, hogy felhívják a figyelmet, a jogalkalmazók vagy esetleg a társadalmi szervezetek felhívják a figyelmet arra, hogy a törvényjavaslat, az eredeti javaslat nem tér ki minden részletkérdésre, és még további kérdésekkel bővíteni kell? Azt hiszem, abban egyetérthetünk, hogy ez inkább erénye egy jogalkotási folyamatnak, nem pedig hiányossága vagy kritikára okot adó tulajdonság.

Tisztelt Ház! Minden felvetésüket érdemben meg fogjuk vizsgálni, és természetesen, hogyha módosító javaslatokkal élnek, azokról is alaposan állást fogunk foglalni. Remélem, ezt a bizottságok előtt lefolytatandó részletes vitában meg tudjuk pontról pontra beszélni, hogy milyen kifogásaik vannak a törvényjavaslattal. Ahogy jeleztem, a törvényjavaslat alapvetően egy pontosító jellegű, hiánypótló, joghagyzagokat pótló szabály vagy javaslat, tehát nem jelent forradalmian új szabályozást mindaz, ami ebben a törvényjavaslatban szerepel.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyes igazságügyi és magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1929.számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes igazságügyi és magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat 11 törvény módosítását tartalmazza, melyek között néhány jogszabály kisebb pontosító módosítása mellett több nagy horderejű intézkedés, rendelkezés is szerepel. Engedjék meg, hogy bemutassam ezeket.

Mindenekelőtt két olyan európai uniós rendelet hazai alkalmazásához szükséges, az önök előtt fekvő törvényjavaslat részét képező szabályozást kell megemlítenem, amely az egységes Európai Igazságügyi Térség működését, fejlődését erősíti. A törvényjavaslat két európai uniós rendelet, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet, az úgynevezett új Brüsszel I. rendelet és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet hazai alkalmazását biztosítja a szükséges törvénymódosításokkal.

Az átdolgozott új Brüsszel I. rendelet, amely az Európai Unióban a régi Brüsszel I. rendeletet váltja fel 2015. január 10-étől, a polgári ügyekben történő európai uniós igazságügyi együttműködés alapvető jelentőségű jogforrása. A rendelet néhány ügytípus kivételével általános jelleggel és egységesen szabályozza, hogy a polgári ügyekben melyik tagállam bírósága előtt indítható eljárás, és biztosítja az e tagállam bírósága által hozott ítéletek elismerését és végrehajtását a többi tagállamban. Az átdolgozott rendelet célja a határon átnyúló polgári kereskedelmi igények érvényesítésének könnyítése, egyszerűsítése a korábbi szabályozáshoz képest. Ennek érdekében az új rendelet legfontosabb vívmánya, hogy megszünteti a végrehajthatóvá nyilvánítási, úgynevezett exequatur eljárást.

(12.10)

Ezen eljárás, amelyen a régi Brüsszel I. mechanizmus alapult, a külföldi határozatok végrehajtása körében tradicionálisan alkalmazott olyan közbenső eljárás, amelynek keretében a végrehajtás helye szerinti állam bírósága megvizsgálja, hogy az adott ügyben a határozat elismerésére, végrehajtására megállapított jogszabályi feltételek fennállnak-e, illetve hogy az elismerés, végrehajtás megtagadásának okai nem állnak-e fenn. Mindennek eredményeképpen került megállapításra az adott határozatnak az adott államban történő végrehajthatósága. A határozat tényleges végrehajtására pedig csak ezt követően kerülhetett sor.

Az új Brüsszel I. rendelet alapján ennek a régi közbenső eljárásnak a lefolytatása már nem szükséges, így az egyik tagállamban hozott, ott végrehajtható határozat a többi tagállamban is végrehajtható lesz azzal, hogy az adósnak továbbra is lehetősége lesz a korábban az exequatur eljárásban felhívható okokra hivatkozással a végrehajtás megtagadását kérni, de már csak magában a végrehajtási szakasz keretében. Ez pedig mindenekelőtt gyorsítja a határozatok határon átnyúló érvényesítését.

Az új Brüsszel I. rendelet szabályozási tárgykörében részben új szabályokat ad, részben megtartja a korábbi szabályokat, illetve kiegészíti azokat. Ehhez a törvényjavaslat a bírósági végrehajtásról szóló törvény egyes rendelkezéseit módosítja.

Az Európai Uniónak a belső határok nélküli közös igazságszolgáltatási térség megvalósítása, ezen belül a határokon átnyúló polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés bővítése érdekében tett számos intézkedése sorába szervesen illeszkedik a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló, 2013. június 12-ei, 606/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet. Különösen fontos intézkedésről van szó, tisztelt képviselőtársaim, hiszen ezáltal az Unió azon állampolgárai részesülhetnek gyors, hatékony módon szélesebb körű védelemben, akiknek életét, testi vagy lelki épségét, személyes szabadságát, biztonságát vagy nemi integritását potenciális veszély fenyegeti.

A rendelet legfőbb célkitűzése, hogy az Európai Unió bármely tagállamában külön eljárás lefolytatása nélkül, a saját tagállamában elrendelt polgári jogi védelmi intézkedés szerinti védelemben részesüljön a rendelet fogalomhasználatában veszélyeztető személlyel szemben az, aki a védelmi intézkedés hatálya alatt más tagállamba utazik.

A rendelet alkalmazása hozzájárul ahhoz, hogy az Unió teljes területére kiterjesztve érvényesülhessen többek között a nemi alapú erőszak vagy a szoros kapcsolatban állók közötti erőszak bármely formájának, így a fizikai erőszak, a zaklatás, a szexuális bántalmazás, a követés, a megfélemlítés és a közvetett kényszerítés egyéb formáinak megakadályozása érdekében hozott hatósági, bírósági határozatok hatálya.

A magyar jogrendszerben a rendelet szerinti védelmi intézkedésnek a rendőrség által közigazgatási hatósági jogkörben, sürgős esetekben legfeljebb 72 óra időtartamra elrendelhető ideiglenes megelőző távoltartás, valamint a bíróság által elrendelhető megelőző távoltartás jogintézménye felel meg.

A törvényjavaslat egyébeken mellett az említett rendelet hazai érvényesüléséhez szükséges rendelkezéseket állapít meg. Ennek keretében egyik oldalról azon magyar állampolgárok tekintetében ad a rendelet végrehajtását segítő szabályokat, akik a magyar rendőrhatalom, illetve bíróság által elrendelt védelmi intézkedésre alapítva külföldön keresnek a magyar határozatban foglaltaknak megfelelő védelmet a megelőző távoltartásra kötelezettel szemben. Kérelmekre jövő év januárjától mind a rendőrhatalom, mint a bíróság úgynevezett védelmi tanúsítványt állít ki, amellyel a többi uniós tagállamban is védelmet igényelhetnek. Annak érdekében, hogy a bántalmazottak határon átnyúló jogérvényesítését elősegítse, a törvényjavaslat kimondja, hogy az eljáró szerveknek a tanúsítvány kiállításának lehetőségéről és feltételeiről is tájékoztatniuk kell az érintetteket.

A másik oldalról új, speciális eljárási szabályokra volt szükség, amelyek a más tagállamban elrendelt védelmi intézkedést Magyarországon érvényesíteni kívánó személyek által kezdeményezett ügyek elintézésének a megelőző távoltartásra irányadó hazai univerzális szabályoktól eltérő rendelkezéseit foglalják magukban.

Továbbá a rendelet személyi hatályához igazodva szélesebb jogalanyi körre kellett kiterjeszteni a jogosultak körét azokban az ügyekben, amikor más tagállamban elrendelt védelmi intézkedés elismerése és végrehajtása érdekében kell eljárnia a magyar hatóságnak, bíróságnak, tekintettel arra, hogy egyes tagállamokban nem kizárólag hozzátartozók esetében alkalmazható a magyar ideiglenes megelőző távoltartásnak és megelőző távoltartásnak megfelelő intézkedés. A törvényjavaslat ennek megfelelően módosítja a hozzátartozók közti erőszak miatt alkalmazandó távoltartásról szóló törvényt, valamint az illetékekről szóló törvényt. Előbbi a fent már említett védelmi tanúsítvány hazai kiállításával, illetve a más uniós tagállamban elrendelt védelmi intézkedés és az alapján kibocsátott tanúsítvány birtokában Magyarországon védelmet kérők által kezdeményezett bírósági eljárással kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza.

*(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Az utóbbi módosítás pedig a rendelet szerinti tanúsítványok kiállításának, valamint a más tagállamban kiállított tanúsítványok elismerése és végrehajtása iránt Magyarországon kezdeményezett eljárásoknak a költségmentességére vonatkozó rendeleti előírásnak tesz eleget.

Tisztelt Ház! Az európai uniós kötelezettségünkön adódó törvénymódosítási javaslatok ismertetését követően kérem, engedjék meg, hogy bemutassam a törvényjavaslat azon rendelkezéseit, amelyek ugyancsak a bírósági végrehajtásról szóló törvényt módosítják.

A bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítására ugyanis nemcsak a már említett európai uniós kötelezettségünkön fakadóan kerül sor ezen törvényjavaslattal. A bírósági végrehajtók munkáját számos kritika érte a végrehajtást kérők és az adósok oldaláról egyaránt. Az Igazságügyi Minisztérium az elmúlt időszakban fokozott figyelemmel kísérte a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara tevékenységét, ezen belül pedig az önálló bírósági végrehajtók működése felett gyakorolt felügyeleti tevékenységet.

A végrehajtás főbb keretei húsz éve lényegében állandóak, az igazságszolgáltatás végső aktusának számító közfeladat ellátását 198 önálló bírósági végrehajtó végzi. A végrehajtás 98,8 százalékban pénzkövetelés végrehajtására irányul, a fennmaradó 1,2 százalék pedig meghatározott cselekmény végrehajtását jelenti. Az elmúlt tíz évben a végrehajtóhelyek száma gyakorlatilag változatlan maradt, jelenleg 198 kinevezett önálló bírósági végrehajtó működik az országban.

A végrehajtási ügyek száma ugyanakkor az elmúlt tíz évben a háromszorosára emelkedett, évi 200 ezer ügyről 600 ezer ügyre nőtt. Ennek fő oka egyrészt a felelőtlen devizahitelezés szomorú következménye, másrészt a gazdasági válság miatt csődbe ment és korábban hitelt felvevő vállalkozások számának növekedése. Nem szabad kifelejteni továbbá az ügyek növekedési okai közül a 2011-től működő közjegyzői elektronikus fizetési meghagyási rendszer beindulását, amely a közmű- és telekommunikációs szolgáltatók számára jelentősen megkönnyítette a végrehajtások tömeges és gyors elindítását.

Ugyanakkor annak ellenére, hogy az egy végrehajtási ügy átlagos ügyértéke az elmúlt tíz év alatt megduplázódott, 550 ezer forintról 1 millió 100 ezer forintra nőtt, a végrehajtók pénzügyi eredményessége csökkent. A végrehajtási szervezet működésével szemben jelentős ellenérzés alakult ki a közvéleményben a végrehajtást kérők és az adósok oldaláról egyaránt. A kamara az elmúlt években nem lépett fel megfelelő hatékonysággal a végrehajtó szervezet szabályszerű és a közbizalmat erősítő működése érdekében.

Az adósok a kamara gyenge felügyeleti tevékenysége miatt már nem érzik magukra nézve kötelezőnek az ítéletek végrehajtásához kötődő állampolgári feyelem megvalósítását. A közvélekedésben ma nagyobb hangsúlyt kap a végrehajtó szabálytalanságai miatti elutasítás, mint az, hogy a végrehajtás az igazságszolgáltatási rendszer része, a közhatalom gyakorlása.

A végrehajtás feletti felügyeletet eddig is és ezt követően is az igazságügyért felelős miniszter gyakorolja. A jelenlegi rendszer szerint a végrehajtók felet-

ti szakmai felügyeleti jogok legnagyobb részét az állam átengedte a kamara részére. A kormányzat most szükségesnek látta, hogy a kamara és a végrehajtói szervezet feletti állami felügyelet megerősödjön, és ezáltal a végrehajtásba vetett közbizalom ismét megerősödhessen.

(12.20)

Ezért a javaslat a törvénymódosítás kihirdetését követő napon történő hatálybalépéssel megerősíti az igazságügyi miniszternek az önálló bírósági végrehajtók és a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara feletti felügyeletét. A szakmai felügyelet és a közbizalom megerősítésének egyik első lépése annak a lehetőségnek a jogszabályi megteremtése, hogy a miniszter a kamarához miniszteri biztos kirendeléséről dönthessen. A miniszteri biztos kirendelése megteremti a lehetőséget arra, hogy a közbizalmat erősítő, megváltozott felügyeleti szabályok bevezetéséig is a végrehajtási eljárások a lehető legmagasabb szakmai színvonalon, a jogszabályok szigorú betartása mellett folyjanak. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: És irányítottan.)*

A miniszteri biztos feladata lesz a kamara adminisztrációjának és gazdálkodásának teljes körű átvilágítása is, amely lehetőséget teremt arra, hogy a miniszter a miniszteri biztos jelentése alapján teljes képet kaphasson a kamara által eddig gyakorolt közfeladatok ellátásának minőségéről és ezzel kapcsolatban a kamara gazdálkodásáról. A miniszteri biztos működése alapján lehet dönteni a kamara által ellátott egyes közfeladatok felügyeletének további erősítéséről vagy állami szerv részére történő átadásáról.

A javaslat szerint a végrehajtók szakmai munkája feletti felügyelet és a végrehajtó ellen benyújtott panaszok intézésének felügyeleti feladata mint közfeladat 2015. március 1-jével átkerül az igazságügyi miniszter által felügyelt Igazságügyi Hivatalba. A végrehajtók működésének vizsgálata részletes szabályait a kormány rendelettel fogja a későbbiekben megállapítani, a panaszügyek kivizsgálásának felügyeleti szabályait pedig az igazságügyi miniszter lesz jogosult szabályozni.

A bírósági végrehajtásról szóló törvény eddig is biztosította a kamara számára a forrást az állami közfeladatok ellátására, általános végrehajtási költségátalány megfizetése útján. Az átalányt a végrehajtó fizeti be a kamarának, amely része a végrehajtási díjnak. Az Igazságügyi Hivatalhoz átkerülő felügyeleti feladatok mint közfeladatok ellátásának forrását a közfeladatok ellátását eddig is szolgáló átalány 50-50 százalékos megosztása fogja jelenteni. A javaslat szerint a feladatok ellátására történő felkészülést szolgálja, hogy a megosztást már a hatálybalépést követően teljesíteni kell a kamarának abból a célból, hogy a feladatok márciussal kezdődő ellátására az Igazságügyi Hivatal megfelelően felkészülhessen.

A kamara köztisztületi jogállása változatlan marad, ugyanis a végrehajtói szervezetrendszerrel kap-

csolatos közfeladatok egy része továbbra is a kamaránál marad. A közfeladatot ellátó kamarai köztisztület és a végrehajtás felügyeletét ellátó igazságügyi miniszter közötti szakmai kapcsolat megerősítése érdekében a kamarai elnökség tagjai közül megválasztott elnök személyét a jövőben a miniszter hagyja jóvá.

Tisztelt Képviselőtársaim! A végrehajtás az eddigiekben is állami feladat volt, és ezután is az marad. A végrehajtás része az igazságszolgáltatás folyamatának, annak záróköve. A végrehajtási közfeladatok államosítására vonatkozó igényeknek ezért nincs alapjuk, azonban az állami feladatellátást célszerű szorosabb felügyelet alá vonni, amelyet most tesz meg a kormányzat. Ez az első lépése a végrehajtást és a végrehajtási szervezetrendszer szabályozó jogi környezet felülvizsgálatát célzó folyamatnak, amelynek következő lépése szakmai munkacsoport felállítása lesz, amely a korábbi és a most megszerzett tapasztalatok alapján fogja a szabályokat áttekinteni és további beavatkozásra javaslatot tenni.

A törvényjavaslat módosító rendelkezéseket tartalmaz továbbá a bírósági végrehajtásban igénybe vehető elektronikus kézbesítési rendszerhez történő csatlakozás iránti kérelemmel kapcsolatos adatkezelés vonatkozásában is, amelynek célja az adatkezelés átláthatóbbá és a kérelmezés egyszerűbbé tétele.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a fent említetteken túl több igazságügyi és magánjogi tárgyú törvény módosítását is tartalmazza. Engedjék meg, hogy végezetül ezekről is szóljak röviden!

A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló törvény egyes rendelkezéseinek módosítását az indokolt, hogy a civil szervezetekkel kapcsolatos eljárásokban 2015. január 1-jétől lehetséges, meghatározott esetekben pedig kötelező lesz az elektronikus ügyintézés. Az átállás azonban több lépcsőben valósul meg; először és teljeskörűen a bíróságok és az ügyfelek közti kapcsolattartásban, majd fokozatosan a nyilvántartást végző bíróságok mindennapi munkájának nagy részében. A civil eljárási törvény módosítása a szükséges átmeneti szabályok megteremtését és a gyakorlatban felmerülő igényeknek való megfelelést célozza.

A civil szervezetek közhiteles nyilvántartásának tartalma a törvényjavaslat elfogadása esetén több olyan adattal bővül, amely a szervezetekkel kapcsolatos tájékozódást segíti elő.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény néhány rendelkezésének módosítására, pontosítására ugyancsak az elektronikus eljárásokkal összefüggésben kerül sor. A módosítások az elektronikus úton kezdeményezett eljárások illetékének és közzétételeinek megfizetését érintik, továbbá a felszámolási eljárásokban 2015-ben bevezetendő internetes elektronikus értekezéssel függenek össze.

A törvényjavaslat a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvényben az értelmező rendelkezést módosítja, kiegészíti azt az ügyvédi irodával. A módosítás indoka, hogy az ügy-

védi iroda is társas vállalkozási szervezeti forma. Ezenkívül az időközi jogszabályváltozásoknak megfelelően a törvény szövegébe az egyéni vállalkozás helyett bekerül az egyéni vállalkozó és az egyéni cég.

A törvényjavaslat a már említetteken túl érinti a közalapítványra mint szervezettípusra vonatkozó szabályozást is. A közalapítványokat az Országgyűlés, a kormány, valamint a helyi önkormányzat vagy kisebbségi önkormányzat képviselő-testülete közfeladat ellátásának folyamatos biztosítása céljából hozta létre. A jogalkotó 2006-ban megszüntette a közalapítvány alapításának lehetőségét, de a korábban létrehozott közalapítványok a mai napig is működnek az alapítók által meghatározott közfeladat ellátása érdekében.

A közalapítványok 2014-ben kikerültek a civil-törvény hatálya alól, a törvényjavaslat ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a közalapítványok a továbbiakban is megszerezhessék a közhasznú jogállást, valamint a közalapítványokra is alkalmazni rendeli a civil-törvény civil szervezetekre vonatkozó szabályait.

A javaslat végezetül módosítja a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló törvényt is. A módosítás kétirányú. Egyrészt a törvény kiegészítésével megjelenítésre kerül a Veszprémi Járásbíróság illetékességi területén az újonnan önálló községgé vált Balatonakaratya. Másrészt a törvény módosításával földrajzi, közlekedési és közigazgatási okok miatt Lócs és Iklanberény községek a Sárvári Járásbíróság illetékességi területéről átkerülnek a Kőszegi Járásbíróság illetékességi területéhez. Ez a módosítás a bíróságok munkaterhét, ügyforgalmát, időszerűségét nem befolyásolja, ugyanakkor a lakosság igényeit kielégíti, ügyintézését megkönnyíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Az előbbieken ismertetett törvényjavaslat számos rendelkezése tekintetében szükséges a javaslat mielőbbi elfogadása, hiszen azok az állampolgárok érdekeit szolgálják. Ajánlom ezért a törvényjavaslatot a tisztelt képviselők figyelmébe, kérve ahhoz a támogatásukat.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm államtitkár úr expozéját. Most pedig képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, maximum 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nincs értelme jogrendszer alkotni és működtetni, ha a jog érvényesülését nem tudjuk biztosítani, az ítéleteknek nem tudunk érvényt szerezni.

A bírósági végrehajtás intézményének megkonstruálásával a jogalkotó egy törvényileg szabályozott eljárás keretében az állam egyik legfontosabb feladatának megoldására törekszik, amely nem más, mint a jogvédelem és a jogérvényesülés biztosítása. A végrehajtás különlegesen fontos szerepet tölt be a jog érvényre jutásában, a jogrend működésében.

Eppen az elhangzottak fényében indokolt, hogy az előttünk fekvő irományt, a T/1929. számú, egyes igazságügyi és magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot a házszabálytól eltérés lehetőségével élve már most tárgyaljuk.

(12.30)

Ha a végrehajtási eljárásokkal kapcsolatban a közbizalom megrendül, előbb-utóbb a jogállamba vetett hitet aknázza alá, amely folyamatoknak mielőbb gátat kell hogy vessünk. Az Igazságügyi Minisztérium tájékoztatása szerint az elmúlt hetek vizsgálati bizonyították, hogy ma Magyarországon mind az adós, mind a végrehajtást kérő érdekei erősen sérülnek a végrehajtási eljárások során, amelynek legfőbb oka a jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyása vagy ha úgy tetszik, megszegése.

Az egyik legjobb példa a helytelen jogalkalmazásra, amelyről már az elmúlt hónapokban értesíthettünk a tárca közleményéből, hogy a végrehajtók a jogszabállyal ellentétesen munkabérletiltásokat sem hajlandók feloldani, az Országgyűlés devizaadósokat védő törvényjavaslatának elfogadása ellenére sem. Úgy gondolom, túrhetetlen az a helyzet, hogy pont a jogérvényesülés biztosításának eszközével felvértezett személyek forduljanak jogszabályi rendelkezésekkel szembe, és kövessenek el több-kevesebb jogsértést.

Eppen ezért, a kormány javaslatával egyetértve, ésszerűnek és támogathatónak tartom, hogy a végrehajtások ellenőrzésére ideiglenesen miniszteri biztos kerüljön kinevezésre, aki tevékenyen részt vesz a panaszügyek kivizsgálásában, a fegyelmi rendszer kidolgozásában, a jogszerűség betartásában, valamint az ellenőrzések lefolytatásában. Rendkívül fontosnak tartom, hogy a miniszteri biztos feladatkörei között szerepel a végrehajtás rendszerének átvilágítása. Hiszen idővel a végrehajtási eljárásoknak miniszteri biztos nélkül is törvényesen kell működniük.

Ahhoz, hogy ez bekövetkezhessen, a gyakorlat által kiérlelt jogi garanciális elvekre van szükség. A jogszabálytervezet éppen ezért a miniszteri biztosnak havi beszámolási kötelezettséget ír elő. A törvényjavaslatból kitűnik, hogy 2015. március 1-jétől a végrehajtási panaszügyek kezelését az Igazságügyi Hivatal veszi át a kamarától, amit rendkívül előremutatónak tartok, és úgy vélem, hogy a független elbírálás követelménye így hatékonyabban érvényesül. A közbizalom helyreállítása mellett az is fontos, hogy a törvényjavaslat elfogadása esetén az új Brüsszel I. rendelet is alkalmazható lesz jogrendszerünkben.

Az új Brüsszel I. rendelet célja a határon átnyúló polgári kereskedelmi igények érvényesítésének könnyítése, egyszerűsítése a korábbi szabályokhoz képest, valamint a határon átnyúló polgári védelmi intézkedések kölcsönös elismerése. Ennek érdekében pedig legfontosabb vívmányként megszünteti a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárást. Az új Brüsszel I. rendelet következtében a jövőben a polgári és kereskedelmi ügyek többségében hozott olyan határozatok, amelyek meghozataluk helye szerinti EU-tagállamban végrehajthatók, a többi tagállamban is gyakorlatilag automatikusan, korábbi közbenső eljárás szükségessége nélkül végrehajthatók lesznek. A módosítások közül kiemelném még az egyes törvényeknek az elektronikus ügyintézés érdekében szükséges módosítását, amely jogszabályváltozás egyértelműen a modern magyar közigazgatás megerősítése felé mutat.

Az elhangzottakra tekintettel kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, mindösszesen 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan javaslatcsomag fekszik előttünk, ahol - talán nem vállalkozom nagy dologra a találgatásokkal, ha azt mondom - a végrehajtási eljárást és rendszert módosító részek állnak majd leginkább a közfigyelem középpontjában. Ezért magam is erre szeretnék szorítkozni vezérszónoki felszólalásunk első részében. Hiszen itt egyértelmű célként jelent meg a sajtóban történő kommunikálás során, hogy a végrehajtói rendszerbe vetett közbizalom megerősítése lenne a kormányzat célja.

Ugyanakkor itt jó egy-két éve folyik egy diskurzus közöttünk a tekintetben, hogy az egész végrehajtói rendszer kapcsán milyen szintű változtatásokra lenne szükség. A Jobbik nem titkolta azon álláspontját, ennek, ugye, Staudt Gábor képviselőtársam volt a témafelelőse az utóbbi időkben, hogy az egész végrehajtási rendszer adott esetben állami ellenőrzés alá vonása lenne a járható út szerintünk, nem ilyen kilügzött módon, hanem egy teljes körű folyamatára végén. És felmerültek az utóbbi évek során egyéb javaslatunk is, mint a végrehajtói jutalék tisztességes szinten történő maximálása, a visszaéléseknek egy tulajdonképpen fogyasztóvédelmi jellegű razziasorozat nyomán történő megszüntetése, amelyeket sorra lesöpört a kormányzat. Ámbár mindig megpróbált minket zárszavakban megnyugtatni a tekintetben, hogy majd jön neki egy teljes körű javaslata, ami az egész rendszert rendbe rakja, és minden hasonló visszaéléssel kapcsolatban azokat a kérdőjeleket megszünteti, amelyek eddig felmerültek. Nem-

csak nemzeti radikális portálokon, de a média szélesebb berkein belül is egész egyszerűen egymást érik a végrehajtói visszaélésekkel kapcsolatos híradások.

Szó szerint iparág alakult ki magyar emberek kifosztására Magyarországon. És ha ennyi a kormányzat összes cselekvési terve ezzel kapcsolatban, akkor bizony az adósok, a károsultak nagyon nagy bajban vannak. Hiszen elmondta maga Patyi Gergely is, hogy a tárca reményei szerint nem kell alapvetően megváltoztatni a végrehajtási rendszert, nem kívánják „államosítani” a végrehajtást. Mi viszont azt mondanánk, hogy egy nagyon szigorú állami ellenőrzés, nem csak egy miniszteri biztos, tulajdonképpen a profitérdekeltség kivétele a rendszertől igenis elérhetővé tenné azt az állapotot, hogy Magyarországon, ha egy adós bajba kerül, akkor valóban csak annyit kelljen megfizetnie, amennyivel tartozik. Tehát az amúgy is nehéz helyzetét ne súlyosbítsák tovább különböző pénzügyi bűnözők, akik úgy adják-veszik a követeléseket, mint a halaskofák. És mondjuk ki, hogy tisztelet a kivételnek, mert tisztességes és jól működő végrehajtási rendszerre bizony minden tekintetben szükség van.

Tehát amikor kilakoltatási moratóriumról beszéltünk, akkor is elmondtuk, hogy például az önkényes lakásfoglalókat nem kívánjuk támogatni ebbéli tevékenységükben. Nyilvánvaló, hogy védelmet a jogkövető, tisztességes szándékok mentén élő magyar állampolgárok számára szeretnénk biztosítani. De az a kijelentés, ami itt az indoklások során megjelent, miszerint úgy vélik, hogy az állam szerint is a jelenlegi formában lehet hatékony a végrehajtói rendszer, ámbár problémák vannak a működésével, ez bizony a porhintés magaskiskolája.

Ez a be nem ismerése annak, hogy elképesztő visszaélések tarkítják ezt a rendszert. Amellett, hogy kétségtelen tény, hogy valamelyest csökkent, mondjuk, a tavalyi évhez képest azoknak a száma, akik nem vagy késedelmesen fizetik meg, mondjuk, a közműszolgáltatások díjait. Mindazonáltal továbbra is milliók számára jelent problémát az, hogy különböző külföldi háttérű érdekeltségű szolgáltatói körök indokolatlan terhek tömegét zúdítják a magyar lakosságra, és aztán nyilván az elhasznált szolgáltatások ellenértékét joggal követeli a tulajdonos. De a beszédre, behajtásra felhasznált módszerek már legalábbis megosztják a közvéleményt. Nyilvánvaló, hogy itt olyan fogyasztóvédelmi jellegű, formai visszaélés-sorozat is felmerül, amit ez a csomag itt előttünk tulajdonképpen nem tesz rendbe, érintőlegesen próbál csak rendezni, vagy pedig egyáltalán nem is érint. Ez a fő probléma.

A közműszolgáltatók kapcsán merül fel a legtöbb hasonló észrevétel és hozzánk is beérkező problémakör, ahol általánosságban elmondhatjuk, hogy késedelmes fizetés esetén először, ugye, fizetési emlékeztetőt, felszólítást, végül kikapcsolási értesítőt küldhetnek, illetve kellene hogy küldjenek. A valóság ezzel szemben az, hogy rendszeresen fordul elő már a behajtási eljárás során is az, hogy az adós semmifé-

le értesítőt nem kap. Az elmaradás tényéről is csak a követeléskezelőtől kap tájékoztatást. És azt is láthatjuk, hogy a néhány ezer forintos elmaradás így könnyen több tízezer vagy akár százezer forintos nagyságrendig is felkúszhat. Pedig hát itt nem kéne feltétlenül úgy eljárunk, ahogy most a jelenlegi jogszabályok lehetőséget adnak arra, hogy a késedelmes fizetés esetén a behajtással járó igen jelentős többletköltségeket kvázi mint egyfajta büntetést kizárólagosan az adósra terheljék.

Azt is látjuk, hogy ameddig fenntartják önök azt az állapotot, hogy a különböző szolgáltatók a szerződésük alapelveit akár heti vagy havi rendszerességgel változtathatják, amellet, hogy van egy nagyon szelölösen értelmezett tájékoztatási kötelezettségük, de semmi egyéb, addig ezek a visszaélések újratermelik önmagukat. Hiszen most is nagyon sok esetben a szolgáltatók egész egyszerűen nem tájékoztatják az ügyfelüket még az általános szerződési feltételek között beállt és általuk egyoldalúan foganatosított változásokról sem. Van persze olyan távközlési szolgáltató, amely még SMS-t is küld erről, mindig emeljük ki a pozitív példákat, de rendszerszinten sajnos nem ez a jellemző.

(12.40)

És hatalmas problémát jelent az is, ha egy számla hátoldalán, mondjuk, egy követelést, elmaradást tüntet fel a szolgáltató, akkor 15 napon belül van lehetősége az adósnak jelezni különféle kifogásait. Amennyiben ezt nem teszi meg, mert nem tudja megtenni, vagy mondjuk, a szolgáltató rendszere nem ad neki lehetőséget erre, akkor az esetleges panaszát nem küldte meg, így befogadottnak tekintett a jelenlegi, állításom szerint elhibázott jogszabály szerint az az értesítés, ami adott esetben egy indokolatlan tartozáselemről szól.

De a végrehajtási rendszer átalakítására visszatérve: továbbra sem hangzott el érdemi felvetés a tekintetben, hogy ezeket a folytatólagos visszaéléseket, a brutálisan túlszámlázott költségeket mégis milyen módon fogja visszavenni az, hogyha odatesznek egy miniszteri biztost, akinek adott esetben lesznek egyébként nagyon hasznos jogkörei, hiszen hatékony lehet a végrehajtói rendszer átalakítását illetően, s ha csak a panaszügyek kivizsgálására, a fegyelmi rendszerre, a jogszerűség betartására oda tud figyelni és érdemben lépni, akkor lehet előrelépni egy ilyen módosítás által, de ez nagyon-nagyon messze áll attól, hogy az általam felsorolt fogyasztóvédelmi jellegű problémákat kikapcsoljuk a rendszerből, nagyon-nagyon messze áll attól, hogy a profitérdekeltséget kikapcsoljuk abból a rendszerrészből, ahol - még egyszer mondom - egy iparág szakosodott magyar emberek néha illegális, néha részben legális, részben illegális kifosztására.

Mindig mondjuk el, hogy tisztelet a kivételnek, de sajnos rendszerszinten ez ma jelen van Magyaror-

szágon, és ameddig a kormányzat elhibázott gazdaságpolitikája folytatódik, tehát ameddig a szektorális különadók folytatólagos kivetése, emelése kapcsán az áthárításokat is engedélyezik, addig újratermelik a probléma alapját, újratermelik az adósoknak azt a tengerét, amellyel kapcsolatban majd a szolgáltatók kivetik a különböző sarcokat - a magyar emberek ezt érthető vagy részben érthető módon nem képesek megfizetni -, aztán megjelennek a követeléskezelők, és azok, mint említettem, piaci kofaként adják-veszik a tartozásokat, amelyek indokolatlanul duzzadnak fel, és ez a különböző behajtó és végrehajtó cégek paradicsoma lesz.

A behajtás és a végrehajtás fogalmat a köztudat nem szokta élesen elkülöníteni, jó lenne, ha mi ezt megtennénk. Egyszerűen fogalmazva: a végrehajtó már tiltási jogkörrel is rendelkezik, eszköztárában fellelhető bankszámla, jövedelem, ingó és ingatlan vagyion foglalása is. De látnunk kell, hogy rendszerszinten is tömegével fordulnak elő olyan visszajelzések, amelyek szerint a 33 és 50 százalékos letiltásokat nagyon minimális jövedelemre is ráteszik, és olyan alapvető, az élet legalapvetőbb feltételeit kielégíteni hivatott jövedelmi forrásokra is ráteszik, amelyek által ezen elvételi forma már komolyan veszélyezteti magyar emberek mindennapi életét és legalapvetőbb jogait.

Éppen ezért javaslok a kormánynak átgondolásra, hogy e rendszer mellé sürgősen tegye oda azt, hogy a mindennapi fennmaradáshoz, a leginkább alapvető cikkek beszerzéséhez szükséges jövedelemből ne lehessen hasonló szolgáltatói és végrehajtói formákkal jövedelmet elvonni, vagy legalábbis ne ennyit. Tehát minden magyar állampolgárnak, aki adott esetben önhibáján kívül került nehéz helyzetbe, biztosítsuk a jogot arra, hogy legalább a fennmaradása lehetségessé váljon a probléma rendezéséig. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót a Jobbik másik vezérszónokának, Lukács László György képviselő úrnak. Képviselő úr, felhívom a figyelmét, hogy 6 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a magánjogi területet érintő törvényjavaslat-csomag fő területei egyrészt az uniós megfelelésből, illetve technikai módosításokból és tényleges, de hát csak látszólagos módosításokból állnak.

Az uniós megfeleléssel kapcsolatosan több olyan szabályt tartalmaz, ami álláspontom szerint jól mutatja, hogy az uniós jog átültetése és a hozzá kapcsolódó intézkedések átültetése - ilyen például a megkeresésekre, például végrehajtási lapokra vonatkozó intézkedésekre történő megkeresés - egy olyan szabályozott anyag, amely nehezen ültethető át, túl aprólékos, és azáltal, hogy így hozzák be egyes részletekben, és egyes magánjogi tárgyú jogszabályok mó-

dosításával kerül elő, folyamatosan egy bizonytalanságot generál, és gyakorlatilag a jogalkalmazó ember sem tudja már, hogy sokszor a Pp.-nek, illetve az erre vonatkozó eljárási törvényeknek melyik verziója a hatályos, illetve egyáltalán mit lehet tenni. Talán az egyik legátgondoltabb lehetőség az lett volna, hogy akár a Brüsszel I-es rendeletet úgy átültetni, amikor kompletten hozzányúl a törvényhozás egy-egy ilyen területéhez, akkor az egész eljárásjogot úgy építi be, és nem egyes intézkedéseken keresztül, mint például most a végrehajtási lapok finomítása volt.

De hasonló példát hozhatnánk ebben az esetben az uniós megfeleléssel kapcsolatosan a hozzátartozók közötti erőszak miatti távoltartásra vonatkozó védelmi intézkedésekre. Hát én kíváncsi vagyok, hogy ezek a védelmi intézkedések a gyakorlatban miként fognak működni, ugyanis itt a rendőrségnek 12 órája lesz arra, hogy a védelmi tanúsítványt kiállítsa. Aki látott már ilyen határozatokat külföldi országból, bármilyen határozatot megfogalmazva, ember legyen a talpán, aki egyrészt megérti, másrészt ennek a transzformációját, az átalakítását tudja garantálni, és 12 órán belül például ez az egyébként nagyon fontos jogintézmény el fogja érni a célját.

A másik, szintén egyszerre és átgondolt behozásra szánt terület lenne az elektronikus eljárások, illetve az elektronikus kapcsolattartás az ügyfelek részéről. Szintén ugyanazt tapasztalhatjuk, hogy egy megfelelési kényszer lép elő, azt akarja a kormány behozni és haladni akar a korrallal. Azonban annyira töredezetten, fragmentáltan hozza be és építi be az egyes jogszabályokba, mindig úgymond salátaszerűen módosítva, hogy áttekinthetetlen egyrészt a jogalkalmazóknak, de akár a jogkövető állampolgároknak is, hogy milyen esetekben alkalmazhatják az elektronikus eljárásokat. Döcögősen halad, és az ügyfelek részére gyakorlatilag semmilyen barátságos tulajdonsággal nem rendelkezik.

S ahogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondta, ennek a törvénymódosításnak, illetve több javaslatnak az érdemi része valóban a végrehajtókkal kapcsolatos felügyeleti jellegű szigorítás. A szigorítással egyébként a magunk részéről egyet is érthetnénk, azonban a módjával egyáltalán nem értünk egyet, ugyanis rendkívül kevés ebben a módosításban az, ami biztos, és ez a bizonytalanság rá fogja nyomni az intézmény későbbi működésére is bélyegét. Mindvégig azt mondtuk, hogy állami fenntartásra van szükség, és nem egy-egy ilyen állami belenyúlásra, hogy a szakmai felügyelet, illetve a miniszteri biztoson keresztül megvalósuló szakmai felügyelet, vagy az Igazságügyi Hivatalon keresztüli tagok feletti felügyelet miként valósul meg. Én úgy gondolom, a téma érdekessége az, hogy a Jobbik volt az egyedüli, aki hangoztatta, hogy ezen a területen komoly gondok vannak, majd aztán a kormány szép lassan elismerte, hogy bizony vannak gondok. A Jobbik volt az egyedüli, aki fel is merte vállalni ezekben az esetekben a konfliktust, adott esetben a végrehajtói kamarával, de a kormányzattal szemben is.

A megállapítások pedig nagyon egyszerűek, és ezt levonhatjuk akár ezzel a szigorítással is, hogy a kamara eljátszotta a bizalmat. Erről beszéltek itt képviselőtársaim az elmúlt években, hogy a kamara folyamatosan eljátszotta a bizalmat, és bebizonyosodott, hogy igenis nagy baj van és nagy baj volt a kamara területén, és az is, hogy lassan öröltek a kormány malmait. Egy biztos, hogy a biztos nem jó megoldás. Ezt nyugodtan kijelenthetjük, ugyanis érdekes lehet az is, hogy a balatonalmádi gengszterpartiként elhíresült találkozón, ahol egyébként lehet, hogy államtitkár úr is részt vett, említette-e az átalakítási terveket. Vagy például a miniszteri biztos részt fog-e venni egy ilyen hasonló gengszterpartin a közeljövőben, és miként fogja akkor a felügyeleti tevékenységét ellátni? Például korábban körömszakadtáig védte a kormányzat, hogy ezen a téren nincs gond, majd utána változott egy kicsit a véleménye, de úgy látszik, nem időben észlelték azt, hogy a végrehajtói munka színvonalával kapcsolatosan, és a végrehajtói munka társadalmi és szakmai megítélésével kapcsolatosan nagyon komoly gondok vannak, és ezek a gondok álláspontunk szerint - és ez a Jobbik töretlen álláspontja - olyan fundamentális problémák, amelyeket nem egy-egy ilyen felügyeleti szintű vagy egy-egy ilyen felügyeleti jellegű törvénymódosítással lehet megvalósítani, hanem a komplett állami felügyelet és az állami feladattá válás alapján lehet megcsinálni. Nyugodtan lehet tanulni a régi rendszer működési rendjéből - egyébként annak is vannak hátrányai és vannak előnyei -, azt, hogy mi a biztonságos a végrehajtási eljárásokra, és ahhoz, hogy egy jogállamban a jog érvényesüljön, mindenképpen ennél sokkal alaposabb, sokkal komolyabb és jóval jobban a gyökeréig ható változásra van szükség.

Összességében ezt lehet elmondani a törvénymódosító javaslatcsomagról, amelynek a technikai részletei nyilvánvalóan elfogadhatók, azonban szerintem ezen a szinten nem fog kialakulni közöttünk egyetértés a végrehajtói kamara felügyeletével kapcsolatosan. S mindenképpen azt javasoljuk a kormánynak, fontolja meg, hogy ezt a jelenlegi tervét akként módosítsa, hogy konkrétan állami feladattá tegye a végrehajtást, és az állami felügyeletet ne a miniszteri biztoson keresztül, hanem ennél sokkal magasabb szinten, fundamentális változásokkal lehessen elérni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Most Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó, az MSZP vezérszónokát. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A javaslat igazi salátatörvény, ami több, egymással össze nem függő jogalkotói célból számos törvényt módosít. A legtöbb rendelkezés jogharmonizációs célú, a legnagyobb horderejű változás azonban a végrehajtói kamara jogkörei

és egy részének elvonása és az Igazságügyi Hivatalhoz, illetve a miniszteri biztoshoz telepítése.

(12.50)

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt belemennék a törvénymódosítás részleteibe, azt gondolom, muszáj egy szót szólnunk a benyújtás és a parlamenti tárgyalás körülményeiről. Ez ismét egy puccsszerű parlamenti előterjesztés, amelyet múlt pénteken terjesztettek elő, és még a múlt csütörtöki házbizottsági ülésen nem tudta maga a kormány képviselője sem és nem jelezte. Ez az egyébként a most hétfői házbizottsági ülésen a kormány képviselője szerint csak kiérlelt és alaposan kidolgozott törvényjavaslat múlt csütörtökön még sehol nem volt. Ez annál is érdekesebb, mert önök öt éve vannak kétharmados többség birtokában a parlamentben és a kormányon is, mindeközben valamiért rettenetesen fontos volt, hogy házszabálytól eltéréssel egy nap alatt tárgyalja le a Ház ezt a törvényt. Öt éven keresztül ezek szerint ez nem tűnt fel önöknek, sőt nem tűnt fel önöknek az elmúlt hetekben, hónapokban sem, hiszen a törvényalkotási programban, amelyet a kormány és az igazságügyi miniszter a felelőssége teljes tudatában és legjobb szakmai tudása szerint a parlament elé tárt, abban sem szerepelt még hírből sem ez az előterjesztés. Most pedig valamilyen rejtélyes oknál fogva azonnal el kell fogadni.

Tegnap a Házbizottságban egyébként valóban vita volt, és én csodálkoztam is, hiszen a jobbikos képviselők sem tudtak helyben nyilatkozni és az LMP sem tudott nyilatkozni a hirtelen nekik szegezett kérdéstről, hogy támogatják-e a házszabálytól való eltérést. Ugyanis a kormány képviselője egyetlen értelmes választ nem tudott adni arra, hogy miért gond, ha a parlamentnek van egy kis ideje ezt a törvényt érdemben áttárgyalni, esetleg módosító javaslatokkal érdemben módosítani, esetleg akár kormánypárti, akár ellenzéki javaslatokat ebbe ténylegesen beépíteni, mi az indoka annak, hogy most egy hét alatt, még egyszer mondom, gyakorlatilag puccsszerűen ezt a területet át kell rendezni. Nem tudott ilyet mondani sem a Fidesz képviselője, sem az államtitkár ezen az ülésen. Olyan apróságokkal próbált érvelni - és egyébként ilyen szempontból le a kalappal előtte, mert legalább próbálkozott -, hogy bizonyos hatálybalépések, az uniós és egyéb más szabályok miatt vagy a bírósági szervezetrendszer alkalmazkodása szempontjából sokkal jobb lenne, ha egy héttel több idő lenne rá. Ez vice!

Ehhez képest, tisztelt képviselőtársaim, mind a Jobbik, mind az LMP a házszabálytól való eltérést támogatta, ha jól láttam tegnap. Mi nem támogattuk, és továbbra is azt tartom, hogy ezt nem szabad támogatni. Nem a törvényjavaslatról beszélek, hanem arról, hogy a pénteken benyújtott, hétfőn fél egykor a parlament napirendjére felvett törvényjavaslat ma körülbelül 15-20, vagy 30 percen belül lezárul. Képviselői módosító javaslatot nem lehet hozzá benyújtani,

esetleg bizottsági módosítóval lehet majd bütykölni. Azt gondoljuk, ez az eljárás az ügy súlya és komolysága miatt nem elfogadható.

Ugyanis, ha belemegyünk a törvény érdemi részébe, láthatjuk, hogy valóban salátatörvény, és a terjedelmében a legnagyobb része jogharmonizációs jellegű. A jogharmonizációs javaslatok között, ahogy az államtitkár úr is elmondta, nem fogom az összeset megismételni, például a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló Európa tanácsi rendelet magyarországi érvényesülésének az implementálása történik. Az államtitkár úr is elmondta, ez kifejezetten egy olyan rendelkezés, amely ebből a fránya Európai Unióból jön, és minden magyar állampolgárnak egyébként, akinek polgári vagy kereskedelmi ügyekben nemzetközi tekintetben vannak ilyen problémái, ügyei, meg fogja könnyíteni az életét. Ez egy kifejezetten előremutató rendelkezés, és természetesen lehet támogatni; mint ahogy a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló javaslatot is, amely egy nagyon intim és egy nagyon brutális magánjogi viszonyba olyan szempontból segít be, még egyszer mondom, az állampolgároknak, hogy kiterjeszti ezt a védelmet egy bizonyos nemzetközi, az Európai Unión belüli dimenzióban is. Erről az államtitkár úr hosszan beszélt.

Kifejezetten támogatható, a családon belüli erőszak elleni fellépésnek egy újabb eszköze az, amellyel így Magyarország is élni tud. A szabad, határokon átívelő mozgással együtt ugyanis nyilván ezekben a viszonyokban is igazodnia kell ehhez az államoknak és védelmet kell adnunk saját állampolgárainknak, illetve az Európai Unió más állampolgárainak is kölcsönösen ezekben az egyébként rettenetes élethelyzetekben is.

Ami pedig a törvényjavaslatnak abból a tekintetből érdemi részét illeti, hogy mind politikailag, mind a jelenlegi magyar társadalomra milyen hatással van, az természetesen a bírósági végrehajtás szabályozásának átszabása. Annál is inkább, mert ahogy az államtitkár úr is elmondta, a devizahitelezés miatt tömegesen családok és emberek a legkiszolgáltatottabb élethelyzetükben találkoznak ezen jogintézménnyel. Ezek a találkozások az elmúlt években, mint ahogy a parlamentben számos ellenzéki frakció valóban kitartóan és elég erélyesen felhívta a figyelmet erre, mindennek nevezhetőek, csak kulturáltnak, kiegyensúlyozottnak és az emberek érdekében valónak nem. Még egyszer mondom: egy olyan helyzetben, ahol a gazdasági világválság és a devizahitelezés válságának közepette családok tízezreit, százezreit érinti ez a probléma. Ezért kellő körültekintéssel valódi jó megoldást kell találni. Ez a mi álláspontunk, lehet, hogy nem fog sokaknak tetszeni, de sajnos az idő általában minket igazol.

A végrehajtás jelenlegi rendszere ugyanis, akár a végrehajtást kérőt, akár az elszenvet nézzük, mindenki elmondta, kaotikus és visszaélészerű. A megoldás a mi javaslatunk, véleményünk szerint az át-

láthatóság, a nyilvánosság, az ellenőrizhetőség és a világos eljárási szabályok megfogalmazása, betartása. Ez a jelenlegi javaslat, amely az asztalon fekszik, ezeknek talán egyikébe vagy másikába egy picit belekap, de hogy átfogóan nem rendezi ezt a területet, az teljesen biztos. Önök most megint rendkívüli eszközöket hoznak fő szabályként. A miniszteri biztos bevonása ebbe a körbe, tisztelt képviselőtársam, a nevéből adódóan is rendkívüli, átmeneti megoldás; akkor is, ha valamilyen területnek az előkészítése a dolga, akkor is, ha valamilyen probléma megoldása, beavatkozásszerű megoldása a dolga. Átmeneti megoldás, nemcsak itt, mindenhol máshol is egy miniszteri biztos kinevezése. Persze, ha nagy a baj, miniszteri biztost küldhetnek oda, tök jó. Akkor az azt jelenti, hogy már nagyon nagy a baj. A miniszteri biztos odamegy, megpróbál valamit kideríteni, felderíteni, utánanézni, számon kérni, felelősségre vonni. Majd elhagyja a helyiséget? Utána mi fog történni, tisztelt képviselőtársaim? Ez hogy rendszerszerű megoldás önök szerint?

Arra nem ad választ, hogy a kormány és a Fidesz szerint egyébként a kamarai rendszer jó, vagy nem jó. Ezt a jobbikos képviselőtársam máshogy fogalmazta meg, de erre előbb-utóbb választ kellene adniuk. Választ kellene adniuk arra, hogy koncepcionálisan miben hisznek önök e tekintetben. Abban, hogy ez egy állami feladat? Mert most azt látjuk, hogy egy olyan öszvér megoldást hoznak, állami felügyelettel egészítik ki az egyébként önálló végrehajtói tevékenységet, amely nem állami feladatként szerepel most. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: De!)* De nem látjuk, hogy koncepcionálisan akkor ennek mi lesz a vége. Azt akarják, hogy végleg állami kézbe kerüljön? Akkor ez nem az a törvény! Azt akarják, hogy végleg maradjon kamarai és önálló bírósági végrehajtói - úgymond magánjellegű - tevékenységként? Akkor sem ez a törvény a vége! Esetleg elgondolkodnak azon, hogy az igazságszolgáltatás részeként a bírósági ítéletek végrehajtásáért maga az igazságszolgáltatás feleljen, és a független bírósági igazgatásnak átadják ezt a feladatot a felelősséggel együtt? Akkor sem ez a törvény!

Ez a törvény jelenleg, még egyszer mondom, egy olyan öszvér megoldás, amely egyébként nemhogy tisztázná a viszonyokat, hanem fokozza a zavart és az átláthatatlanságot ezen a területen. A korrupciót pedig nem kizárja, hanem a veszélyét növeli a mi megítélésünk szerint. Ma ugyanis annyit látunk, hogy az Orbán-kormány egy miniszteri biztosára lesz rábízva a rendrakás és a korrupció kizárása. Higgyék el nekünk, ellenzéki képviselőknek, de azt gondolom, most már a választópolgárok többségének is ez leginkább a „kecskére a káposztát” kategóriát jelent, és nem ad garanciát arra, hogy a korrupció ki lesz zárva. Nem ad garanciát arra, hogy egyébként rendbe lesz téve a terület egy olyan országban, ahol a mai napig a NAV elnöke, illetve a kormány tagjai azt művelik például ebben a korrupciógyanus ügyben, amit az elmúlt hetekben önök művelnek. Akkor egy

miniszteri biztos kinevezése, higgyék el, nem garancia senki számára arra, hogy a korrupció ellen fel fognak lépni, vagy rendet fognak tenni a területen. Ebben az előző ügyben a kormány tagjai, egyébként az adózás végrehajtásáért felelős legmagasabb állami tisztségviselő folyamatosan mellébeszél, sőt ki lehet jelenteni nyugodtan, egymás után hazugságba keverednek.

(13.00)

Ez megoldás senkit nem nyugtat meg, amit önök most a parlament asztalára tettek.

Ami egy kicsit rendszerszerűbb megoldásnak tűnik, az, hogy önök az Igazságügyi Hivatalhoz telepítik a jogkörök egy részét és a felügyelet, illetve az ellenőrzés, a folyamatos ellenőrzés egy részét.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Itt megint visszatérnék arra, hogy most egy napunk van arra, hogy erről a törvényről beszélgesünk, és önök egy rendelkezést tettek ebbe a törvénybe, egy felhatalmazó rendelkezést, hogy majd a kormány rendeletben szabályozza, hogy hogyan és miként. Pedig ez lenne a lényeg. Azért csak kellene látni, hogy hogyan fogja az Igazságügyi Hivatal ezt megtenni. Új osztályok lesznek? A jelenlegi ügyintéző kis hölgyek fogják megkapni ezt a feladatot is, ők fogják majd kergetni a végrehajtókat? Vagy egy új létszámfejlesztés lesz új osztályokkal; országos és helyi szintű új feladatként fog megjelenni? Mikorra áll fel? A végrehajtási rendeletet mikor fogjuk látni? A törvénnyel együtt normális országban a végrehajtási rendeletet mellé szokta tenni a kormány, hogy a parlament pontosan lássa és értse, hogy miről fog dönteni. Amikor önök az Igazságügyi Hivatal munkatársainak fegyelmi, szakmai és pénzügyi kérdésekben is nagyon komoly ellenőrzési, ha úgy tetszik, felügyeleti jogkört fognak adni, ezeket látni kellene. Ha komolyan vennék a kormányzati és a parlamenti munkát, akkor ez része lenne ennek az előterjesztésnek.

S ha már az Országgyűlés szerepéről van szó, én tényleg őszintén mondtam a Házbizottságban, itt is nagyon őszintén mondom: nem lehet ilyen törvényeket egy nap alatt elfogadni. És ezt önök érzik a bőrükön most már legjobban... - mármint ha nem szavazógépeknek tekintik saját magukat is. Nézzék meg, ezzel az internetadóval is mi történt! Egy hét alatt a Magyar Országgyűlésben az önök miniszterelnöke egyébként és pártelnöke visszavonulót fűjt, és önök itt egy másik gombot nyomtak meg ma, mint egy héttel ezelőtt, amit mondtak önöknek. Szerintem kellene a Fidesz-frakcióban meg a KDNP-frakcióban is lenni annyi önértetnek és önbecsületnek, főleg hogy egyéni képviselő az önök között ülök döntő többsége, hogy magukkal annyira igényesek, hogy

maguk nem engedik azt, hogy egy nap alatt a torkukon lenyomjanak egy törvényt.

Mert az elmúlt időszakban számtalan törvény - a netadó csak az egyik - bebizonyította, hogy amit a kormány önök elé tesz, vagy ide, a parlament elé hoz ilyen puccsszerűen, annak a döntő többsége egyébként vagy technikai, vagy érdemi szempontból sem állja meg a helyét. És a végén önök fognak kimenni az utcára és elmagyarázni a saját választópolgárainak, hogy egyébként ez vagy az miért úgy történt.

Ezért azt javaslom magunknak - és itt nem a kormányhoz beszélek, az ő dolga az, hogy előkészítse a törvényjavaslatokat így vagy úgy, én kifejezetten a kormánypárti képviselőtársaimnak szeretném mondani -, hogy nem éri meg ez a kapkodás, nem éri meg az ilyen puccsszerű törvényelfogadás. A napokban fogunk ismét tárgyalni és szavazni a büntetés-végrehajtási kódexről, amit a hatálybalépés előtt ismét százvalahány oldalban fogunk módosítani, mert akkor is nagyon gyorsan el kellett fogadni, és közben kiderült, hogy a fele úgy, ahogy van, rossz.

Ez a törvényjavaslat egyébként valóban egy salátatörvény. Itt a szögtől a repülőig van minden. Van itt választásitörvény-módosítás, még ezen kívül bíróságok elnevezéséről szóló törvény módosítása; Iklanberény és Lócs községek járásbírósági illetékességének módosítása - ahogy államtitkár úr is felhívta rá a figyelmet -, csőd- és felszámolási eljárással kapcsolatos törvény módosítása.

Összegezve: ez egy kapkodó, koncepció nélküli ötletelés, a végrehajtói terület puccsszerű átalakítása, ami ebben a formában biztosan nem garantálja azt, amire az emberek egyébként vágnak. Egy átlátható, tisztességes végrehajtást, a visszaélések és a bűncselekmények kitakarítását erről a területről, ezt várják a végrehajtást kérők, ezt várják egyébként azok is és főleg a sok-sok tíz- és százezer szerencsétlen, kiszolgáltatott ember, akik akár a devizahitelezés, akár más ügyek miatt a végrehajtást elszenvedő félként kénytelenek ezekben a jogügyletekben részt venni.

A mi megítélésünk szerint ez a törvényjavaslat így ebben a formában erre nem lesz alkalmas. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, kettőperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ebben a nagyon fontos és kiemelt tárgykörben egészen elképesztőnek tartom, hogy a vezérszónoki körben sem a KDNP, sem az LMP nem kívánja fontos gondolatait megosztani a közvéleménnyel. Ez a parlament arculcsapása. Nemcsak azért, mert ilyen rövid idő alatt próbálják átszusza-

kolni ezt az előterjesztést, ezt a salátát, hanem azért is, mert egész frakciók veszik maguknak a bátorságot, hogy a legkisebb mértékben se szóljanak hozzá és ne osszák meg véleményüket a közvéleménnyel.

Nagyon fontos az, nagyon-nagyon fontos kitétel, hogy szóba került a devizahitelezéssel kapcsolatban kialakult válság, és az, hogy számos magyar ember bizony nem feltétlen és nemcsak kizárólag a vétkes pénzügyesek és bankok visszaélései folytán veszítette el otthonát, lakását, ingatlanát, hanem nagyon sok esetben akár a párhuzamos végrehajtások vagy a párhuzamos tartozásokból kialakult végrehajtási szituációk vezettek el odáig, hogy egy család élete ellehetetlenült. Adott esetben az ingatlan, az egyetlen ingatlan veszett el, aztán megjelent a gyámügy, szétszakították a családot, tehát elképesztő társadalmi folyamatok indultak be. Most egy biztos kinevezésével valamilyen lépést tervez a kormány.

Adódik tehát a kérdés, hogy hogyan kívánják adott esetben visszamenőlegesen felülvizsgálni kimondottan a devizahitelezés folyamatával kapcsolatos visszaélések tömegét, már ami a végrehajtási rendszert illeti. És ha a panaszkezelés felügyelete részben vagy egészében a biztos kezébe kerül, vagy hozzá fog tartozni, milyen módon fogja ez érinteni az úgynevezett devizahitelezéssel kapcsolatos problémacunamit? Hiszen itt láthatjuk, hogy alsó hangon több tízezer olyan esetről beszélünk, amely beavatkozásra, rendezésre kiált. Örülök, hogy egy olyan államtitkár van a terebben, aki általában azért részt szokott venni a vita folyamatában is.

Én várom és egyben elvárom reakcióját a tekintetben, hogy a hitelkárosult családok számíthatnak-e bármilyen igazságtételre az említett folyamatok kapcsán. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Előtte megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, kettő percben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Csak Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak és más képviselő uraknak szeretném mondani, akik részt vettek a vitában, hogy azt hiszem, a panaszkezelés és egyáltalán a végrehajtói tevékenységgel kapcsolatos panaszok ügyében van némi félreértés. Az úgynevezett végrehajtási kifogást továbbra is természetesen a bíróság fogja elbírálni, tehát az adósok vagy a végrehajtás elszenvedői továbbra is alapvetően a jogi természetű kifogásaikat a bíróság felé tudják benyújtani és úgy tudják érvényesíteni. A panaszok kezelését felügyelni fogja ez a miniszteri biztos, de egyébként magukat a panaszokat nem a miniszteri biztos fogja elbírálni, hogy így mondjam.

De válasszuk külön, ezért kértem egy rövid időre szót, hogy válasszuk külön a végrehajtási kifogás intézményét és a végrehajtó tevékenységével kapcsolatos panaszt, aminek szerintem legalább

annyi jelentősége van ennek az egész ügynek a megoldásában, a panaszok megfelelő kezelésének, mint a végrehajtási kifogások megfelelő kezelésének.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. *(Jelzésre:)* Tájékoztatom képviselő urat, hogy a házszabály szerint frakciónként egy kétperces felszólalásra van lehetőség.

Tehát most felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kénytelen voltam normál hozzászólással megkísérelni reagálni arra, ami az előzőekben elhangzott, hiszen a Fidesz-KDNP által módosított szabályok nem teszik lehetővé, hogy egy kétperces reakcióra újabb kétperccsel reagáljak. Ennek nyilván az önök szempontjából megvannak a maga előnyei, nem vagyok abban a helyzetben, hogy vitassam ezt a szabályt, de bizonyosfajta kényszereket vezet be a rendszerbe.

Fontosnak tartom ezt a különbségtételt, amit államtitkár úr is említett, ugyanakkor fel kell tennem a kérdést, hogy ebből mi következik. Biztos voltam abban, hogy nem a kinevezett biztos fogja egyesével a bejövő panaszokat kezelni, de sajnálatos módon az eddigi folyamatok alapján abban is biztos vagyok, hogy ha különböző eljárásjogi, akármilyen panaszok felmerülnek rendszerszinten, akkor nem vagyok feltétlenül biztos benne, hogy az ezeket követő törvénymódosításokra, beavatkozási formákra javaslatot fog tenni ez a kirendelt biztos. Hiszen látható, hogy az ő keze is meg van kötve ezen előterjesztés által.

De hogy közelebb hozzuk a problémát, hogy mikre szeretnék igazából választ kapni, mondok egy példát, és nem feltétlenül csak végrehajtási kérdés, de odáig fajulhat. Egy székesfehérvári, szemet-szállítással foglalkozó kft. az ügyfelének egy 1679 forintos elmaradására 213 forint behajtási költséget, 13 forint kamatot és 2540 forint adminisztrációs díjat terhel.

(13.10)

Egy másik esetben Magyarország egyik legnagyobb aukciós oldala által egy 560 forintos átadott követelésre 5 ezer forintos adminisztrációs díjat lehetett terhelni. Tehát látható, hogy adott esetben még a kisebb összegű követeléseknél is tiszteresére növekedhet a teher a végére.

Választ kell tehát találni arra, hogy az egyszerű magyar embereket, akik pár ezer forintos tartozások kapcsán kerülnek bajba, hogyan lehet mentesíteni a hasonló folyamatoktól, hogy lehet elérni azt, hogy ne fajuljon adott esetben egy végrehajtási szakasz na-

gyon csúnya végébe ez az egész. Másrészt pedig a devizahitel-károsultak kapcsán rendre visszatérő problémakör az, hogy bizony, amikor egy 14-15 millió forintos alaptartozásból indulunk ki, akkor a végrehajtó által lobogtatott papíron - amikor egy kilakoltatási kísérlet közepén vagyunk pár évvel később -, már nem 14-15, hanem 31 millió tartozás szerepel, de 25-26 millió rendszerszinten nagyon sokszor.

Amikor a költségeket próbálja valaki egyáltalán felmérni - nem is vizsgálni annak jogosságát, hanem legalább megtudni azt, hogy hogyan halmozódott fel ez a tartozás -, akkor bizony a válaszok rendre elmaradnak. Amikor viszont bíróság előtt kell ugyanezt megbeszélni, akkor általában nem tud magyarázatot adni a végrehajtó arra, hogy az ő költség szintje miért alakult úgy, ahogy, az általa kiterhelt különböző költségek jogosak-e vagy sem.

Látható tehát, hogy amikor mi azt mondtuk, hogy a végrehajtási jutalékon legyen valamilyen kalap, amikor a végrehajtó által kivethető költségeket meg kelljen magyarázni és ott is legyen valami kalap vagy felső határ, akkor az vezetett minket, hogy ezen valódi példák esetében igenis megoldásokat tudjunk nyújtani. Hosszú távú megoldást jelen előterjesztés ismeretében és állításunk szerint csak a végrehajtási rendszer nagyon fokozott állami ellenőrzése hozhatná el, azon profitvárokozások kivétele a rendszerből, amelyet Staudt Gábor képviselőtársam számos alkalommal felvezetett, miszerint ezek a várokozások duzzasztják a rendszert. Amíg látható, hogy egyes végrehajtók mesterségesen duzzasztják a tartozásokat is egy olyan szintig, amikor a beavatkozáskor már adott esetben az ingatlanra is rá lehet tenni a kezüket, addig bizony újratermeli magát a probléma, és meg kell hogy ismételnem: amíg az úgynevezett szektorális különadók áthárításával szemben semmilyen gátat nem emelnek önök és nem is akarnak emelni, addig az adósok köre folyamatosan fogja újratermelni önnönmagát.

Tehát lehet biztost kinevezni, lehet bizonyos felügyeleti jogköröket gyakorolni, de rendszerszintű változtatásra van szükség, éppen ezért arra biztatom a kormányzatot, hogy haladéktalanul avatkozzon be, ne tüneti kezelést alkalmazzon, hanem a korábbi ígéreteinek megfelelően, miszerint teljeskörűen rendezi ezt a problémát, fogjon hozzá a végrehajtás teljes rendszerének átvilágításához. Még egyszer mondom: elképesztő fogyasztóvédelmi problémákkal nézünk szembe. A bejelentések tömege nyilván önmagához is eljut, nem csak hozzám, a postaládámba, tehát kutya kötelességük lenne, hiszen azok az állampolgárok jelzik a problémákat, akik önöket választották, hogy igenis beavatkozzanak, igenis foglalkozzanak ezzel a problémával.

Innentől kezdve sajnos erre a miniszteri biztosra majd rá lehet verni az egész balhét, ha nem úgy sül el valami, ahogy önök számították, éppen ezért rendszerszintű megoldásra sarkalljuk önöket. Most még nem késő.

Nyilvánvaló, hogy érdemes elgondolkozniuk ezen a ponton, ezen saláta visszavonásán és egy tisztességesnek az előkészítésén, vagy pedig azon, hogy tudják-e a fennálló időben annyira módosítani és javítani az előttünk fekvőt, hogy az legalább a minimális követelményszintet megüsse. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, folytatva ott, ahol abbahagytuk, illetve abbahagytam, csak azt kérem, hogy akár zárszavában vagy egyből válaszoljon olyan kérdésekre, eldöntendő kérdésekre, amiket a kormánynak mindenképpen tisztázni kell, méghozzá hogy a teljesen állami vagy a jelenlegi hibrid-vegyesváogott rendszert kívánja-e fenntartani.

Úgy gondolom, hogy valahol le kellene tennie a voksot az államnak, hogy milyen irányba indul el. Ha önök a kormány részéről nem tudnak elindulni, bízzák nyugodtan ide, a Jobbik tudja, hogy mi a megoldás ebben. Mi tudjuk, hogy milyen irányba induljunk el, önök szerint, e szerint a hibrid megoldás szerint igencsak tanácstalanok.

Másrészről korábban húzták az időt a végrehajtókkal kapcsolatosan, most viszont villámgyorsan sikerült idekerekíteni egy törvényjavaslatot erre vonatkozóan. Azért lett-e ilyen sürgős az ügynek a hirtelen tárgyalása, mert a gyors menet valami gyors pecsétet, gyors alkut takar, és netántán az alku tárgya az, hogy maga a biztos mint ilyen intézmény felállhat-e, illetve hogy a pénz kettédobása, a fenntartási költségek, illetve az egyéb költségek, bevételek kettédobása motiválta-e az államot, illetve a kamarával kötöttek-e bármilyen alkut.

Másrészről úgy tűnik, hogy ezzel beismerték, hogy korábban a rendszer hibás volt, és nagyon úgy tűnik, hogy nem lehet tudni az önök álláspontját, hogy tud-e az Orbán-kormány hibát hibával javítani, tehát az elhibázott végrehajtói rendszert egy újabb hibával talán tovább taszítani a mélységbe.

Másrészről pedig a biztos - és erre is várom a válaszát - rendszeres résztvevője lesz-e azoknak, a gengerszterpartiként elhíresült, milliomos wellness-hétvégéknek, amiket az ország előkelő szállodáiban tartanak akár a végrehajtók vagy akár más meghívott vendégeik? Vajon a biztos csak azért jön, hogy habzsi-dózsizzen ezekben a szállodákban és jól trécselgessen, vagy valóban fog-e felügyeleti feladatot ellátni? Illetve a fő kérdés, hogy el akarja-e egyáltalán számoltatni a végrehajtókat a kormány, vagy csak valami gyors alku keretében akar valamilyen látszatintézkedést hozni.

Úgy gondolom, hogy ezeket a kérdéseket államtitkár úr mindenképpen válaszolja meg zárszavában, és akkor végre hitelesen tudnak beszélni majd a vég-

rehajtók kérdéséről, mert úgy gondolom, hogy a jelenlegi, hibát hibával javítani szándékozó javaslatuk egyáltalán nem hiteles és nem alkalmas a rendszer ilyen szintű megoldására és kitisztítására. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, hogy normál időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. Kettőperces időkeretben kért szót Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Erre megvan a lehetőség. Öné a szó kettő percben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel látom, hogy valódi vita nem bontakozik ki, ezért záró felvetéseink keretein belül fel kell hívjam a figyelmet egy-két olyan kulcs-területre, amelynek megválaszolása nélkül még vitára sem tarthatjuk alkalmasnak azt, ami előttünk fekszik, és ez igenis komolyan kapcsolódik a végrehajtási rendszer átalakításának szándékához.

A követeléskezelés körüli kaotikus jogszabályi környezet átalakítása nélkül ugyanis álláspontunk szerint a visszaélések többségét nem lehet megszüntetni. Gondolunk még egyszer az általános szerződési feltételek heti vagy akár napi változtatásakor a tájékoztatási kötelezettség valódi mivoltának megteremtésére, tehát arra, hogy legyen ez valóban tetten érhető, számon kérhető, ne fordulhasson elő többször, hogy a követeléskezelőtől tudja meg az adós - vagy az, akiről úgy vélik, hogy tartozik valamivel -, hogy valamilyen fennálló tartozásösszeggel őt - idézőjelben - vádolják vagy jogosan számon kérik azt rajta.

Az értesítési rendszer kitisztításával érjük el azt, hogy ne a követeléskezelő, a végrehajtó vagy rosszabb esetben a behajtó cégektől jöjjön és érkezzen az első tájékoztatás, és valamit azzal is kezdeni kéne, hogy a pszichikai hadviselés mint elsődleges fegyver sajnos ezen követeléskezelőknél igen gyakran fellelhető. Leggyakrabban SMS-ekkel, e-mailekkel bombázzák az adóst, emellett telefonon zaklatják. Volt olyan példa nálunk, amikor naponta 15 alkalommal, hétvégén, munkahelyén, késő esti vagy éjszakai órákban zaklatták, és amikor már a barátai, a kollégái, a családja előtt próbálnak valakit ellehetetleníteni, ott nagyon komoly jogi aggályok merülnek fel.

Tehát ezen rendszer teljes körű és együttes megtisztítása most már valóban cselekvésért kiált. Kérem, hogy a zárszó során majd egypár szóval méltóztassanak reagálni arra is, hogy ezen visszaéléscunamival kapcsolatban van-e bármilyen cselekvési terve a kormányzatnak, vagy pedig egy biztos kinevezésével letudja ezt a problémakört.

Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kettőperces időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, az elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően módosító javaslatok benyújtására a továbbiakban nincs lehetőség.

Megkérdem az előterjesztőt, Répássy Róbert államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Igen, megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök által felvett és elsősorban a bírósági végrehajtáshoz, a bírósági végrehajtási szervezetet érintő törvénymódosításhoz kapcsolódó felszólalásaikra azt tudom mondani, hogy részben egyetértek, természetesen egyetértek a kritikáikkal, és részben egyetértek az aggodalmaikkal.

Nagyon kérem önöket, hogy amikor erre a törvényjavaslatra tekintenek, akkor azt mérlegeljék, hogy lehetővé teszi-e ez a törvényjavaslat azt, hogy a bírósági végrehajtást rendbe tegyünk, a bírósági végrehajtással szemben megnyilvánuló bizalmatlanságot oldani tudjuk, és a végrehajtási rendszerrel szembeni közbizalmat tudjuk erősíteni.

(13.20)

A mi álláspontunk az, hogy ez a törvényjavaslat arra alkalmas, hogy az első lépést megtegye annak érdekében, hogy a bírósági végrehajtási szervezettel kapcsolatban közbizalom helyreálljon - az első lépés. Valóban tisztában vagyunk azzal, hogy ez egy átmeneti megoldás, önök jól látják, hogy nincsenek a fő kérdések terítéken ebben a törvényjavaslatban. Ez a törvényjavaslat és maga a jogi megoldás arra alkalmas, hogy nem több mint egy éven belül tisztán láthassuk az összes jogi problémát, és az összes megoldási javaslat is előkerülhessen, ami a bírósági végrehajtói szervezet megreformálásával kapcsolatos.

Természetesen, amikor ezeket a kritikákat hallhatjuk - és magunk is osztjuk némely kritikát -, akkor mindig fel kell hívni a figyelmet, és én gyakran megteszem ezt, hogy arra kérem a képviselőtársaimat, hogy ne a bírósági végrehajtást támadják. A bírósági végrehajtás nagyon fontos eleme a jogállami igazságszolgáltatásnak, a bírósági végrehajtásra szükség van, bírósági végrehajtás nélkül nem működik az igazságszolgáltatás. A bírósági végrehajtók tevékenységével kapcsolatban vagy magával a szervezettel kapcsolatban a kritikákat érdemes alaposan megvizsgálni, és ezeket természetesen egyesével, amikor jogosak, megoldani. Azonban a bírósági végrehajtással szembeni bizalmatlanság erősítése a jogállamot fogja gyengíteni, ezért nagyon fontos, hogy itt ebben a teremben, az Országgyűlésben meg tudjunk abban állapodni, hogy a bírósági végrehajtásra szükség van, és a bírósági végrehajtás bírósági végrehajtók nélkül természetesen nem fog menni. Az

más kérdés, hogy kik legyenek ezek a végrehajtók, milyen feltételrendszerben működjenek, milyen érdekeltségi rendszerben működjenek, ki felügyelje az ő tevékenységüket; erről szólnak tulajdonképpen a vitáink.

Szerintem ez a mostani törvényjavaslat egy lehetőséget ad a kormány számára, az igazságügyi kormányzat számára, hogy ezeket a kérdéseket ide behozza az Országgyűlés elé, alaposan meg tudjuk vizsgálni azt, hogy a Bírósági Végrehajtói Kamara hogyan működik, a végrehajtói kamara tevékenysége segíti vagy éppen gátolja a végrehajtást, és természetesen a végrehajtókkal kapcsolatos kérdéseket is ide fogjuk hozni az Országgyűlés elé.

Tehát én azt kérem, hogy az Országgyűlés hatalmazza fel a kormányt, ezen keresztül természetesen az igazságügyi minisztert és az Igazságügyi Minisztériumot, hogy mindezeket a kérdéseket az Országgyűlés elé terjessze. Ahogyan mondtam, nem több mint egy éven belül ezekre a kérdésekre újból az Országgyűlés egy alapos vitában, egy részletes vitában válaszokat tud adni, ha most ezt a törvényjavaslatot elfogadják. Mi magunk, az Igazságügyi Minisztérium és a kormány is sokkal tisztábban fogjuk látni, hogy a végrehajtással kapcsolatban milyen problémák merülnek föl, a végrehajtói kamarával kapcsolatban milyen problémák vannak, és ezt hogyan tudjuk megoldani. Erre kérem a felhatalmazást, ehhez kérem a törvényjavaslat támogatását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A házszabálytól eltérés alapján a második olvasatra jövő heti ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1706. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Gazdasági bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előadójának. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt levő, a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy a hazai bányászatban tevékenykedő vállalkozások számára kedvezőbb környezet jöjjön létre, ezáltal pedig ösztönözze a hazai ásványnyersanyag-vagyon

hatékonyabb kitermelését és ezen keresztül az ország energiafüggőségének csökkentését.

A törvény előkészítése során figyelembe vettük a nemzeti stratégiában vázolt elképzeléseket, és figyelembe vettük az elmúlt évek során kibocsátott koncessziós eljárások tanulságait, az illetékes háttérintézmények, a Magyar Bányászati Hivatal és a Bányászati és Földtani Intézet elvégezte ezt az előkészítést, kikérte a piaci szereplők és a bányászattal foglalkozók véleményét, és a tapasztalatok alapján alkotta meg az előttünk levő törvényjavaslatot. Ez a törvényjavaslat alapvetően könnyítéseket, egyértelműsítéseket és az eljárási kérdések rendbetételét tartalmazza, mindazon túl számos olyan kérdésben hoz be új szabályozási lehetőségeket, illetve új szabályozást, amelyek eddig hiányoztak ahhoz, hogy a bányászati eljárásokban az új megoldások és az energiafüggőségünk felszámolását célzó kutatások megindulhassanak.

Ezentúl azt is ki kell emelni, hogy a nemzeti vágyonról szóló törvény alapján a természetes előfordulási helyükről kitermelt, kinyert föld méhének kincsei feletti tulajdonjog az ágazati törvényben meghatározott módon szerzhető meg, ezért szükséges a bányafelügyeleti engedélytől eltérő, más hatósági engedély alapján végzett tevékenységgel összefüggő ásványnyersanyag-kitermelésre is az ásványi nyersanyagok feletti tulajdonjog szerzési módját a bányászatról szóló törvény keretein belül szabályozni. A szabályozással megakadályozható a jogosulatlan bányászati tevékenység és az állam tulajdonába tartozó vagyon jogtalan igénybevétele, haszonszerzés céljából történő felhasználása.

A módosítással összefüggésben a törvényjavaslat továbbá tartalmazza, hogy nem kell bányajáradékot fizetni az építési engedély alapján kitermelt, 500 köbmétert meg nem haladó ásványnyersanyag-mennyiség után, valamint a közúti közlekedésről szóló és a vasúti közlekedésről szóló törvény szerint a magyar állam nevében és javára eljáró építetető részére kiadott, a bányafelügyeleti engedélytől eltérő, más hatósági engedély alapján végzett tevékenység során kitermelt ásványi nyersanyag mennyisége után.

Az egyes hatóságok közötti hatásköri összeütközés megelőzése érdekében az ásványvagyon-gazdálkodási célokat szolgáló, termelést serkentő szénhidrogén-bányászati technológiai műveletek, így különösen a rétegrepszés, rétegsavazás, víz- és gázbesajtolás, rétegenergia-pótlás engedélyezése tekintében a törvényjavaslatban egyértelműen kimondásra kerül, hogy a bányafelügyelet engedélyezési hatáskörébe tartozik ezen bányászati technológiai műveletek hatósági engedélyezése.

A környezetvédelmi hatóságok a felszín alatti vizek megóvásával kapcsolatos feladataik érvényesítését a rétegserkentő technológiai műveleteket tartalmazó műszaki tervek bányahatósági jóváhagyására induló eljárásokban tudják szakhatóságként érvényesíteni.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá a vizek kártétele elleni védelem és védekezés célját szolgáló

vízi létesítmények megépítéséhez szükség ásványi nyersanyag kitermelésére vonatkozó szabályok megalkotását, amellyel egy egyszerűsített, a tevékenységhez szükséges anyagnyerőhelyek létesítésére, üzemeltetésére és megszüntetésére vonatkozó gyors eljárás került kialakításra. Fő szabály szerint nem lehet anyagnyerőhelyet létesíteni, ha a közcélú vízi létesítmény építésének közelében megfelelő mennyiségű és minőségű töltésanyag áll rendelkezésre a bányákban, és az azokból kitermelt ásványi nyersanyag kedvezőbb vagy azonos költségen beszerezhető, mint más anyagnyerőhelyről. Az anyagnyerőhelyről kitermelt ásványi nyersanyag az állam tulajdonában marad, és így az új szabályozás kizárja annak lehetőségét, hogy a kitermeléssel az anyagnyerőhely engedélyese tulajdont szerezzen.

(13.30)

A szabályozás célja, hogy az árvízvédelmi projektek kivitelezése egyszerre legyen gazdaságos, előzze meg az ásványvagyon felesleges terhelését, és minimalizálja a felesleges tájsebek kialakítását.

Az anyagnyerőhelyekre vonatkozó szabályozás beiktatásához kapcsolódóan került módosításra a termőföldről szóló 2007. évi CXXIX. törvény, amely alapján a célkitermelőhely fogalma kiegészítésre kerül az anyagnyerőhely fogalmával. A fentiekén túl a törvényjavaslat további célja olyan rendelkezések megalkotása, amelyek elősegítik a jogalkalmazók jogértelmezését, a hatóságok eljárását, és amelyek segítségével világossá és egyértelművé tehető a törvényi szintű rendelkezések, az eljárások lefolytatása és a kártérítések rendezése. Hozzá kell tennem, hogy fontos része a törvényjavaslatnak, hogy összhangban a Ház korábban elfogadott törvényeivel, a szén-dioxid-tárolással kapcsolatos eljárások, földtani kutatások szabályait is beemelte a törvényjavaslatba.

Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalóan azt mondhatom, hogy a bányászatról szóló törvény most tárgyalásra kerülő módosítása olyan érdemleges, tartalmában is fontos és mély rendelkezéseket határoz meg, amelyek mind az ásványi nyersanyagokkal, mind az állam vagyonával való felelős gazdálkodást teszik lehetővé, és jelentős energiapolitikai célokat is szolgál. Mindezek alapján kérem a javaslat megvitatását, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a szavazás során a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

RIZ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A T/1706. számú törvényjavaslat általános vitájához szervesen kapcsolódik, amit az Orbán-kormány korábbi ciklusában elfogadott, a nemzeti energiastratégia, illetve az ásványvagyon cselekvési terv. A nemzeti energiastratégiáról szóló 77/2011. országgyűlési határozat 4. pontja felhatalmazta a kormányt, hogy gondoskodik az energetikailag hasznosítható hazai ásványvagyon felkutatásáról és a stratégiai készletgazdálkodás feltételeinek jobb biztosításáról, valamint a hazai szénbányászati szakmakultúra fennmaradásának feltételeiről, ennek megfelelően dolgozzon ki cselekvési tervet a hazai ásványvagyon készletgazdálkodásáról és hasznosításáról.

A hazai energiahordozó-készletek nagyobb mértékű hasznosításával csökkenthető az importfüggőségünk, de azok kitermelése és felhasználása csak a szigorodó környezet- és klímavédelmi előírásoknak megfelelő technológiák és új fejlesztések alkalmazásával válik lehetségessé.

A cselekvési terv általános célja, hogy a bányászati és az azon alapuló energetikai iparágak gazdasági és társadalmi helyzetét javítsa a jelenlegi és várható műszaki, környezetvédelmi és gazdasági tendenciákra tekintettel, az állami tulajdonban lévő ásványkincsekkel történő ésszerű és fenntartható gazdálkodás úgy az állam, mint a gazdaság és a társadalom közös érdekeiben.

Az ország energetikai ásványvagyónál mint potenciállal kívánja megszerezni a kormány, illetve az ország, hogy a nyilvántartás és a potenciálbecslés ne csak a szénre és szénhidrogénre - ideértve a nem konvencionális lelőhelyeket - korlátozódjon, hanem ez terjedjen ki a geotermikus lehetőségekre, a hasadóanyag-készletekre és a föld alatti tárolókapacitásokra is. Ezek mellett a különböző iparágak hulladékait, például építési hulladék, a bányászati meddőket, a bányászati tevékenység során felszabaduló hőenergiát és a szél és biomassza energetikai hasznosítása során képződő pernyét a nyersanyag-gazdálkodás szerves részének kell tekinteni, mivel ezek keletkezésének minimalizálása és felhasználása kritikus hulladékgazdálkodási, energiagazdálkodási és iparfejlesztési kérdés.

Az előbb említett cselekvési terv legfontosabb feladatai elsősorban a szakmakultúra fenntartása és oktatása, hiszen nagyon jól tudjuk mindannyian, hogy a bányászathoz kapcsolódó szakmakultúra közel húsz évig Csipkerózsika-álmát aludta, és csak a közelmúltban került kormányzati szintre emelve újra a látókörünkbe. Most indult el újra a nappali tagozatos vájárképzés, és több felnőttképzési körben újra vájárokot képezünk az országnak.

A másik fontos feladata a cselekvési tervnek, hogy ásványvagyon-nyilvántartás, -adatkezelés és nyersanyagfeltárás is folyik. A kutatás-fejlesztés és mintaprojektek létesítése további kiemelt feladat. A gazdasági és intézményrendszer feltételének biztosítása szintén ebbe a körbe tartozik. Ezek mellett lé-

nyeges még a gazdasági modell kidolgozása, a hazai ásványvagyon fenntartható hasznosítása.

A T/1706. számú törvényjavaslatban található módosítási javaslatok mind-mind a hazai bányászat jövőbeni fejlesztésével kapcsolatos egyes feladatokról szóló 1870/2013-as kormányhatározattal összefüggésben azt szolgálják, hogy a hazai bányászatban tevékenykedő vállalkozások számára kedvezőbb környezet jöjjön létre, vállalkozóbarát módon tudják elérni azokat az adminisztratív lehetőségeket, amelyek könnyítik mindennapi terheiket, ezáltal pedig ösztönözzék a hazai ásványi nyersanyagvagyon hatékonyabb kiemelését, kitermelését és ezen keresztül az ország energiafüggettségének csökkentését.

Ahogy államtitkár úr az előbbieken említette, több fő pont szerepel a törvények módosításában. Ezek egy része a bányászatot érinti, egy része kivési a bányászat hatásköréből azt a területet, a nukleáris kutatásokhoz tartozó földtani területet, amely nem a bányatörvény hatálya alá tartozik.

Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat és a módosító indítványok mind azt szolgálják, hogy egyszerűbbé váljon a következő időszakban a bányászattal foglalkozó szervezetek, cégek élete, adminisztratív terhei csökkenjenek, ezért kérem a támogatásukat a törvény módosításához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban úgy van, ahogyan államtitkár úr is elmondta - így kezdem a felszólalásomat -, tényleg alkalmas arra egyébként ez a törvényjavaslat, hogy kijavítsa a korábbi hibákat, illetve kisebb gyakorlati jelentőségű ügyekben, úgy gondolom, helyre tesz dolgokat. A bányászati törvényben jelentős részben egyébként a szakmai érdek-képviselői szervezetek javaslataira támaszkodik, azokat az észrevételeket ülteti be egyébként a javaslatba. Így lehet azt látni, hogy a földtani kutatás engedélyezése végre odakerül a bányafelügyelethez, ahogyan el tetszett mondani, a vízkártétel elleni védelem és a védekezés célját szolgáló közcélú vízi létesítmények megépítéséhez, az ásványi nyersanyag kitermelése bekerül, illetve visszakerül a bányászati törvénybe. Eddig ez volt - anyagnyerő helyek felkutatásai, azoknak a kiaknázása - az a terület, ahol a legkönnyebben ki lehetett bújni a bányászati törvény alól azoknak a vállalkozóknak, akik ezzel foglalkoztak. Csökkentik a bányafelügyelet diszkrecionális hatósági jogkörét, ami ugyancsak valamilyen szintű rugalmatlanságot és rugalmasságot is hoz egyébként ebben, de nagyon jó az, hogy csökken a vállalkozók adminisztratív terhe.

Mégis mi az, amire nem alkalmas? Bocsánat, itt még egy kritika. Kodifikációs kritika, amit nagyon sok helyről kaptam meg én is, nagyon sokan mondták el nekem is. Én magam sem vettem volna észre,

ha nem szólnak. 1993-as ez a törvény, és ezt azóta módosítgatjuk folyamatosan, módosítgatja a Ház folyamatosan. Mindenkinek könnyebb volna, akinek ezt alkalmazni kell, ha egyszer most lenne egy egységes szerkezetű olyan módosítása vagy olyan újabb, egységes szerkezetben elfogadott törvény, amely nemcsak az egymásra épülő módosítások közötti ütvésztkben veszíti majd el a vállalkozókat, illetve azokat, akik ennek az adminisztrációjával foglalkoznak, hanem jobb volna egy egységes szerkezetű javaslat.

*(A jegyzői székben Móring József Attilát
Földi László váltja fel.)*

Amire azonban nem alkalmas ez a törvényjavaslat: a hazai ásványvagyon hasznosításának, a hazai bányászati kutatásoknak új lendületet nem ad. Nem olyan régen azért kérdeztem, talán egy hete az önök minisztériumát arról, hogy mit tesz azért a kormány, hogy végrehajtsa a határozatát, mert önök hoztak egy picit kampányizű határozatot még 2013-ban, 2013 végén; én nem fogom felolvasni, mint azt képviselőtársam tette. Nagyjából-egészében ugyanaz van benne, csak Baranya megyére vonatkozik ez az egész, én pedig Baranyából jöttem, ezért nekünk ez fontos volt, mert el akartuk hinni, hogy ténylegesen akarnak ott bányát nyitni.

(13.40)

Ebben megállapítják önök, hogy a hazai bányászat fejlesztésének előmozdítása érdekében mindent meg kell tenni, természetesen hazánk energiafüggségét is csökkenteni kell. Előterjesztést kell készíteni a jogi környezet felülvizsgálatáról. Erről tájékoztatott engem államtitkár-kollégája, hogy valójában most ez történik. Ez nem volt újdonság, tudtuk, hogy ez jön a Ház elé. Arra viszont nem válaszolt, hogy mit tesznek azért, hogy valóban történjen ásványianyag-kitermelés, valóban csökkenjen az energiafüggségünk.

És volt még egy utolsó kérdésem ebben, ami az volt, hogy induljon el vājárképzés Komlón. Az előbb is hallhattuk, hogy elindult a vājárképzés Magyarországon több helyütt. Hogyha képviselőtársam ezt elmondaná, hogy hol képzünk vājárokat, az nagyon jó volna. Most nem vājárokat képzünk. Külszíni fejteshez nehézgépezelőket és karbantartókat képzünk; legutóbb egyébként pont államtitkár úr jóváhagyó bólogatása közben mondta el ugyanezeket a mondatokat itt. Nem vājárokat képzünk, már csak azért sem, mert önök annyira nem mozdítják előre az ásványi vagyon kitermelését, hogy mintegy ötven nap múlva önök be fogják zárni Magyarország utolsó mélyművelésű szénbányáját Márkushegyen. És erről egy kicsit kell beszélni.

Ha ez megtörténik, akkor azon kívül, ami ugyancsak egyfajta tragédia, hogy 300 család elveszíti a megélhetését, azon kívül, hogy mi fog történni, úgy gondolom, hogy ahhoz nem kell a jövőbe látni, ahhoz sajnos a múltba kell látni. Ahonnan én jövök, Komlóról, ott mi ezt pontosan tudjuk, hogy mi történik olyankor. Az ipariszerkezet-átalakítás nehezen történik meg egy monokultúra után, az eleve túlméretezett közműrendszereket az egyébként is szépen, lassan elszegényedő lakosság nagyon nehezen tudja kifizetni, majd elindul egy hatalmas elvándorlás, és egész egyszerűen az elfelejtett városokból kiüresedett városok lesznek.

Én úgy gondolom, hogy ezt önök ma még megállíthatják. Önök ma még megállíthatják, hogyha komolyan gondolják azt, ami ebben a törvényben le van írva, és komolyan gondolják azt, amit államtitkár úr is elmondott, hogy - direkt felírtam magamnak - a kitermelést kell biztosítani, az energiafüggetlenséget meg kell teremteni, illetve függőséget csökkenteni kell. Akkor ezt hogyan lehet elmondani alig ötven nappal azelőtt, hogy befejeződik Magyarországon a mélyművelésű bányászat, szénkitermelés, mintegy ötven nap múlva, és nem látjuk azt, hogy mi lép a helyébe? Nem látjuk azt, hogy azoknak az embereknek, akik ott elvesztik a munkájukat, mi lesz a jövőképük, azoknak a városoknak mi lesz a jövőképe, amikor a bánya után majd megszűnnek a bányát kiszolgáló szatelit üzemek, s a többi, s a többi; nem mondom, az előbb már elmondtam. Mi lesz az ő jövőképük? Ezzel szemben annyi áll, hogy 12 nem vājárt, tisztelt képviselőtársam, nehézgépezelőt képeznek Komló városában, akik majd a külszíni fejteseken valahol majd dolgozni fognak.

Nagyon sokszor hallottuk, hogy újranítják a bányákat. De vannak olyan bányák vagy van egy olyan bánya, amelyet önöknek felajánlottak, ez a máza-déli bánya. Ott találtak egy 220 millió tonnás feketekőszén- telért. Összehasonlításképpen: ez egy picivel több, mint a mecseki bányászkozás elmúlt 200 évében felszínre hozott mennyiség, ennek a tulajdonrészét az egyik tulajdonos önöknek felajánlotta. Nem tudom, hogy válaszoltak-e már rá. Egy két héttel ezelőtti újságcikk szerint nem.

Tehát amit önök leírnak papíron, mert a papír az mindent elbír, az természetesen adminisztratívve előrelendíti ezt a dolgot, viszont ami a gyakorlatban történik, az annak pontosan az ellentettje. Amit önöknek felkínálnak, arra talán nem is válaszolnak, de lehet, hogy köszönik, nem kéri; ahol pedig még van mélyművelésű bánya, és ahol még folyik szénkitermelés, ahol még az energiafüggségünket lehetne csökkenteni, azt természetesen önök ötven nap múlva be fogják zárni, nem számolva a következményekkel.

Ugyancsak egy két héttel ezelőtti újsághír az, hogy Baranya megyében a White Horse Energy, aki eddig egy befektetőként volt nyilvántartva nálunk, aki úgy a szénkitermeléssel, mint tiszta széntechnológiával, mint uránkitermeléssel foglalkozott volna, minden további nélkül leállítja a kutatásokat, szeret-

né megőrizni a saját fizetőképességét, és éppen ezért fogja magát, és kivonul erről a területről.

2016-ban pedig le fognak járni a koncessziói, a nagyon-nagyon nehezen megszerzett koncessziói. Kérdeztem én az államtitkár urat, hogy mégis, mit tesznek önök ebben az ügyben, azt mondta, hogy majd az új bányatörvényt most nemsokára elfogadjuk. Egy szó sincs ebben arról, hogy őnekik mitől lenne könnyebb ettől majd a kitermelésnek a beindítása, és szó sincsen arról - és a válaszában sem kaptam egyetlenegy gondolatot se arról -, hogy tárgyaltak-e egyáltalán ezzel a befektetővel.

Azért mondom ezt egy kicsit vehemensebben, mert az egész kampány erről szólt Baranyában, legalábbis Észak-Baranyában, hogy ki fogja beindítani és ki áll mellé nagyobb hévvel a mélyművelésű bányáknak vagy éppen a külszíni fejtéseknek a beindításához és az újabb szénkitermeléshez, merthogy ez a térségnek az egyetlen kitörési pontja. Én is így gondolom, csak akkor a hozzáállásban is ugyanezt kellene látnunk, nem azt, hogy a papírra leírjuk, hogy egyébként nagyon fontos lenne, és az adminisztrációt csökkentjük, csak valójában ezek a vállalkozók, akik számára csökkentjük az adminisztrációt, szépen lassan megszűnnek és kivonulnak az országból.

Amit még látni kell, az az, hogy természetesen ennek a szakmának és ennek a szakmakultúrának még van jelene Magyarországon. Sajnos egyre kevesebb. Látjuk azt, hogy a legnagyobb az öregségi nyugdíjkorhatár előtti elhalálozási arány; ez sajnos ebből a szakmából, a bányász szakmából esik ki, nagyon sokan halnak meg, még mielőtt elérnék az öregségi nyugdíjat. Jelene még valamennyire van, a múltját pedig ugyancsak önök vették el, márpedig a jövőt egy erős talapzatra kellene építeni.

A múltat önök elvették akkor, amikor elvették a bányászoknak a járandóságát, és én úgy gondolom, hogy amikor ennek a Háznak a falai között ilyen tárgyalunk, minden egyes alkalommal el kell hangoznia annak, hogy van még 10 ezer bányász, 14 ezer olyan bányász, aki erre jogosult lenne. Hát adják nekik vissza a 23/1991-es kormányrendeletben nekik járó jogaikat! Nem kerülne az annyira sokba, és úgy gondolom, hogy ez lenne az igazi tisztelet a bányászok felé, akik nem tudnak máshogyan elhelyezkedni.

Tegyük egyértelművé azt, hogy a bányászat közérdek, amelyhez kapcsolódóan a bányászat társadalmi elfogadottságát pedig meg kellene erősíteni. Kinyilvánított cél volt a borsodi, a baranyai bányáknak az újraindítása, a szilárdásvány-bányászat újraindítása, amelytől a kormány pozitív foglalkoztatási és szociális hatást is várt, ilyen eredményeket várt a szénprogram keretében; és ki kellene végre dolgozni a megfelelő, elfogadható és fenntartható gazdasági, környezetvédelmi és oktatási feltételrendszerrel. Amit önök elindítottak, az egy Patyomkin-falu, ezt nem tudom eléggé hangsúlyozni, ebben 12 nehézipkezelőt képzünk, ahol egyébként ennek az iskolának a megnyitóján Hoppál Péter képviselőtársam konkrétan az energiatartalomunknak a kérdéséről tette az

ő vállukra. Szerintem ezt sem a képzés, sem ők maguk nem vállalták ebben az esetben, és gondolom, hogy nem is ez volt a cél, csak ez egy hangzatos mondat volt. Kampány volt még, aztán azóta teljesen másról beszélünk.

Hogyha ezt szakmailag nézzük, ahogyan ön is mondta, hogy fel kell mérni Magyarországnak az ásványvagyonát, akkor azt mondjuk, hogy Magyarországon a jelenleg rendelkezésre álló technológiával és infrastruktúrával kitermelhető hagyományos szénhidrogénvagyon 23 millió tonna kőolaj, 74 milliárd köbméter földgáz, és ez nem tartalmazza a nem konvencionális, reménybeli egyéb földgáz-előfordulásokat - és itt az olajbányászokhoz is kell egy percet szólni. Ők ma még felkészülten várják azt, hogy bármi lehetőségük legyen arra, hogy folytassák a munkájukat.

Örülök neki, hogy ön azt mondta, államtitkár úr, hogy Magyarországon könnyebb most már kitermelni, illetve könnyebb kutatni, mert ez 2010. október 22-étől nagyon sokáig nem így volt. Az MBFH egész egyszerűen szénhidrogén-kutatási szempontból zártta nyilvánította Magyarország területét. A lezárult koncepció..., bocsánat, koncessziós pályázatok majd nem totális kudarccal értek véget, a szénbányászati koncessziók meg ki sincsenek jelölve.

(13.50)

Amire a hazai bányászatnak szüksége van álláspontunk szerint: stabil, kiszámítható, transzparens gazdasági és jogi feltételek; proaktív, államilag is kezdeményezett és támogatott K+F; egyszerűsített, de biztonságos bányanyitás, ennek a törvény nagyjában-egészében megfelelő; világos, gyors és mindenki-re egyformán, gazdaságosan teljesíthető környezetvédelmi előírásokra és engedélyezési eljárásokra van szükség; középfokú és technikus szintű bányász-képzés kidolgozására van szükség; és nem utolsósorban, ami elindult, de aztán valahol félbeszakadt, regionális bányászati klaszterek feltételeinek kidolgozására van szükség, itt a kormányhivatalok, önkormányzatok, vállalkozók és érdekképviseletek bevonására van szükség.

Én úgy gondolom, hogy a kampány után, ahol végighallgattuk, hogy ez mennyire fontos, most látunk egy olyan törvénytervezetet, amiben azt érezhetjük, hogy a papír nagyon sok mindent elbír, és ebben egyébként önök elfogadják az érdekképviseletek javaslatait. A gyakorlat teljesen mást mutat. A gyakorlat azt mutatja, hogy önök, még egyszer mondom, 51 napon belül, hogy ha nem döntenek másképpen, akkor be fogják zárni az utolsó magyar mélyművelésű szénbányát.

Az önök kezében van a döntés. Láttuk a következményeket, és most tisztelettel mondom, önök ezen még tudnak változtatni. Minden további nélkül tudnak rajta változtatni, hát akkor vegyék a kezükbe a döntést, ne engedjék, hogy Márkushegyet bezárják, inkább akkor a márkushegyi kitermelés is a magyar

energiafüggetlenséget szolgálja; és ha itt cselekedtek, akkor remélem, hogy utána Baranya megyében tényleg megnyitják a bányákat, ugyanúgy, ahogyan Borsodban. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat van ismét előttünk, amit már a kormány nagyon régóta megígért az Országgyűlésnek, illetve megígért a bányászati területen dolgozó vállalkozásoknak, rendezni kell egyes kérdéseket. Jó néhány olyan javaslatot tartalmaz ez a törvényjavaslat, amivel természetesen egyet lehet érteni, hiszen könnyíti az ezen a területen folyó vállalkozói tevékenységet, csökkenti a bürokratikus terheket, és egészében véve előremozdítja a hazai bányászat fellendítésének az ügyét ezekkel az apró lépésekkel.

Azonban el kell hogy mondjam azt is, hogy miközben nagyon sok olyan törvényjavaslat kerül be ide az Országgyűlésbe, amelyek marginális jelentőségűek, a kormány sem az ipar, sem a bányászat fellendítésével érdemben eddig nem foglalkozott. Egyszer egyébként megkérdeztem Orbán Viktor miniszterelnök urat, hogy említsen egyetlen iparpolitikai törvényjavaslatot, amely a magyar ipar fellendítését szolgálta volna kifejezetten; egyet nem tudott a miniszterelnök úr említeni.

Ha a hazai bányászatra gondolunk, akkor sajnos ugyanilyen gyászos a helyzet. Ezekkel a törvényjavaslatokkal alapvetően technikai jellegű akadályokat bontunk le, de az ágazatot aligha fogja ez a törvényjavaslat megsegíteni. Emlékeztetnék arra, Magyarország szénvagyonát jelenleg 8,5 milliárd tonnára becsülik, ebből 2 milliárd tonna a feketekőszén, valamivel több mint 2,2 milliárd tonna a barnakőszén, 4,3 milliárd tonna a lignit, tehát volna mihez nyúlunk.

Miért nem valósultak meg ezen a területen új beruházások? Egyrészt van egy bizonytalan üzleti környezet egy olyan ágazat számára, amely kifejezetten hosszú távú befektetésnek számít a gazdaságban, és ebben a bizonytalan üzleti környezetben magántőkéből egész egyszerűen nem mernek vállalkozások beruházni.

Miért is olyan bizonytalan ez az üzleti környezet? Négy éve az Orbán-kormány kormányoz, és folyamatosan megújulnak minden évben az adótörvények, az adók egymás után emelkednek, a cégek pedig ezt a fajta adóemelési stratégiát úgy árazzák be, hogy vagy igyekeznek kivonulni az országból, vagy pedig létre sem hoznak itt új beruházásokat, mert egész egyszerűen azt látják, hogy egy ilyen protekcionista eszközökkel működő gazdaságban, mint

amilyen jelenleg Magyarországon van, azoknak éri meg beruházni, akik ki tudják számítani, hogy a kormány a következő években milyen lépéseket fog lépni. Ők azok, akiknek sügnak adott esetben, hogy ebben az ügyben nyugodtan tegyenek be pénzt, és ők azok, akik gyakorlatilag ezzel nem kockáztatnak semmit.

Emlékeztetnék arra, hogy a rendszerváltáskor Magyarországon 60 ezer ember dolgozott a bányászatban, ebből a szénbányászat önmagában is 50 ezer embert szívott föl, az uránbányászat 7000 embert, a bauxitbányászat 3000 embert foglalkoztatott. Látható tehát, hogy van ebben munkaerőtartalék. A jelenlegi becslésünk szerint, amit a szakértői tanulmányok részletes anyagára alapoztunk, amely a 2014-es választási programunk Hét vezértervében szerepelt az ásványkincs-hasznosítási programfejezetnél, úgy becsültük, hogy körülbelül csak a bányászatban 30 ezer új munkahelyet lehetne létrehozni.

Még egyszer emlékeztetnék arra, hogy ez a 30 ezer új munkahely a rendszerváltáskor meglévő 60 ezer új munkahelynek a fele. A felét viszont az akkori munkahelyek számának létre lehetne most is hozni, ha lenne erre kidolgozott bányászati koncepció, egy olyan hosszú távra kiható elképzelés, ahol a kormány szavahihető, és biztosítja adott esetben a vállalkozásokat arról, hogy nem fogja hátrányosan módosítani azt a gazdasági környezetet, amelyben ezek a cégek tevékenykednek.

Fontos azt is elmondani, hogy nem csak magántőkéből valósulhatnak meg ilyen fejlesztések, illetve az általános tapasztalat az, hogy ahol bányászati tevékenység folyik, ennek a jelentős multiplikátor hatása hozzájárul a foglalkoztatottság növeléséhez más ágazatokban. Itt emlékeztetném a képviselőtársakat arra, hogy azokban a bányászvárosokban, bányászfalvakban, amelyek még most is megvannak, azért volt korábban jelentős fellendülés és élénk gazdasági tevékenység, mert nemcsak a bányászatból részesedtek emberek, hanem a bányászok adott esetben a saját lakókörnyezetükben elköltötték a pénzt, a bányának önmagának is volt egy jelentős beszállítási igénye az élelmiszeripar, a gépipar, a faipar és jó néhány egyéb ágazat felé; tehát jó néhány ember foglalkoztatása más, a bányászathoz kapcsolódó ágazatokban történt meg.

Ha a nemzetközi mutatószámokat vesszük alapul, amelyek ezt a multiplikátor hatást számszerűsítik, és azt mondjuk, hogy a rendszerváltáskor meglévő 60 ezer munkahelynek csak a felét, 30 ezer embert lehetne elhelyezni jelenleg a magyar bányászatban, ez arra elegendő lenne, hogy hozzájuk kapcsolódóan körülbelül 90-100 ezer ember foglalkoztatását az egyéb ágazatokban, amelyek kifejezetten a bányászati munkahelyek köré szerveződnek, létre lehetne hozni.

Tehát azt kell hogy mondjam, jelentős a munkaerő-piaci tartalék ezen az ágazaton belül, és csak biztatni tudom arra a kormányt, hogy tegye világossá

az álláspontját, biztosítsa a vállalkozásokat arról, hogy hosszú távon ezek a beruházások biztos üzleti környezetben fognak maradni, nem fogják emelni adott esetben drasztikus módon az adóterheket, hanem kiszámítható gazdasági környezetben tevékenykedhetnek ezek a cégek.

Nagyon fontos az is, hogy maga a magyar állam is tevékenyen, aktív módon vegye ki a részét a bányászatból, éppen azért, mert azok a nemzetgazdasági előnyök, amiket a bányászati tevékenység jelent Magyarország számára, nem szorosan a bányászatban jelennek csak meg, hanem más gazdasági ágazatokban is megjelennek, és természetesen növelik Magyarországon a közjót. El tudunk képzelni olyan megoldásokat is, hogy adott esetben a magyar állam tulajdonosként képviselteti magát egyes bányászati vállalkozásokban, és ezzel a tulajdonosi részvétellel biztosítja a magánbefektető részére azt a fajta állandóságot és biztonságot, amit ezek a cégek jelenleg igényelnének.

Nagyon fontos azt is látni, hogy a magyar ipar leépülésével és radikális visszaszorulásával a rendszerváltás óta Magyarország jelentős szén-dioxid-kvótafelesleggel rendelkezik, amit a nemzetközi piacon értékesítünk jelenleg. Ezt a bányászati tevékenységet a szén-dioxid-kvóták magasabb arányú kihasználásával természetesen hasznosítani lehetne.

Akkor, amikor a közterhek rendszeréről beszélünk Magyarországon, engem igazán nem lehet azzal megvádolni, hogy ne lennének az adócsökkentés és egyáltalán mindenféle gazdaságot korlátozó béklyó megszüntetése, csökkentése ellen. Azonban el kell hogy mondjam azt is, hogy nagyon alaposan meg kell nézni, honnan veszünk el adott esetben adóforintokat, hiszen az adó nem egyéb, mint a különböző közkiadások fedezetének forrása. Adott esetben ebből az adóból épülnek Magyarországon az utak, ebből kapják a nyugdíjasok a nyugdíjukat, és nem is sorolom végig azt a sok mindent, amit ebből finanszírozunk.

(14.00)

Azért fontos, hogy az adó szerkezete rendben legyen, és igazságos, a társadalom által is tolerált módon történjen az adóterhek elosztása, mert egyébként, ha nem így történik, akkor ez adóelkerüléshez vezet. Ebben a törvényjavaslatban szerepel egy olyan kitétel, hogy a bányajáradékot nem kell megfizetni a növelt hatékonyságú művelési eljárás alkalmazásával kitermelt szénhidrogén mennyisége után. Na most kérdezem én, képviselőtársam, amikor fölvetettük itt az Országgyűlésben a Jobbiknak azt a javaslatát, hogy a legszegényebb embereknek segítsünk az 5 százalékos áfacskéntéssel az alapvető élelmiszerek és a gyermekneveléshez szükséges cikkek esetén, akkor az volt a kifogás, hogy ezt a lépést nem lehet meglépni, mert nincs a költségvetésben fedezet arra, hogy lemondjunk ezekről az adóbevételekről.

Akkor tessék elmondani nekem: miért van olyan óriási lobbijerejük Magyarországon a magát nemzeti-nek mondó kormány időszakában az olajipari cégeknek, hogy nulla legyen a növelt hatékonyságú művelési eljárásokban kitermelt olajmennyiség után fizetendő bányajáradék mértéke, hogy ne kelljen utána bányajáradékot fizetni? Tehát egyik oldalon a legszegényebbeknek coki adócsökkentés, ők nem kapnak semmit, még az alapvető élelmiszerek után sem egyezik bele a kormány abba, hogy csökkentse az adókat, mondván, hogy nem engedheti meg magának a költségvetés ezt a luxust, a másik oldalon pedig azt látjuk, hogy bizony-bizony az olajipari cégek nullaszázalékos bányajáradékot fizetnek egy ilyen kitermelés után.

Hát itt azért érzek egy erős aránytalanságot, államtitkár úr, és kérem azt, hogy a kormány vizsgálja felül ezt az intézkedést. Mert én megértem ugyan, hogy föl kell lendíteni a bányászati tevékenységet. Na de hát kérdezem én, milyen gazdasági ágazatban dolgozó vállalkozások élvezhetnek nullaszázalékos adóterhet. Nem nagyon vannak ilyenek, valljuk meg őszintén, az olajipar ezek szerint rendkívül erősen érvényesíti a befolyását.

Azt is fontos lenne tisztázni, hogy mit kíván a kormány tenni azokkal a különböző olaj- és földgázmezőkkel, amelyekre egyes nagyvállalatok úgy mond ráültek. Vannak olyan olaj- és földgázmezők ugyanis az országban, ahol tartósan nem történik kitermelés, noha az előzetes kutatások azt mutatják, a próbafúrások eredményei is azt mutatják, hogy jelentős a magyar ásványkincsvagyon. A cégek azonban nemes egyszerűséggel úgy gondolják, hogy egy stratégiai tartalomú képezzenek maguknak, majd egyszer hozzájárulnak, vagy éppen nem, és mivel nemzetközi nagyvállalatokról van szó, ezért adott esetben az aktuális piaci helyzet alapján döntenek, hogy melyik országban termelik ki az ásványkincsvagyont.

Ezt azért lenne érdemes megvilágítania a kormánynak, hogy pontosan mit szeretne tenni, mert láttunk arra külföldi jogszabályi példákat, hogy egyes koncepcióval rendelkező, a mezőkön kitermelési tevékenységet nem végző társaságok egyeduralmát a kormányok úgy próbálják megtörni, hogy a mezőkre jelentősebb mennyiségű adót kell fizetni. Tekintettel arra, hogy az el nem végzett gazdasági tevékenység után senki nem szeret adót fizetni, ezért inkább megkezdik a kitermelést. És ha Magyarországon rendelkezésre áll jelentős mennyiségű földgázvagyon, itt azért emlékeztetnék arra, hogy bizony rendelkezésre áll Magyarországon jelentős mennyiségű földgázvagyon, akkor vajon miért nem él a kormány ezekkel az intézkedésekkel, miért nem tesz valamit annak érdekében, hogy ha már törvényjavaslat készül a bányászat fellendítéséről, akkor az érdemben vajon miért nem valósul meg. Miért nem látjuk ennek nyomát a törvényben?

Fontos azt is tisztázni, és ennek itt örömmel láttam volna helyét ebben a törvényjavaslatban, hogy vajon a stratégiai készletekkel kapcsolatban milyen

politikája van a kormánynak. Milyen stratégiai elképzelései vannak? Mire is gondolok? Van egy jelentős mélységben fekvő makói földgázmező, amit a jelenlegi technológiákkal nem vagy csak korlátozottan lehet kitermelni. Akkor, amikor a magát nemzetinek mondó kormány ezt a makói földgázmezőt gyakorlatilag átengedte a külföldiek számára, értékesítette azt, akkor nem tett egyebet, mint hogy a stratégiai magyar földgázvagyon jelentős részéről, ezt egyébként Európa második legnagyobb földgázmezőjeként azonosították, lemondott egész egyszerűen a külföldiek javára. Mi volt az indoka ennek az intézkedésnek?

A kormány azt mondta, hogy a jelenlegi technológiákkal ez nem kitermelhető, ezzel nem érdemes foglalkozni, aztán aprópénzért kiárúsította a nemzeti vagyont. És tessék megmondani, mi történt: egy magántőkével működő tőkés társaságnak érdekes módon a magyar földgázkészlet birtoklásához jelentősebb stratégiai érdeke fűződött. Ugyanis egy magántőkéből alakuló társaságnak érdeke volt megvenni a földgázmezőt. Akkor tessék mondani, miért nem volt érdeke a magyar államnak továbbra is birtokolni ezt? Miért gondolkodik vajon hosszabb távon egy magántőkével alakuló gazdasági társaság, mint maga a magyar állam? Vajon ez a nemzeti vagyonról szóló törvény passzusának megfelel-e, hogy felelős módon, átláthatóan, hosszú távú koncepciók mentén kell gazdálkodni a nemzeti vagyonnal? Aligha felel meg ennek. Ha egy magántársaság hosszabb távon kalkulál a saját gazdasági érdekeivel, mint a magyar állam, hölgyeim és uraim, az maga a szegény, az a nemzeti ásványkincsvagyonunk eltékozlása.

Tehát egészében véve ebben a törvényjavaslatban vannak előremutató és jó elemek, azonban azok a hiányosságok, államtitkár úr, amelyeket a törvényjavaslatban felfedeztünk, arra engednek következtetni, hogy ha a kormány jól akarja végezni a dolgát, akkor rövidesen vissza kell hozni a bányászatról szóló törvényt az Országgyűlés elé, és ismét újra kell tárgyalni ezeknek a kérdéseknek a mentén. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyjából, ha röviden kellene fogalmaznom, akkor hasonló következtetésekre jutottunk, mint a Jobbik szakpolitikusa, hogy van néhány támogatandó elem, és nagyon komoly kockázatok vannak ebben a jogszabálytervezetben. El kell mondjам, sajnos megkerülhetetlen az, hogy az általános vitában két dolog ne történjen meg. Az egyik az, hogy ne beszéljen egy párt valamilyen szinten a saját értékeiről, a másik pedig az, hogy ne keresse egy jogszabálytervezetben

azokat a látnivalókat, azokat az apróságokat, amelyeket belelát, kockázatnak lát, és ezért erre koncentrálni.

Hadd mondjam el, hogy a Lehet Más a Politika egy ökopártként messzemenőig azért elkötelezett, hogy Magyarország ásványkincse, termőföldjei mint Magyarország legfontosabb természeti erőforrásainak rendszere az az erőforrásháttér, amire gazdaságot építeni lehet. Nem hiszünk abban a szolgáltatói, kereskedői társadalomban, ami Nyugat-Európa sok jóléti társadalmában kialakult, és nem hiszünk egy olyan gazdaságban, ami nem a természeti erőforrásokat helyezi legelső sorban előtérbe. Ugyanakkor éppen ebből a szemléletből adódóan nagyon nagyfokú fontossággal és jelentőséggel kezeljük mindazokat a jogszabályokat, amelyek ezeket a természeti erőforrásokat igyekeznek valamilyen formában hasznosítani.

A mai nap folyamán, a napirend előtti felszólalásomban már említettem ezt a - nem tudom magyarul - világboldogsági jelentés című dokumentumot, amit ugye, megvizsgáltak, és nagyon sok szempont alapján értékelték, és ahol a 110. helyen szerepelünk. Ebben nyilvánvalóan látható az, hogy főleg az észak-európai államok, de több jóléti nyugat-európai állam is az első 10-ben szerepel, többek között olyanokkal együtt, mint Costa Rica vagy Mexikó. Ez azért érdekes, mert nagyon sok szempont van, ami befolyásolja egy ország jövőképét, és ebből az egyik az a biztonság, amit a jogszabályi környezettel kormányokon átívelően, szemléletileg sugalmaznia kellene az országok vezetésének. És ennek a biztonságának a hiánya, a kapkodás, az, hogy egy-egy erőforrás gyors kihasználása, gyors politikai érdekekkel való lefűzése semmiképpen nem lehet kívánatos sem a jogbiztonság, sem az emberek biztonságérzete, sem pedig az ország természeti erőforrásokkal való gazdálkodása szempontjából.

Mint elmondtam felvezetőmben, mi is arra a következtetésre jutottunk, hogy van néhány olyan elem, amely összességében egyszerűsíti az eljárásokat, világosabbá teszi, hatásköri és illetékességi kérdéseket tesz rendbe, ugyanakkor vannak komoly kockázatai is ennek a tervezetnek. Erre szeretnénk felhívni a figyelmet. A T/1706. számú törvényjavaslat a bányászatról és a termőföld védelméről számos szükséges jogszabályi pontosítást tartalmaz.

(14.10)

Csak néhány pontját szeretném érinteni a törvényjavaslatnak, amelyek véleményem szerint aggályosak, és az egészséges környezethez való alkotmányos, illetve Alaptörvényben biztosított jog szempontjából kockázatosak lehetnek Magyarország jövője szempontjából. A törvénymódosításból elsősorban a palagázra vonatkozó részt szeretném kiemelni, amely a bányafelügyelet hatáskörébe helyezi a szénhidrogén kutatása és kitermelése során alkalmazott rétegrepsztestést, valamint a rétegrepsztestési technológia és a rétegenergia-pótlás céljából alkalmazott

vízbesajtolást. Ismertebb nevén a palagázfúrásról van itt szó. A másik problémás rész ezzel részben szintén összefügg, ez a szén-dioxid geológiai tárolásának lehetővé tétele.

Összességében az LMP azt gondolja, hogy pont egy olyan téma, mint az ország energetikai jövője, energiabiztonságának megvalósítása azt igényelné, hogy ebben nemzeti konszenzus legyen, az, hogy a többségi kormányzó pártoknak és a magyar parlamentben a választóknak szintén egy komoly csoportját képviselő ellenzéknek legyen valamilyen konszenzusa arra nézve, hogy milyen irányba megy el az ország energiastratégiája. Nyilvánvalóan ennek a hiányát látjuk akkor, amikor ezt a stratégiai gondolkodást a parlament hatásköréből kivéve gyakorlatilag egyszerű bányahatósági szintre levisszük, és a hatásköröket úgy biztosítjuk ezzel a jogszabálytervezettel, hogy lehetőséget teremtsen arra, hogy hatósági szinten dőljön el, hogy az ilyen jellegű technológiák alkalmazására nyílik majd lehetőség vagy nem nyílik. Ez az, amit nem szeretnénk. Ez az, amiről azt mondjuk, hogy a parlamentnek kellene gondolkoznia, s a kormányzó többségnek és az ellenzéknek valamilyen konszenzust keresnie, hogy mi az, ami az ország energetikai jövőjére meghatározó lehet.

A palagázzal beszélünk, ami egy aprószemcsés üledékes kőzet pórusaiban található, és csak azután gyűlik fel nagyobb mennyiségben, ha szétronszolják a kőzetet. Ennek következtében homok, víz és vegyszerek elegyét juttatják nagy mélységbe. Ez viszonylag egy új technológia, ami sok kockázatot rejt. Amikor arról hoz a kormány döntést, hogy milyen új energiahordozókat támogat, mindenképpen fontos azoknak a környezetvédelmi, környezet-egészségügyi, természetvédelmi szempontoknak az érvényesítése az energiatermelésben, amelyek most gyakorlatilag alulmaradnak a bányahatóságok hatáskörének a megerősítésével szemben.

Az LMP álláspontja az, hogy a palagázzal való kísérletezés és az atomenergia helyett úgy léphet az ország a nemzeti energia-önrendelkezés irányába, ha a környezetre nem káros megújuló energiák mellé tesszük le a voksunkat. Paks után egy újabb lépcső lehet ez a jogszabálytervezet abba az irányba, hogy erről letegyünk, és erőforrásokat, hatásköröket biztosítsunk ezzel ellentétes folyamatokra.

Európában a palagáz kitermeléséhez használatos hidraulikus repesztéses eljárással kapcsolatban már most jelentős környezetvédelmi aggályok merültek fel. Amerikában, ahol nagy lakatlan területek vannak és sok helyen kísérleteznek ilyennel, jóval lazább a szabályozás, és azt látjuk, hogy a genetikailag módosított élelmiszerek esetében is nagyobb a tudomány ez irányú fejlődésével kapcsolatos bizalom, mint az öreg kontinensen. A francia kormány viszont még 2012-ben betiltotta a palagázbányászatot, mert nem merték vállalni a földmozgások és egyéb környezeti veszélyek, a felszín alatti vizek elszennyeződésének kockázatát a Párizsi-medencében.

Az elmúlt években egész Nyugat-Európában gyorsan és radikálisan változott a palagáz-kitermelési technológiához való viszony. Nemrégiben a környezetvédőknek Bulgáriában is sikerült elérniük, hogy az eljárást törvényen kívül helyezték, és ennek nyomán vissza is vonták a Chevron koncesszióját. Az Európai Unióban lassan kisebbségbe kerülnek azok az államok, amelyek nem gördítenek akadályokat a kutatás és kitermelés elé. A magyar kormány ezzel a jogszabályjavaslattal viszont a jelek szerint éppen arra készül, hogy a magyar emberek egészségével és talajvízkincsével kísérletezzen egy olyan technológiával, amely káros hatásainak az elmaradására nincs semmiféle tudományos bizonyíték.

Magyarország Alaptörvényének XX. cikke szerint azonban mindenkinek joga van az egészséghez, amit a magyar állam az egészséges ivóvízhez való hozzáféréssel, valamint a környezet védelmének biztosításával segít elő. Az Alaptörvény P) cikke azt írja elő, hogy a természeti erőforrások, többek között a vízkészlet fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége. A kormánynak szintén fontos feladata, hogy felelős döntéseket hozzon az ország hosszú távú energiaellátásával kapcsolatban, illetve hogy a hazai kis- és közepes vállalkozásokat hozza helyzetbe, ne a külföldi beruházókat, külföldi kutatókat és külföldi érdekeltségű cégeket.

Az energiaipar erősen környezetszennyező, amit tényként kell kezelnünk. Hazánk teljes szén-dioxid-kibocsátásának bő háromnegyede, 75,9 százaléka az energiaszektor számlájára írható. Azaz a jelenlegi fosszilis alapú energiatermelés erősen terheli a természeti környezetet, például a klimatikus viszonyok megváltoztatása által, és így környezetvédelmi alapvető emberi szükségleteink kielégítését.

Magyarországon 2007-ben kezdődtek el a hagyományos gázmezőn a kutatások. A legaktívabb cég a kanadai Falcon Oil & Gas magyar leányvállalata, a TXM Olaj- és Gázkutató Kft. volt. Később a kanadai cég egy szerb olajvállalattal, a NISZ-szel - amelynek többségi tulajdonosa az orosz Gazprom - kötött megállapodást. A TXM is több tucat rétegrepesztést hajtott végre, és a hidraulikus rétegrepesztéses eljárással azt követően kellett leállniuk, hogy a területileg illetékes környezetvédelmi hatóság megtiltotta a hidraulikus rétegrepesztéses technológia alkalmazását.

El szeretném mondani általánosságban a magyar kormányzatnak és a 2010 óta fennálló második, illetve most már harmadik Orbán-kabinetnek azt a tendenciáját, amit többször szóvá tettünk a kormányalkítás során is, hogy a környezetpolitikai szempontok láthatóan nem tudnak kellően érvényesülni. Ennek ellenére ezek a tendenciák, az, hogy korábban a környezet- és természetvédelmi feladatokért felelős zöldhatóságnak nagyobb volt a hatásköre, és alaphatóságként járhatott el az ilyenek engedélyezésében, nagymértékben lehetőséget teremtett arra, hogy Magyarország természetkincs- és ásványkincskészlete felügyelet alatt álljon, és legyen

kontrollja az energiaszektorban és az iparnak arra nézve, hogy ne veszítsük el hazánknak ezt az értékes erőforrás-tartalékát.

El kell hogy mondjam, a korábbi környezetvédelmi államtitkárság, amikor még nem volt összerakva más témákkal, és a korábbi államtitkár, Illés Zoltán a legjobb tudomásom szerint szintén kiállt ezek ellen a technológiák ellen, és nyilvánvalóan nem azért, mert nem fideszes, hanem azért, mert szakember, és e tekintetben a környezetbiztonságot fontosabbnak ítélte meg, mint azt a gazdasági lehetőséget, amit esetlegesen ez a technológia rejthet. A TXM esetében ugyanis a hidraulikus rétegrepesztést megtiltó Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség azzal érvelt a Népszabadság kérdésére, hogy a beszajtott víz 2 százalékban mérgező, allergén, mutagén, rákkeltő, környezetet károsító, például biocid anyagokat is tartalmaz. Most ennek a betiltásnak a lehetősége megszűnik, és ez az, amit önök teljes mértékben hatáskörileg a bányahatóságokhoz tesznek át. Emiatt nekünk komoly aggályaink vannak.

Ez rendkívül érdekes annak fényében, hogy a most benyújtott bányászati törvénymódosítás a hatósági engedélyezési jogkörök megoszlásába úgy nyúl bele, hogy erősítheti a bányászati hatóság befolyását a palagázzal kritikusabb zöldhatóság rovására. A törvénymódosítás mögötti hatósági folyamatba nem látunk ugyan bele, nem tudjuk, hogy a módosítás milyen hatással lesz a környezetvédelmi hatóság jogához a palagázfúrások engedélyezésére. Ugyanakkor a paksi atomerőmű-bővítés módja nem hagy kétséget afelől, hogy a kormánynak a különböző gazdasági lobbik fontosabbak a környezetvédelmi megfontolásoknál.

A mindenkori energiapolitika komoly hatást gyakorol a társadalmi igazságosságra. Egyrészt komoly hatása van a társadalmi egyenlőtlenségekre, hogy kinél csapódik le az energiatermelés haszna, azaz kihez kerülnek az e szektorból származó jövedelmek. És akkor még nem beszéltünk azokról a bújtatott társadalmi támogatásokról, amelyekre a költségvetés lehetőséget teremt. Volner képviselő úr részben ezekre hívta fel a figyelmet, véleményem szerint teljes megalapozottsággal.

(14.20)

Ebből a szempontból is problémás a hazai palagázbányászat, hiszen a kanadai, illetve részben orosz tulajdonú cég fog bányászni, ami gyaníthatóan nem a vidéki foglalkoztatásra lesz pozitív hatással. Szintén álmegoldás a szén-dioxid geológiai tárolása, ami alapvetően a szén-dioxid nagy mennyiségű létrehozásával jár együtt. A szén-dioxid geológiai tárolása a légkörre káros gázok kibocsátáscsökkentését megkövetelő szerkezet változását halogatja tovább. Erről sem volt társadalmi vita, nem voltak hatásta-

nulmányok, nem tudjuk, ki számolta ki, hogy ez jó lesz-e az országnak, jó lesz-e az ország környezetének, nem látjuk azt, hogy mi alapozta meg az ezzel kapcsolatos kezdeményezéseket.

Az LMP energiapolitikai elképzelései arra adnának választ, hogy bár jelenleg a gazdaság és a társadalom az olcsó és bőséges fosszilis energiára épül, ez fenntarthatatlan, és komoly társadalmi, környezeti veszélyeket is hordoz magában.

A klímavédelem és a fenntartható háztartási kiadáscsökkentés érdekében az LMP nem a fosszilis fűtőanyagok bányászatát és elégetését támogatja, hanem ezek megspórolását. A legolcsóbb és legtisztább energia az, amelyet nem használunk fel. A fosszilis energia ezenkívül véges, egyre költségesebb, nem újul meg, és számos tekintetben környezet-szennyező.

A kormány energiapolitikájának négy területre kell koncentrálnia: a nemzeti önrendelkezésre, a foglalkoztatásra, a társadalmi igazságosságra és a környezeti, természeti erőforrások védelmének fontos stratégiai szempontjaira. Ennek legfőbb eszközei a megfelelően, decentralizáltan alkalmazott megújuló energiaforrások, a nap-, szél- és geotermikus energia helyi viszonyokhoz alkalmazkodó megvalósításában rejlenek, az energiahatékonysági beruházások és az energiaszegénység elleni küzdelem.

Az LMP által hangsúlyozott energiapolitikai célok egyik legfontosabb eszköze az energiatermelési szerkezet oly módon történő átalakítása, hogy az minél inkább megújuló energiaforrásokra támaszkodjon. Fontos hangsúlyozni, hogy ez egy távlati cél, a megújulókra való teljes átállás nem mehet máról holnapra, amit elismerünk, energiaigényünk kielégítésében még jó ideig támaszkodni kell a fosszilis energiahordozókra, ami azonban nem jelenti azt, hogy a jövőbe nézve forrásokkal, hatósági engedélyezésekkel egy helytelen irányban kellene nyomni a lehetőségeket.

A hazánkra vonatkozó megújulóenergia-potenciál felmérései nem egységesek, de összességében kijelenthető, hogy nincs elvi és gyakorlati akadálya annak, hogy hosszabb távon akár a teljes hazai energiafogyasztást megújulókból fedezzük, különösen, hogy az alternatív megújulóenergia-termelési módok gyakorlatilag mindegyike nagyarányú, minden bizonnyal forradalmi fejlődés előtt áll. Ezt teremtené meg a kormány annak a lehetőségével, ha a K+F forrásokba minél többet tudna fektetni, hogyha megvizsgálná azokat a lehetőségeket, hogy milyen potenciál áll ez előtt, és az iparnak, a MOL-nak és számos ilyen nagy cégnek a szabályozási háttérével sokkal inkább azt az ösztönzést teremtené meg, hogy lehetőség szerint minél teljesebben, minél kiegészítőbben megújulóenergia-szektorba fektessenek be, ezeket a kutatásokat támogassák, és ezeket a fejlesztéseket erősítsék.

Arra kérném a kormány képviselőit és tisztelettel az államtitkár urat, hogy ha van módja, akkor reakcióit a vita során tegye meg, hogy legyen mó-

dunk még reagálni. Számos gondolatunkat nem volt idő elmondani, és megköszönnénk, ha erre még lenne lehetőségünk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel a független képviselők nem vesznek részt a vitában, így most a vezérszónoki felszólalások végére értünk, és kétperces felszólalások következnek.

Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Többen elmondták, hogy adminisztratív könnyítéseket tartalmaz ez a javaslat, és a vállalkozásokat igyekszik kedvezőbb helyzetbe hozni. Ennek örülök, és nyilván ez egy fontos dolog, de nemcsak a vállalkozásokat kell a bányászat kapcsán kedvező helyzetbe hozni, hanem nyilván azokat a munkavállalókat is, akik erre tették fel az életüket.

Szakács László képviselőtársam a frakciónk véleményét elmondta, de ő sem ment el mellette, hogy önök a bányásznyugdíjat több mint 10 ezer embertől megvonták, őket nehéz helyzetbe hozták, pedig ezek a zömmel mélyművelési ágban dolgozó emberek erre tették fel az életüket, ez a rendszer-átalakítás számukra kedvezőtlen volt, semmiképpen nem az ő társadalmi megbecsülésüket szolgálja. Mondom ezt azért, hiszen választókerületemben Pereces, Lyukó komoly bányászati hagyományokkal rendelkezik, de tudnám mondani Varbót, Parasznyát, Radostyánt, Sajólászlófalvát, olyan kis bányászfalvakat, ahol több ezer család is a bányász hagyományok kapcsán élte le az életét, úgyhogy számukra sem volt mindegy az az üzenet, amit kaptak az országgyűlési választáson. Hisznek, hittek abban, hogy valami még történhet ebben a tekintetben, hogy a bányászatnak nemcsak jelene vagy részleges jelene lehet, hanem jövője is Magyarországon, ha tiszta széntekológiákkal vagy modernebb technológiával, akkor nyilván azzal, azonban konkrétumot nem nagyon hallani.

Az adminisztratív könnyítések egy dolog, a másik pedig, hogy ez az állam hogy tud szerepet vállalni akár gazdaságilag abban, hogy történjen valami ebben a tekintetben. Úgy illeszkedik ez bele az energiastratégiába, ami nyilván Paks II. óta egy új helyzet, hogy néz ki az energiamix 2030-ban, egyébként a hazai fosszilis energiahordozóknak ebben milyen szerepük van, ezek mind-mind kérdések, csakúgy, mint a vājárképzés, amelyről Szakács László képviselőtársam *(Az elnök csengetéssel jelzi a hozzászólási idő leteltét.)* már beszélt. Borsodban arról is hallottam, hogy 50 év körüli munkanélkülinek ajánlották fel a távképzést, de ez nyilvánvalóan nonszensz, de sok mindenben partnerek lennének *(Az elnök csengetéssel jelzi a hozzászólási idő leteltét.)* ennél, csak akkor konzultálni kell. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Riz Gábor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előttem szólókhoz néhány gondolatot csak. Az Orbán-kormány volt az első, amely 20 év után elővette újra a szén témáját többek között, és megalkotott egy energiastratégiát. Még egyszer: létrejött egy ásványvagyonra vonatkozó cselekvési terv, amely konkrétumok mentén rögzíti a feltárt ásványvagyon jövőbeni lehetőségét, szerepét. Emellett több olyan tanulmány is készült és készül jelen pillanatban is, amelyek a tiszta széntekológia használhatóságát próbálják meg a jelen gazdasági körülmények között megvilágítani.

Egyetlenegy pontosítást hadd mondjak már el! Lyukóban, bocsánat, Márkushegy kapcsán képviselőtársam említette, hogy jelen pillanatban ott emberek izgulnak a jövőjükért. Teljesen megértem őket, hiszen én Borsodból jöttem, Ózd környékéről, ahol több bányát bezártak annak idején. El kell mondanom, ez egy korábbi döntés eredménye, ezt ők is nagyon jól tudják, és 2010-ben pontosan az Orbán-kormány volt az, amely mindent megtett azért, hogy újabb 4 évre kapjanak lehetőséget még, jövedelmet kapjanak, és addig is munkát kapjanak. És azt is ön legalább annyira jól tudja, mint én, hogy a bezárás alapja a szénbányák gazdaságtalansága volt, amelyet az Európai Unió támogatása mentén végez Magyarország, nem hosszabbítható tovább.

A következő kétpercesben szeretném majd a következőt a részemről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásokra majd csak a következő körben lesz lehetőség, most az írásban előre bejelentkezett képviselőknek adom meg a szót, elsőként Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény alapvetően a bányászatról szól. Természetesen címében a termőföld védelméről szóló törvény módosítása is benne van, de ez egy rendkívül apró technikai jellegű részt jelent csak az egész jogszabály szempontjából. Egy kicsit ugyan átment már ilyen energiapolitikai, energiastratégiai vitává már a vezérszónoki felszólalások alatt is, de különösen itt a kétperces felszólalásokban, ami nem baj, hiszen a bányászat és az energiastratégia nyilvánvaló, kéz a kézben jár és összefügg, mert elsősorban energiahordozók bányászatáról beszélhetünk Magyarországon, és természetesen az építőanyag-iparhoz kapcsolódó bányászati tevékenységek ugyancsak ezeknek a bányakapitányságoknak a hatáskörébe tartoznak. De valóban, ami a legnagyobb jelentőségű és legnagyobb volumenű ezekben a bányászati kérdésekben, az az energiahordozó, azon belül is természetesen a szénbányászat,

illetve a nem konvencionális technológiák, tehát az úgynevezett rétegrepsztesés eljárással kinyerhető energihordozók terén pedig a kőolaj és a földgáz.

Azt el kell hogy mondjam, valóban, ahogy itt kétperces felszólalásában Riz képviselő úr is mondta, született ilyen ásványvagyon-hasznosítási cselekvési terv, meg született 2030-ig szóló energiastratégia is, csak éppen az a probléma, hogy sokszor nem látni a kormány részéről mind az előző 4 évben - vagy gyakorlatilag amióta a második Fidesz-kormány hatalomra került - a következetességet, de sokszor látni értelmetlen ugrásokat, ebben a stratégiához képest máshogy történnek a valóságban a dolgok, akár a nemzetközi porondon az energiapolitika terén, akár hogyha a hazai ásványvagyon-hasznosítást és a bányászatot nézzük.

Itt már szóba került az oroszországi, a márkushegyi bánya sorsa, ezzel én is szeretnék egy kicsit foglalkozni, mert valóban egy kissé enyhén szólva is ellentmondásos az, hogy miközben vājárképzés indul Magyarországon, aközben az utolsó mélyművelésű szénbányát, ahol egyébként gyakorlati képzést lehetne adni ezeknek a vājártanulóknak, bezárják, december 31-ével most már véglegesen a kormány szándékai szerint, holott úgy tudom, korábban azért volt arról szó, hogy esetlegesen még néhány hónappal vagy egy évvel, vagy valamennyivel meg tudják hosszabbítani ennek a bányának a működését.

Ez azért furcsa és egyben felháborító is, mert Európában, az Európai Unióban az Európai Unió biztosította szénfillérek formájában a támogatást ennek a bányának a nyitva tartása érdekében, amely egyre csökkenő mértékű, és nyilvánvaló, egy idő után már nem teszi gazdaságossá a bányászatot a jelenlegi formájában. Azonban mégiscsak azt látjuk, hogy például az Európai Unió egyik motorjának számító Németországban az atomenergiából történő kivonulással párhuzamosan szénbányákat és szénérműveket nyitnak. Tehát amit Magyarországnak nem szabad, amit Magyarországnak tilos és be kell zárni, azt ott már most újra előveszik, azokat a technológiákat, illetve nyilvánvaló, hogy a szénbányászatra épülve már modernebb, nagyobb hatásfokú érművi technológiával állítanak elő maguknak áramot.

(14.30)

Itt is szét kellene választani szerintem a Márkushegy esetében a bányát és az arra épülő érművet, hiszen maga az oroszországi érmű valóban egy régi rossz konstrukció, rendkívül alacsony hatásfokkal állít elő elektromos energiát, és egyébként a távfűtést is biztosítja az ott élő lakosság részére. Nyilvánvaló, hogy ezt valamilyen formában majd a továbbiakban is biztosítani kell. Mit hallottunk? A kormányzati részről egy nyilatkozatban a sajtóban olvasható volt, hogy a következő időszakban importszénnel szeretnék biztosítani azt, hogy a távfűtés továbbra is biztosított legyen. Ez enyhén szólva is furcsa, hiszen ha

ott van egy szénbánya... - és ne felejtsük el, szintén egy másik nyilatkozatból, illetve a bánya bezárásával kapcsolatos nyilatkozatból derült ki, hogy néhány héttel a bánya bezárása előtt egy új frontot nyitnak a bányában. Tehát egy új szénkészlet lefejtését kezdik meg, majd néhány héttel azután - nyilvánvalóan még jelentéktelen mennyiséget tudnak csak ebből a szénkészletből felszínre hozni - egyszer csak leállnak a fejtéssel, leszerelik a gépeket, kihozzák, és bezárják a bányát. Tehát ezek szerint van még odalent.

Én magam is két évvel ezelőtt jártam lent a bányában, és beszéltem a bánya vezetőségével, illetve az MVM illetékeseivel, és magam is meg tudom erősíteni, hogy bőven van még kiaknázható szénkészlet az oroszországi bányában. Azt gondolom, hogy nem maga a bánya az, ami veszteséges, hanem a bányászati érműkomplexum egyben, és elsősorban az érmű rossz hatásfoka az, ami nem teszi gazdaságossá az oroszországi szénből a villamos áram előállítását.

Azonban 2010-ben, amikor itt a parlamentben tiszta széntekológiáról beszélünk, Bencsik János képviselő úr, aki akkor még energiaügyi államtitkár volt, enyhén szólva is csóválta a fejét a bizottsági ülésen, majd azt láttuk, hogy szép lassan mindenki átvette a retorikát, és mind baloldaltól, mind jobboldaltól már egyre gyakrabban hallottuk a tiszta széntekológia említését. Valóban, nyilvánvaló, hogy a technológiának fejlődnie kell még, jelen pillanatban nem feltétlenül gazdaságos, az ilyen technológiájú érművekben előállított áram ára nem versenyképes nyilvánvalóan, mondjuk, egy gázmotoros érművel vagy más áramforrással vagy más módon előállított árammal, de tény, hogy a hazai energiafüggetlenség-re, amennyiben erre akarunk építeni - márpedig a kormány, stratégiája szerint, erre szeretne építeni -, akkor igenis figyelembe kell venni ezeket a technológiákat, és ezekhez a technológiákhoz pedig a hazai szénvagyont, a hazai ásványvagyont, amely lehet, hogy most még nem termelhető ki gazdaságosan, de lehet, hogy mondjuk, 10-20 év múlva már odáig fejlődik a technológia, hogy gazdaságos és nyereséges lesz, viszont ha most bezárjuk a bányát, azt 10-20 év múlva újrainyitni vagy nem lehet, vagy csak olyan horribilis költségekkel lehet, ami eleve kétségessé teszi majd az akkori megtérülést is.

És egyébként szociális okokból is nyilvánvaló, hogy az ott jelen pillanatban dolgozó és ebből megélhetést nyerő több száz bányászcsalád érdekében is áll ki már 2010 óta a Jobbik a márkushegyi szénbánya megmentése érdekében. Jó néhányszor szólaltam már fel itt interpelláció és más egyéb formájában, Fónagy államtitkár úrral volt már jó néhány vitánk is ezzel kapcsolatban, hogy megéri, nem éri meg, hogyan lehetne tovább üzemeltetni. Most már eljutottunk talán az utolsó előtti pillanatra, de még mindig azt mondjuk, hogy szerintünk ezt a bányát nyitva kellene tartani, és meg kellene menteni. Erről szól az egész hazai ásványvagyon-stratégia, erről szól az energiastratégiánk is, hogy igenis építsünk a hazai ásványvagyonkincsre.

Megértem azt is, hogy nyilvánvalóan bizonyos szempontokból nagyobb üzlet egy új bányá megnyitása, egy nagyobb beruházás, ahol nagyobb pénzeszegek forognak, de mégiscsak a leggazdaságosabb és egyébként fenntarthatósági, környezetvédelmi szempontokból is a legkevésbé terhelő, ha már egy meglévő bányát üzemeltetünk tovább, ahol nem jönnek elő azok a környezetterhelések, illetve azok a kockázatok, amelyek egy új bányá megnyitásánál a bányá megnyitását követő néhány évben még fennállnak, hiszen új geológiai környezetben történik meg akár egy külszíni vagy mélyművelésű bányá megnyitása.

A szén-dioxid-tárolással és a rétegrepesztéses technológiákkal kapcsolatos álláspontunk az LMP-éhez nagyon hasonló, hogy rendkívül óvatosan és aggodalommal kell ezeket a technológiákat kezelni. Illetve magát a szén-dioxid-tárolást, annak idején, amikor a parlament előtt volt, mi nem is támogattuk, a Jobbik egyértelműen nemmel szavazott ennek a törvényi feltételeinek az engedélyezésére, mert ezt a probléma átkonvertálásának tartjuk csak tulajdonképpen, és egyben egy veszélyes technológiának, azt, hogy mi a szén-dioxidot földtani tároló közegekbe besajtoljuk, amitől egyébként a szén-dioxid ugyanúgy keletkezik. Nemhogy a jövőbeni tisztább technológiákat nem ösztönzi, hanem talán még nagyobb szén-dioxid-termelésre ösztönzi. Azért, ha létrehozunk egyszer drága pénzen egy ilyen technológiát, amely megtisztítja és a földbe sajtolja a szén-dioxidot, onnantól kezdve ennek nyilvánvaló, hogy - idézőjelben - nyersanyagra van szüksége, vagyis a szén-dioxid-képződést inkább generálja, mint hogy csökkentené. Az üvegházhatás-kibocsátás szempontjából pedig, ha megnézzük, mondjuk, az energiaszaldóját, hogy mekkora energiába kerül ezt beprésseni a föld alá, és mennyi energiát használunk fel ahhoz, hogy ezt az egész rendszert működtessük, és ehhez képest mennyi az a megtakarítás, amit klímavédelmi szempontból elérünk, azt hiszem, hogy eléggé elenyésző eredményt tudunk elérni, nemcsak magyar, hanem egész európai uniós szinten is.

Már rengetegszer elhangzott itt a parlamentben, hogy az Európai Unió saját magát is újra és újra túlszárnyalva, egyébként fenntarthatósági szempontból nagyon helyesen próbál minél magasabb klímavédelmi és fenntarthatósági célokat kitzúzni maga elé, csak közben a világ többi része meg tudomást sem véve erről füstöl és eregeti a szén-dioxidot, és mi sajnós a gazdaságunkat is egy kicsit megbénítva ezzel próbáljuk helyettük is, úgymond, túlvállalni magunkat a klímavédelmi célokban. De ez nélkülük nyilvánvaló, hogy nem fog menni, és csak kis részeredményeket tudunk elérni, amelyek a teljes egész szempontjából, a borítékolható jövő szempontjából sajnós nem biztatnak túl sok jóval.

Amiről még beszélni szerettem volna, hogy 500 köbméter kitermelés alatt építési engedély alapján kitermelt ásványi vagyonra nem kell bányajáradékot fizetni. Én itt attól félek, hogy ez akár visszaélések

forrása lehet, és ez ügyben kérem majd államtitkár urat, hogy erre egy kicsit részletesebben reagáljon, hogyan tudjuk azt elkerülni, hogy ilyen kis mini bányák létesüljenek, akár hogy üzleti célból vagy bármilyen más célból, építési eljárás leple alatt bányásszanak akár építőanyagot vagy más egyéb ásványkincset.

Azt látjuk a magyarországi építőanyagnyersanyag-bányászat terén, hogy Pest megye bizonyos részei már így is kezdenek valamiféle ementáli sajtóhoz, vagy nem tudom én, mihez hasonlítani, ahol a bányák egymást érik, egymás szomszédságában vannak, rengeteg a kavicsbánya, és az ezekből kitermelt nyersanyagot nem is feltétlenül Magyarországon hasznosítják vagy sok esetben külföldre értékesítik, de a tájseb itt marad Magyarországon. Ezeket a bányagödörökön keresztül a felszín alatti vízkészlet felkerül a felszínre, és itt ilyen szempontból akár a szennyeződésnek, akár a mennyiségi változásnak fennáll a veszélye.

Szintén, ha már a vízkészletről van szó, meg volt is szó a rétegrepesztéses technológiák kapcsán, azt gondolom, hogy Magyarországon nagyon-nagyon óvatosan kell megközelíteni ezt a technológiát vagy ennek az alkalmazását, hiszen itt a törvényben szerepel, hogy most szeretnék a bányakapitányságok hatáskörébe vonni ennek az engedélyezését is. A vízkészlet nekünk talán a legnagyobb kincsünk itt a Kárpát-medencében, a felszín alatti vízkészleteink. Nagy mennyiségű és nagyon jó minőségű vízkészleteink vannak. Ha egy picit esélye is van annak, hogy egy ilyen bányászati eljárás során elszennyeződhet - és nyilvánvalóan tudjuk, hogy összefüggő víztesteknél nincs olyan, hogy csak egy része szennyeződik el, hanem akkor az egész elszennyeződik és használhatatlanná válik -, az nekünk jóval nagyobb veszteség, mint az áltál elérhető gazdasági nyereség, hogy mondjuk, valamennyivel több ásványkincset tudunk ezáltal kibányászni, és egy picivel tudjuk csökkenteni az energiafüggőségünket, ha egyáltalán tudjuk ezáltal a palagáz vagy palaolaj formájában kitermelt energiahordozóval csökkenteni az energiafüggőségünket.

Még körülbelül két perc van a rendelkezésemre álló időből. *(Tállai András: Ki kell beszélni.)* Ebben a kettő percben akkor összefoglalva még elmondanám azt, hogy a magyarországi energiahordozó-bányászatot elsősorban a Jobbik eddig is támogatta. Ahogy Volner János vezérszónoklatában megemlítette, mi egy komplett stratégiát építettünk erre a 2014-es választási programunkban, a Hét vezér-tervben a bányászatról külön fejezetet dolgoztunk ki, hogy hogyan lehetne Magyarország ásványvagyonát jobban hasznosítani, hogyan lehetne ezáltal munkahe-lyeket teremteni ezres nagyságrendben. Mi továbbra is ehhez tartjuk magunkat.

(14.40)

A kormány ilyen irányú törekvéseit nyilvánvalóan támogatni is tudjuk, ha ezek egyrészt a jelenlegi

bányák megmentésével, másrészt akár új lelőhelyek, új bányák nyitásával, természetesen a fenntarthatósági, környezetvédelmi szempontok és a vízkészleteink védelmének maximális figyelembevételével történnek. Azonban olyan, az ország energiafüggetlensége szempontjából teljesen semleges vagy éppen negatív intézkedéseket nem fogunk támogatni, amelyhez itt különösebb érdeke a magyar nemzetgazdaságnak nem fűződik. Itt gondolok például a szén-dioxid-tárolásra és a törvényben fellelhető egyéb intézkedésekre.

Alapvetően azért tudjuk majd valószínűleg a támogatásunkat adni ehhez a javaslatához, mert többségében a hazai bányászatot segítő és az akadályokat lebontó intézkedéseket tartalmaz. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak írásban jelentkezett felszólásra Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Őné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az előttem szóló képviselőtársaim már elmondták a javaslattal kapcsolatos kritikákat és azt is, amit pozitívumként ki tudtunk emelni, sőt még arról is beszéltünk, hogy a bányászat milyen egyéb pozitív hatásokkal bír más gazdasági ágazatokra, és hát ezekkel mind-mind egyet is értek. Én azonban mint a Mezőgazdasági bizottság tagja, egy egészen más megközelítésből szeretnék most itt néhány gondolatot megosztani önökkel.

Úgy gondolom, hogy az ökológiai és a talaj-erőforrásgazdálkodás szempontjai kevésbé kapnak szerepet e javaslatban, és elmondható, hogy az elmúlt 25 évben egyébként is eléggé kevés szerepet kaptak itt a Ház falai között. Ha nem is minden egyes paragrafusában, de mégiscsak kihatással van e javaslat e kérdéskörökre, ezért tartom fontosnak, hogy itt a vitában ezt a néhány gondolatot elmondjam.

Az ökológiai változás súlyos, sokszor visszafordíthatatlan és egyértelmű jelekkel tört ránk. Ezek közül kettő már a köztudatban is ismertté vált. A klíma és a biodiverzitás változását, azt hiszem, hogy nem kell hangsúlyozni, hiszen itt a Ház falai között, illetve a sajtón keresztül meg egyáltalán a társadalomban is most már ez a közbeszéd részévé vált, ami nagyon fontos, nagyon hasznos dolog, és talán előmozdítja azt, hogy itt is érdemi lépéseket tegyünk ezen ügyekkel kapcsolatban.

A harmadik jelenség azonban, és ez szorosabban kapcsolódik mai témánkhoz, még nem jött át teljes mértékben a társadalomban, ami nagyobb baj, hogy önöknél, itt a törvényhozásban sem kapott ez még elég szerepet, ez pedig a termőföld fogyásának és terméketlenné válásának a kérdésköre. Ugye, jól ismert példa itt Kína, már többször elhangzott, hogy termőterülete 35 százalékkal csökkent, elsősorban

persze nem a külszíni bányászat miatt, hanem az erózió és a kemikáliák következtében, de jelentős szerepet kapnak egyébként a bányászati tevékenységek is ebben a csökkenésben. Egyébként a magyarországi termőterületek is sorban tűnnek el, itt is elég szemléletesek azok a példák, amelyeket szeretnék elmondani.

De nem szabad kihagyni a hatóságoknak a szerepét sem, elég, ha Kolontárra gondolunk; itt 15 különböző hatóságnak kellett volna engedélyezni és ellenőrizni a tározókat, és sorolhatnánk az ilyen, a hatóságok közötti együtt nem működésnek a katasztrofális eredményeit. Nyilván ez volt a legszembetűnőbb, de sok egyéb példát is fel tudunk hozni. Ezt a rendszert is, ezt a hatósági keszokuszást és felesleges párhuzamosságokat is, úgy gondolom, hogy kezelni kellene.

De induljunk el egy kicsit messzebből! Ugye tudjuk, hogy a Föld szilárd részének mindössze 11 százaléka termőföld, az EU-átlag azért szerencsére ennél magasabb, 30 százalékos körüli, hazánk pedig kiemelkedő a 60 százalékos arányával. Ezzel egyértelművé vált, hogy Magyarország természeti erőforrásainak jelentős hányadát, közel a harmadát a termőföld jelenti, és ezzel együtt a termőföld hazánk legnagyobb értékű megújuló természeti erőforrása is, és a külszíni bányászat ezt részben veszélyezteti, illetve befolyásolhatja.

Az ország földterülete 9,3 millió hektár, ebből ugye 7,7 millió hektárra tesszük a termőföldeket, és ebből 5,8 millió a mezőgazdasági termőterület. Ezek a mutatók egyébként kedvező földellátottságot mutatnak, ha csak néhány országgal összehasonlítjuk: Bulgáriában 0,67, Dániában 0,64, Ausztriában 0,36, Hollandiában 0,18 hektár/fő, nálunk pedig a 0,58 hektárral egy erős középmezőnyt tudunk magunkénak. Azonban az időbeli tendencia azt mutatja, hogy bár Magyarország lakossága fogy, a mezőgazdasági terület nagyobb arányú csökkenése miatt egyre kisebb az egy főre jutó, hasznosítható mezőgazdasági terület. Míg 1990-ben ez 0,62 hektár/fő volt, addig 2001-ben ez már 0,58 hektár/főre csökkent, hát sajnos frissebb adatok most nem állnak rendelkezésre, illetve csak pletykaszinten ismerhetjük ezeket.

Napjaink termőföld-politikájának gyakorlati megjelenése - és ebben a bányászat szerepe is természetesen benne van - kedvezőtlen képet mutat. Míg 1990-ben 8,24 millió hektár termőterület volt Magyarországon, addig 2007-re ez 7,7 millióra csökkent. Ez, azt hiszem, elég szemléletesen mutatja azt a problémát, amivel szemben állunk, és amelyet tovább gyengíthet negatív irányba az, ha nem körültekintően fogadjuk el például ezt a javaslatot is.

A termőföldkivonás folyamatát vizsgálva nyilvánvalóvá válik, hogy nagyobb időintervallumra vonatkoztatva évente egyre több termőföld kerül végleges, más célú hasznosításra. Itt is egy szemléletes adatot hadd hozzak a Ház elé: 1950 és '90 között évente mintegy 9 ezer hektárral csökkent Magyarországon a termőterület, míg 2007-re ez az arány már

évi 15 ezer hektár volt. Ez is, azt hiszem, elég jelentős növekedést mutat, ami szintén aggályokra ad okot.

A talajkészetek megkülönböztetett jelentősége a természeti erőforrások között ésszerű hasznosítást, védelmet igényel, szerintem ebben mindannyian egyetértünk. Ugyanakkor a talajhasználat által okozott károk nemcsak közvetlenül a termőföldet, talajt érintik, hanem közvetetten a felszíni és a felszín alatti vízkészleteket, felszín közeli légkört, élővilágot - erről Kepli Lajos képviselőtársam már részletesebben beszélt.

Természetesen a bányászat mellett, most természetesen nem csak a bányászatot kell kárhozatni, hiszen jelentősen csökkenti e területeket az urbanizáció, az ipartelepítés, a települési infrastruktúra- és üdülőfejlesztés, és persze még a hulladékelhelyezés is. A felsoroltak a termőföldek, a talaj megsemmisülését, fizikai pusztulását jelentik, mert az elpusztult termőföld talajtani módszerekkel nem termelhető újra, így az elveszik, a talajok soha többé nem vonhatók be a mezőgazdasági művelésbe. A mezőgazdaságnak a társadalom igénye által támasztott követelménye tehát ezáltal évről évre növekszik, hiszen egyre kisebb területen kell ugyanezt kielégíteni.

Egyébként a talajhasználatról több európai uniós dokumentum is foglalkozik, és jó lenne, ha ezeket komolyabban is tanulmányoznák a döntéshozók. A dokumentumok egységesen alapvető stratégiai célként tűzik ki, hogy minden talajhasználat a talaj ökológiai védelmének figyelembevételével kell hogy történjen, illetve a talajvédelemnek az ágazati politikába kell integrálódnia, különösen, és itt sok mellett a bányászati, ipari, turisztikai, közlekedési, mezőgazdasági, erdészeti, városfejlesztési, területrendezési politikák esetét is említi.

Közhely, de azt gondolom, fontos hangsúlyozni, hogy a talaj létfontosságú, de korlátozottan rendelkezésre álló erőforrás, ezért használatát ésszerűen kell megtervezni. Az illetékes hatóságoknak a pillanatnyi szükségyszerűsége túl szem előtt kell tartaniuk a talaj hosszú távú megőrzését, termőképességének javítását, de legalább annak fenntartását; a helyes talajvédelmi politikába beletartozik a megfelelő jogi szabályozás is. Tehát a csökkenés okairól már beszéltem, illetve tettem utalást arra, hogy a jogszabály, úgy érzem, nem kellő súllyal kezeli ezt a problémát, és ahogy elmondtam már, nem feltétlenül minden egyes paragrafusában kellene ezt érzékeltetni és figyelembe venni, de jó lenne, ha összességében tartalmazna ilyen jellegű megállapításokat, figyelembe venné ezeket a tendenciákat.

A termőterület földkivonásból származó csökkenése, a termőföld fizikai értelemben vett pusztulása, megsemmisülése tehát egy olyan folyamat, ami rendkívül káros, és azok a számok, amelyeket elmondtam, úgy gondolom, jól idézik a probléma nagyságát.

Ezért gondoltam azt, hogy a döntéshozók figyelmébe kell ezúton is ezt a problémát ajánlanom. És hát itt is hangsúlyoznám újból, hogy a Jobbik

természetesen nem a bányászat ellen van, sőt az elmúlt években éppen mi hangoztattuk, hogy ahol érdemes, igenis segíteni kell az államnak a bányászat újraindítását XXI. századi technológiák figyelembevételével, de akkor is fontos, hogy a döntéseknél ezeket az elkerülhetetlennek látszó problémákat, amelyek folyamatosan jönnek a felszínre, és egyre nagyobb hatást gyakorolnak a mi mindennapi életünkre is, figyelembe vegyük, megvizsgáljuk és a lehető legkörültekintőbben járjunk el.

(14.50)

Zárszóként pedig engedjék meg, hogy gróf Széchenyi Istvántól idézzek, aki 1830-ban a következőket fogalmazta meg. Ugyan nem most volt 1830, de azt hiszem, hogy a mai napig, főleg ezen a jogszabálynál ezek a mondatok igazak, és mindenképpen figyelembe kellene venni: „Józan ész soha nem áldoz fel pillanatnyi, vagy igen kis időre terjedő haszonért, habár ma nyúlhat hozzá, jövőre nagyobb 's tartós hasznot. ... Nincs egészséges belátása azon gazdának, ki nagyobb jövedelmezés végett jószágait kimeríti, mert annál kevésbé jövedelme lesz nem sokára.” Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk. Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Onnan szeretném folytatni, ahol az előbb abbahagytam. Kár, hogy Volner képviselő úr nincsen itt, az előbb említést tett a Jobbik képviselőjében arra, hogy a „Hét vezér” programban nevezik meg a szénnel kapcsolatos jövőképeket. Valószínű, hogy Álmos vezérről beszélhetett, hiszen az Orbán-kormány nem álmodik, hanem teszi. Teszi azt szépen, szisztematikusan, hiszen az első lépés az volt, hogy stratégiát alkotott; megteremt a jogi környezetet, amelynek önök most, ebben a pillanatban részesei; megteremt a képzési feltételeket, hisz a Miskolci Egyetem mint egyedüli olyan intézmény, ahol felsőoktatási szinten bányamérnököket képeznek, emellett a középszintű képzést is most indítja újra; emellett még tagja, újra tagja olyan európai szervezetnek, amelyik az egyik legfőbb európai lobbiszervezet a brüsszeli döntéshozók mellett, ez a Euracoal. Minden olyan tagállam ebben a szervezetben benne van, amely a jövőben szeretne szénnel kapcsolatban stratégiai típusú fejlesztésekben és közvetlen felhasználásban részt venni; többek között mint lengyel barátaink, ahol a szén felhasználási aránya közel 90 százalék a hazai energiamixben, de úgy is, mint a csehek, ahol 44 százalék, de a németek is, ahol 47 százalék, és a mi esetünkben pedig 17 százalék a szén aránya a hazai energiamixben. Ezt csak a magunk pontosítása céljából szerettem volna elmondani.

Még egy üzenet az LMP-s képviselőtársamnak: egy picit emlékeztet a frissen megválasztott ózdi polgármesterre, aki szintén szélkerekeket vizionál Ózd környékére, holott Ózd nevét - mindannyian tudjuk, akik ott lakunk - úgy hívják, hogy a hét völgy városa, és csak a Tátra, a Bükk és Mátra vesz körbe minket, tehát szél az év 365 napjából nagyjából 20 napon van.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A stratégiával kapcsolatban - igaz, hogy most nem ezt tárgyaljuk, hanem a törvényt tárgyaljuk, de a kettő nyilvánvalóan szorosan összefügg -, a stratégiában, ahogyan ön is elmondja, eléggé szénalapú, legalábbis fosszilis energia alapú a jelenlegi energiatermelésünk, és azt mondja, hogy egy hosszú távú stratégiában gondolkodva ez még jó is lehet. Ami a problémánk, az az, amit viszont most önök okoznak a döntéssel. Értem én, hogy Európai Unió, értem én, hogy ez nem finanszírozható tovább, az Európai Unióból nem finanszírozható tovább. A jövő héttől elkezdjük a költségvetés tárgyalását, jelenjen meg ott ez egy sorban, hiszen nem tudják önök sem másképpen megoldani az oroszlányiaknak a problémáját, akkor ki lehet ezt tolni egy évvel; szerintem egy stadionnal kevesebb, de nem akarok demagóg lenni ebben a történetben.

Próbálják meg megoldani, mert középtávon sem tudnak az ott élők gondolkodni. Ön borsodi, én észak-baranyai vagyok, pontosan tudjuk, hogy ez milyen következményekkel jár. Nem lehet egyik pillanatról a másikra megoldani, nem lehet rá nagyon könnyen felkészülni sem, akkor sem, hogyha ezt négy éve tudják, akkor sem, hogyha ezek az emberek négy éve tudják, hogy nem lesz majd munkájuk, megszűnnek a szatellitcégek, kihasználatlanok lesznek majd azok a közművek, amik nagyon drágák lesznek, miközben ők elszegényednek, aközben ők azt nem tudják fizetni. Végigéltük, nem kell hozzá üveggömb.

Tárgyaljuk a költségvetést, ha ezt az európai uniós forrásokból nem lehet, akkor csináljuk meg hazai forrásokból. Gondolkozzunk el azon, hogy miből lehet elvenni és hova lehet odarakni. Ahhoz, hogyha fönn akarjuk tartani, akkor én úgy gondolom, hogy ez egy döntés kérdése. Önök most döntési helyzetben vannak, szerintem el is lehetne ezt dönteni helyesen is.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Keppli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Riz képviselő úrra reagálnék. Nem én hoztam szóba Ózd témáját, ahol múlt vasárnap a Fidesz házhoz jött a pofonért. Igazából el kell mondjam, hogy az a kétharmados arányú megszegényítő győzelem, amelyet a Jobbik mért, polgármesterjelöltünk Janiczak Dávid a Fideszre vasárnap, az pontosan annak is köszönhető, hogy az elmúlt 25 évben a kormánypártok - akár baloldaliak, akár jobboldaliak - semmit nem tettek annak a helyzetnek a javítására vagy megfékezésére, amely többek között Ózdon csúcsosodik ki, és még az ország néhány pontján, amely a megszűnt nehézipar és a megszűnt bányászat következtében alakult ki. Tömegesen szegényedtek el az emberek, és tömegesen jelentek meg tulajdonképpen azok a bűncselekmények, amelyek ahhoz köthetők, hogy munkalehetőség hiányában, és nyilvánvalóan egy olyan réteghez is köthetően, amelynek a tagjai ezt mint életformát vették fel, egyfajta szegénység alakult ki ezekben a régiókban, és egyfajta bűnözés alakult ki.

Egyedül a Jobbik tudott olyan programot ebben a választási kampányban felmutatni, amely kiutat mutat ebből a lehetőségéből, és ahhoz már a Kubatovlisták és már a szavazók csoportosan, szervezeten történő szállításának a legalizálása is kevés volt, hogy ezt a folyamatot megállítsák, és nyilvánvalóan országos szinten is kevés lesz, mert ahogy Janiczak Dávid polgármester elmondta a megválasztását követően, ez nem a 2014-es szezon utolsó, hanem a 2018-as szezon előrevetítése, első választása volt, és ezt fogják majd tapasztalni az egész országban.

Mi többek között azért dolgozunk, hogy ezekben a régiókban is versenyképes munkahelyeket lehessen teremteni, és megélhetést vinni az embereknek, és megfékezni a bűnözést, hogy jobb legyen ózdiak lenni, hogy jobb legyen miskolcink lenni, hogy jobb legyen bárhol az országban magyar embernek lenni *(Az elnök csenget.)*, ehhez pedig hozzátartozik a bányászat fellendítése is. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel több frakcióból kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett - *(Jelzésre:)* Apáti képviselő úrnak majd a következő körben tudom megadni a szót kettőperces felszólalásra -, most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Világos, hogy a második Orbán-kormány éppen úgy, mint ahogyan... - illetve most már, bocsánat, harmadik Orbán-kormány éppen úgy, mint ahogyan az első is, egy munkára épülő társadalom felépítésén kíván dolgozni és munkálkodni. Ezt a munkára felépülő társadalmat egy hazai és magyar erős iparra kívánja alapozni, és nyilvánvalóan a tudásra is, amely ehhez elengedhetetlenül szükséges.

Magyarország a trianoni béke óta nem dúslakodik olyan lehetőségekben, hogy saját bányászati, saját egyéb, az ipar céljára felhasználható eszközökkel rendelkezzen, amije tehát van, annak a kihasználása és felhasználása meggyőződésem szerint szükségzerű. Következésképpen a törvény, ha még nem is egy áttörést jelent, de egy határozott előrelépést abba az irányba, és azt kell mondanom, hogy egy bátor előrelépést jelent - megindokolom majd, hogy miért - abba az irányba, hogy a saját erőforrásainkat igyekezzünk magunk és a lehető legjobban felhasználni. Erről szól többek között ez a törvény, ezt kívánja elősegíteni.

Elégés-e a törvény - hiszen ezen is folyik a vita -, és az abban lévő, a törvényben lévő szabályozások alkalmasak-e arra, hogy ezt a célt szolgálják? Meggyőződésem szerint nagyrészt igen, de föltétlenül szükség van majd további eszközökre. Szükség van további eszközökre, és itt mindjárt egy első, nagyon fontos szempontot szeretnék megemlíteni. Magyarország egy tőkeszegény ország, ahol arra számítani, hogy hazai és belföldi tőke lesz, amely képes arra, hogy Magyarországon értelmes, korszerű, ahogy mondták, XXI. századi felkészültségű bányászatot indítson el, aligha képes, ehhez az állam közreműködésére szükség van.

Az államnak tehát itt szerepet kell előbb vagy utóbb vállalnia, és ez a szerepvállalás nem lehet más, mint először a törvények meghatározása és fölépítése - ez folyik, és meggyőződésem szerint, még egyszer hangsúlyoznám, jelentős lépésekkel -, és ugyanakkor ezt követően meg kell teremteni azoknak a stratégiai lépéseknek is a feltételeit, amelyek alkalmassá teszik azokat az állami intézményeket és rendszereket, amelyekkel rendelkezünk, hogy a bányászaton belül egy előrehaladást és előrelépést tethessünk.

Kérem, elnök úr, itt engedjen meg egy kicsi, rövid, személyes kitérést is, hiszen ezért is kértem szót. Több mint tíz éve dolgozom én a magam gyenge ereje szerint a környezetvédelem területén.

(15.00)

Mindig valahol a periferián, azt is őszintén meg kell mondani, akármilyen szerepet töltöttem be,

mert a saját nézetem és álláspontom az, hogy a környezet- és természetvédelem elsőrangú célja és rendeltetése, és azt kell mondanom, teljesen függetlenül attól, hogy valaki vallásos vagy nem vallásos, a Mindenható rendelete szerint, hogy egy egységet teremtsen az ember a természet és a környezet között.

Ennek az egységnek a megteremtése az én álláspontom szerint szinte minden területen lehetséges. A probléma mindig ott van, amikor az emberi behatolás és az emberi változtatások túlzott mértékűek és nem átgondoltak. Adott esetben azzal, hogy a kormány láthatólag fontoltan kíván ebben az ügyben előrehaladni, úgy gondolom, hogy ezt a szempontot figyelembe kívánja venni. De mindannyiunknak, környezetvédőknek, kevésbé környezetvédőknek valamit tudomásul kell venni. Ha az ország előrehaladását kívánjuk szolgálni, akkor nem mehetünk el amellett, hogy a rendelkezésünkre álló eszközök felhasználását nem vethetjük alá valamiféle olyan elméleti, sokszor semmivel alá nem támasztott igényekkel, amelyek megakadályozzák azoknak az észszerű és kellő kihasználását. A bányászatnál erről van szó.

Én nem ma mondom itt beszédet először a bányászat érdekében, hanem azt kell mondanom, talán harmadszor vagy negyedszer. Az elmúlt fölszólalásaim annak idején túl sok visszhangot nem keltettek, kormányzati körökről beszélek. Az, hogy most van valami olyan, ami a kormány részéről affinitást mutat ebbe az irányba, az az én számomra nem annyira meglepő, mint inkább örömdetes.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha ez így van, akkor keresnünk kell azokat a következő lépéseket, amely következő lépések ezeket most már nem aprópénzre, hanem kifejezetten nagy pénzre tudják váltani, azaz olyasfajta előrelépést hozhatnak, amely az energiaszolgáltatás területén már komoly lépéseket jelenthet.

Tisztelt Ház! Itt szóba került a palagáz ügye. Államtitkár úr külön fölhívta a figyelmem, hogy ha már ennyit jegyzetek, el ne felejtsek a palagázzal is néhány gondolatot elmondani, és azt gondolom, hogy erről tényleg szólni kell. Az a furcsa helyzet van, hogy miközben arra biztatnak bennünket, hogy zárjuk el az orosz gázt, mert pfuj, meg minden egyéb, arra talán nincs is szükségünk, hiszen az Egyesült Államok rettentő nagy erővel termeli ki a palagázt, következőképpen előbb vagy utóbb majd gyönyörűen el leszünk mi látva az Egyesült Államokból palagázzal. Ugyanakkor a saját palagázkincsünknek legalább azt a fajta feltárását, amely a jövő tekintetében valamiféle korszerű hasznosítást jelentene, erőteljesen ellenzik. Nincs itt valami ellentmondás? - teszem föl

én magamnak is és önöknek is a kérdést, mert azt gondolom, hogy van.

Ez a palagázügy egyszer már elindult, ugye, emlékszünk mindannyian rá. A sajtó tele volt azzal, hogy milyen nagyszerű helyzet van, hiszen a fúrások és a feltárások azt igazolják, hogy Magyarországnak itt egy olyan kincse van, amely palagázkincs az elkövetkezendő időben az energiaszolgáltatásunkban talán meghatározó szerepet is játszhat. Aztán egyszer csak csöndesedett a dolog, azt mondták, nehézségek vannak, és egyszer csak elhalt az egész ügy. Én most arra biztatom a kormányt, hogy ha meglépte ezt az első fontos lépést mindazokon a területeken, ahol mód és lehetőség van arra, hogy az új lehetőségeket felkutassuk, a régieket meg feltárjuk és folytassuk, ott meg kell lépni ezeket. Meg kell lépni, mert akkor hiteles mindaz, amit jogi téren, mindaz, amit a stratégiai téren mondunk vagy tenni akarunk.

Továbbá, tisztelt Ház, rá szeretnék mutatni arra is, hogy azért senki ne essék valamiféle fatális tévedésbe. A benzin ára, az olaj ára az elmúlt időszakban lefelé ment néhány hete. De nem azért, mert több lett az olaj; nem azért, mert az olajkitermelés folytán valamiféle új olajkincsekhez jutott a világ, hanem egyszerűen a politika beleszólt ebbe az ügybe, és ilyen mozgásszinten, amely nem több azért, mint amennyi lehet egy 85 dolláros kitermelési ár és a 110-120 dolláros kitermelési ár közötti különbség. Ebből ne vonjunk le véletlenül sem olyan következtetéseket, hogy energiabőség van a világban, hiszen valakire hivatkoztak itt, akinek az volt az álláspontja, hogy az energia nagy részét olcsóbban tudjuk behozni külföldről. Magyarország ma éppen arra készül, hogy a szuverenitása védelmében is, mindannyiunk védelmében egy energiafüggőségtől történő megszabadulási időszakot tudjunk átélni vagy legalábbis annak a korlátozását, csökkentését.

Ezért szeretnék nagy nyomatékkal arra rámutatni, hogy igen, azok az energiák, amelyekről beszélünk, az alternatív energiák jó dolgok. Ma még a mi számunkra megfizethetetlenek többnyire. És azt kell mondanom, hogy lassan ki fog derülni, hogy Svédországnak, Németországnak is megfizethetetlenek, mert a változtatásoktól nem tudnak másként eltekinteni, nem tudják fenntartani a jelenlegi helyzetet sem; ha jól megnézzük Németországot, egymás után elkezdik a bányákat kinyitni, és a bányászatot ők is fejleszteni.

Következésképpen azt szeretném mondani, hogy Magyarországnak, ha az az érdeke, hogy valóban egy iparosítást tudjunk végrehajtani és a munka világát arra az iparosításra tudjuk ráhelyezni, akkor ezt energia nélkül nem lehet megtenni. Ezt az energiát döntő mértékben - sohasem fogjuk tudni teljes egészében magunk, de döntő mértékben - jó lenne és szükségszerű lenne itthon kitermelni.

És végül még egy személyes megjegyzés. Egyet-értek azzal persze, hogy a munka, a munka világa nagyon fontos, de azért arra is fölhívnom a figyelmet, és ez talán nem függ nagyon össze a mai témával, a munka sohasem cél, csak eszköz. A cél az, hogy boldog társadalmat hozzunk létre. A boldog társadalom pedig egy kiegyensúlyozott társadalmat jelent. Egy olyan társadalmat jelent, ahol nem kell tartanunk attól, hogy télen megfagyunk, ahol nem kell attól tartanunk, hogy élelem nélkül maradunk, ahol nem kell attól tartanunk, hogy egészségügyi ellátás nélkül maradunk. Ennek a társadalomnak pedig szilárd alapjait kell megteremteni.

Ez a törvény egy picit lépés abba az irányba, hogy az energia területén ezeket a szilárd alapokat elkezdjük fölépíteni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Sallai Benedek képviselő úrnak, LMP, 15 perces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Külön szeretném megköszönni Riz Gábor képviselő úrnak és Turi-Kovács Béla képviselő uraknak, hogy a kormánypárt részéről részt vesznek a vitában. Viszonylag kevésszer volt alkalmam ebben a parlamenti vitastílusban eddig a munkában részt venni, hiszen általában csak zárszóban kapunk valami reakciót, és kevésszer adatik meg, hogy valóban reagáljunk, amit azúton tisztelettel megköszönök mind a két kormánypárti képviselőnek.

Nagyon-nagyon sok dologra szeretnék reagálni, ezért lehet, hogy részben olyan lesz, mintha szétforgácsolnám a mondanivalómat, de nagyon nehéz a különböző elhangzott gondolatokra nem reagálni. Kezdeném a jobbkios képviselőtársaimmal, akik közül mind Volner képviselő úr, mind Kepli képviselő úr, mind Magyar képviselő úr számos olyan érvet hozott fel, amivel egyet kell hogy értsünk. Számos olyan érvet hozott fel társadalmi, politikai szempontból, környezetvédelmi szempontból, mezőgazdasági szempontból, amelyekkel azonosulnunk kell. Nagyon-nagyon kevés az, amivel itt vitatkozni lehet. Talán csak annyi, hogy talán Kepli képviselő úr az egyik leghevesebb szószólója Magyarországon annak, hogy a felszíni vizeink védelméért is tegyünk, a Balaton környékén kiemelkedően, tehát nem csak a felszín alatti vizekre kell odafigyelnünk a bányászat során.

Ugyanígy Magyar képviselő úr mondta, hogy a külszíni bányászat jelent csak veszélyt, vagy az jelent veszélyt; sajnos nem csak az jelent veszélyt, tehát a vízkészletünkön keresztül a külszíni bányászattól eltérő bányászati tevékenységek is komoly veszélyt

jelentenek. Éppen ebből adódóan, mert ennyi mindenben egyetértettünk a jobbkios képviselőkkel, egyetlen dolgot nem értettem meg, ez a „valószínűleg támogatni fogjuk ezt a jogszabályi javaslatot”, ezt a mondatot nem értettem. Ha látják a társadalmi problémákat, a környezeti problémákat, látják azt, hogy milyen kockázatokat rejt, melyek azok, amelyek hiányoznak belőle mezőgazdasági szempontból, akkor hogy lehet támogatni? Mi is azt mondjuk, hogy támogatjuk, ha a módosító indítványainkat befogadják, vagy ha azok a feltételek teljesülnek, amelyekről beszélünk, de úgy támogatni, hogy önök mindannyian elmondják azt, hogy mi mindenben rossz és mi mindenben hiányos, így nagyon-nagyon nehéz ezt megértenem.

Riz Gábor képviselő úrnak köszönöm szépen a reakciót. A Lengyelországgal való hasonlat szénhasznosítás szempontjából körülbelül olyan, mintha Magyarországot erdőfelhasználási szempontból Szlovákiához hasonlítanánk, hajózási szempontból Horvátországhoz hasonlítanánk. Tehát miután teljesen eltérő a természeti környezetünk, és mások a természeti erőforrásaink, ezért az ilyen jellegű hasonlatok sajnos nem alkalmazhatóak jól magyarországi viszonyokra, mert más, eltérő természeti erőforrási háttérrel más lehetőségeink vannak. És külön köszönöm Riz Gábor úrnak, hogy nem a DK-s képviselőkhöz hasonlított, ezt megtiszteltetésnek veszem, mert azt hiszem, hogy azt jobban zokon vettem volna.

(15.10)

Szakács László képviselő úr EU-s kérdéseket fessegetett. Ez ügyben két dolgot hadd említsek már meg. Az egyik, amit el szerettem volna mondani korábbi beszédemben is, egyértelműen az, hogy néhány napja írásbeli kérdést tettem fel Fazekas Sándor földművelésügyi és Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter urakhoz, hogy megfelel-e Magyarország az Európai Bizottság ajánlásának a palagázt érintő szabályozásban. Ugyanis az Európai Bizottság 2014. január 22-én közzétett egy általános ajánlást 2014/70/EU számon, a szénhidrogének, például a palagáz masszív hidraulikus rétegrepesztéssel való feltárására és kitermelésére vonatkozó minimumelveiről.

Eszerint azoknak a tagállamoknak, amelyek masszív hidraulikus rétegrepesztéssel kívánják szénhidrogén-feltárást vagy -kitermelést végezni, 2014. július 28-ig végre kellett volna hajtaniuk vagy végre kellett hajtaniuk az ajánlásban foglalt minimumelveket. Miután ezekről nem tudunk, ez volt az írásbeli kérdésem, hogy ez hogy is áll, és egy kicsit releváns ez a kérdés ide, mert legelőször 2014 decem-

beréig kell majd évente tájékoztatást adnunk a Bizottságnak az általuk ezen ajánlásra válaszul bevezetett intézkedéseinkről.

Az én véleményem szerint ez a mostani szabályozás, azáltal, hogy a bányahatóságoknak tágabb lehetőséget teremt ennek az engedélyezésére, ez ellentétes ezzel az ajánlással. Tehát nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy miről is fog beszámolni a magyar kormány december 31-ig.

A másik nemzetközi kérdés, amit szerettem volna elmondani: az ENSZ kutatási anyagairól van szó, frissen fordított anyagok, tehát 2014. augusztusi állásfoglalások. Az ENSZ környezetvédelmi programja szerint a rétegrepesztéseknek elkerülhetetlen negatív környezeti hatásai lehetnek akkor is, ha megfelelő technológiával végzik. Az alábbiakban a két fő hatásterületre, a kibocsátásokra és a vízkérdésre fókuszálnak, és a vízkérdés tekintetében el kell hogy mondjuk, hogy minden egyes rétegrepesztési művelet körülbelül 15 millió liter repesztő folyadékot igényel, amelyek vízből, támasztóanyagból és 0,5-1,5 százalék közötti vegyi anyagból állnak. Az utóbbiak között az egészségre káros, rákkeltő anyagok is szerepelnek. Erről már beszéltem. Tehát ezen nemzetközi tapasztalatok felhasználása miatt vélem én azt, hogy némileg aggályos az a szemlélet, ami a bányahatóságok irányába mozdul el.

Turi-Kovács Béla képviselő úrral nagyon-nagyon sok dologban értek rendszeresen egyet, és mindig élvezem a párbeszédet vele, és teljes mértékben megértem, sőt osztom azt a miniszterelnöki törekvést, amely Magyarország jövője irányába munkaalapú társadalmat szeretne építeni. Én nem hiszek, tehát ökopártként nyilvánvalóan nem hiszünk a szolgáltatói társadalomban önmagában, nem hiszünk a kereskedői társadalomban, nem hiszünk abban, hogy az jelentené Magyarország gazdasági jövőjét, hogy majd Kínából olcsón veszünk valamit, és drágábban eladjuk. Nyilvánvalóan olyan munkaalapú, termelői társadalomra van szükség, amely értékteremtéssel, hozzáadott értékkel lehetőséget teremt Magyarországnak, hogy e tekintetben külső gazdasági tényezőktől függetlenné váljon.

Ugyanakkor a miniszterelnök úrnak az a véleménye, ami a szén-dioxid-kibocsátást és a munkahelyteremtést párhuzamba vonja, ez egy jó 20 évvel ezelőtti szemlélet. 20 évvel ezelőtt volt az igaz, hogy úgy fejlődött a gazdaság, ahogy növekedett a szén-dioxid-kibocsátás. De ez ma már nem így van. Ez a szemlélet ma már elavult, és ma már számos példa van arra, hogy szén-dioxid-csökkentés mellett is van gazdaságnövekedés, és ebből adódóan ezeket a folyamatokat nehéz nem figyelembe venni, mert ha az alapcél, amit a miniszterelnök úr képvisel a munkaalapú társadalom tekintetében, egyet is értünk, annak a módszerére, hogy milyen eszközökkel való-

sítsa ezt meg, szerintem engedjék meg a vita. Ugyanis teljes mértékben egyetértek megint képviselő úrral abban, hogy az én véleményem szerint, sőt azt mondhatom, hogy az LMP véleménye szerint is lehetséges a gazdasági fejlődés úgy, hogy az a természeti, környezeti kincseinkkel harmóniában valósuljon meg, csak az a gond, hogy jelenleg nem ezt a gyakorlatot tapasztaljuk.

Az Alaptörvény szemlélete, kormányzati stratégiák, az államfő, köztársasági elnök úrnak az itt elhangzott beszéde mind ezt sugalmazzák. Ugyanakkor a gyakorlat más. A gyakorlatban azt tapasztaljuk, hogy mint ahogy a miniszter neve is mutatja, a magyar társadalmat erőforrásként kezeli a kormány, ez az erőforrás, amit ki akar használni. A környezetet egyszerű eszközként használja, hogy miből gazdagodjon, és a cél maga a gazdaság és a gazdasági fejlődés, és a kormánytagok, amikor beszédet mondanak a Kossuth rádióban meg itt-ott, akkor a sikerességüket GDP-ben meg ilyenekben mérik. Szerintünk ez a hibás szemlélet.

Ugyanúgy, mint ahogy Turi-Kovács képviselő úr elmondta, a mi véleményünk szerint is maga a cél az ember. Ennek egy eszköze kell hogy legyen a gazdaság, és egy alapfeltétel a környezet, mert onnan jönnek a természeti erőforrások, és arra lehet csak jól építeni gazdaságot. Ez azért nagyon fontos a jelen általános vitában, mert nem mentünk bele a részletekbe, majd ezt bizottsági szinten megteesszük, mert mindazon hatósági jogköröknek a megváltoztatása, ami a zöldhatóságoktól esetleg a bányahatóságokhoz tesz át hatásköröket és illetékességeket, ezzel a szemlélettel szakít.

Mi sem, illetve bátran kijelentem: én nem vagyok bányaellenes, én környezetszennyezés-ellenes és emberpárti vagyok, nem pedig bányaellenes. Én azt mondom, hogy lehet létjogosultsága ezeknek a technológiáknak, mindaddig, ameddig az nem veszélyeztet környezetet, nem veszélyeztet emberi egészséget, nem veszélyezteti a hosszú távú gazdaságunkat, és nem veszélyezteti a fenntartható gazdasági fejlődésre irányuló törekvéseket, hogy ezek az erőforrások hosszú távon a következő generációknak is rendelkezésre álljanak, és ne pillanatnyi haszonlesés szempontjából akarjuk ezeket túlhasználni.

Éppen ebből a szemléletből adódóan azt mondom, hogy számomra a legfontosabb hatásának - és éppen ezért fáj ez a jogszabálytervezetben - a zöldhatóságának kellene lennie. Mindent engedni kell, ami nem veszélyezteti az Alaptörvényben foglalt alapjogainkat, nem veszélyezteti az egészséges környezethez való jogunkat, és a zöldhatóság az a szint, ami abban érdekelt, hogy a fenntarthatóság szintjét a természeti erőforrások használatában megállapítsa.

Ebből adódóan, hogyha bármilyen tevékenység egy bányahatósághoz kerül át és alaphatóságként az

fog róla dönteni, akkor ezek az elvek törvényszerűen nagy valószínűséggel nem fognak tudni érvényesülni, azért, mert bármelyik olyan hatóság, amelyik illetékességgel és hatáskörrel az irányba van, hogy a gazdaság fejlesztését előmozdítsa, segítse azt, hogy a természeti erőforrásokat minél hatékonyabban tudja a gazdaság hasznosítani a társadalom szempontjából, ez a jövőre nézve jelent kockázatokat. És pont az a problémánk ezzel - és ez irányba lesz módosító indítványunk is -, hogy alapvetően a zöldhatóságok jogköre és hatósági szintje semmilyen formában ne csökkenjen és ne szenvedjen hátrányt a bányahatóságokkal szemben.

Nagyon-nagyon röviden: továbbra is azt tudjuk mondani, hogy vannak olyan kérdések, amelyek rendbe tesznek illetékességeket és hatásköröket, vannak olyan intézkedések, amelyek átláthatóbbá teszik a hatósági eljárásokat, ezeket tudjuk támogatni. De a teljes javaslatot csak akkor fogjuk tudni, hogyha néhány tekintetben, néhány módosításunkat megfogadva, esetleg a kormánypárti képviselők átgondolva, elfogadják, mert ha ugyanaz a cél mozgat bennünket, akkor az kellene, hogy az eszközök is hasonlóak legyenek, és ez pedig nyilvánvalóan az, hogy a magyar társadalom egészséges környezethez való joga semmilyen formában ne szenvedhessen csorbát.

Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. A következő hozzászóló Teleki László képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én egy idézettel kezdeném, Martin Luther Kingtől idéznék: „Van egy álmom.” Ez az álom pedig az, ahogy már itt többször is hallottuk ma ebben a Házban, hogy a '90-es években lehetőséget adott a foglalkoztatás azoknak, akik a bányákban különböző szinten dolgoztak és kaptak munkalehetőséget, és nevezhetjük azt célnak vagy éppen eszköznek, teljesen mindegy, de egy biztos, hogy a munka lehetőségét biztosították nagyon sok ember számára. Itt elhangzott, hogy közel 60-80 ezer embernek adott munkát a különböző bányászati szektor. Én megkockáztatom azt, hogy 100-120 ezer ember is volt, aki dolgozott különböző bányákban, és bányákon kívül olyan cégeknél és iparágaknál, amelyek kiszolgálói voltak a bányáknak. Tehát ezért azt gondolom, hogy nagyon nagy létszámról van szó.

Mégis onnan kell kezdenem, hogy egyszer: fontos számomra, hogy a foglalkoztatás a bányaiiparban mit jelentett. Itt az olajbányásztól elkezdve, az ércbányásztól vagy éppen a szénbányásztól kezdve bármelyiket meg lehet jeleníteni, mindegyik terü-

leten nagyon sok mindent kaphatott az, aki különböző régiókban ezeken a területeken tudott munkát vállalni.

Azért tartom a foglalkoztatást első számú prioritásnak, mert többször elhangzik itt is, hogy vannak olyan rétegek, akik önmaguk hibáján kívül kerülnek olyan helyzetbe, és főleg a rendszerváltást követően nem biztosítva a rendszerváltást, amelynek alapján nagyon nehezen tudnak újra és újra munkához jutni.

Tehát ennek a törvénynek a legfontosabb prioritása, amit nem láthatunk, és nem látunk, az a komplexitása. A komplexitása pedig abban rejlik, hogy hogyan lehet összehangolni a bányászatot kellőképpen annak a foglalkoztatási ágazatnak a visszaállítással, ami nagyon-nagyon virágzott egy bizonyos időszakban. Ezért tehát azt gondolom, hogy ebben nagyon nagy a hiányossága ennek a törvénytervezetnek.

De ha továbbmennék, akkor - ahogy említettem - voltak olyan cégek, gyárak, amelyek a bányászatból tudtak élni, és itt plusztevékenység zajlott és pluszlehetőséget biztosítottak, és nem biztos, hogy azon a földrajzi területen tudtak dolgozni, és nem is kellett, hanem máshol. Így például Zala megyében erős volt Nagykanizsán és Nagykanizsa környékén az olajbányászat, ott rengeteg embernek adott a bányászat is tevékenységet, és egyéb más olyan cégek, amelyek ebből még profitálhattak. Tehát ebből adódóan nagyon sok ember dolgozott.

(15.20)

De ha elmegyünk Ózd és környékére, akkor a felszíni és a mélybányászat adott lehetőséget arra és a kohászat, hogy azon a területen tudjanak kellőképpen dolgozni.

Ebből tehát csak azt akarom levezetni, hogy a foglalkoztatás minden területén jelen voltak azok a személyek, akik most akár nyugdíjasok, akár pedig munkanélküliek, de nagyon sokat tudtak tenni annak érdekében, hogy tudjanak dolgozni.

Amikor a komplexitást említem, azért említem a komplexitást ezen a területen, mert gondoljunk abba bele, hogy a közfoglalkoztatást - és nem biztos, hogy ez jó megoldás -, mondjuk, fel tudnánk számolni akkor, ha a bányákat újra tudnánk indítani, akár a régiókat, amelyeket bezártunk, akár pedig az újakat, amelyeket meg tudnánk nyitni, akkor mindjárt azt mondjuk, hogy az a réteg, amely most jelen pillanatban segélyezésből képes csak megélni, azoknak munkát és lehetőséget tudnánk biztosítani, hogy tudjanak élni. Tehát ebből adódóan én azt gondolom, hogy a foglalkoztatás prioritása mindenképpen elsődleges az én szempontom szerint.

A másik, ami szintén hozzátartozik, a hazai energia biztosítása. Igaz, hogy kis arányban, de mégiscsak azért jelen lenne hazánkban, ez szintén ugyanolyan fontos az én értékrendem szerint, mert nagyon sokszor a külföldi energiát különböző energiahordozók kapcsán megvásároljuk akkor, amikor egyébként itt bent, tehát országon belül is meg lehetne ezt tennünk, és azt a foglalkoztatási erőt, amit most nem látunk dolgozni, pedig tudnánk aktivizálni azzal, ha hazai energiát tudnánk kibányászni.

Tehát ebből adódóan akár az energiahasznosítás, akár a humán erőforrás hasznosítása tárgykörében nagyon fontosnak tartanám, hogy ez a törvény, illetve ha nem is kimondottan ez a törvény, de ehhez kapcsolódóan ez komplexitásában meg tudna jelenni, mert akkor el tudnánk fogadni azt, hogy egy modernizációs rendszerben az új és a régi helyzetet szinkronba lehet hozni. De ma azt látom és azt érzékelem, hogy sem a foglalkoztatás nincs átgondolva a törvény kapcsán, sem pedig nincs komplexitásában kezelve az energiahordozók kibányászása, illetve komplexen való kezelése.

Ebből adódóan én a magam részéről, illetve a Magyar Szocialista Párt nem kívánja támogatni a törvénytervezetet, pontosan azért, mert a komplexitást nem látja ebben a törvényben. Amennyiben ezen változtatnak, úgy természetesen a Magyar Szocialista Párt tud más irányba is elmozdulni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Teleki képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Látom, Sallai képviselő úr itt van, csak helyet változtatott közben a teremben. Neki reagálnék, illetve elmagyaráznám. Nyilván nem arra fogok reagálni, amiben egyetértünk, hiszen ebből volt több, hanem arra a mondatára, amelyben arra célzott, hogy miért mondtam én azt a vezérszónoki felszólásom végén, hogy valószínűleg támogatni fogjuk.

Ez a „valószínűleg” pontosan annak szólt, azoknak a kételyeknek, amiket én is megfogalmaztam, illetve képviselő úr is megfogalmazott. Mivel azonban elsősorban a törvény maga olyan adminisztratív és technikai, illetve a hatósági hatáskörök beszabályozását tartalmazza, nem pedig elvi jelleggel a széndioxid-tárolás vagy a kőzetrepesztéses technológiák magyarországi engedélyezhetőségét, amelyeket egyébként, mondjuk, szén-dioxid-tárolás formájában már tárgyalt a parlament, és el is utasítottuk, másrészt pedig a kőzetrepesztéses technológiák formájában, amit szintén inkább nem támogatunk, mint hogy támogatnánk, hanem olyan jellegű változtatá-

sokat, amelyek viszont előbbre vihetik a hazai bányászati fellendítést, nem ezekben a kérdésekben, hanem akár az energiahordozó-bányászati vagy más bányászati technológiák tekintetében, ami munkahelyteremtéssel jár, ami a magyar gazdaságot segíti, ami Magyarország energiafüggetlenségét segítheti. Ebben a tekintetben nyilvánvalóan támogatásunkat minden ilyen törekvéshez meg kell hogy adjuk, ahogy eddig is megadtuk. A Jobbik egyik vezérfilozófija az volt, hogy ami nemzetstratégiai szempontból jó, bárki is terjeszti be a parlament elé, támogatjuk.

Mindezekkel párhuzamosan egyetérték maximumán képviselő úrral abban, hogy aggályaink vannak, és az előző és a mostani Orbán-kormány politikája során a környezetvédelem helyzetének fokozatos háttérbe szorítását mi is tapasztaljuk, és ez ellen fel fogunk lépni a későbbiekben is. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Kettő percre Józsa István képviselő urat illeti a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, az egyre intenzívebb vitából egyértelmű mindenki számára, hogy a parlament megfelelő komolysággal foglalkozik a bányatörvény módosításával. Ezt nagyon helyesen teszi, ugyanis Magyarországon komoly hagyományai vannak a bányászatkodásnak, úgy a szénbányászatnak, olajbányászatnak, földgázbányászatnak, de azt is mondhatnám, hogy a vízbányászatnak és lassan talán már a hőbányászatnak is.

Sajnálatos, hogy olyan érzeteket keltett a Fidesz az országgyűlési kampány során, de a későbbi kampányokban is a bányászatban joggal reménykedő emberekben, mintha komoly szándéka lenne, hogy ezen a területen egy határozott fellendülést, előrelépést indítson el. Nem biztos, hogy eldőlt, hogy ez csak ígéret volt.

Azt viszont nem hiszem, hogy várhatjuk egy ilyen törvényi előterjesztéstől, hogy ezekre a politikai kérdésekre választ adjon. Azzal, hogy Aradszki András képviselő úr személyében egy jogászember került az energetikai államtitkárság vezetésére, tehát ő lett az energetikai államtitkár, noha komoly múltja van a magyar energiaiparban, nem biztos, hogy az első hónapban az energiapolitikát fogja megreformálni. Ami az ő szakmai kvalitásához illet, a bányatörvény módosítását a törvényalkotási tervnek megfelelően derekasan előterjesztette.

Tehát én úgy gondolom - és ezért ezt most a kétpercesben mondom el, a normál hozzászólásom szakmai lesz -, hogy bizonyos mértékig érdemes szétválasztani a dolog politikai, társadalompolitikai részét és az előterjesztéshez kapcsolódó szakmai részét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor folytassa Józsa képviselő úr 15 perces időkeretben!

Megadom a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Nem gondoltam, hogy ilyen közvetlen csatolásban lesz lehetőségem, de akkor szigorúan értve a házszabályt, követtem azt a házszabályi előírást, miszerint a kettőperces hozzászólásban a vitában elhangzottakra reagál a képviselő, a normál hozzászólásban pedig az előterjesztéssel kapcsolatos észrevételeit fejti ki.

Tehát nem akarom én itt agyondicsérni meg szembedicsérni Aradszki András államtitkár urat, aki régi időktől képviselőtársam, és sok vitát megvívunk már korábban is a Gazdasági bizottságban, mert ez a törvényjavaslat, amit a Ház elé terjesztett, az eszerinti módosítások jelentős részben a szakmai érdek-képviselői szervezetek keretében megfogalmazott korábbi javaslatokat, észrevételeket ültetik be a bányatörvény rendelkezései közé. Ez akár dicséretes is lenne. Végig fogok menni, hogy mi az, amit jónak tartunk. Tehát alapvetően nem az a problémánk, ami ebben az előterjesztésben szerepel; a gondunk azzal van, amiről szó sincs, tehát a korábban is feszítő kérdések lehetséges rendezése.

Ezenkívül az előterjesztés, ez is talán pozitívum lehet, és - hogy mondjam - a gyakorlott jogásként tevékenykedő Aradszki András államtitkár úr praxisát is dicsérheti, hogy a korábbi jogalkotási eljárások során elkövetett hibák kijavítását is célozza ez az előterjesztés.

A törvényjavaslat szerinti módosítások alkalmassak arra, hogy a jelenleg a bányászati ágazatban működő szereplők egyes, kisebb jelentőségű gyakorlati problémáit orvosolja, azok orvoslásra kerüljenek. Ugyanakkor nem alkalmasak arra, hogy a hazai ásványvagyon hasznosításának, a hazai bányászati kutatásoknak új lendületet adjanak. Erre viszont nagyon nagy szükség lenne, ugyanis Magyarország a nyilvántartott és jelenleg rendelkezésre álló technológiával és infrastruktúrával is kitermelhető hagyományos szénhidrogénvagyonra igen jelentős még. Természetesen ez csak ilyen szakmai becslés, hogy 23 millió tonna kőolajkészlet és 74 milliárd köbméter földgázkészlet áll még megkutatásra, kitermelésre.

(15.30)

Ha ezt a potenciális lehetőséget nézzük, akkor az elmúlt négy év akár a kihagyott lehetőségek időszakának is tekinthető, ugyanis a Magyarországon tevékenykedő szénhidrogén-kutató vállalatok közel három évig nem tudtak új kutatási területre lépni, mivel a hatóság 2010. október 22-étől kezdődően az ország teljes területét szénhidrogén-kutatási szem-

pontból zárta nyilvánította. Az azóta lezárult koncessziós pályázatok majdnem teljes kudarccal végződtek, tehát ez egy elvesztegetett időszak volt. A szénbányászati koncessziók még ki sincsenek jelölve, tehát ez egy további feladat. Mint tudjuk, a piacgazdaságban az idő pénz, az energetikában és a bányászatban, ahol sokkal hosszabb előkészítő munka után lehet csak eredményt elérni, ez még hatványozottabban igaz, és így a GDP lassú növekedésére is jelentős hatással van. Tehát a bányászat a jótékony hatását nem fejtheti ki a gazdasági növekedésre.

Egyértelművé kellene tenni, és végül is én feltételezem a jó szándékot az előterjesztőkben, hogy a bányászat közérdek. Ehhez kapcsolódóan a bányászat társadalmi elfogadottságát továbbra is erősíteni kellene. Kinyilvánított kormányzati cél a borsodi bányák újrainyitása és a szilárdásvány-bányászat újrainyitása, amelytől pozitív foglalkoztatási és szociális hatások is várhatók, de ehhez ki kellene végre dolgozni a megfelelő, elfogadható és fenntartható, a gazdasági, környezetvédelmi és oktatási feltételeket egyszerre szolgáló további szabályozási lépéseket is. Tehát elképzelhető, hogy ez a betervezett módosítása a bányatörvénynek ehhez egy első lépés. Én jóhiszemű vagyok, ezt feltételezem, különös tekintettel az új államtitkárra, aki, hogy mondjam, a korábbi előlétele alapján predestinált lehet arra, hogy ezt a folytatást végigvigye. De biztatnánk is az MSZP pad-soraiból, hogy ne adjon fel ezzel az egy előterjesztéssel, hanem folytassa a megkezdett munkát.

A hazai bányászatnak szüksége van stabil, kiszámítható és transzparens gazdasági és jogi feltételekre. Gondolok itt a különadókra, adókra, járulékokra és járadékokra. Tehát ez a bányászattal foglalkozó több tízezer ember, aki most vagy korábban ebből élt, nem is beszélve a befektetőkről, nagyobb jogbiztonságot igényel. Ahogy említettem, hosszabb megtérülésekről van szó, tehát egy hektikus gazdaságpolitika, egy hektikus jogalkotási környezet nem kedvez ennek a befektetői légkörnek.

A hazai bányászatnak szüksége van egy proaktív és államilag is kezdeményezett, támogatott kutatás-fejlesztési tevékenységre. Vannak jó példák a világban, ahol az ásványvagyon kihasználásának korszerű módszereit már megalkották. Ezeknek a hazai igényekhez történő adaptációja, úgy gondoljuk, kiemelt kormányzati feladat lehetne. Szüksége van a hazai bányászatnak egyszerűsített, de a biztonságos bányanyitást hatósági engedélyezési eszközökkel is támogató működési rendszerre. Tehát az, amit már idéztem, hogy 2010. október 22-én kitétték a zárta nyilvánítási táblát, és évekig nem lehetett kutatni, úgy gondoljuk, hogy kifejezetten káros.

A hazai bányászatnak szüksége van világos, gyors, mindenkire egyformán érvényes és gazdaságosan teljesíthető környezetvédelmi előírásokra és

engedélyezési eljárásokra. Tehát lehet javítani a jelenlegi környezetvédelmi helyzeten a bányászat területén is, ehhez világos és teljesíthető előírásokra van szükség. Ezen kívül a hazai bányászatnak szüksége van a középfokú és technikus szintű bányászok képzés beindítására, de nemcsak a választási kampány körülményei között, hanem egy valódi, több évre szóló és egy gazdasági stratégiába illeszkedő megközelítésben. Ezen kívül szükséges a regionális bányászati klaszterek feltételeinek kidolgozása, ehhez a kormányhivatalok, önkormányzatok, vállalkozók, érdekképviselők véleményének, javaslatainak megismerése és beépítése.

Tehát ami előttünk van, azt még akár dicsérni is tudnám, különös tekintettel az államtitkár úr munkásságára. Ugyanakkor az MSZP véleménye összességében az, hogy a törvényjavaslat egyes, kisebb jelentőségű gyakorlati problémákat orvosol ugyan a bányászatról szóló, most előterjesztett törvényben, de arra még nem alkalmas, azt még nem látjuk benne, hogy a bányászat társadalmi elfogadottságát megnyugtatóan erősítse, és a hazai ásványvagyon hasznosításának és ezzel új munkahelyek létesítésének, a GDP bővülésének lendületet tudjon adni.

Tehát ez egy ilyen biztató tartózkodás lehet a szavazati magatartásban, és súlyos kritika az iránt, amit még nem látunk ennek az előterjesztésnek a környezetében sem. Minderre természetesen a zárzóban, illetve további jogalkotási tervekben a gazdasági kormányzat, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium választ adhat, ezt mi igényeljük. Attól viszont óvnánk a kormányzatot, hogy délibábokat fessen a bányászat megerősítésében joggal reménykedő széles társadalmi rétegek elé. Kérjük komolyan kezelni ezt a kérdést.

Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Aradszki András képviselő úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is köszönöm szépen a tartalmas vitát, ami most a Ház falai között lezajlott az elmúlt másfél órában. Úgy gondolom, mindenki el tudta mondani véleményét, álláspontját, és nemcsak a benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatban, hanem nagyobb kitekintést is megengedett magának, és elmondta véleményét a jövő energiapolitikájáról és

az azzal kapcsolatos fenntartásairól. Ez így van jól, köszönöm a hozzászólásokat.

Azt kell mondanom, egy kicsit megnyugvással töltött el a vita abból a szempontból is, hogy a benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatos, annak célját megkérdőjelező kritika nem hangzott el. A törvényjavaslat ugyanis nem szól másról, mint hogy a bányászati hatóságok működését megkönnyítő, a bányavállalkozások tevékenységét megkönnyítő módosításokat vezessünk át, olyan tapasztalatokat tegyünk a törvény részévé, amiket az elmúlt években meghirdetett koncessziós eljárások során észleltünk, illetve a koncessziós döntéseket meghozók úgy gondolták, hogy vannak olyan helyzetek, amikor a jogszabály nem segíti, hanem akadályozhatja az eredményes koncessziós eljárást. Azt látom, hogy minden olyan kérdésben, ami a törvénynek ezen irányú céljait valósítja meg, azt támogatták a hozzászólók, és ezt a támogatást ezúton is köszönöm.

(15.40)

Azon túl, ami elhangzott, abban bizony már vannak vitáink és biztos vannak nézeteltéréseink. Én azzal kapcsolatban csak annyit szeretnék mondani, hogy az a feladatunk itt a Házban, és az a feladata a kormányának, hogy a 2011-ben elfogadott energiastratégiát valósítsa meg, az ahhoz szükséges jogszabályokat hozza be, s az ahhoz szükséges gazdasági döntéseket hozza meg. Úgy gondolom, ez azért nem olyan, hogy egy varázspálcával ezeket az intézkedéseket megtesszük, hanem sok apró lépést kell tenni ahhoz, hogy a 2030-ig terjedő energiastratégiát meg tudjuk valósítani. Az egyik ilyen apró lépés ennek a bányatörvény-módosításnak a behozatala volt, amely - mint említettem - tisztázza a hatóságok munkáját, és arra koncentrál, amit egyébként az energiastratégia is elmond, hogy függetlenedni kell a függőségtől, azaz elő kell segítenünk a saját energiaforrások hatékonyabb felhasználását, és az energiamixben jelentkező fosszilis rész magyar megtermelését is elő kell segíteni.

Ennek egyik formája, egyik lehetősége az úgynevezett palagáz-technológiának az esetleges - alá is húzom: esetleges - alkalmazhatósága Magyarországon. Mert ez a törvény semmi mást nem tesz, mint hogy meghatározza azt a hatósági keretrendszert, amelyben a hatóságok mozoghatnak egy ilyen eljárás során, és azt mondja, szerintem nagyon helyesen, hogy ebben a kérdésben az engedélyező hatóság egyedül a bányahatóság. Ez természetesen nem írja felül a környezetvédelmi előírások alkalmazásának szükségességét, a környezetvédelmi és vízügyi hatóságok az ilyen eljárásban részt vesznek, és szakható-

sági állásfoglalásukkal akár meg is akadályozhatják az adott engedélyezési folyamatot.

Hogy miért van jó helyen a bányahatóságnál? Egyrészt azért, mert bányászati kérdés, másrészt azért, mert - hogy egy tragikus közelmúltbeli eseményt is mondjak - a kolontári balesettel kapcsolatban, félve mondom ki, de az eddigi tapasztalataink azt mutatják, és gondolom, Kepli Lajos képviselőtársam ezzel egyetért, mert együtt dolgoztunk ebben a bizottságban, hogy ha egy koncentrált hatósági ellenőrzés lett volna, akkor lehet, hogy elkerülhető lett volna ez a baleset. A koncentrált hatósági ellenőrzés, a koncentrált hatósági tevékenység nem jelent egyenlőséget, nem jelenti azt, hogy ez a hatóság ne dolgozna pontosan, és ne valósítaná meg a környezetvédelmi és egyéb jogszabályokban előírtakat, és ne felelne meg tevékenysége az Alaptörvény igen előremutató környezetvédelmi, természetvédelmi rendelkezéseinek.

Sok egyéb dolog is elhangzott ebben a vitában, amelyeken nem mennék végig teljes részletességgel, de azért szeretnék egy-két pontosító megjegyzést tenni. Elhangzott a Márkushegy bezárásának a szükségessége. Kérem tisztelettel, ezt a bányát az akkori szocialista kormány már 2008-ban be akarta zárni és az erőművet meg akarta szüntetni. Ahhoz képest a magyar kormányzat 2010 után megtalálta annak a lehetőségét, hogy fokozatosan tegyen eleget ennek a gazdasági szükségszerűségnek, úgy, hogy az ott élő emberek minél kevesebb hátrányát érezzék ennek, közel 10 milliárd forintot fordítva az átképzésre és új munkahelyek teremtésére. Ma Oroszlány, nyugodtan ki lehet mondani, jártam ott személyesen, nem Komló, nem a kilencvenes évekbeli Komló. Ma Oroszlányban a munkanélküliség 5-6 százalék között mozog, és a betelepülő ipar eddig a fokozatos leépítések során képes volt felszívni a szabad munkaerőt, és remélhetőleg ez így lesz a következő időszakban is.

Hogy állami pénzből finanszírozzuk az ilyen bányák működését - elhangzott, hogy ha nem megy EU-s pénzből, akkor tegyük meg állami költségvetésből. Nem részletezve azt, hogy ez milyen feszültségeket okozna az állami költségvetésben, azért el kell mondanom, hogy az Európai Uniónak az ilyen esetekre van egy másik eszköze, ez pedig a tiltott állami támogatás tilalma. Benne van a nevében is; ezzel óvatosan kell bánni, mert sok esetben, nemcsak Magyarország, hanem más országok is elég hűsbavágoan megütötték egy ilyen gyakorlat mentén a bokájukat.

Elhangzott itt főleg Volner képviselőtársamtól, hogy miért nulla százalékos a növelt hatékonyságú kitermelés a szénhidrogénnél. Kérem tisztelettel, ez eddig is így volt, csak most a fogalmat tettük tisztába. Eddig is nulla százalékos volt. És ez nem adókiadás, mert ha nincs ilyenfajta bányajáradékon ke-

resztüli támogatás, akkor ez a szénhidrogén fel se jön. Tehát ez nem azt jelenti, hogy adókiesés van, hanem azt kell mondanom, hogy még a rezsicsökkentéshez is hozzájárul az ilyen többletgáz, szénhidrogén felhozatala, mert egyébként árodlalról a hazai termelésű gáz ára a rezsicsökkentés lakossági díjszabásába be van fixálva, tehát ők azért olyan nagy nyereséget nem tesznek zsebre, ha az így felhozott gázt alkalmazzák és ajánlják megvételre.

Elhangzott a móri - móri? a Móri-árok sokkal kedvezőbb, mert jó bor terem ott; bocsánat -, a maki-árok kapcsolatos dolog. Ne keressünk rémeket, mindössze öt bányatelek lett meghatározva ezen a területen, ebből az öt bányatelekből egy van kiállítva a Falcon javára, a másik négy pedig a nemzeti olajvállalat javára. Tehát az sem igaz, hogy átadtuk ezeket a kutatási területeket teljes egészében. Az öt bányatelken kívül persze van számos más lehetőség arra, hogy azt megkutassuk. Ahhoz viszont, hogy ehhez bátran hozzájáruljanak a koncessziós eljárásnál a befektetők, illetve az új bányavállalkozók, kellett ez a módosítás, és ahhoz kell annak a folyamatnak a lezárása is, amit egyébként elindítottunk, hogy az iránymutatás, illetve amit az Európai Unió általános iránymutatásként előírt, hogy hogyan és milyen feltételek mellett lehet a palagáz termelését elindítani, e tekintetben egy szakértői bizottságot hoztunk létre, amely folytatja ennek a megfelelőségnek a vizsgálatát, és remélhetőleg kialakul egy olyan helyzet, amikor kellő megnyugvással tudnak majd az illetékes hatóságok ebben a kérdésben eljárni. Azt lehet látni, hogy a mai magyar szabályozás körülbelül 70-80 százalékban megfelel az ebben az iránymutatásban előírt kívánalmaknak. Tehát nem járunk rossz úton, és remélhetőleg sikerül majd gazdaságosan még több szénhidrogént a felszínre hozni.

Azzal tökéletesen egyetértek - és ez nem választási ígéret, választási fogás volt, nem úgy, mint 2006-ban az áfacsökkentés más pártok részéről; ez az MSZP volt, amikor csökkentették az áfát a választás előtt, majd 2006-ban a választás megnyerése után visszaemelték -, hogy a bányászat, a bányászati kultúra fenntartását támogatja a kormány. Ez egy nagyon összetett dolog. A szénhidrogén-kutatás nem jár olyan társadalmi, környezetvédelmi, szociológiai komplex kérdések rendezésével, mint egy új bányanyitása. Azt gondolom, hogy ebben is az apró lépések taktikáját kell folytatni. Meg kell keresni azt a módozatot, hogy a kitermelt szén vagy ásványi anyag miképpen hasznosul nagyobb hozzáadott értékkel a jövőben a gazdaság számára, miképpen válik nyereséssé, és miképpen hatályosul a munkahelymegtartó képessége nem egy-két-öt-hat év alatt, hanem sokkal hosszabb távon keresztül. Mert az is önbecsapás, hogy ha egyébként megnyitjuk a bányákat, és azt mondjuk, hogy tessék dolgozni, tessék elmenni,

majd három-négy év múlva kiderül, hogy gazdaságilag fenntarthatatlan, az országnak sokkal többre kerül. Itt nagyon megfontolt, és ahogy említettem, az energiastratégia céljaival összhangban folytatott munkára van szükség, amire a kormány készen áll.

Összességében ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm az elismerő szavakat a törvényjavaslattal kapcsolatban Turi-Kovács Bélától, Riz Gábortól, Józsa Istvántól. Bár ő túlságosan feldicsérte a tárcánk tevékenységét, nem biztos, hogy ez jót jelent számunkra, ettől függetlenül úgy gondolom, hogy a szakmai meghatározottság süttött át a beszédén.

Még egyszer nagyon köszönöm, és arra kérem önöket, hogy a részletes vitában is és majd a zárószavazáskor is támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15:50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Aradszki államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1760. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Gazdasági bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

Államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A pénzügyi szolgáltatások között Magyarországon is egyre nagyobb szerepet játszanak a biztosítások. A pénzügyi szolgáltatások terén a kormány fokozottan törekszik arra, hogy az emberek minél alaposabb, szakszerűbb és mindenre kiterjedő tájékoztatást kapjanak, ezért ezen a területen is új törvény megalkotására teszünk javaslatot. Az új szabályozás célja elsősorban az, hogy növeljük a fogyasztók, az emberek biztonságát akkor is, amikor biztosítási formában ugyan, de a pénzügyeikről döntenek, ezért szigorítjuk a tájékoztatási követelményeket, erősítjük a fogyasztóvédelmet, és megkönnyítjük az ügyfelek számára a szükséges információhoz való hozzáférést.

A törvényjavaslattal uniós jogalkotási kötelezettségünknek is eleget teszünk. A közösségi szabá-

lyok átültetése során kiemelt figyelemmel voltunk a magyar piaci sajátosságokra, ezért egyes kérdéskörökre nagy hangsúlyt helyeztünk. Ilyenek például az ügyfelek tájékoztatása, a szerződések felmondásának joga, illetve az emberek által ilyen célokra befizetett pénz védelme. Mindezeknek megfelelően az önök előtt lévő törvényjavaslat a biztosítási szektor alapvető szervezeti szabályait tartalmazza.

Tisztelt Ház! A pénzügyi szolgáltatások és intézmények közötti határok egyre inkább elmosódnak, ezért a biztosítási intézményekre vonatkozó szabályozásnak igazodni kell a banki szabályozás filozófiájához. Ennek megfelelően a javaslatban a biztosítók és a viszontbiztosítók működésében rejlő kockázatokhoz igazodóan változnak a tartalékképzés és a tőkemegfelelés szabályai. Ennek lényege, hogy az eddigieknél sokkal nagyobb biztonságot kell nyújtani az embereknek, amikor pénzügyi szolgáltatásokat vesznek igénybe. Ezt az úgynevezett Szolvencia II. irányelv fogalmazza meg. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy egyes esetekben emelkedik a biztosítók foglalkozó társaságok kötelező tőkéjének mértéke, és módosul a tőkeszámítás módja is, igazodóan az esetleges kockázatokhoz. Mindamelllett a Magyar Nemzeti Bank mint felügyeleti hatóság rendszeresen felülvizsgálja és értékeli, hogy a biztosítók tevékenysége, belső folyamatai, a kockázatok felmérésére és kezelésére való képessége mennyiben felel meg a követelményeknek. Értékelésének eredményeként a felügyeleti hatóság időben hozhatja meg a szabályszerű működés megóvása érdekében szükséges intézkedéseket.

Tisztelt Országgyűlés! A nagy biztosítók mellett, amelyek a már említett Szolvencia II. keretrendszer hatályai alá tartoznak, gondoltunk az úgynevezett kis biztosítókra is. A kis biztosítók esetében fennmaradnak az eddigi Szolvencia I. rendszer egyszerűsített követelményei. Lényeges újítás, hogy esetükben megkülönböztetjük a 300 millió forint éves díjbevétel el nem érő, a gyakorlatban elsősorban mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtó kis biztosító egyesületeket. Ezekre egyszerűsített személyi és működési szabályok vonatkoznak majd. Ezzel elismerjük annak fontosságát, hogy a mezőgazdasági tevékenységet végző gazdálkodók minél egyszerűbben köthessenek esetleges veszteségeikre biztosítást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amint már hangsúlyoztam, egyik legfontosabb szempontunk az ügyfelek, a fogyasztók érdekeinek védelme, ezért részletesen szabályozzuk a biztosítási szerződés minimális tartalmi elemeit, illetve a biztosítási szerződések teljesítésével kapcsolatos egyes garanciális szabályokat. Az életbiztosítási szerződésekkel kapcsolatban például szűk kivételi körrel, de általános szabályként rögzítjük, hogy a fogyasztót az életbiztosítás megkö-

tését követő időszakban megilleti az indokolás és költség nélküli felmondás joga. A befektetés jellegű életbiztosításokkal kapcsolatban javasolt módosítás lényege az, hogy az ügyfelek a korábbinál hathatósabb védelemben részesüljenek az ilyen célra befizetett megtakarításaikkal kapcsolatban. Nagy hangsúlyt helyeztünk az ügyfelek egyértelmű és részletes tájékoztatására, amelynek minden körülmények között bizonyíthatóan meg kell történnie, emellett beemeltük a jogszabályba a gyakorlatban már kipróbált úgynevezett teljes költségmutatót, rövidítve TKM-et. Ennek az egy értéknek az alkalmazásával a fogyasztók számára könnyen összehasonlíthatóvá válnak az egyes megtakarítás jellegű biztosítási termékek, illetve az azokkal kapcsolatos költségek.

A tájékoztatásnak szintén nagy jelentőséggel bíró eleme a panaszkezelési szabályokkal kapcsolatos felvilágosítási kötelezettség. Ez a szabály a biztosítókra arra ösztönzi, hogy a vitás helyzeteket már korai szakaszban rendezzék az ügyfelekkel, ellenkező esetben az ügyfél kérelmére a Magyar Nemzeti Bank fogyasztóvédelmi vizsgálatot folytathat le. A javaslat az európai uniós előírásoknak megfelelően biztosítja a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmódot, amely a díjakban és a szolgáltatások teljesítésében feltétlen módon jelenik meg. A biztosítási csalások és visszaélések kiszűrését hivatott elősegíteni a veszélyközösség érdekében történő adatcsere lehetősége. Erre természetesen csak az Alaptörvénynek és az egyéb alkotmányossági követelményeknek megfelelő garanciákkal biztosítva van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A felügyeleti hatóságként eljáró Magyar Nemzeti Banknak lehetősége van arra is, hogy a veszélyközösség egészének érdekében a tevékenységi engedéllyel már nem rendelkező biztosító állományát átruházza, így az ügyfelek biztosítási jogviszonya változatlan tartalommal fennmaradhat, biztosítva ezzel az ügyfél kockázatainak folyamatos védelmét.

A felszámolási eljárás szabályai is kiegészültek több garanciális elemmel. Ezek közül kiemelem a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződéseket, ahol a biztosító csődje esetén az ideiglenes helyállás biztosított ezekért a szerződésekért az új szerződések megkötéséig.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslatban külön szerkezeti egységben kaptak helyet a biztosításközvetítőkre vonatkozó szabályok. Lényeges változás ebben a körben, hogy a korábban független biztosításközvetítőnek számító úgynevezett többes ügynök függő biztosításközvetítőnek minősül majd, ami változásokat jelent a működési és felelősségi szabályokban. Erre a módosításra azért van szükség, hogy az ügyfelek a szerződés megkötése során egyértelműen tájékozódhassanak arról, hogy a közreműködő személynek milyen érdeke fűződik az ügyhöz.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat a biztosítási szektor biztonságának és stabilitásának fenntartását célozza, és kiegyensúlyozott, fogyasztóbarát környezetet és intézményi működést vetít előre. Kérem ezért önöket, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristófnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kisebb jelentőségű javaslat fekszik most itt előttünk, mint a hazai biztosítási piac új kódexe. Bizonyára önök is és az országban több millió ember rendelkezik egyébként valamilyen biztosítással. A biztosításokba az emberek a pénzüket teszik be, azért, hogy ezzel kifizessük az előre nem látható kockázatokból fakadó, az életünkben megjelenő bizonytalanságokat, pontosabban kifizessük azt a biztosítót, amelyik ennek a kockázatnak a kezelését átvállalja tőlünk.

(16.00)

A mai értelemben vett biztosítás gondolata és intézménye több száz évre tekint vissza. Talán nem meglepő - az általános vitába egy kis történelmi kitekintés belefér -, hogy az első kereskedelmi hajózássoknak köszönhetően alakult ki érthető módon, a vitorlások és a kalózok idejében. Amikor az áruk megérkezése nem volt szavatolható, szükség volt egyfajta biztosítékra, amellyel kárpótolni lehetett a hoppon maradt kereskedőket. Innen már csak egy lépés volt egyébként az utazási életbiztosítás, amely azt jelenti, hogy ha az utazás előtt egy nagyobb összeget letétbe helyezett valaki arra az esetre, hogyha nem térne vissza a hajóútról, akkor ezt az összeget, illetve a többszörösét visszakapta, amennyiben megvisszatért szerencsés módon, akkor azt az összeget elbukta. Érdekeség csak, hogy az első ismert életbiztosítást 1583-ban kötötte egy londoni illetőségű, William Gybbons nevű úriember 30 font biztosítási összeggel, elindítva ezzel egy ma már több milliárd dollárra tehető piacot.

S ami talán nem változott azóta sem, az alapvető lényege a biztosításnak ma sem más, mint ötszáz évvel ezelőtt, a piac azonban jóval összetettebbé és ezáltal veszélyesebbé is vált. Ma már gyakorlatilag

bármire lehet biztosítást kötni, a biztosítási piac azonban tele van ellentmondásokkal, és ahogy a biztosítási tárgyak, úgy a visszaélések lehetőségeinek tárháza is jelentősen bővült. Ahogy tudjuk más szerződéseknél is, az ördög mindig a részletekben lakozik, és ha egy tájékoztatlanabb ügyfél nem figyel oda a szerződések úgymond apróbetűs részére, könnyen bajba juthat. Például hiába köt valaki életbiztosítást, ha pár hónapra elveszíti a munkáját és nem tud fizetni, ha nem jó a szerződése, könnyen semmissé válik ez a szerződés, és az addig befizetett pénze is elúszik, s nem is marad biztosítása.

Ezen kívül az is tény, hogy a biztosítottak pénzével teljes egészében a biztosítók rendelkeznek, azokat a pénzeket befektetik, az ügyfél úgymond a szerződések keretében lemond a pénz feletti tulajdonjogáról. Sokszor nem világos az sem, hogy az első évek díját valóban viszontláthatja-e az ügyfél, ha bekövetkezik például a káresemény. Tehát anélkül, hogy hosszsan, a teljes időt kihasználva részletezném, hogy milyen sokfélék is lehetnek a biztosítások, az világos, hogy valóban szükség van felügyeleti tevékenységre és határozott szabályokra ezen a területen. Magyarországon természetesen jelenleg is törvény szabályozza a biztosítási tevékenységet, amely a vonatkozó uniós irányelveken alapul. Mivel azonban a piac változik és változnak az irányelvek is, így nekünk is, most úgy tűnik, szükséges a törvény módosítása.

Előljáróban annyit szeretnék kiemelni, hogy az új törvény alapvetően ügyfélbarát, az eddiginél sokkal inkább figyelembe veszi a fogyasztóvédelmi szempontokat, az ügyfelek érdekeit, ahogy ezt egyébként az államtitkár úr is említette. Ez megmutatkozik egyfelől a felügyeleti tevékenység jelentős erősítésében, a tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályozásban, és az esetleges felszámolói eljárásnál is nagyobb hangsúly fordítódik majd az ügyfélbiztonságra.

Mielőtt azonban ebbe belemennénk, engedjék meg, hogy röviden felvázoljam azokat az uniós irányelveket, amelyeknek a törvényjavaslat is meg kíván felelni. Elhangzott, hogy az uniós szabályozás közvetlen előzménye az Unió 2004-es ajánlása alapján az úgynevezett Bazel II. néven ismert folyamat, amely nagy hangsúlyt fektet a hitelintézetek tevékenységéhez igazodó tőkeképzésre, a korábinál nagyobb védelmet biztosítva ezáltal a különböző típusú pénzügyi és működési kockázatok ellen.

A folyamat az Európai Unió szabályozásában először a hitelintézeti és értékpapír-piaci szektorban jelent meg. Ezekhez az irányelvekhez igazodik az Európai Bizottság 2007 folyamán beterjesztett, biztosítási szektorra vonatkozó Szolvencia II. javaslata. A jelenleg hatályos rendszer harminc éve szabályozza immár az uniós biztosítási piac egyes intézményeit. Ennek a rendszernek egyes elemei egyéb szektorok

szabályozási fejleményei miatt elavultak, bár kétségtelen és érdemes megjegyezni, hogy a Szolvencia I. az idők folyamán bizonyította szabályainak időtállóságát, azonban, ahogy sok más területen is, időközben néhány paragrafusa túlhaladottá vált és módosításra szorul.

Az előttünk fekvő tervezet tehát lényeges célként valósítja meg egyrészt a Szolvencia II. irányelv átültetését, másrészt a hatályos hazai szabályozás egyes elemeinek korszerűsítését. A korszerűsítés magában foglalja a hazai szabályozás fejlesztését, a felhalmozódott piaci és felügyeleti tapasztalatok, illetve a pénzügyi válság tapasztalatainak átültetését. Mint említettem, a javaslat az ügyfelek érdekeit tartja elsősorban szem előtt, ennek megfelelően erősíti a felügyeleti tevékenységet. Minőségi változást jelent a tervezet szerint, hogy kockázatalapúvá válik a felügyelés. A szabályozás és a felügyelés fő célja az ügyfelek megfelelő védelme, továbbá a pénzügyi stabilitás és hatékony működés. A javaslatban a felügyelés előrettekintő és kockázatorientált megközelítésen alapszik.

A javaslat átlátható szabályokat ír elő a közzétételre, az adatszolgáltatásra. Az arányosság alapelve mellett fontos cél, hogy a felügyelet rendelkezzen valamennyi szükséges információval, ami a feladatai ellátásához szükséges. Az új rendszerben a biztosítóknak és a pénzügyi felügyeletet ellátó Magyar Nemzeti Banknak is növekednek a feladatai, ugyanakkor cél, és reményeink szerint eredménye is lesz a javaslatnak, hogy az adminisztrációs terhek ésszerű mértékűre csökkenjenek.

Újítást jelent a határon átnyúló pénzügyi csoportokra vonatkozó különös szabályok kidolgozása. Ennek érdekében a csoportot átfogó felügyelést az érintett felügyeleti ügymond felügyeleti kollégiumok keretében látják el.

A törvény egyébként meghatározza, mely esetekben kerül sor az alapítási és tevékenységi engedély visszavonására. Lényeges újítása a jogszabálynak, hogy rendezi a felügyeleti adatkezelésre vonatkozó szabályokat.

Mint ahogy elhangzott, egy lényeges különbséget tesz a javaslat a biztosítóegyesületek között. A 300 millió forintos éves díjbevétel alatti kis biztosítókra egyszerűbb szabályok vonatkoznak, értelemszerűen a nagyobbakra ennél bonyolultabbak.

A jogszabályban külön könyvben szerepelnek a biztosításközvetítésre vonatkozó szabályok. A közvetítői szabályozás lényeges változása egyébként, hogy a korábban független biztosításközvetítőknak számító többes ügynökök a törvény hatálybalépését követően a tevékenység jellegéből adódóan függő biztosításközvetítőknak minősülnek majd. A javaslat azt is szabályozza, hogy mennyi jutalékot kaphatnak a biztosításközvetítők egy-egy szerződés után. Az új

szabályok közé tartozik az is, hogy a casco biztosítások központilag kezelhetők legyenek, az így egybeűjtött adatokra azonban vonatkozik a célhoz kötöttség elve, és csak meghatározott ideig tárolhatók a járművek és az üzembentartók adatai.

A javaslatban fontos szemléletbeli változások is előkerülnek. Például a biztosítók pénzügyi stabilitásának felelőssége a felügyeleti hatóságtól visszakerül a társaság vezetéséhez. A biztosítók ezáltal nagyobb szabadságot kapnak, de értelemszerűen növekszik a felügyeleti hatóság jogköre is ezekben az esetekben.

A fogyasztóvédelmi szempont, mint említettem, igen fontos a javaslatban, és a törvény a kockázatelemzési rendszerekben is változásokat eszközöl. A rendszer legfőbb feladata a tudatos kockázatvállalás elősegítése. Ennek eredményeként a vezetőség pontosan fogja látni a saját döntéseiben, hogy a biztosítók tevékenységében rejlő kockázatok melyek. Hangsúlyos elem egyébként a biztosító vagy a viszontbiztosító saját értékelése a kockázatairól és a szavatoló tőkéjéről.

Szintén ügyfélbarát intézkedésnek minősül a tájékoztatási kötelezettségek pontosítása, szigorítása. Erre a biztosítási szerződések sajátosságaira, valamint a biztosított és a szerződő egyenlőtlen helyzete miatt alapvetően szükség van.

A fogyasztóvédelmi szemlélet erősítését jelenti az is, hogy az új szabályok szerint a biztosító köteles lesz fogadni az ügyfelek panaszait. A személyesen leadott panaszra minden munkanapon 6 és 18 óra között, a telefonosra pedig a hét egy munkanapján 8 és 20 óra között lesz a javaslat szerint lehetőség. Az azonnal el nem intézhető szóbeli panaszokról jegyzőkönyvet kell készíteni.

(16.10)

Lényeges újítás az uniós jog adta kereteken belül, hogy a biztosító felszámolása esetén azok az ügyfelek, akiknek a kockázatát a biztosító viszontbiztosította, a konkrét szerződések közvetlen jogalanyaivá válnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hosszasan lehetne sorolni egyébként a módosításokat. Összefoglalva azt mondhatjuk, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat lényege, hogy a jövőben pontosabb információt kaphatunk a biztosításainkról, nagyobb biztonságban lehet a pénzünk, és kevésbé kell tartanunk az esetleges visszaélésektől. Fogalmazhatnánk talán úgy is, hogy jelentősen csökken a kockázat az átruházásokban rejlő következmények miatt.

Az új biztosítási törvény egy kétségtelenül terjedelmes joganyag, ezért számos példa, kritika, észrevétel valószínűleg a vitában fel fog merülni, én azonban abban bízom, és arra kérem képviselőtársaimat,

hogy alapvetően az ügyfelek és a fogyasztók érdekeit tartjuk szem előtt. Meggyőződésem egyébként, hogy a biztosítási szférának is érdeke egy korszerű, úgymond biztosítási kódex elfogadása. Erre már csak talán az is garancia, hogy egyébként egyeztetés történt a biztosítók képviselőivel, és nagyrészt egyébként a törvényjavaslattal egyet is értenek. Én azt gondolom, hogy egy olyan javaslatot tud itt majd a Ház elfogadni, amely - azt gondolom - sok millió magyar ember biztosítási viszonyaiban hoz egy korszerűbb és jobb rendszert.

És nyilván csak a példák kedvéért, az általános vitában ennek a törvényjavaslatnak a jelentőségét egyébként azok a számok is alátámasztják, hogy a legpontosabb becslések szerint ez körülbelül egy 700-800 milliárdos piac évente Magyarországon, a biztosítási szektorban közel 40 ezer ember közvetve vagy közvetlenül dolgozik, és ha azt vesszük, hogy ma körülbelül 13-14 millió élő biztosítási szerződés van, ez azt jelenti, hogy minden magyar állampolgár a legkisebb kortól a legnagyobb korig több mint egy biztosítással rendelkezik.

Tehát azt mondhatjuk, hogy ez a törvényjavaslat és ennek egy jó elfogadása szinte minden magyar embert érint, és bízunk benne, hogy egy tisztább, jobb viszonyt eredményez, ezért mi a magunk részéről mindenképpen támogatjuk a javaslatot, és bízom benne, hogy a többi képviselőtársam is így tesz. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szatmáry képviselő úr. Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban egy terjedelmes szakmai előterjesztés a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló T/1760. számú előterjesztés. Nem szeretnék ironizálni, de azért megnyugtató, hogy a szaktarca nyújtotta be és nem Szatmáry képviselő úr, noha nagyon szakszerűen ismertette a biztosítás történetét, az egyéb hozzászólásában is úgy veszem észre, hogy korrekt előterjesztésre törekedett.

Nagy szükség volt már erre a szabályozásra, ugyanis a 2008-2009-es pénzügyi világválságból Magyarország elég nehezen kászálódott ki, tehát sok gazdasági elemző vitatkozott, hogy W típusú lesz-e a válság, tehát, hogy egy visszaesés, emelkedés után lesz-e újabb visszaesés, majd emelkedés. Hát Magyarországon sajnos lett, 2011-ben egy visszaesést produkált a kormány, és aztán van valami lassú kis emelkedés. Tehát a pénzügyi területnek a szabályozása, a biztosítékok növelése egyértelmű, hogy kormányzati feladat. Ebben nincs magára hagyva a ma-

gyar kormány, sem a szakmai szervezetek, sem az Európai Unió oldaláról. Ez az előterjesztés is alapvetően uniós jogharmonizációs indíttatású.

Az európai uniós szabályozásban a válság után először a hitelintézeti és az értékpapír-piaci szektor jelent meg, ahogy már elhangzott, a Bázeli II-ként ismert folyamat hangsúlyt fektet a hitelintézetek tevékenységéhez igazodó tőke képzésére, védelmet biztosítva ezáltal a különböző típusú pénzügyi és működési veszteségek ellen. Ehhez a célkitűzéshez terjesztette be az Európai Bizottság 2007-ben a vonatkozó irányelveket a biztosítási szektorra vonatkozóan, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló irányelv, rövidített nevén a Szolvencia II. javaslatot. A jelenleg hatályos rendszer, azaz a rövid nevén Szolvencia I. betöltötte feladatát, végül is több évtizeden keresztül biztosította e területnek a szabályozását, ugyanakkor a válság utáni időszakban ez már elavultnak tekinthető.

A Szolvencia II. rendszer bevezetésével az Unió célja, hogy a biztosítási piacon a belső integrációt mélyítse, és az ügyfelek és kedvezményezettek fokozottabb védelmét biztosítsa. Az uniós biztosítók és viszontbiztosítók nemzetközi versenyképességének javítása is a szabályozás célját képezi a korszerűsítés mellett. A biztosítási szektort jelenleg is szabályozó 2003. évi törvény óta jelentős fejlődésen ment keresztül a piac is és a szabályozás is. Bővült a piaci szereplők köre, megnőtt a piaci szereplők száma, mennyiségben, választékban egyaránt gazdagodott az általuk terjesztett szolgáltatás.

A jogszabály megújítására ezért is szükség van azért, hogy a törvényben is megjelenjenek a pénzügyi válság óta felhalmozódott piaci és felügyeleti tapasztalatok. A javaslat célja helyesen egy, a kor követelményeinek megfelelő biztosítási törvény megalkotása, egyrészt a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről, egyáltalán hogyan indíthat egy ilyen vállalkozás, azon túl a gyakorlásáról szóló európai uniós irányelv átültetésének tesz eleget az előterjesztés, másrészt a hatályos hazai szabályozás egyes elemeinek a korszerűsítését is elvégzi. Hatálya kiterjed a belföldön végzett biztosítási, viszontbiztosítási, valamint azzal közvetlenül összefüggő tevékenységekre, és a biztosítási, viszonybiztosítási rendszer szereplőinek belföldi tevékenységeire, de nem terjed ki a segítségnyújtási tevékenység egyes válfajaira.

A minőségi követelmények tekintetében a felügyelés kockázatalapúvá válik, ami valahol érthető. Tehát kell lennie egy alapszabályozásnak, ugyanakkor a nagyobb kockázatú műveleteknél szigorúbb felügyeleti tevékenység indokolt. A közzététel, adat-szolgáltatás, transzparencia mind elfogadható és támogatandó része az előterjesztésnek. Hasonlóan

helyes újítás a határon átnyúló pénzügyi csoportokra vonatkozó külön szabályok kidolgozása és felügyeleti szempontból egységes kezelése. Ennek értelmében határon átnyúló felügyeletre is lehetőség nyílik.

Külön könyvben kapnak helyet az előterjesztés szerint a biztosításközvetítőkre vonatkozó szabályok. E szabályok a biztosítási közvetítésről szóló irányelv szabályain alapulnak. Lehet, hogy önmagában a biztosításközvetítésről egy parlamenti vitában nem kellene túl sok szót ejteni, ugyanakkor, ha azt nézzük, hogy a fogyasztóval, akit védeni kívánunk a törvény erejénél fogva is, ki van a legközvetlenebb kapcsolatban, akkor látjuk, hogy a biztosításközvetítők azok, számukból adódóan is, akik a legközvetlenebb kapcsolatot tartják a fogyasztókkal, így az ő tevékenységük akár jó, akár rossz irányba jelentősen befolyásolhatja a fogyasztóvédelmet is.

(16.20)

Tehát én a magam részéről helyénvalónak tartom, hogy külön könyvben kapnak helyet a biztosításközvetítésre vonatkozó szabályok, és a szabályok a biztosításközvetítésről szóló irányelv szempontjait követik. A Magyar Nemzeti Bank megnövekedett feladatai közé - helyesen - kerül ez be, ugyanakkor szabályozói szempontból célként jelenik meg az adminisztratív terhek szükséges mértékűre történő korlátozása, ami szintén nem hátrány.

A korábbi szabályozásnak megfelelően továbbra is lehetőség van biztosító és viszontbiztosító szövetkezeti formában történő alapítására, ennek a szabályait tovább pontosítja az előterjesztés. Meghatározza a szövetkezet alapításához szükséges pénzbeli hozzájárulás mértékét, illetve tiltja az immateriális javak nem pénzbeli hozzájárulásként történő szerepeltetését. Lehetővé teszi, hogy a szövetkezet tagjai olyan személyt válasszanak meg az igazgatóság, illetve a felügyelőbizottság tagjává, aki nem tagja a szövetkezetnek. Ez egyfajta szakmai szupport, szakmai erősítésre nyújt lehetőséget, mert nem biztos, hogy azok között a tagok között, akik egy szövetkezetet alkotnak, megvan feltétlenül az a szaktudás, ami egy-egy ilyen vezetési és felügyeleti feladat ellátásához szükséges, tehát ez egy értelemszerű és hasznos kiegészítése a szabályozásnak.

A korábbi biztosítási törvénnyel lényegében azonos módon szabályozza a kölcsönös biztosítóegyesületek működését, tekintetbe veszi - helyesen - a polgári törvénykönyv változását és az egyes biztosításspecifikus szabályok módosulását. A törvény meghatározza a biztosító és viszontbiztosító felügyeleti hatósága által kiadott, engedélyhez kötött tevékenysége folytatásának, módosításának és meg-

szüntetésének alapvető szabályait. Ez is alapvetően a fogyasztók védelmét szolgálja, ugyanis a fogyasztót védeni lehet a működés oldaláról is, hogy jó kiszolgálást kapjon, de a legalapvetőbb fogyasztóvédelem az, hogy a pénze ne vesszen el; ez a tétel ezt szolgálhatja. Meghatározza a biztosítók reorganizációjára és felszámolására vonatkozó szabályokat, tételesen felsorolja a biztosító bejelentési kötelezettségeit, emellett rögzíti a felügyelet ellenőrzési jogosultságait; ez a jogbiztonság felé talán egy lépés.

A biztosító és a viszontbiztosító a felügyelet részére felügyeleti díj megfizetését is rögzíti. Ez érdekes, új eleme a szabályozásnak, ugyanis életszerű az, hogy akivel kapcsolatban a felügyeletnek egyre több dolga van a működésének a problémái miatt, az ne legyen teljesen következmény nélküli. Tehát ha többször kell a felügyeletnek a problémák miatt egy-egy társasággal foglalkoznia, akkor, ha nem is büntetés formájában, de felügyeleti díj formájában ennek azért legyen valami nyoma.

Nagyon helyesen meghatározza a biztosítók irányítási rendszerére vonatkozó általános irányítási keretszabályokat is. Rögzíti az eszközök és források értékelésére, a biztosítástechnikai tartalékokra, a szavatolótkére, a minimális tőkeszükségletre vonatkozó szabályokat is, ez jelentős biztonsági kérdés a működést illetően. Régóta ismerjük ezt a szlogent, hogy „biztosítás - biztonság”, ez akkor igaz, hogyha maga a biztosítótársaság megfelelő biztonsággal tud működni. Rögzíti a prudens elvárást, amely előírja a biztosítók számára, hogy az eszközöket az ügyfelek legjobb érdeke szerint fektessék be, megfelelően kell illeszteni a befektetéseket és a kötelezettségeket, és kellő figyelmet kell fordítani az olyan pénzügyi kockázatokra, mint ami a likviditásból és a koncentrációs kockázatból adódhat.

Szabályozza a törvény az eszközök nyilvántartásának a szabályait és az abban foglaltak helyességéért való felelősség kérdését is. Ez az egyik kulcseleme a 2007-2008-ban Amerikában kibontakozó pénzügyi válságnak, hogy a helyességért való felelősség eltűnt. Tehát olyan társaságokra is jó igazolást adtak ki minősítő intézmények, amelyek már rég nem feleltek meg a prudens működés feltételeinek. Tehát ha a magyar szabályozásba ez idejekorán bekerül, ez nagyon helyes.

Pozitívként, és a korábbiakhoz képest a javaslat újításaként említendő a határon átnyúló pénzügyi csoportok felügyelete, ez az uniós működési feltételek között egyértelműen pozitívum. Támogatható, hogy a tervezet a biztosítóegyesületeket kettéválasztja a kis biztosítóokra, a 300 millió forint alattiakra és a fölöttiekre.

A közvetítők a biztosítóktól elkülönülve kerültek bele a törvénytervezetbe - helyesen -, ezen a területen lényeges változás, hogy a jelenlegi többes ügynö-

kök, akik független biztosításközvetítőknek minősültek, ezentúl függő biztosításközvetítőknek minősülnek. Ugyanakkor a jutalékjogosultsági szabályokat is elég körültekintően leírja a törvény, tehát a biztosításközvetítői tevékenység is egy jogilag megalapozottabb működési keretet kap.

Mitől függ, hogy ügyfélbarát az előterjesztés? Itt van hiányérzetünk. Véleményünk szerint erősítendő a fogyasztóvédelem, elsősorban a kárrendezési határidők szigorítása területén. Tehát az általános működést, annak a pénzügyi biztosíték részét körültekintően, alapvetően az uniós szabályozást követve, jól leírja az új biztosítási törvény, viszont a kárrendezési határidők szigorításában szeretnénk erősítést.

Tekintettel arra, hogy az elmúlt időszakban a jogszabálytervezet társadalmi vitán is volt, és a szakmai szervezetek sem találtak benne olyan pontot, ami teljesen elvetendő lett volna, így a javaslat céljával és tartalmával az MSZP-frakció egyetért, és a fogyasztóvédelemre említett módosítások figyelembevételével tudjuk támogatni a törvény elfogadását. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Józsa képviselő úr. Megkérdezem, hogy a KDNP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni frakciója álláspontját. *(Jelzésre:)* Jelzik, hogy nem. Akkor megadom a szót Volner János képviselő úrnak, a Jobbik... *(Dr. Lukács László György: Helyette én leszek, Lukács László.)* Lukács László, értettem. Akkor a Jobbik képviselőcsoportjának álláspontját Lukács László képviselő úr fogja ismertetni.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nehéz ettől a hangulattól elvonatkoztatni, ami itt eluralkodott a teremben, ugyanis legalább olyan átéléssel olvasták fel egyesek itt a törvényjavaslatról szóló mondandójukat, mint ahogy mifelénk egy jó pohár arzénos vizet szoktak fogyasztani, úgyhogy ettől a hangulattól nagyon nehéz elvonatkoztatni, pláne attól egyébként, hogy október elejétől ismert a törvény tervezete, és itt többen beszéltünk arról, hogy társadalmi vitát is megírt. Mondjuk, kíváncsi lettem volna arra, ahogy - analóg módon - a Bankszövetséggel reggelizik a kormány, és amikor a Biztosítók Szövetségével reggeliznek, és október 2. után milyen reggeliket fogyaszthattak el ez alatt a rövid idő alatt, és hogy hogy akadt volna torkán egyébként a Biztosítók Szövetségének vagy bármilyen szakmai szervezetének az előttünk álló törvényjavaslat; képletesen szólva azt lehet mondani, lehet, hogy köpni-nyelni nem tudtak.

A másik pedig, ami eszembe jutott, hogy folyamatosan olyan dolgokról beszéltünk, bár maga a törvényjavaslat eléggé szakmai, de olyan dolgokról

beszéltünk itt, ahova minket azért küldtek a választópolgárok, hogy az ő ügyeiket képviseljük, amiket egy átlagos választópolgár nem biztos, hogy egyrészt át tud nézni, másrészt el tud sajátítani. Nyugodtan bevallhatjuk saját magunknak, 200 oldalnyi olyan tömény anyagról van szó, ami még sokszor magunknak a biztosítóknak sem tiszta, de ettől függetlenül ezzel az anyaggal valamit kezdeni kell.

Az elsődleges és legfontosabb hiányosság talán, amit én megtaláltam, az a társadalmi vita, illetve az, hogy olyan módon tárgyaljuk ezt a jogszabályt, illetve körülbelül olyannak néz ki, mintha az egyik legjelentéktelenebb törvény lenne, és magára a vitára is ennyi energiát fordítunk.

(16.30)

Pedig érdemes végignézni azon a biztosítási piacon, hogy nem annyira jelentéktelen, mint amilyenre most itt a vita során degradáljuk. Ugyanis a jelenlegi piaci helyzet azt mutatja, hogy közel 12 millió, 11 millió 927 ezer aktív szerződésről van szó, és hozzávetőleg 197 milliárd forintos éves díjbevétel származik ebből. Tehát úgy gondolom, hogy egy olyan elég nagy piacról és egy olyan nagy szegmensről van szó, ami igenis komoly, egyrészt társadalmi egyeztetést, másrészt előkészítést igényel. Én magam, keresvén, nem találtam sem a konzultációnak, sem a komolyabb vitáknak a lefolytatását. Az álláspontokat nem lehetett megismerni.

Márpedig fontos, hogy megismerjük a biztosítók álláspontját is, ugyanis a 2003-as legutolsó törvény óta eltelt időszakban rendkívül sok változás ment végbe. A biztosítók is egyébként ugyanúgy végigjárták azt az utat, amelyet az állampolgároknak is kellett, és valami közös tapasztalatból egy olyan szabályozást is lehetett volna létrehozni, ami nemcsak a Szolvencia II-t ismételteti monoton módon, illetve az annak való megfeleléség jegyében alakítja ki a szabályokat, hanem belevihetett volna egyébként a magyarországi viszonyokra jellemző, például fogyasztóvédelmi szabályokat; belevihetett volna magyarországi biztosítási termékekre vonatkozó sajátos szabályokat, de ezeket majd itt el fogom mondani, hogy mikre gondoltunk.

Tehát úgy gondolom, hogy sokkal hangsúlyosabb szerepet kellett volna kapnia annak, akár az előterjesztés során vagy akár itt a nyitó expozében ráutalva is, hogy milyen szakmai szervek, milyen egyesületek, milyen szövetségek milyen álláspontot képviseltek, és nekik mi a javaslatuk ez alapján. Hiszen fontos az ő véleményük is, nem egy oldalról kell szabályozni az ilyen kérdéseket. Így hát a különös vetületére vonatkoztatva a törvénynek, végighaladva

nyugodtan mondhatjuk, hogy az MNB-felügyelet még jónak is tűnik; ez most már egy adott intézmény, ezzel nem tudunk mit kezdeni, hiszen a jó múltkori törvénymódosítás értelmében az MNB gyakorolja a felügyeletet. Kérdés, hogy amikor itt a prudens szabályozásról és gazdálkodásról beszélünk, vajon az az MNB, aki kastélyokra költ, aki luxusirodaházakat vásárol, vagy például alapítványi ügyekben bonyolódik, mennyire fog egyébként hitelesen felügyeleti szervként a biztosítókkal szemben eljárni. Úgy gondolom, hogy az MNB-nek önmagának is el kellene gondolkoznia a saját szerepén.

Ami viszont helyes: a fogyasztóvédelmi szabályok átültetése, de ezen a téren is van egyébként javítanivaló, és annyiban egyet lehet érteni egyébként a szocialisták felvetésével, hogy bizony vannak olyan határidők, kárrendezési határidők, amelyeken bizony csiszolni kellene. De ehhez képest azt tudjuk mondani, hogy a fogyasztóvédelemben helyes az, hogy a harmadik országbeli biztosító fióktelepének engedélyét szintén felügyelethez köti. Másrészt a vezető állásúak fogalmának a tisztázása, az állás betöltésének, illetve felelősségi szabályainak a körbeírása szintén helyes és követendő út.

Ami pedig a hatósági felügyeletre vonatkozik, az egy az egyben a Szolvencia II. irányelv szerinti, ebben sok kivetnivalót egyébként nem lehet találni. Szintén példaértékű, és nagyon fontos volt, régóta váratott magára, hogy tisztázzuk azt az elmosott vonalat, ami a függő, illetve független ügynökök között volt, hiszen ez korábban nem teljesen működött a való életben. Pontosan az egyik olyan terület volt, amit a 2003-as jogszabály óta gyakorlatilag fölémésztett, fölült az idő, illetve a változás.

Ezeket a részleteket nézve nyugodtan megfogalmazhatunk további kritikákat is. Például az egyik teljesen életszerű kritika, hiszen még lehet, hogy emlékeznek is rá a jelen lévő képviselők, hogy a biztosítási szolgáltatás és termékek terjesztésénél korábban volt a jó nevű KÖBE biztosítónak egy olyan lehetősége, amelyben ő a gyorshajtás elleni biztosítást ajánlotta fel az embereknek, amelyről egyébként bírósági határozatok mondták meg, hogy teljesen jó erkölcsbe ütköző. Hiszen nem védhet a biztosítás egy olyan dolog ellen, egy olyan, jogszabály folytán következő joghátrány ellen, amellyel aláássa egyébként az állam hatósági intézkedését, a hatósági intézkedésbe vetett társadalmi bizalmat. Erre most sem találunk szabályt, úgy tetszik, hogy a lex KÖBE nem épült be ebben a vonatkozásban, szintén nem tiltja a jogszabály azt, hogy ismételten jó erkölcsbe ütközően terjesszenek egy ilyen terméket, illetve egy biztosítási szolgáltatást. Úgy gondolom, hogy ezt mindenképpen ki kell zárni, ezt feltétlenül így kell befogalmazni, hogy egyébként ne lehessen a terméknek olyan tulajdonsága vagy ne lehessen olyan terjesztési

módja, amely jó erkölcsbe ütközik, hiszen ez lerontja a jogszabályok érvényesülését.

A másik a 138. §-ban a titokvédelem. A titokvédelem vonatkozásában meglehetősen tágra nyitja, illetve a titkok megismerésében meglehetősen tágra nyitja azoknak a szervezeteknek és személyeknek a körét, akik megismerhetik a titkokat. Azonban helyesen bevezet a megismerés módjában egy olyan korlátozást, ami talán lehetőséget biztosít arra, hogy ezek a biztosítási titkok és adott esetben az ügyfél saját titkai, amelyek például egészségügyi adataira vonatkoznak, ne lehessenek mások, illetéktelenek által megismerhetők, például egy bírósági, akár büntető-, akár szabálysértési vagy más polgári peres eljárásokban. Tehát feltétlenül fontos, hogy ezen még elgondolkozzunk, hogy milyen egyéb más korlátozásokat tudunk állítani, és hogyan lehet azért ezeket korlátozni.

Természetesen a korlátozás arra vonatkozik, hogy ne az államtól és az állami szervektől zárjunk el adatokat, hanem a jogérvényesítés során az esetleges visszaélésre irányuló gazdasági társaságoktól vagy adott esetben olyan ügyfelektől, magánszemélyektől, akik ezzel vissza tudnának élni.

A másik, ami rendkívül fontos, az ügyfelek tájékoztatásának kérdésköre. Nagyon jó szabályokat tartalmaz a törvényjavaslat abban a vonatkozásban, hogy hogyan kell, miként kell és milyen módon lehet teljeskörűen tájékoztatni az ügyfeleket. Azonban a kérdés az, hogy ez meg fog-e valósulni, megvalósulhat-e egyáltalán a valóságban. Erre kell hogy egyébként az MNB majd fontosabb hangsúlyt fektessen, hogy mindenképpen ellenőrizze ezen ügyfél-tájékoztatások megvalósulását, és hogy valóban a melléklet szerint, tehát a törvényjavaslat melléklete szerint, illetve magában a törvényjavaslatban lefektetett elvek szerint történik az ügyfelek tájékoztatása. Erre például tökéletes eszköz a próbavásárlás eszköze, illetve lehetősége, amikor maga az MNB tud bemenni, és mint ügyfél vagy mint potenciális ügyfél eljár, és a szolgáltatással kapcsolatban a tájékoztatást leellenőrzi.

Ami érdekesebb, hogy a tájékoztatás vonatkozásában mindvégig az volt, hogy egy teljesen új szabályozást épít be a törvényjavaslat, ehhez képest nem újult meg teljesen ez a kör. Annyi történt, hogy más helyre került elhelyezésre. Viszont az feltétlenül szükséges, hogy az alkuszi tevékenységet az eddiginél is és a törvényjavaslatban megfogalmazottnál is sokkal szorosabb felügyelet alá kell helyezni, ahogy egyébként az életbiztosításnál is erősebb ellenőrzés alá kerültek a tevékenységek.

A másik, amiről szeretnék szólni, és ne haragudjanak, ha itt magam felé hajlik a kezem, korábbi gyakorló jogászként számomra a jogvédelmi biztosítás volt egy érdekes és neuralgikus pont. Ne higgyék

azt, hogy itt most az ügyvédeknek, illetve az ügyvédi kamaráknak kampányolok, azonban a jogvédelmi biztosítás területén van jó pár tisztázandó kérdés, és például a társadalmi egyeztetés során a biztosítókkal és a jogvédelmi szolgáltatást nyújtó biztosítókkal, illetve szolgáltatókkal mindenképpen egyeztetni kellett volna, hogy az ő adataikat, sikerességi adataikat, illetve eredményeiket megismerhessük. Hiszen azt is látni kell, hogy egy-egy jogvédelmi biztosítási szerződés megkötésénél 20-30 oldalas szerződést kötnek meg a leendő jogi képviselőikre vagy bármilyen jogvédelmi szolgáltatásukra az ügyfelek, míg például az ügyvédnél 2-3 oldalas tényvázlat és megbízási szerződés keretében tudnak az ügyre vonatkozóan szerződést kötni. És egyébként a gyakorlat azt mutatja, hogy a jogvédelem területén közel sincsenek olyan jó statisztikák, s közel sem teljesítenek olyan jól, mint egyébként az egyéni ügyvédek vagy ügyvédi irodák.

Tehát mindenképpen, ha úgy tetszik, egy kicsit rontják a fogyasztók helyzetét is, hiszen míg egy ügyvéd azért kifejezetten jól megítélhető statisztikákkal rendelkezik, a jogvédelmi biztosításoknál ilyen adatok, sikerességi adatok nem állnak rendelkezésre. Míg az egyik oldalon egy ügyvédnek egy kamarai tevékenységéért kell felelnie, addig a jogvédelmi biztosítás vonatkozásában teljesen más szabályok vonatkoznak rá. Bonyolult háttér van, és nem lehet úgy megismerni ezt a tevékenységet, mint egyébként az ügyvédi szolgáltatásokat. Tehát számomra a jogvédelmi szolgáltatásoknak egy majd későbbi újrágondolása feltétlenül szükséges lesz, pontosan azért, hogy egyrészt meghallgatva az ügyvédi kamarát, és a jogvédelmi biztosítást nyújtó szolgáltatók érveit ütköztetve, és a bíróságok vagy adott esetben a közigazgatási hatóságok által tapasztaltakat egybevetve lehessen mindenképpen egy kristálytisza véleményt alkotni.

A másik és utolsó ilyen érdekes kritikai pont a felszámolás kezdeményezése. A törvényjavaslat azt mondta, hogy a felszámolás, a társaságok felszámolásának kezdeményezését vegyük el az ügyfélől, hogy az ügyfelek ne tudják ezeket visszaélészerűen gyakorolni. A jelenlegi jogérvényesítésben nagyon nehéz elképzelni azt a helyzetet, amikor valaki olyan anyagi potenciállal rendelkezik, hogy egy ilyen felszámolást saját maga felvállaljon. Tehát úgy gondolom, életszerűtlen volt azt állítani, hogy ezt egyébként valakik vagy bármilyen rétege a társadalomnak visszaélészerűen gyakorolta. Úgy gondolom, hogy ez egy fogyasztóvédelmi korlátozás és nem egy fogyasztóbarát intézkedés a törvényjavaslatban. Tehát mindenképpen javaslom, hogy tágítsuk ki ezt a kört, és a felszámolást, annak a lehetőségét juttassuk vissza, illetve adjuk vissza ebben az esetben ugyanúgy a civilek részére is.

(16.40)

És utószónak mindenképpen itt a vitában annak kell állnia, illetve a lezárásként annak kell állnia, amit Lábady Tamás, egyébként kiváló tudós ebben mondott, és ez egy két évtizedes megállapítása, hogy a biztosítási szerződések szabályozására vonatkozó joganyag világszerte mozgásban van. Tehát ezt jelenleg is helyállónak tekinthetjük, ugyanis a külföldi szabályozás is egy folyamatos változásban van, amelynek folyamatos figyelemmel kísérése elengedhetetlen, és elengedhetetlen minden egyes új, a tervezetben szereplő rendelkezéssel kapcsolatosan is elvégezni a megfelelő hatástanulmányokat. Pont ezeket a hatástanulmányokat nem látom én, illetve nem tudja beszerezni senki, aki a vitában részt vesz. Enélkül elég nehezen lehet a megnyugtató véleményt elmondani a törvényjavaslatról.

De egyébként leszögezhető, hogy meglehetősen széles mozgásteret van a jogszabály alkotóinak, a jogalkotóknak, hogy ezt a mozgásteret, ami az új törvény megalkotásánál van, kitöltse, azonban egyrészt egy felelősséget is jelent. Ugyanis a felelősség az, hogy ha nem folytat le megfelelő előtanulmányokat, megfelelő vitát, és nincs megfelelő álláspont, amelyet megvizsgált, és a hatályos külföldi szabályozások és a külföldi tendenciák sem megfelelően jelennek meg, akkor bizony nem sok mindent fog érni ez a jogszabályunk, és továbbra is kullogunk majd a piaci trendek után. Tehát mindenképpen szükséges, hogy ezekre a nemzetközi tapasztalatokra, de a piacon bekövetkezett, a legutolsó törvény óta bekövetkezett változásokra is folyamatosan figyelemmel legyünk.

Úgy gondolom, hogy vannak a törvényjavaslatnak erőnyei, előnyei, erősségei, azonban vannak olyan hiányosságok, amelyeket mindenképpen ki kell majd küszöbölni. Úgy gondolom, hogy alkalmas lesz egyébként a vita és az utána következő folyamat arra, hogy ezeket kiküszöböljük, és olyan jogszabályt és olyan tervezetet tegyünk le szavazásra, amely egyrészt fogyasztóbarát is, de a piaci folyamatokat is tükrözi, és valahol a jövőbe is mutat, hogy ezt a folyamatos fejlődést nyomon kövessük, de valamilyen szinten be is lássuk. Tehát egy sokkal bölcsebb, és úgy gondolom, sokkal megalapozottabb törvényjavaslatra lett volna szükség. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy nem kíván hozzászólni.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nincs a teremben, tehát nyilván nem kíván hozzászólni. Kétperces hozzászólásra jelentkező nincsen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások követnek. Megadom a szót az előre bejelentett felszólalónak, Cseresnyés Péter képviselő úrnak, Fidesz.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Én optimistább vagyok, mint Lukács László képviselőtársam az egész törvénytervezettel, javaslattal kapcsolatban, hiszen ő azt mondta, hogy olyan ez a törvénytervezet - ha jól értettem -, mint hogyha egy arzéntartalmú pohárra vizet inná. Én azt gondolom, éppen azért, mert nehezen tudják átnézni vagy nehezen tudják áttekinteni azok, akik ezzel foglalkoznak, ezt az óriási anyagot. Ön is bizonyította, képviselőtársam, hogy átnézte, tartalmazta hozzászólásában érdemi gondolatokat fogalmazott meg, így tegyük fel, hogy egyébként a hozzáértők, az ezzel foglalkozók is ugyanezt tették, és egy ilyen előkészítő munka után jött ide ez a javaslat elénk.

Én átolvastam ezt az anyagot, úgy gondolom, hogy így is van, sokak munkája és jól átgondolt munka eredménye ez a javaslat, ami előtünk van. Ugyanis amiatt is fontos ez a javaslat, és az igényekhez, a korhoz hozzáigazítani ezt a törvényt, mert egy nagyon fontos, életünket befolyásoló tevékenységről van szó, ugyanis amikor egy biztosító képviselője felkeres bennünket, az első dolog, amire hivatkozik, amikor egy biztosítás megkötésének jogosságára akarja felhívni a figyelmet, az maga a kockázat. Hirtelen betegség lehetősége, váratlan baleset, esetleg váratlan anyagi kár, példának okáért a mostanában egyre gyakoribb természeti katasztrófák, olyan gondatlanságból történő balesetek, mint például a vörösiszap-katasztrófa volt. Tény, hogy olyan kockázatok vannak az életünkben, amelyeket nem látunk előre, nem tudunk velük kalkulálni, így egy biztosítással enyhíthetjük a kellemetlenségeket, a nehéz pillanatok okozta nehézségeket.

De a pénzügyi szférában jelentkező kockázatoktól vajon ki véd meg bennünket? Vajon mi a garancia arra, hogy egy biztosító minden esetben tud-e gyorsan és teljes összegben fizetni, és ha nem, tehát ha ez az eset fennáll, akkor van megfelelő tartalék, amelyből mégiscsak pénzéhez jut az ügyfél? A garancia egy jó biztosítási törvény lehet, egy jó törvényi szabályozás lehet.

A biztosítási piacot eddig is szabályozta törvény, amely már az EU-jogszabályokhoz igazodott. Ám ahogy a vezérszónoki beszédben is elhangzott, most a biztosításokra vonatkozó joganyag megújítására van szükség azért, hogy a törvényben is megjelenjenek a pénzügyi válság óta felhalmozódott piaci és felügyeleti tapasztalatok. Egyrészt tehát uniós jogharmonizációról van szó, másrészt azonban ennek ürügyén fontosnak tartja a javaslat, hogy az ügyfele-

ket, a fogyasztókat egy erősebb háló védje az esetleges visszaélésektől. Ahogy a banki hiteles esetében, a biztosítóknál is előfordulhat ugyanis, hogy a rámenős ügynök olyan biztosítási konstrukciót erőltet a tájékozatlan ügyfélre, amely egyébként nem felel meg valós szükségleteinek vagy anyagi lehetőségeinek. Mindannyian tudjuk, hogy a biztosítási ügynöknek az a feladata, hogy „hozza a számokat”, és minél több kötést tudjon felmutatni. A biztosítón belül kialakul egyfajta versenyhelyzet, amely az ügynököt is afelé tolja, hogy lehetőség szerint mindenáron szerződést kössön. Ez a magatartás a biztosító oldaláról magyarázható, de az emberek képviselőjében a mi feladatunk is, hogy a minimumra csökkentsük az ügyfél kiszolgáltatottságát. Még akkor is, ha tudvalevőleg a biztosítási piacon nincs akkora pénzügyi kockázat, mint a banki hitelek esetében, de természetesen itt is vannak kivételek, amikor életbiztosítással kötik össze például a hitelt. Az odafigyelés és az erős piacfelügyelet tehát ezért is nagyon indokolt.

Most engedjék meg, hogy néhány fontos témát, változást kiemeljek ebből a kétségekívül terjedelmes joganyagból.

Először az irányítási rendszerről szeretnék beszélni. Nem mindegy, hogy a pénzünk kinek a kezében van, ki kezeli azt. Sokszor érezhettük ügyfélként azt a biztosítási szférában, hogy bizony nem mindig a legalkalmasabb személyek intézik biztosítási ügyeinket. Noha arra nyilvánvalóan nem kérdezzük rá egy ügyintézés során, de sokszor lehet olyan érzésünk, hogy nincs megfelelő pénzügyi végzettsége, tájékozottsága az üzletkötőnek, aki éppen egy biztosítási, kvázi egy pénzügyi terméket ajánl nekünk. Kisebb felelősségi szint esetén talán ezzel még nem is lenne probléma, de az elvárható - és ezt a javaslat elő is írja -, hogy a kiemelten fontos feladatkört ellátó személyeknek szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal kell rendelkezniük. Ezért a tervezet előírja, hogy vezető állású személynek csak azt a személyt lehet kinevezni, aki büntetlen előéletű, szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal, legalább 5 éves biztosítási vagy vállalati gazdálkodási, illetve az államigazgatás pénzügyi és gazdasági területén szerzett vezetői gyakorlattal és felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkezik.

A biztosítók eszközei tekintetében megszűnnek a Szolvencia I. rendszerében mennyiségi korlátozásokat tartalmazó befektetési szabályok, helyükbe az ügynevezett prudens személy elve lép. A javaslat az alsóbb szintű vezetők esetében is pontosabb szabályokat fektet le, de a kisebb biztosítóknál - ahogy elhangzott - természetesen a törvény engedélyez eltéréseket.

A biztosításközvetítőkről is szeretnék néhány szót ejteni. A javaslatban külön könyv foglalkozik a biztosításközvetítőkkal. Nyilván képviselőtársaim

ismerik ezt a piacot. Ezek a szereplők azért fontosak, mert ők azok, akik biztosan személyesen is találkoznak az ügyféllel, és a portfóliójukban szereplő pénzügyintézetek, illetve biztosítók ajánlatait személyre szabottan kiközzétesik az ügyfeleknek. A közvetítésszabályozás lényeges változása, hogy a korábban független biztosításközvetítőnek számító többes ügynök a törvény hatálybalépését követően függő biztosításközvetítőnek minősül majd, amely változásokat eredményez a működési és főként a felelősségi szabályok terén is. Fogalmilag a függő biztosításközvetítő az ügynök, míg független biztosításközvetítő a többes ügynök és az alkusz, aki az ügyfelet képviseli.

A javaslat továbbra is lehetővé teszi, hogy szövetkezeti formában lehessen alapítani és működtetni biztosítót és viszontbiztosítót, mint ahogy ez már elhangzott. Fontos kitétel, hogy a javaslat nem köti szövetkezeti tagsághoz az igazgatóságban vagy a felügyelőbizottságban betöltött funkciót. Ebben az esetben azért lehet eltérni a Ptk. vonatkozó szabályaitól, mert e szövetkezetek tevékenysége kizárólag a biztosításra és a vagyontulajdonra korlátozódik.

(16.50)

Így az ő feladatkörükbe nem tartozik egy olyan szociális szolidaritási alap létrehozása, amely a szövetkezeti tagok és hozzátartozók számára juttatásokat nyújt.

A javaslat foglalkozik a harmadik országbeli fióktelep fogalmával is, így követi a valós gyakorlatból adódó helyzetet az ügyfelek biztonsága érdekében.

A javaslatban az átláthatóságot növeli a harmadik országra vonatkozó szabályozás. Egy, az országban működő biztosító fióktelepétől eltérően a harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító fióktelepe kizárólag, ahogy ez is már többször elhangzott, a felügyelet engedélyével alapítható, illetve véggezheti a tevékenységét. A helyszíni betekintés lehetősége és a magyar fordítás meglétének kötelezettsége is az átláthatóság, a biztonság és az EU-s piacvédelem elvének való megfelelés okán kerül be a szabályozásba.

Néhány szót a biztosító-viszontbiztosító viszonyról. A biztosító és a viszontbiztosító megbízható és biztonságos működés érdekében olyan rendszert köteles létrehozni, amely hatékonyan segíti feladatai és kötelezettségei teljesítésében. A biztosító méretéhez és tevékenységéhez igazodóan előírja a biztosítói tevékenység tartalmához tartozó feladatkörök ellátását, mint a belső ellenőrzést, kockázatkezelést. A tervezet tartalmazza a feladatkörök egymástól való függetlenségének kötelezettségét is, ám a kis biztosítók e rendelkezések alól is mentesülnek.

Fontos szabály, hogy a kockázat elvállalása és a viszontbiztosítási szerződés megkötése kivételével

valamennyi tevékenység kiszervezhető. A kiemelten fontos feladatkörök kiszervezésére azonban az ügyfelek védelmében többletkövetelményeket állapít meg a javaslat.

Néhány szót hadd ejtsek a befektetés biztonságáról és szabadságáról! Mint minden alapos biztosítási törvény, a jelenlegi javaslat is rögzíti az eszközök és források értékelésére, a biztosítástechnikai tartalomokra, a szavatolótőkére, a minimális tőkeszükségletre vonatkozó szabályokat. A rendelkezés előírja, hogy az eszközöket az ügyfelek legjobb érdeke szerint kell befektetni, és kellő figyelmet kell fordítani az olyan pénzügyi kockázatokra, mint a likviditás és a koncentrációs kockázat.

Ugyanakkor a biztosítók szabadsága is növekedik. A jövőben a biztosító nem kötelezhető konkrét eszközkategóriákba való befektetésekbe, és nem köthető előzetes felügyeleti engedélyhez a befektetés. A kiszervezett tevékenységért is a biztosító marad a felelős, az nem veszélyeztetheti a megfelelő működést és az ügyfelek érdekeit, a hatékony felügyeleti munkát. A biztosítónak azonban átlátható módon kell nyilvántartania eszközeit, és megfelelő mennyiségű biztonsági tőkét kell felhalmoznia baj esetére. Ez szinte természetes módon feltételezi a tevékenységről vezetett nyilvántartások átláthatóságát, ahogy Józsa képviselő úr is ezt említette felszólalásában. Ez vonatkozik az éves beszámolóra is. Nem fordulhat elő, hogy egy biztosító fizetésekképtelenné válik; akkor hirtelen eltűnnek a dokumentumok, amelyekből vissza lehetne követeltetni, hogy ki hibázott, ki volt a hibás.

Néhány szót a szerződési feltételek tartalmi követelményeiről engedjenek meg. A javaslat a szerződések tartalmában is rendet tesz, kötelező tartalmi elemeket megállapítva. Ez különösen az életbiztosítási szerződések esetében fontos. Az új szabályok szerint a biztosítási termékek terjesztése nem engedélyköteles. Ha a biztosító a biztosítási termék közvetítése során a közvetítés körülményeiben jogszabálysértést észlel, köteles intézkedni a jogszabálysértés megszüntetésére.

A biztosítónak valamennyi kiterjeszteni kívánt termék esetében terméktervet kell készíteni. Ez a szabály a kis biztosítóegyesületekre ugyanakkor nem vonatkozik, egy később megfogalmazott kivétel okán.

A biztosítási és az üzleti titokról. A javaslat meghatározza a biztosítási titok és üzleti titok védelmének szabályait.

A jövőben nem lehet egy biztosítónak arra hivatkozva visszatartani információt, hogy az biztosítási vagy üzleti titok. Ugyanakkor egy, az Amerikai Egyesült Államok kormányával kötött megállapodás értelmében a jelentési kötelezettség teljesítéséhez szükséges adatgyűjtés és -továbbítás nem sértheti a fennálló ágazati titokszabályokat.

A milliókat érintő Casco-biztosítások esetében a törvény megteremti az adatkezelés központi lehetőségét is, tekintettel arra, hogy ebben az esetben a nyilvántartás központi eleme a gépjármű. A javaslat szigorú adatkezelési szabályokat fogalmaz meg az ilyen esetekre, különös tekintettel a célhoz kötöttség és az adatkezelés időtartama szempontjából.

A következő terület a szaktanácsadás, amiről szeretnék néhány szót ejteni. A biztosítási szaktanácsadói tevékenység - mint nevesített és törvényileg szabályozott tevékenység - kivezetésre kerül az új Bit.-tervezetből. Ennek alapvető oka, hogy ebben a formában nem igazolta magát az intézmény, ugyanakkor a közvetítői irányelv már többszörös módon érinti az egyes közvetítői kategóriák esetében a tanácsadást, így az elhatárolás a jövőben egyre nehezebb lesz. Ezért a változás.

Néhány szót a reorganizációról és a felszámolásról. Reméljük, hogy nem sok példa lesz egy biztosító felszámolására a jövőben, azonban ha mégis, fontos rögzíteni az ilyenkor szokásos eljárási rendet és a felügyeleti szervet. A korábbi szabályozás hiányosságait orvosolva a tervezet a felszámolások esetére is hatékony jogorvoslati szabályokat ír elő. A javaslat szerint ilyen esetekben a felügyeleti hatóságként eljáró Magyar Nemzeti Banknak van lehetősége a tevékenységi engedéllyel már nem rendelkező biztosítóállomány átruházására a veszélyközösség egészének érdekében. Így az ügyfél biztosítási jogviszonya változatlan tartalommal fennmaradhat, kockázatának fedezete nem vész el baj esetén. A törvény rögzíti ugyanakkor, hogy az állományátruházással nem érintett ügyfelek sem kerülhetnek a korábbinál rosszabb helyzetbe a követeléseikre rendelkezésre álló források tekintetében.

Jelentős újítás a korábbi szabályokhoz képest, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés ideiglenes fedezettségét fenntartja a biztosító felszámolása esetére, elegendő időt biztosítva az ügyfél számára új szerződés megkötésére.

A törvény meghatározza a kifizetéssel kapcsolatos sorrend szabályait is, amelyek a balesetből, betegségből, személyi sérülésből eredő káresetek kifizetését helyezik előtérbe.

Új szabály, hogy felszámolás esetén bizonyos követelések esetében első körben csak egy meghatározott értékhatárig - 30 millió forintig - fizetheti ki a felszámoló a biztosítási szerződésből eredő követeléseket. Az ezen értékhatár feletti összeg nem vész el, csak hátrasorolódik a kifizetés során, ezzel hatható-sabban biztosítva a személyi sérüléssel károsultak kártalanítását.

Összességében azt gondolom, hogy az új törvény megfelelően alkalmazkodik a megváltozott piaci környezethez, a biztosítóknak is érdeke a fejlődés, hogy az eddig tapasztalt bizalom továbbra is fenn-

maradjon irányukba. Az azonban fontos, hogy a biztosító és biztosított egyenrangú félként, a kölcsönös és közös érdek, de ugyanakkor a kölcsönös tisztelet talaján állva viszonyuljanak egymáshoz, és így végezze a biztosító a tevékenységét.

Amennyiben a fenti célokkal önök is egyetértenek, és többségében ezt hallottam ki a hozzászólásokból, kérem, támogassák a törvénytervezetet, a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Cseresnyés Péter képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Tállai András államtitkár úr jelzi, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ritkán van ilyen könnyű dolga az előterjesztőnek, mint ezen törvényjavaslat kapcsán, hiszen igazából kritika nem is hangzott el sem a kormánypárt, sem pedig az ellenzéki pártok felszólalói részéről.

A kormánypártoknak szeretném megköszönni, hogy ennyire tartalmasan végigolvasták és értelmezték a törvényt, és hogy két fideszes képviselő is részletesen kifejtette álláspontját a támogató hozzászólásával.

Szeretném megköszönni a Magyar Szocialista Párt képviselőjének, Józsa Istvánnak is szakmai hozzászólását, észrevételeit, azt tudom ígérni, hogy figyelembe fogjuk venni a jövőben a törvényalkotás során, és természetesen a Jobbik képviselőjének is hozzáértő, szakmai véleményét. Még akkor is, hogy ha ő nem mondta ki, hogy a törvényjavaslatot támogatják, az észrevételeit természetesen figyelembe fogjuk venni, amelyeket lehet, mert jó néhány esetben, például a jogvédelmi szabályozásnál nem lehet, mert ezt nem tartalmazhatja a törvényjavaslat, illetve EU-s szabály zárja ki például azt is, hogy civil szervezetek felszámolási kezdeményezéssel élhessenek.

(17.00)

Arról viszont szeretném megnyugtatni a jobbikos felszólalót, hogy mindennemű szakmai egyeztetésnek eleget tett a minisztérium, hat szakmai szervezettel is folyamatosan egyeztetett. A Mabiszsal a legtöbbször és a leghosszasabban. A Magyar Biztosítók Szövetsége is teljes mértékben egyetért a benyújtott törvényjavaslattal. Tehát a szakmai konszenzus, a szakmai támogatás a törvényjavaslat mögött maximálisan ott van.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a felszólalásokat, és a törvény támogatására kérem önöket az esetleges részletes vita során és természetesen a törvény szavazásakor. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik - következne, ha Sallai Benedek képviselő úr átjönne a padjához. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen.

Tehát a mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP: „Mikor indítják újra a számítógépeket?” címmel. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Parlament! Tisztelt Országgyűlés! Ugye, akár a palagázról volt szó, akár Paksról volt szó az elmúlt időszakban, viszonylag kiszámítható volt az LMP következetes álláspontja azzal kapcsolatban, hogy Magyarország energiaigényének, -ellátásának egyik legfontosabb feladata az lenne, hogy elsőként is felmérjük azt, mi az, amit meg lehet spórolni, mi az, amit energiahatékonysági, energia-korszerűsítési fejlesztésekkel le lehet csökkenteni, és mi az, amire egyáltalán lehetőségünk van, hogy ne kerüljön felhasználásra. Ez a megelőző szemlélet az, ami az LMP-t jellemezte ezekben a vitákban.

Ez azért fontos, mert következetesen kiálltunk amellett, hogy sokkal nagyobb vidékfejlesztési hatással, sokkal nagyobb stratégiai eredményeket érne el a kormány azzal, ha minél több forrással lehetőséget teremtene a vidéki háztartásokban, a vidéki lakosságnál a családi házak épületszigetelésére, épületgépészeti korszerűsítésére; ha lehetőséget teremtene arra, hogy energiahatékonysági fejlesztésekkel minél inkább, minél többen éljenek azzal a lehetőséggel, hogy háztartásukban megnyíljon a lehetősége annak, hogy a megújuló energiaforrások hasznosításának hátterét, infrastruktúráját ki tudják építeni. Ez nemcsak azért lehetőség, mert a háztartások az egyik legnagyobb potenciális felhasználót jelentik, hanem azért is, mert ez a szemlélet, ez a hozzáállás lehetőséget teremtene arra, hogy közintézmények, önkormányzatok is megkapják a lehetőséget, hogy új, korszerű technológiákat alkalmazzanak.

Ahhoz képest, amit Paksra szánunk, ahhoz képest, amit eltérő irányú stratégiai fejlesztésekre szán a kormány, nagyon-nagyon kicsi, milliárdos nagyságrendű sajnos mindössze az a forrás, amit részben a szén-dioxid-kereskedelemből származó bevételből

biztosítani kívánt a háztartások átállítására, amivel kapcsolatban nemrégén pályázatot is hirdetett a magyar kormányzat. Bizonyára mindenki számára ismert az a tény, hogy nagyon-nagyon rövid ideig, mindössze két napig volt igényelhető ez a támogatás. Akkor azt a hírt kaptuk, hogy leálltak a számítógépek, nagyon nagy terhelés volt, hiszen a keret korlátozott volt, és a nagyon nagy lakossági igény miatt az informatikai rendszer túlterheltsége nem bírta el ezeknek a kérelmeknek a beadását.

A gond és a probléma az, hogy oly kevés az a cél, amiben egyetértünk, oly kevés az, amiben egy irányba mennénk, és amikor ilyen van, akkor mégis valamilyen külső akadály meggátolja azt, hogy a kormány előre tudjon lépni. Ez egy jó kezdeményezés volt, létkérdés lenne az, hogy a régi Szaratov hűtőszekrényekből sok A-s, A+-os, AA+-os hűtőszekrények legyenek. Létkérdés lenne az, hogy fagyasztószekrények cseréjével régi, energiazabáló technológiákat végre ki tudjanak tenni a háztartások, és végre egy sokkal korszerűbb, sokkal fenntarthatóbb energiahasználat irányába mutató háztartási gépek beszerzésének lehetősége induljon meg.

A számítógépek leálltak. Az irányban kérdezném tisztelettel a kormányzat képviselőit, hogy mikor indulnak újra a számítógépek. Mikor lesz meg a lehetőség arra, hogy erre újra forrásokat lehessen teremteni? Addig, míg a 2015-ös költségvetésben sportági koncepciókra tízmilliárdot meghaladó összeg van, a Hungaroring fejlesztésére tízmilliárdos nagyságrend van, addig amit az emberekhez eljuttatunk támogatásokat, azok ilyen egymilliárdos meg kétmilliárdos pályázati alapokkal sülnek be. És ez nyilvánvalóan aggály. Nem az LMP szavazóiról van szó döntően, hanem minden magyar háztartásról. Az önök egyéni szavazóiról, akik az egyéni képviselői mandátumaikat biztosították, és most lenne lehetőség arra, hogy hozzájuk visszajussanak források.

Ezek azok a pénzek, amelyek tényleg eljutnának a családokhoz, és valós rezsicsökkentést okoznának. Mi ugye alapvetően a rezsicsökkentésben nem hitünk, azt mondtuk, hogy nem az a rezsicsökkentés, amit nem kell megfizetni, hanem az, amit nem használunk fel. A rezsit akkor fogjuk csökkenteni, ha az energiefelhasználásunk mértékét csökkentjük. Ezek a pályázati konstrukciók, ezek a pályázati rendszerek erre teremtettek volna lehetőséget. Ezt segítenék. Ugyanakkor a számítógépek leálltak, és nem látjuk azt, hogy mikor lesz ennek a programnak folytatása, mikor tudja újra meghirdetni a kormány, mikor tudja újraindítani azokat a számítógépeket, amelyek lehetővé tennék a lakosság számára, hogy minél több új pályázatot tudjon benyújtani e tekintetben.

Ugyanakkor még egy dolog. Amellett, hogy nemcsak a számítógépeket kell beindítani, hanem bizony a 2015. évi költségvetésben és a szén-dioxid-

kereskedelemből származó bevételek tekintetében fel kellene bizonyítani ezeket az alapokat, és minél több forrást, pénzt a családok ezen fejlesztéseire biztosítani. Arra kérem tisztelettel a kormányt és a kormány képviselőit, hogy ennek részben teremtsék meg a pénzügyi feltételeit, részben pedig teremtsék meg azt az informatikai hátteret, ami lehetőséget teremt arra, hogy az új pályázatokat tudja fogadni a kormányzat.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Tájékoztatatom önöket, hogy az **őszi ülészak** **következő, várhatóan négynapos ülése november 17-e és 20-a között lesz.**

Megköszönöm munkájukat, nyugodalmat kívánok. Az ülést bezárom.

(Az ülés 17 óra 7 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)